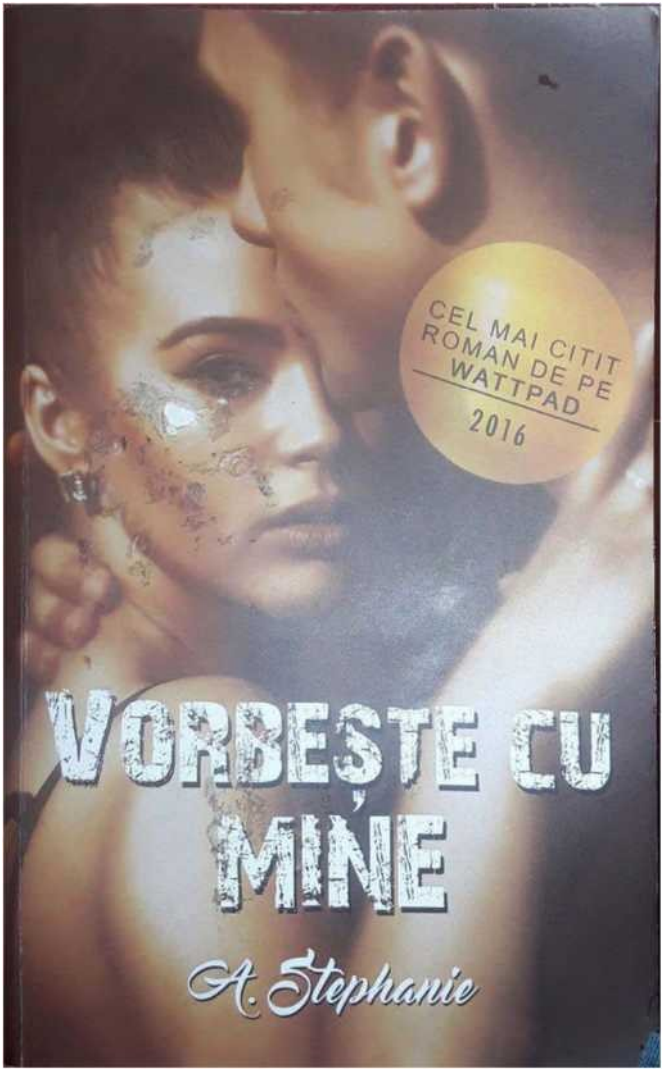

A. Stephanie

Scanned by
CamScanner

Vorbeşte cu mine

Scanned by CamScanner

Bookzone.ro BUCUREŞTI 2017

/. Arţăgoasa şi Indiferentul ***Bex***

Unele lucruri nu se schimbă niciodată.

De altele îţi dai seama că sunt pe cale să o facă încă dinainte să se schimbe.

Am ştiut. Pur şi simplu am ştiut din prima clipă în care am auzit alarma enervantă de la telefonul surorii mele că astăzi avea să fie o zi proastă. Primul împotriva căruia m-am revoltat a fost soarele care îmi intra în ochi, trăgând jaluzelele peste geam, dar acum s-a ascuns ca un trădător după nori. Din păcate, eu nu mă pot ascunde.

E abia prânzul şi habar nu am cum am ajuns să îmi târăsc picioarele prin sala de mese. Casc din două în două secunde şi mă întreb dacă nu cumva m-am molipsit cu vreo boală. în afară de lene. Nu s-a schimbat nimic în liceul ăsta. în patru ani, nîciun singur lucru. Nicio schimbare semnificativă, nimic. Mă aşez la rând ca să îmi cumpăr o sticlă de apă şi încep să bat nerăbdătoare din picior, rotindu-mi privirea prin sală.

Toată lumea e la locul ei, aşezată după schiţa imaginară. Sora mea şi divele sunt prezente la masa din centrul încăperii. Tocilarii s-au izolat în colţul din dreapta şi, deşi au tăvile cu mâncare în faţă, nu îşi folosesc gura ca să mănânce, ci ca să se contrazică unul pe celălalt. Cel puţin asta îmi dau de înţeles că fac, după poziţia defensivă pe care a adoptat-o fiecare dintre ei şi după gesturile repezite cu mâinile. Versiunile reale ale lui Ken, băieţii ăia care sunt perfect conştienţi de cum arată. Şi, ar zice că minunat, dar eu nu ma dau în vânt după trening – şi de care tipele stau

lipite ca muştele, sunt în colţul opus tocilarilor. Din păcate sau din fericire, nu au suficientă minte ca să se certe de la ceva, aşa că rânjesc ca nişte idioţi.

Jeremiah, Brandon şi Kate stau la veşnica noastră masă, lângă fereastră. Cred că ei alcătuiesc ceea ce restul numesc grupul drogaţilor şi, deşi nu am vorbit cu niciunu! dintre ei astăzi, par să fie ia fel de treji ca şi mine. Oricare ar fi starea lor, nu o să mă
deranjeze prea tare, ţinând cont de faptul ca suni singurii mei prieteni şi nu îmi permit să ridic prea multe pretenţii.

Rândul înaintează incredibil de greu. îmi înclin capul şi]| strecor pe lângă blondul înalt din faţa mea, încercând să îmi dau seama dacă doamna morocănoasă s-a decis să îşi dea demisia sau nu înaintez din altă cauză.

Retrag ce am spus. Nu s-a schimbat nimic în liceul ăsta iD ultimii patru am, dar ziua de astăzi se pare că aduce o schimbare. Mai bine stăteam în pat. Puteam să mă prefac bolnavă şi sâ o rog pe mama – dacă aş fi reuşit să dau de ea – să sune ia secretariat. Cele două persoane care sc ceartă reprezintă o schimbare, iar mie nu îmi plac schimbările.

îmi încrucişez braţele la piept şi mă bucur de spectacol. Tipa parc să fie mai mică decât mine cu câţiva centimetri, are părul blond, ondulat şi nişte picioare bronzate şi lungi care m-ar da pe spate dacă aş avea altceva în pantaloni, Dar cred că cea mai importantă calitate a ei este vocea subţire, pentru că o pot auzi chiar şi de aici, deşi sunt în urma lor cu cel puţin cinci oameni. Nu înţeleg ce spune, pentru că vocea ei seamănă incredibil de tare cu cea a surorii mele şi dc-a lungul anilor am făcut o treabă minunata în a o bloca.

— Luaţi-vă o cameră şi ccrtaţi-vă acolo, s-a hotărât blondul din faţa mea să intervină.

Se întorc amândoi şi, pentru o clipă, îmi pare rău ca l-au omorât pe blond din priviri.

Pe ea o să o numesc Arţăgoasa, iar pe el Indiferentul, pentru că nu face altceva decât să îşi ducă mâna la buzunarul de la spate al pantalonilor anny pe carc îi poartă, privind-o indiferent. Scoate portofelul şi îi dă o bancnotă, apoi flutură nervos din mână. Arţăgoasa mârâie ceva la el, dar orice îi spune, nu parc să îl deranjeze. Ea înaintează trufaşă, de parcă ar fi câştigat cel dc-al treilea Război Mondial, în timp ce el, carc se pare că e cel cu bun simţ, vine şi se aşază la rând în spatele meu. E înalt, brunet şi are o atitudine oarecum sumbră. încerc să-mi dau seama ce a fost în mintea lui când a intrat într-o relaţie cu Arţăgoasa, dar nu găsesc nicio explicaţie plauzibilă.

j
Scanned by CamScanner

Ridic indiferenta din umeri şi mă bucur când în cele din urmă reuşesc să îmi cumpăr apa mult râvnită. Mi s-au uscat buzele şi, din cauza

cuplului pus pe harţă, mi s-a dus şt jumătate din pauză. în timp ce ma îndrept spre Emiah şi restul, o văd pe Arţăgoasă stând la masa surorii mele. Mă încrunt uşor, apoi trec mai departe, deşi nu ar trebui să mă mai mire.

— ‘Neaţa, îmi zice Brandon când ajung la masă şi îmi trag un scaun lângă Emiah.

Mă mulţumesc doar să clatin din cap, în timp ce privirea încă îmi este aţintită asupra surorii mele şi a grupului său de dive. Nu îmi dau seama dacă mă deranjează faptul că grupul ei pare să se mărească pe zi ce trece sau dacă mă lasă rece.

Mailey e sora mea geamănă, Chiar aşa. Geamănă, înălţimea, greutatea, culoarea ochilor. Totul este aproape la fel.

Cu excepţia părului blond de care ea pare sa fie îndrăgostită. Eu abia îmi adun răbdarea necesară ca să îl spăl şi să trec peria prin el în fiecare seară, dar ea îl îngrijeşte de parcă viaţa ei depinde de asta. Nu vreau sa comentez nimic despre răbdarea exagerată cu care şi-l ondulează sau şi-l îndreaptă. Şi poate e timpul să fac şi eu ceva cu părul meu. Anul trecut l-am vopsit brunet, dar acum a revenit complet la culoarea lui naturală. Emiah şi-a adus şi el contribuţia la asta, fâcându-şi de cap şi decolorându- l. Poate e timpul să îl tund scurt sau să îi vopsesc din nou. Orice mă hotărăsc să fac, trebuie să acţionez repede, pentru că încep să capăt înfăţişarea surorii mele. Cel puţin la aspect, pentru că am renunţat de mult la sandale şi rochii, iar sora mea oricum are acoperită o porţiune muît mai mare de piele decât am eu.

— M-ai auzit, Bex?

— Ce?

Mă rotesc spre Emiah, convinsă că lui îi aparţine vocea care m-a scos din visare.

— Te-a întrebat dacă nu vrei să faci sex cu el, intervine Kate, dându-şi ochii peste cap. Spune odată da, te rog. M-am săturat să aud asta la prânz, zi de zi.

— Nu azi, îi ofer răspunsul pe care i-i dau în fiecare zi, cam tot pe la aceeaşi oră, în sala de mese.

A, Sk'pi’mniv

Eniiah şi-a iilcut un obicei tâmpit să mă întrebe dacă nu vreau să fac sex cu el şi, chiar clacă nu ştiu de unde i-a venit ideea că aş fi atrasă de el, mă mulţumesc doar să îi spun „nu azi”.

— Într-una din zilele astea tot o să îmi cedezi, mormăie în barbă.

îi ofer o jumătate de zâmbet. îşi trece o mână prin părul şaten, dezordonându-l şi mai tare decât era deja, Emiah pare să glumească. Cel puţin, asta vreau să cred.

— Asta n-o să se întâmple, râde Brandon.

— Pentru că îi plac fetele?

Smiah îşi încrucişează braţele la piept, lăsându-şi corpul să se scurgă de pe scaun. Aş fi ipocrită să neg cât

Scanned by CamScanner

de atrăgător e Emiah. E tot numai mușchi, tatuaje și aluzii tâmpite și indecente, dar nu m-am gândit niciodată la el în felul ăla. Și nu pentru că aș fi atrasă de fete, pentru că asta nu e adevărat. Poate după patru ani în care am fost prieteni ar fi timpul să le-o spun și lor, doar ca nu astăzi.

în prima zi de liceu, Emiah a fost singura persoană cu care am reușit să mă împrietenesc. El deja îi știa pe Brandon și pe Kate, și am reușit să mă împrietenesc repede cu ei, ceea ce spune muite. Nu sunt neprietenoasă sau ceva de genul ăsta, dar am urt grad de toleranță aproape inexistent în fața idioților, și cum liceul dă pe dinafară de ei, nici nu mă mai deranjez să deschid gura ca sâ încerc să mă împrietenesc cu cineva. încă mai sper că o sâ explodeze liceul înir-o zi și toate persoanele pe care le urăsc o sa fie expulzate în univers. Sau, și mai bine, că o sâ cadă un meteorit pe el în timp ce noi o să ne luăm o zi liberă. Poate o să suferim vreo toxiinfecție alimentară, ca să nu scăpăm chiar nepedepsiți.

Prin clasa a zecea, după ce a băut mai mult decât ar fi fost cazul, Enuah m-a întrebat dacă nu vreau să fac sex cu eî. F-am spus că îmi plac fetele. Cumva, și-a adus aminte de asta a doua zi și de atunci mă tot întreabă dacă nu vreau să fac sex cu el. în flecare zi.

— Cred că ăsta e motivul, zice Brandon. îmi las capul pe umărul lui Emiah, înainte să își schimbe buna dispoziție. Nu e ăsta motivul. Ăsta nici măcar nu e un motiv. Nici măcar nu-mi amintesc de ce am spus atunci că îmi plac fetele. Asta nu s-a întâmplat niciodată.

L

\ Milvşlc k ii mini

Știu cum arăt. Sunt varianta întunecată a surorii mele, iar eu o versiune a păpușii Bărbie. M-am născut cu șanse egale de a candide. la titlul de Regina Balului. Din fericire pentru Hailey, nu trebuie să se îngrijoreze în legătură cu asta. Nu am de gând să candidez, dar asta nu înseamnă că arat ca naiba. Diferența dintre noi două este că ea e văzută de toată lumea ca Miss Puritate, în timp ce populația liceului are impresia că eu țin un jurnal în care am însemnări despre prestația sexuală a fiecărui exemplar masculin.

Lucrurile stau mai degrabă invers,

Emiah își trece un braț peste umerii meî, lăsându-l să atârne în aer. Tot timpul m-au fascinat tatuajele, dar nu am îndrăznit niciodată să îmi fac unu), așa că mă mulțumesc doar să mă zgâiesc la ale lui. Sau cel puțin asta aș vrea să fac, dacă atenția nu mi-ar fi atrasă de Indiferentul care trece pe lângă masa noastră. Nu ne aruncă nicio

Scanned with CamScanner

privire dezaprobatoare şi nici nu se ia de Emiah, cum ar face orice alt tip prezent aici. Încerc să îmi dau seama dacă e un tip perfect normal sau nu. Nu îmi dau seama în ce grup aş putea să îl încadrez. Pur şi simplu sc mulţumeşte să treacă mai departe. îmi întorc privirea fără să vreau. Se aşază la câteva mese distanţă şi îşi fixează privirea pe geam, de parcă nu a mai văzut niciodată curtea interioară şi e de-a dreptul fascinat de ea.

învârte între degete o brichetă, se opreşte ca să o aprindă de câteva ori, apoi începe să o învârtă din nou.

îl simt pe Emiah încordându-se, dar tace, deşi când îi întâlnesc ochii căprui îmi dau seama că sunt aproape de a se transforma în negri. Iar asta nu e bine. Mă încrunt, nemţelegând ce La făcut să intre în starea asta.

— Soră-ta aduna discipoli, o aud pe Kate.

îmi dau seama că m-am zgâit prea mult la Indiferent, aşa că revin cu picioarele pe pământ. Kate îşi prinde părul brunet într-o coadă, apoi îşi aşază capul în palme,

— Arţăgoasa? întreb sec.

Toţi trei îşi rotesc capul spre centrul încăperii, într-un mod deloc discret,

— Arţăgoasa? repetă Brandon,

Scanned by
CamScanner

— Da. Ea şi lipu] nou au blocat rândul pentru că nu puteau să cadă de comun acord şi au început să se certe. Pc ce lume trăiţi?

— Eu am fumat ceva dimineaţă, aşa că scuză-mă dacă tiu pot să fiu atent la prea multe lucruri odată, recunoaşte Brandon,

— Iar mie nu-mi pasă, mârâie Emiah.

Mă desprind de el şi îi arunc o privire nedumerită. îmi eviîă privirea şi începe să se joace absent cu furculiţa în mâncare.

— Eu i-am văzut, o aud pe Kate. Habar n-am ce e între tipul nou şi „Arţăgoasa", schiţează ghilimele în aer, dar ea se potriveşte în mod clar cu geamăna ta.

— Nu mi aminti! aproape ţip la ea.

Nu ştiu de ce mă deranjează atât de tare când cineva îmi aduce aminte de faptul că cu şi Hailey suntem gemene.

Işi dă ochii peste cap, dar nu se deranjează să îşi ceară scuze,

— Nn cred că se certau, Bex. Simt dispusă să panez că tipul e mut.

Mă încrunt, îndemnând-o sâ îmî dea şi o explicaţie dacă tot a deschis subiectul.

— Am avut trei ore în comun azi, iar el pur şî simplu nu vorbeşte. N-a spus nimic toată ziua. Nimic, nimic, accentuează Kate *Şi* mă întreb dacă nu cumva a fumat şi ea ceva.

— Dar se certa cu Arţăgoasa, zic pe un ton moale.

Nu îmi amintesc dacă el a spus ceva sau dacă doar a mârâit la ea. Mă încrunt, străduindu-mâ să îmi amintesc, dar nu pot. Rar dau atenţie la ce se întâmplă în jurul meu, iar astăzi am făcut-o mai puţin decât de obicei, convinsă de faptul că nimic nu merită atenţia mea şi că ziua o sa fîe una îngrozitoare.

— Eşti sigura?

— Ce îţi pasă?

Emiah încearcă să pară relaxat, dar tonul îi e sec şi rece. Mă înjur în gând pentru că am reuşit să îi stric buna dispoziţie care şi aşa e destul de rară.

— Haide, Emiah, încearcă să îl îmbuneze Kate, Chiar şi pentru noi, o ceartă e un subiect bun de discutat la prânz.

— Tot uit că sunteţi fete, zice pe un ton aproape nervos.

J

Scanned by CamScanner

Se împinge cu picioarele în pământ. Picioarele scaunului scrâşnesc,

făcând câteva capete să se întoarcă în direcţia noastră. Emiali ia mărul care i-a rămas întreg pe tavă şi mi-I aşază în Faţă, apoi se îndepărtează.

— Ce-i cu cl? îi întreb pe Brandon şi Kate, cu speranţa că unul dintre ci o să îmi răspundă.

Au mai multe cursuri în comun decât am eucu oricare dintre ei şi chiar nu ştiu cum s-a întâmplat asta.

— A fost aşa tot weekendul, e singura explicaţie pe care o primesc din partea lui Brandon.

Mă încrunt, îmi bag mărul în ghiozdan şi aşez dopul la sticla de apă, Kate îşi arcuieşte o sprânceană şi deşi ştiu că asta înseamnă că aşteaptă un răspuns, spun doar:

— Ne vedem mai târziu.

încep să alerg după Emiah, deşi nu e o idee chiar atât de strălucită să fac asta cu tocurile pe care le am în picioare. Poate ar fi trebuit să înlocuiesc botinele cu o pereche de tenişi, dar acum nu mai are nicio importanţă. Ceva din ghiozdan mă răneşte la fiecare săritură pe care o fac, dar nu-mi amintesc ce am în el.

îf găsesc pe Emiah sprijinit de peretele de laintrare, cu talpa lipită de perete, genunchiul îndoit şi o ţigară între degete,

— încerci să atragi asupra ta un an întreg de detenţie?

îşi ridică privirea leneş, ca şi cum l-am trezit din visare şi abia acum devine conştient de prezenţa mea, Se mulţumeşte doar să ridice indiferent din umeri şi să mai tragă un fum din ţigară. Lucru care este interzis pe teritoriul şcolii. Mai fac un pas şi mă opresc în faţa lui. Arunc nenorocitul de ghiozdan pe jos.

— Emiah, ce-i cu tine?

— Nimic.

Minte de îngheaţă apele.

— Serios? îmi arcuiesc neîncrezătoare o sprânceana.

— N-am dormit prea bine, atâta tot.

— De ce? vreau să ştiu şi sunt dispusă să scot cuvintele cu cleştele dacă o să fie necesar,

0 sa fie necesar să folosesc mai mult decât un cleşte dacă vreau într-adevâr să aflu ceva de Ia el. E încăpăţânat din cale afară şt dacă s-a hotărât să nu vorbească, nu o să o facă. Aşa că nu îmi

rămâne nimic allccva de făcut decât să încerc să pun lucrurile la cap. Care a fost momentul în care s-a încordat? Rotiţele Cap învârt în creier şi chiar vreau să găsesc răspunsul la întrebarea™ 1^ Cel în care privirea mi-a stăruit asupra indiferentului mai ^ decât era necesar. O, Doamne, doar nu e ăsta motivul, nu-i aşa^M * se poate ca Emiah să fie gelos.

u

— Ştii că acum te comporţi de parcă eşti o divă, nu?

Face o grimasă şi mai trage un fum din ţigară. O întinde spre mine, dar mă mulţumesc doar să clatin din cap şi să ref^ Spre deosebire de el, nu ţin neapărat să îmi petrec în incinta şcojjj mai mult timp decât este în planificarea anuală.

Scanned by
CamScanner

— îţi place tipul cel nou? Şi posibil mut, adaugă după o pauză de câteva secunde.

— Vorbeşte cu mine! îmi încrucişez braţele la piept, defensiv, apoi izbucnesc în râs. Emiah mă priveşte cu ochii îngustaţi şi o expresie serioasă, de parcă am înnebunit.

— O. Doamne! Tu vorbeşti serios, constat după ce mă opresc din râs.

Emiah e gelos. Ştiu că nu e deloc corect din partea mea felul în care am hotărât să ţin pe toată lumea la distanţă de mine, dar am făcut-o înainte să realizez că aveam de ales. Puteam fi o adolescentă normală de şaptesprezece ani, dar înainte să o iau pe drumul âla, am realizat că îmi ascundeam culoarea ochilor sub prea mult machiaj, sentimentele sub atitudinea distantă, iar singurii mei prieteni aveau tatuaje şi se drogau ocazional. Dar nu... e! nu poate fi gelos. Suntem prieteni. Nu poate să mă vadă ca pe ceva mai mult... noi... Nu.

Of, Doamne!

Emiah rămâne tăcut, cu privirea aţintită asupra picioarelor mele. Are sprânceana arcuită şi se uită la mine de parcă e prima dată când port pantalonii âştia indecent de scurţi şi am picioarele la vedere. Sau poate asta e prima dată când a realizat că îi pasă câtă piele am la vedere. Orice ar fi, nu e problema lui.

— Să faci bine să dormi, îi zic pe un ton mustrător.

— Maică-mea a înuat-o iar razna, îmi răspunde serios, schimbând subiectul.

Scanned by
CamScanner

li sunt recunoscătoare pentru asta. Tensiunea din aer se risipeşte uinediat şi putem să ne comportăm normal, de parcă el nu mi-a dat dc înţeles doar în urmă cu două secunde că s-ar putea să fie gelos pe Indiierent, care de altfel s-ar putea să fie mut.

Emiah, şoptesc cu regret. N-o băga în seamă. Orice ţi-ar spune, ştii că nu are dreptate.

Oare7 îmi zâmbeşte trist, cu un colţ al buzelor.

Se sună dc oră şi nu durează mai mult de câtevasecunde până când uşa începe să se deschidă şi să se închidă cuun ritm incredibil. Aş vrea să pot să îi spun ceva care să îl ajute, dar habar n-am ce şi mai bine rac. îşi stinge ţigara deasupra coşului de gunoi, apoi o aruncă înăuntru.

— Ne vedem mai încolo.

— Unde mergi? îl întreb în timp ce îmi ridic ghiozdanul şi mî-î aşez pe umăr.

— Ne vedem mai încolo, repetă de parcă nu m-a auzit, deşi sunt sigură că doar evită să-m[dea un răspuns.

încuviinţez şi intru în liceu, însă nu înainte săanine o privire în urma lui. lese din curte şi o coteşte la dreapta.Probabil merge până acasă sa îşi verifice mama, dar nu o să îl iau la întrebări dacă nu vrea sa vorbească.

Când ajung m dreptul dulapului meu o văd din nou pe Arţăgoasă marâind la Indiferent. Deschid dulapul şi mai arunc în el câteva cărţi din ghiozdan.

— Du-te dracului!

Arţăgoasa ţipă, apoi se aude o bufnitură.

— Ce naiba? îmi scot capul de după uşa dulapului. Indiferentul are palma lipită de uşa dulapului, deasupra celei care, din câte îmi dau seama, e iubita lui.

— Tu la ce te holbezi? se răsteşte Arţăgoasa la mine, /uându-mă prin surprindere.

Du-te dracului! spun suficient de tare meat să mă auda, apoi plec.

Ziua asta e un dezastru şi e abia prânzul.

2. O mulţime de prieteni

Blake

Ca naiba! Fix. Ca. Naiba.

Asta e răspunsul care îmi trece prin minte la întrebarea pusa de noua mea consilieră şcolară, „şi, spune-mi, Blake, cum a decurs săptămâna asta?".

Nu îi spun *ca naiba,* deşi e singurul răspuns la care mă gândesc, şi care, de altfel, e şi cel sincer. Şi mai bine, nu spun nimic, Ridic indiferent din umeri, deşi mă mănâncă limba să vorbesc. Toate cuvintele pe care nu le-am spus săptămâna asta, dar la care m-am gândit, chiar se străduiesc să se facă auzite.

—- Haide, Blake, Spune-mi ceva. Orice.

îşi fixează ochelarii mai sus pe vârful nasului. Nu cred că îşi dă

Scanned by CamScanner

seama că pentru mişcarea asta foloseşte degetul mijlociu.

Ca naiba. N-atn schimbat nici măcar un cuvânt cu cineva din interiorul şcolii săptămâna asta şt chiar mor de nerăbdare sâ vă aflu părerea în legătură cu lucrul ăsta.

— A fost bine, zic în cele din urmă, cam după vreo două minute în care ne privim fix.

— Minunat, îmi zâmbeşte larg, dczveîindu-şi dantura albă.

Tipa ar putea să facă reclama la pastă de dinţi. Habar n-am de ce mă gândesc la asta. Tot ce vreau e sâ îmi trântesc capul pe mână şi să dorm. Măcar vreo zece minute, suficient cât sâ îmi conving pleoapele să nu mai îmi cadă peste ochi ca jaluzelele peste geamuri. Mă gândesc la tot felul de lucruri fără sens şi nu îmi pot opri mintea nici măcar pentru câteva secunde. Fir-ar să fie!

Soră-mea iar a plâns mai bine de jumătate din noapte, dar pe ea nu o întreabă nimeni cum i-a mers săptămâna. Cel puţin, nu doamna Welch.

— Ţr-ai făcut prieteni?

O mulţime. Toată lumea vrea să fie prietenă cu m tip care nu vorbeşte.

Ăsta e şi motivul pentru care m-am hotărât să nu mai vorbesc cu nimeni. Tocmai pentru a nu îmi face prieteni. N-am schimbat niciun cuvânt săptămâna asta cu nimeni de la şcoala, deşi mi-a venit să înjur câteva persoane. Am tăcut pur şi simplu şi

II

nimeni nu şi-a dai osteneala să vorbească cu mine. Ceea ce e bi$_{ne}$. Nu mă deranjează. Alâta timp cât eu nu spun nimic despre mine $_{o}$ să mă privească de la distantă şi o să inventeze o poveste de$_{spre}$ trecutul meu. Una care li se pare plauzibilă, iar eu o să încetez să mai fiu eu în ochii lor şi o să devin persoana care îşi imaginează ei că sunt.

Ceea ce mă deranjează, este furia prost direcţionala $_{a}$ surorii mele. Skylar a ţipat la mine întreaga săptămână. Ba că nu vreau să mă duc cu ea la cumpărături, ba că mă ţin prea mult după ea, ba că nu vreau să îi plălesc mâncarea, ba că rctardaţii de la liceu se ţin departe de ea pentru că se tem de mine, Şi-a găsit o mulţime de scuze ca să ţipe la mine şi jur că n-am făcut nimic. E doar furioasă. Şi atât. Doar că nu înţeleg de ce e furioasă pe mine. Eu n- am făcut nimic altceva decât să o ajut.

Nu fac nimic altceva decât să o ajut

— Câţiva, mint în cele din urmă.

Nu cred că doamna Welch o să considere prea sănătos ce fac eu. Mă abţin cu greu să nu râd. Pot să îmi imaginez expresia ei de nedumerire dacă ¡-aş spune că de fapt nu am vorbit deloc la şcoală de când am venit aici.

— Şi cum te simţi? De ce eşti aici, Blake? continuă doamna Welch, ignorând expresia mea plictisită.

Mă priveşte câteva secunde pe deasupra ochelarilor, aşteptând un răspuns. *Ca naiba* e un răspuns suficient de bun? Ştim amândoi de ce mă aflu aici, dar tot insistă să îşi bată gura degeaba, îi fac semn spre dosarul care îl are în faţă şi pe care l-a răsfoit de atât de multe ori încât începe să se îndoaie pe la colţuri.

Zâmbeşte înţelegător şi fals. Urăsc oamenii care zâmbesc înţelegător şi fals.

Aici scrie de ce ai ajuns la ore de consiliere, spune în cele din urmă pe un ton meditativ. L-ai bătut pe un coleg de-al tău de liceu până l-ai lăsat inconştient, îmi reaminteşte, de parcă aş putea să uit. Dar nu scrie cum te simţi în legătură cu ce ai făcut.

îmi arcuiesc o sprânceană şi încep să învârt bricheta între degete.

Răspunsul la asta nu e *ca naiba*. Realitatea e că nu simt mai nimte în legătură cu asta, ceea ce probabil nu e un răspuns pe

Scanned by CamScanner

Scanned by
CamScanner

placul ci. Ceea cc probabil e grav. Aş putea să o mint şi să îi spun cât de tare mă macină regretele, pentru că pare uşor de fraierit, dar nu îmi pasă suficient de tare încât să mă obosesc să o mint,

— Dumneavoastră cum credeţi că mă simt? o întreb, încercând să mai trag puţin de timp până când voi reuşi să găsesc un răspuns care să nu fie *ca naiba.*

Îşi sprijină bărbia m pumn, Pare să se gândească la întrebarea mea.

— Vinovat, zice ceea ce oricum aşteptam să spună. Ar trebui să îţi pară rău.

Nu îmi pare. Dacă mai vorbeşte mult o să încep să cred că a făcut schimb de replici cu tata, pentru că exact asta mi-a spus şi el de nenumărate ori. Ar trebui să mă siml vinovat pentru că am tăcut ceea ce trebuia să fac. Nu găsesc logica, oricât m-aş strădui.

— Consiliera de la centrul de corecţie era de aceeaşi părere.

O dau din lac în puţ, evitând să îi spun cum mă simt. Ce nici ea, nici vechea mea consilieră şi nici măcar tata nu ştiu, e că nu am Juat-o razna pur şi simplu. Tata crede că eram beat, dar eram la fel de lucid cum sunt şi acum. Nu am înnebunit din senin şi nici nu l-am bătut pe Rix până aproape l-am omorât, fără motiv.

Am fost destul de motivat, iar adevărul îl ştiu doar eu, sora mea şi Rix. Adevăr care oricum nu are importanţă acum, pentru că am plătit pentru ce am făcut. Mî-am petrecut întreaga vară într-un centru de corecţie pentru minori, m-am ales cu cazier şi încă mai merg la sfârşitul săptămânii la consiliere. Şi toate astea, pentru ca sora mea să o ia de la capăt într-un alt oraş şi să îşi bâţâie picioarele goale prin faţa celor din echipa de fotbal.

Reaminteşte-ţipentru ce eşti aici, mă sfătuiesc.

Chiar aşa. Pentru ce naiba sunt aici? Skylar evident nu a învăţat nimic din experienţa trecută, iar eu sunt singurul care e chinuit de tata şi de consilieri care îmi zâmbesc înţelegător, semn că ei ştiu exact prin ce trec eu acum.

Dacă ar exista o metodă prin care să nu mai vorbesc deloc, aş face-o. Poate dacă mi-aş tăia limba?

— Câte ore de consiliere mai am?

încep să îmi pierd răbdarea. Căldura de afară mă năuceşte de cap, tn birou miroase a naftalină şi parfum ieftin şi încep să mi sc adune broboane de sudoare pc frunte. Bat nerăbdător din picior.

Tata crede că asta e şansa mea să o iau de la capăt. Şansa surorii mele să o ia de la capăt, Iar în timp ce ea se comportă ca un copil imatur şi încăpăţânat şi face tot ce îi trece prin cap, inclusiv părăsirea casei cu nişte chestii pe ea care cu greu pot fl numite haine, eu trebuie să ascund cine sunt. Trebuie să mă comport frumos, să îmi stăpânesc temperamentul şi să îmi ascund tatuajele, pennm că tara e de părere că e mai bine ca lumea să mă vadă ca pe un băiat bun. Şi merge bine, n-am ce spune. Poate că nu mi-a văzut nimeni tatuajele până acum, dar dacă mai stau mult în birou, o să îmi dau geaca jos. Iar în ceea ce priveşte comportatul frumos, doar pentru că am decis să nu interacţionez cu nimeni, asta nu înseamnă că nu am vrut să mă iau de câţiva idioţi.

Oricum liceul e plin de cretini, iar singurii oameni care arată ca genul cu care m-aş deranja să vorbesc, par nici să nu se înţeleagă între ei. I-am văzut o singură dată, când m-am dus în sala de mese, neavând ce altceva să fac cu timpul meu liber. Doi tipi şi două ripe. Una dintre tipe mi-a atras atenţia în timp ce stăteam la rând, iar ea era în faţa mea. înaltă, blondă, ou picioare... Nu, nu mă gândesc 1a asta. S-a aşezat Ja masă cu o brunetă şi încă doi tipi, dintre care unul tatuat şi cu o atitudine care mi-a dat de înţeles că e gata în orice moment de o încăierare. Nici eu nu mă dau înapoi dacă e vorba de aşa ceva, deşi tata speră ca nouă mea variantă să o facă,

— Cred că până la Crăciun o să terminăm, o aud ca prin vis pe doamna Weich, pentru că mintea mi-e departe, la blondă.

Ar cam fi cazul să nu mă gândesc la ea, pentru că după viteza cu care a pomii pe urmele tatuatului, aş zice eă e ceva între ei. Şi chiar dacă nu e, eu am de gând să nu vorbesc cu nimeni.

E complicat să convingi o tipă să iasă cu Line chiar şi atunci când vorbeşti, ca să nu mai zic daca ar trebui să foloseşti doar limbajul semnelor.

— Ne vedem săptămâna viitoare? mă întreabă doamna

Scanned by
CamScanner

Welch după ceva timp.

Scanned by CamScanner

încuviinţez, dându-mi seama că în tot timpul ăsta ea a vorbit, iar eu habar n-am ce a spus. îmi iau casca şi ies. Aerul proaspăt mă izbeşte din plin, iăcându-mâ să îmi doresc să respir din ce în ce mai mult. în timp ce mă îndrept spre motocicletă, telefonul începe să vibreze. îl scot din buzunarul de iaspate al blugilor şi răspund în reluare, deloc încântat sâ vorbesc cu Skylar.

— Bună, Blake, îmi spune pe ton mieros.

Cu siguranţă are nevoie de ceva.

— Ce vrei? îmi înăbuş un căscat.

— Eşti ocupat?

— Da, îi răspund sec.

Nu o mint în totalitate. Presupun că dacă voi găsi ceva care să mă ţină ocupat de acum încolo, înseamnă că sunt ocupat.

— Nu poţi să vii să mă iei?

— De unde?

îmi muşc limba, distrugând cuvintele care şi-au făcut drum spre vârful ei.

— De ia Hailey. L-am sunat pe unchiul, dar a spus că nu poate să vină decât peste o oră şi chiar vreau să plec. Hailey se ceartă cu sora ei şi mă simt în plus.

Habar n-am cine e Hailey. Pot doar să presupun că e blonda insuportabila cu care îşi petrece sora mea timpul la şcoală.

— E ultima dată când te mai car, o avertizez.

Mormăie nişte cuvinte indescifrabile, apoi îmi explică unde trebuie să ajung. îmi pun casca şi mă urc pe motor, bucuros că am scăpat de doamna Welch şi de mirosul de naftalină. Cinci minute mai târziu, opresc în faţa unei case cu două etaje, de un crem uşor decolorat. îmi îngustez ochii ca să citesc numărul, apoi, convins că am ajuns unde trebuie, aştept. Ar fi total inutil să o sun pe Skylar şi să o rog să se grăbească. Doar m-ar face să aştept şi mai mult. Studiez gazonul tuns din faţă, număr bucăţile de pavaj de pe aleea scurtă care porneşte din vârful bocancilor mei şi care se opreşte în dreptul scărilor, apoi scot bricheta şi o învârt între degete.

Uşa se deschide brusc. îmi ridic privirea, luat prin surprindere de ţipetele care se aud.

— Unde pleci?

Scanned by
CamScanner

— Lasn-mâ în paceî Nu ţi-am *[uat] nenorocita aia de rochie, Hailey! Arai de parcă aş purta rochie?

Nu. Nu arată de parcă ar purta o rochie. Blonda care mi-a ocupat gândurile în timpul orei de consiliere stă nervoasă în pragul uşii, confruntând-o pe cca care trebuie să fie Hailey. Nu le-am studiai niciodată atent. dar acum îmi dau scama că sunt surori. Ce fel de greşeală catastrofală a făcut universul? Poartă o pereche de botine cu ţinte, iar picioarele lungi îi sunt lăsate la vedere de perechea de pantaloni indecent de scurţi şi parţial acoperită de tricou! larg care nici măcar nu parc să fie al ei. Poate l-a împrumutai de ia Tatuat.

— Ai dreptate, ii răspunde Hailey. Nu cred eă încapi în rochia aia.

Blonda clatină din cap, mîşcându-şi pârul prins în coadă în aceiaşi ritm. Pentru o secundă, mă gândesc că o să îi saiă la gât surorii sale, pentru că aşa şi arată şi pentru că sora ei nu îşi măsoară deloc cuvintele. în schimb, blonda îşi ridică mâinile în aer cu un gest exasperat, apoi vine spre mine.

— Ia-ţi iubita şi încui-o undeva, mârâie nervoasă la mine. Serios. Doar n-o mai lăsa liberă.

îmi arcuiesc o sprânceană, lini ia câteva clipe să îmi dau seama că de fapt vorbeşte despre sora mea.

— Eşti şi surd? aproape ţipă la mine,

Are obrajii roşii şi buzele umflate de la cât de des le muşcă. Pentru atitudinea proastă pe care o are, e incredibil de atrăgătoare. Mă mulţumesc doar să clatin din cap, refuzând să vorbesc. De când am ajuns aici, nu mi-am dorit niciodată să vorbesc atât de mult cum vreau acum. Sunt nevoit să îmi muşc limba ca să nu spun nimic.

Se îndepărtează. O fixez cu privirea. Am nevoie de toată voinţa ca sa nu mă duc după ea şi să îi dau geaca mea, chiar dacă asta ar însemna să îmi distrug imaginea şi să scot la vedere tatuajele, pentru că Dumnezeule, e mult prea dezbrăcată! Brusc îmi reamintesc de Skylar. De Rix. De mâinile mele însângerate. Chiar vreau să îi spun să se acopere, dar nu e treaba mea, Trebuie să îmi văd de viaţa mea şi să nu mă implic în ceva care nu mă priveşte.

Scanned by
CamScanner

— Ce-ai f&cut? o întreb pe Skylar când se hotărăşte să îşi tacă apariţia.

Ridica neştiutoare din umeri, dar zâmbetul de pe buzele ei îmi spune că nu e chiar atât dc inocentă pe cât vrea să pară. Poate blonda arc dreptate. Poate ar trebui să îmi închid sora undeva, scutind-o şi pe ea, dar şi pe mine, de o bătaie de cap în plus. O să mai gândesc la asta, dar acum trebuie să aştept ca Skylar să se hotărască dacă ia casca pe care i-o întind, sau nu.

— Mă mai ţii mult cu mâna întinsă?

Tonul îmi sună exasperat,

— Mă bucur să văd că eşti la fel de bine dispus ca de obicei, comentează în timp ce se urcă în spatele meu şi mă înconjoară cu braţele.

Tot ce vreau e să fiu singur, aşa că mă grăbesc să ajung acasă şi să scap de ea. Durează mai puţin de zece minute, iar când opresc în faţa casei, Skylar îmi şopteşte numele pe un ton mieros – acelaşi pe care l-a folosit la telefon, dându-mi de înţeles câ iar vrea sâ mă roage ceva.

— Da?

Poate ar trebui sa o includ şi pe sora mea pe lista celor cu care m-am hotărât să nu vorbesc.

— Mâine seară mama lui Hailey e plecată. Dă o petrecere. Vrei să vii cu mine?

O privesc nervos. Cum adică dacă vreau să merg?

— Nu te duci nicăieri, îi răspund, pentru că de fapt asta vrea sa ştie.

Dacă poate să meargă la petrecere.

— Blake, mârâie la mine, iârâ să mă impresioneze. Ba o să mă duc. Nu ţi-am cerut aprobarea. Mă întrebam dacă nu vrei să vii cu mine.

— Nu m-ai auzit, Sky? Am spus că nu mergi nicăieri, îi repet.

— De ce?

— Vrei să îţi amintesc ce s-a întâmplat la ultima petrecere la care ai mers?

După expresia chinuita de pe faţa ei, aş spune căpu vrea să îi amintesc. Şi nicî eu nu vreau să îmi amintesc, dar dacă asta o să

Scanned by
CamScanner

o ţină pe Skylar în casă, o să o fac, indiferent de cât de neplăcere o să îmi aducă. Indiferent de cât de multă neplăcere o ˇ ˀ îi cauzeze ei şi al naibii să fiu de nu sunt conştient cât de j0Snic ^ar face astă.

— Nu-i nevoie, zice. Nu o să se repete, Bîake. Fii raţiona];

— Sunt, o asigur. Am spus că nu te duci nicăieri, aşa cg Bu te mai gândi la asta.

— Vrei te rog să te mai gândeşti?

— Nu.

— Eşti un idiot! ţipă la mine, lucru deloc neaşteptat,

Când lucrurile nu merg cum vrea ea, sora mea începe să ţipe. O iau din loc, lăsând-o să se agite nervoasă în urma mea. Dacă nu plec acum, o să siarşim prin a ne certa, iar eu m-am săturat de asta.

Habar n-am încotro mă îndrept. Sincer să fiu, nici nu prea contează.

3. Am auzit că te distrezi fără mine

Bex

Mă opresc în faţa casei, întrebându-mă ce aş putea să fac în continuare. Nici nu o iubesc, nicj nu o urăsc pe Hailey, aşa că nu ştiu dacă vreau să o sun pe mama sau la poliţie. Nu ştiu care dintre variante ar da dovadă de un gest de iubire. Presupun că aş fi o soră bună dacă aş suna la poliţie, pentru că mama o să îşi iasă din minţi dacă o sun şi îi spun că Hailey s-a hotărât să dea o petrecere.

Sunt frântă de oboseală. Mi-am petrecut întreaga zi la bibliotecă, deşi anul şcolar a început doar de o săptămână. Întreaga zi, care printre altele e sâmbătă. îmi arunc ghiozdanul la baza scărilor şi mă tolănesc pe trepte, încercând să nu mă las călcată în picioare de adolescenţii în stare de ebrietate care se plimbă pe lângă mine. îmi scot telefonul din buzunar şi apelez. Nici pe mama şi nici poliţia. încerc să dau de Emiah, pentru că dacă tot trebuie să îndur petrecerea surorii mele, măcar să am o companie plăcută. în plus, Emiah nu dă niciodată înapoi când e vorba de băutură gratis.

Sună o dată, de două ori, de trei ori. Oftez zgomotos şi o las baltă. S-a comportat dubios toată săptămâna şi poate a decis că nu vrea să mă mai vadă pentru o perioadă. Oricare ar fi motivul, o să îl aflu când o să ne întâlnim, Şi se pare că nu în seara asta. Sper doar să fie bine,

înhaţ ghiozdanul cu o mişcare rapidă şi intru în casă. Sunt prea

Scanned by
CamScanner

obosită ca să mă cert cu Hailey, aşa că urc direct în cameră. Fac un duş, apoi mă îmbrac cu o nişte blugi negri, mulaţi şi un maiou alb. Am impresia că mi se vede dantela sutienului, dar nu îmi pasă. Bag blugii într-o pereche de botine înalte, cu toc, apoi cobor în sufragerie, evitând să mă ating chiar şi accidental de echipa de fotbal care la ora asta e mult prea beată ca să mai aibă bun simţ.

— Blondino, nu vrei să stai în poala mea?

Nu, mulţumesc.

Nu mă întorc ca să vad cine mi-a adresat întrebarea. Nu mă interesează. Nu văd pe nimeni cu care aş putea vorbi, aşa că mă duc în bucătărie cât pot de repede, până idiotul ăla nu începe să vorbească din nou.

— Vad că ţi-ai găsii rochia în cele din urmă, îi spun surorii mele care poartă rochia pc care ni-a acuzat ieri ca i-am furat-o.

Ce Dumnezeu aş putea să fac eu cu rochia ei? îi ajunge cu puţin deasupra genunchilor şi are un model floral

— Mda, zice deloc mulţumită de faptul că s-a înşelat şi că nu eu i-am luat rochia.

La ce dezastru e la ea în cameră, mă mir că mai găseşte ceva,

— Puteai să mă anunţi că ai de gând să ne invadezi casa cu o mulţime de retardaţi.

— Nu e treaba ta, îmi replică, încrucişându-şi braţele la
piept.

— De fapt, Hailcy, e treaba mea. iţi place sau nu, locuiesc în casa asta, aşa că mă interesează dacă e contaminată cu proşti.

— Abia aştept să plec ia colegiu şi să scap de tine.

— Şi ai impresia că eu aştept altceva ?

— De ce nu mergi să stai cu prietenii tâi drogaţi?

Asta este una dintre replicile preferate a surorii mele. Când rămâne fără alte replici, o foloseşte pe asta. Se ia de prietenii mei care sunt mult mai inteJigenţi decât copiile alea ieftine de fete cu care îşi petrece ea timpul.

— Petrecerea asta e sub demnitatea lor, îi zâmbesc larg şi îmi sprijin palmele de masă.

— Peste, mă corectează ea. Vrei sa spui, peste demnitatea lor, care cred ca oricum nu există,

— Nu ţi-a cerut nimeni părerea.

— Iisuse, Rebecca, mormăie ea. Du-te bea

Scanned by
CamScanner

ceva. Trageţi-o cu cineva, poate o să ţi se schimbe dispoziţia.

— Ai vreo recomandare?

Face ochii mari, vizibil nervoasa. Degetele i se încleştează pe paharul roşu de plastic pe care îl ţine în mâini, în timp ce se gândeşte la o replică.

— Nu cred că are nevoie de recomandările tale, se aude o voce cu accent din spatele meu. Din ce am auzit, se descurcă destul de bine.

Mă răsucesc nervoasă. Arţăgoasa îmi zâmbeşte ţanţoşa, cu braţele încrucişate la piept De parcă nu m-a scos suficient de tare

k.

Scanned by
CamScanner

din sărite ieri, trebuie să o facă şi astăzi. Sora mea îi zâmbeşte complice, bucuroasă că cineva îi ia apărarea. îmi dau ochii peste cap, încercând să nu mă las afectată. Ai crede că m-am obişnuit pana acum cu sora mea şi cu prietenele sale care îi sar mereu în □parare, doar că uneori... Uneori nu pot să nu mă întreb cum ar fi fost dacă cu şi Hailcy am fi avut o relaţie mai apropiată. Las gândul să treacă pc lângă mme şi adopt o expresie dezgustată.

— Deja te-a dresat? o întreb pe un ton rece.

Se întoarce cu spatele Ja mine, fixându-şi privirea pe Indiferent. Nici nu l-am observat până acum, dar dacă există o persoană mai nefericită decât mine pentru că se află aici, atunci el e acea persoană. Nefericirea îi e adânc întipărită pe chip. Aproape mă face să zâmbesc.

— N-ai de gând să îi spui nimic? se plânge Arţăgoasa.

N-am ce zice. Foarte viteaz din partea ci să caute intervenţia iubitului ei într-o discuţie de fete. începe să îmi pară râu pentru el, deşi nu îl cunosc. Cred că încă de ieri a început să îmi pară rău pentru el.

îşi trece o mână prin părui des şi brunet, apoi clatină din cap. L-a întrebat dacă nu are de gând să spună ceva, ceea ce însemnă ca Indiferentul e doar indiferent, nu şi mut. Poate săracul nu vorbeşte din cauza ei. Şi, totuşi, de ce sunt ei doi împreună? E mai mult decât evident că nu se înţeleg, ¡ar el are o motocicletă. Pentru numele lui Dumnezeu, o motocicletă! Iar Arţăgoasa arată de parcă vrea să fie plimbată cu un Ferrari, aşa că de ce sunt împreună? Pot sa înţeleg decizia ei, într-o oarecare măsură. Indiferentul nu arată rău. N-am stat suficient de aproape de el ca să mă pot pronunţa chiar definitiv, dar de la distanţă nu arată rău. E destul de înalt şi are aproape aceeaşi constituţie ca si Etniah, deşi e mai înalt, ceea ce însemnă că dacă îţi laşi capul pe el o să simţi... Aproape clatin dezorientată din cap. De ce mă gândesc la asta? Părul brunet îi e răvăşit şi are câteva inele pe degete. îl roteşte pe cel de pe arătător cu degetul mare. fără să se uite la ele. Singura problemă este că nu vorbeşte. Şi că pare al naibii de nefericit şi impasibil, ceea ce doar îi sporeşte farmecul.

— Nu-i nevoie, spun în direcţia lui, O să plec de aici înainte să trebuiască să te baţi cu mine de dragul prietenei tale.

Scanned by
CamScanner

Trec nervoasă pc lângă iubita lui şi încetinesc puţi ajung în dreptul lui, .

— Ştiu că nu vorbeşti, îi zâmbesc larg. Doar că eu să fiu locul tău, i-aş tăia limba.

Se străduieşte să îţi înfrâneze un zâmbet Un colţ a] bu2e]0r i se ridică totuşi, iar întreaga fizionomie . se schimbă. Acum sUn> suficient de aproape încât să mă pronunţ definitiv. Indiferentul *1* atrăgător. Are o pereche de ochi de un verde închis, dar crud, a) naibii de ciudat, iar faţa îi este simetrică, cu trăsături perfecte înghit în sec, în timp ce privirea îmi cade pe buzele sale uş0r întredeschise. Mă pierd pentru o secundă în ochii lui şi-mi umezesc buzele. Mi se amestecă gândurile şi nu-mi dau seama ce vreau mai mult: să îl ating sau să îl sărut. El continuă să afişeze o jumătate de zâmbet care pare să se lărgească, de parcă ştie la ce mă gândesc acum.

Mă dezmeticesc de cap şi plec înainte să încep sâ mă zgâiesc la el ca o idioată. Sunt nevoită să mă strecor din nou printre echipa de fotbal, când unul dintre ei se ridică în picioare, împiedicându-mi înaintarea.

— Blondino, îmi zice pe un ton ce se vrea a fi lasciv. Eşti sigură că nu vrei să stai în braţele mele?

îmi dau ochii peste cap. Deci el este idiotul cu propunerea. Blondino? Ce fel de apelativ tâmpit e ăsta? Cine mai spune asta?

—- Ăla e ultimul Joc din lume unde aş vrea să stau. încerc să mă strecor pe lângă el, dar e determinat şi nu are de gând să mă lase să scap atât de uşor. Mă prinde cu o mâna de talie, încercând să mă lipească de el. I-o feresc şi îmi forţez picioarele să stea locului şi să nu cedeze, apropiindu-se de el.

— Becca, Becca, Becca, spune amuzat, cu o voce de om beat.

Urăsc când oamenii îmi spun Becca. Accept să îmi spună Rebecca, având în vedere că ăsta mi-e numele, dar prefer să mi se spună Bex. Pentru o clipă, încep sa îl înjur pe Emiah că nu a răspuns la telefon. Daca el ar fi aici, fotbalistul pe care nici măcar nu ştiu cum îl cheamă ar fi de muit pe jos. Din păcate, Emiah nu este aici şi trebuie să ma descurc singură. Par mult mai dură decât sunt în 'realitate. N-am dat niciodată, în nimeni. Nu famez. Be3U

Scanned by
CamScanner

foarte rar. Şi mai muli ca sigur nu m-am drogat niciodată. Aparenţele sujit totul, tocmai ca să nu ajung în situaţii de genul ăsia. O atitudine dură ţine oamenii la distanţă, iar scopul meu pe durata liceului, ăsta a fost.

— Idiotule, idiotule, idiotule, îi răspund în cele din urniă.

— Haide, Natban, arată-i cine-i căpitanul echipei, îl încurajează un idiot la fel de beat ca şi el.

Minunat. Deci ăsta este căpitanul echipei.

— Pot să îi arăt ce am în pantaloni, se întoarce spre el şi îi rânjeşte.

Zău ca nu e nevoie, mă gândesc.

încep să înţeleg dc ce rânjesc idioţii mereu în timpul pauzei de prânz. Au creierul gol.

— Nathan, recunosc vocea mieroasă a surorii mele. Ţi s-a pus pata pe sora mea?

Există ceva care se cheamă karma. Ceva pe care eu nu mă bazez. Eu mi bazez pe răzbunare, şi de data asta o să mă bucur de ea mai mult dccâl în oricare altă dată. încurajat de Hailey, Nathan îşi încleştează degetele alunecoase pe talia mea, reuşind să mă tragă în braţele lui.

— Poate, îmi rânjeşte cu un colţ al buzelor.

— Dă-i drumul, aud un glas binecunoscut, înainte să deschid gura şi să îî spun ceva.

Simt cum uşurarea mi se strecoară în fiecare nerv. îmi rotesc privirea, incapabila să mă desprind din încleştarea lui Nathan. Emiah se îndreaptă nervos spre noi. Nu e nevoie să se strecoare ca mine, pentru ca idioţii beţi pur şi simplu se feresc din calea lui.

— Am spus să îi dai drumul, repetă din nou, pe un ton dur.

Nathan mă eliberează într-o clipă. Mă bucur pentru o singură secundă dc expresia de teamă de pe faţa lui, pentru că acum ştiu că trebuie sa îl opresc pe Emiah să sară la bătaie, încăierările sunt pe lista lui zilnica de activităţi ce trebuie făcute înainte să se însereze afară. Poartă nişte blugi negri care îi atârnă precar pe talie şi un tricou cu o formaţie de care nu am auzit niciodată. Braţele îi sunt dezgolite, lăsând la iveală încâlceala de tatuaje.

Scanned by CamScanner

r

A Stepluim[1]

Se opreşte lângă mine, trăgandu-mă protector aproape de el, deşi am impresia că vrea să ni5 ascundă după ei. Credeam că o să mâ deranjeze atingerea lui, dar adevărul este că vine ca o salvare. Nu ştiu cum aş fi scăpat de Nathan dacă e! nu îşi făcea apariţia, pentru ca realitatea este că nu am niciun alt prieten în această încăpere şi e mai mult decât evident că nu mă prea descurc de una singură, chiar dacă asta îmi place să cred.

— E vreo problemă, Bex? mă întreabă pe un ton blând care nu se potriveşte deloc cu atitudinea lui dură.

— Niciuna, răspunde Nathan în locul meu, făcând un pas în spate.

— Nu te-am întrebat pe tine, mârâie Emiah la el.

Nathan îi priveşte speriat, cu ochi mari. Arată de parcă efectele alcoolului încep sâ dispară şi începe să înţeleagă în ce s-a băgat*

—■ Acum nu, îi spun pe un ton moleşit.

— Sigur?

Cumva pare dezamăgit că nu îi ofer o şansă să se ia de căpitanul echipei de fotbal. Nu vreau ca Emiah sâ aibă probleme.

— Sigur, răspund ceva mai sigură pe mine.

— Bun, încuviinţează. Dacă te mai prind cu labele pe ea, ţi le rup.

Nathan îi ia ameninţarea în serios şi se retrage la prietenii lui care sunt atât de curajoşi, încât niciunul nu i»a sărit în apărare.

Emiah mă trage după el, spre uşă. îl urmez tăcută, supusă şi recunoscătoare.

— Am auzit că te distrezi fără mine, îmi spune când ajungem afară.

Se aşază pe treptele din faţa casei şi îşi scoate pachetul turtit de ţigări din buzunarul de la spate al blugilor,

— Ai auzit? întreb cu neîncredere. Te-am sunat, îi spun pe un ton mustrător. Dacă ai fi răspuns, te-aş fi invitat.

Mda, zice serios. Scuze, Maică-mea iar a intrat în rahat şi a trebuit să mă duc să o scot pe cauţiune.

—Emiah.*, Iar?

Mama lui este alcoolică. Tatăl lui Emiah t-a părăsit când el avea doişpe ani, iar de atunci mama lut nu face nimic altceva decât

Scanned by
CamScanner

să bea şi să Jure din magazine. Şi dacă urăşte ceva pe lumea asta, atunci lucrul ăla ar ii să vorbească despre familia lui.

\ l»l lv !«• * ll niltu' Mda, ridică din umeri, de parcă nu ar fi mare lucru.

Dai e mare lucru. îl afectează atât de mult încât mă doare pe mine.

— Pentru ce te mai duci să o scoţi?

— Daca nu fac asta, poliţia o să afle de existenţa mea, pentru că ea nu îşi poale ţine gura. Apoi o să sune la serviciile sociale, Bex, şi ce crezi că o să se întâmple? Sunt minor. Nu vreau să ajung în sistem.

Oftez zgomotos şi mă aşez lângă el. îl înţeleg. Chiar îl înţeleg, dar mama lui e toxică, îl otrăveşte pe zi ce trece tot mai mult.

— Un an, Emiah, încerc să îl înveselesc, deşi ştiu că un an este o perioadă îndelungată în care se pot întâmpla multe lucruri. Apoi nu o să trebuiască să îţi mai faci griji pentru ea. Şi eu o să scap de nebuna de soră-mea, adaug.

— Cum a reuşit să adune atât de mulţi cretini la un singur loc? îşi ridică bărbia, fâeându-mi semn spre casă.

— Nu ştiu. A invitat pe toată lumea de la liceu, cred. Abia aştept să îi văd faţa mâine dimineaţă, când o să îşi dea seama ce dezastru are dc curăţat. Nu cred că s-a gândit la asta.

— Soră-ta nu anticipează prea multe lucruri.

Trage un fum din ţigară, îl ţine câteva secunde în plămâni, apoi îi scoate afară. îmi întinde ţigara, gest cu care m-am obişnuit până acum.

— Nu fumez, îi reamintesc.

— Ştiu, zice. Mă gândeam că poate te-ai răzgândit.

— Nu m-am răzgândit.

— Zău, Bex, zice amuzat. Nu fumezi, nu bei şi clar nu te droghezi, aşa că reaminteşte-mi de ce suntem prieteni.

— Din diferite motive, răspund vag, pentru că realitatea este că nu am un răspuns la această întrebare.

— Cum ar fi?

— A... îmi ridic privirea, căutând inspiraţia pe cer. Te las să copiezi temele de la mine, zic în cele din urmă.

Scanned by
CamScanner

Emiah izbucneşte în râs, un lucru pe care îl face destul de rar. Nu ştiu cum aş fi reuşit să trec prin anii de liceu fară prietenia lui.

— Mersi, spun, reamintindu-mi că nu i-am mulţumit pentru intervenţia lui neaşteptată.

— Bex, te las singură cinci minute şi atragi idioţii ca muştele.

— Nu eu îi atrag, încerc să mă apăr. Hailey i-a adus aici. Mama habar n-are. încă nu m-am hotărât dacă să fac câteva poze incriminatoare şi să i le arăt sau să o las pe Hailey să scape de data asta.

— Ai putea să faci pozele şi să o şantajezi, îmi sugerează el.

— Vezi, de asta suntem prieteni.

Zâmbeşte şi îşi fixează privirea undeva în gol.

— Emiah, îi întrerup şirul gândurilor. Suntem în regulă?

— Da, Bex. De cc nu am fi?

Îşi roteşte privirea spre mine. îmi fixez ochii într-ai săi, înţelegând că poate tocmai ăsta este motivul pentru care nu suntem în regulă. Din cauza modului în care mă priveşte acum, cu o blândeţe ieşită din comun, care mă sperie.

Ridic din umeri, pentru că sunt prea laşă să îl întreb. Pentru că mă tem că în momentul în care o să deschid gura ca sa spun ceva, Emiah o să se îndepărteze de mine. Iar Emiah este prietenul meu. Singurul meu prieten. O să ignor modul în care mă priveşte. Âsta e lucrul înţelept de făcut, mai ales că s-ar putea doar să mi sc pară. Nu ştiu nimic despre relaţiile anterioare ale lui Emiah, asta dacă a existat vreuna. Poate că e doar obosit şi totul se petrece în imaginaţia mea.

—-Nu ştiu. N-ai fost în apele tale săptămâna asta.

— Mda, ridică din umeri. Ştiu. Mama a ţinut morţiş să îmi aducă aminte că eu sunt motivul pentru care tata a plecat. Bea mai mult decât de obicei. Se pare că asta este perioada în care a părăsit- o.

Sunt paranoică. Şi cretină. Emiah are nevoie de o prietena, nu de o iubită, iar eu, în loc să fm aici pentru el, mă gândesc la tot felul de idioţenii.

Scanned by
CamScanner

— Nu tu eşti motivul, îi repet pentru a nu ştiu câta oară. E doar mai uşor să dea vina pe line decât să se confrunte cu faptul că este o adultă şi să îşi asume partea ei din vină.

— Ştiu, dar habar n-am care este motivul pentru care a plecat. Ea nu vorbeşte despre asta. Doar ţipă la mine, ca şi cum asta l-ar aduce înapoi.

Oftează adânc şi mai trage un fum din ţigară.

— Ştiu că asta nu e o soluţie, Emiah, dar data viitoare când este arestată, poate ar trebui să o laşi să stea în arest până când îi trece efectul alcoolului,

— M-am gândit la asta, îmi rânjeşte adolescentin. Cred că data viitoare aşa o să fac,

îşi freacă palmele de blugi, apoi se ridică brusc.

— Pleci? îl întreb aproape cu regret.

— Hai să mâncăm ceva, îmi face semn cu capul să îl urmez.

Mă ridic de parcă am arcuri în picioare şi îi sar în spate. Mă prinde de coapse şi mă cară aşa până când se termină pavajul din faţa casei.

— Pot să jur că erai mai slabă, îmi zice pe un ton jucăuş, îmi încolăcesc braţele în jurul gâtului său, încercând să îi obstrucţionez aerul.

îşi bate joc de mine, dar e în regulă. Pentru că Emiah e prietenul meu. Singurul meu prieten.

După ce mă lasă jos îl văd pe Indiferent îndreptându-se spre motocicleta care e parcată de cealaltă parte a străzii.

— Care e problema lui? comentează Emiah.

— Nu ştiu, ridic din umeri.

Şi nici nu cred că îmi pasă.

Scanned by
CamScanner

4. Salul. Numele meu e Rlake Blake

— M-ai auzii? mă întreabă bibliotecara.

Nu chiar. După „trebuie să vorbeşti cu fata de acolo”, nu ani mai auzii mare lucru. Cum adică să vorbesc? Aş vrea să glumească, dai după expresia împietrită de pe faţa ei, aş zice că bibliotecara nu are simţul umorului şi că nu a glumit când a spus că există un singur exemplar din cartea de care am nevoie. Pot să fiu mai ghinionist decât atât?

— Da, îi răspund, deşi habar nu am ce trebuia să aud. Mulţumesc.

Primul meu gând este să o iau la sănătoasa, pentru că mai mult ca sigur nu am dc gând să vorbesc cu cineva. O să spun că nu am avut timp să aleg un fragment, că nu l-am comentat şi că, prin urmare, nu am iernă. Apoi îmi rotesc privirea spre persoana cu care ar trebui să interacţionez şi mă simt cuprins de vinovăţie.

N-am făcut nimic săptămâna trecută la petrecerea tâmpită la care Skyler m-a convins să o însoţesc, după ce a plâns consecutiv două ore, până când a devenit palidă şi i-am spus că merg cu ea. Mi s-a părut mai uşor să mă duc la petrecere decât la spital. Pentru că acolo am fi ajuns dacă aş fi iăsat-o să plângă în continuare.

Blonda stă la o masă lângă fereastră, ţinând pe braţe cartea de care am nevoie. Am observai că îi place să stea lângă fereastră. Nu ştiu de ce am observat asta, la fel cum nu ştiu de ce nu ţine cartea pe masă.

Mă simt vinovat Cretinul ăla de fotbalist s-a luat de ea, iar eu am făcut fix nimic, deşi am vrut să mă duc şi să îi dau una. Ceva îmi spune că blonda nu e chiar atât de dură pe cât încearcă să pară, deşi probabil ea nu ar recunoaşte asta. M-am faţâit de pe un picior pe celălalt, încercând să mă hotărăsc dacă să intervin sau nu. Avem de gând să o fac, dar nu a fost nevoie. Iubitul ei a apărut la timp şi a scos-o de acolo.

Mintea mi-e înceţoşată, altfel nu îmi explic de ce picioarele nele se îndreaptă spre blondă. Astăzi pare să fie îmbrăcată mai decent. A găsit o pereche de blugi prin şifonier şi, chiar dacă sunt

Scanned by
CamScanner

tăiaţi, îi acoperă picioarele mult mai mulî decât cei care ar putea fi foarte uşor confundaţi cu o pereche de chiloţi.

Ma opresc lângă masă şi, cum sunt determinat să nu vorbesc, trebuie să aştept să mâ observe. Lucru care nucredcă osă se întâmple prea curând, având în vedere cât este de concentrată.

Nu ştiu ce altceva să fac, aşa că îmi dreg glasul îşi ridică privirea încet, aproape leneş,

— Bună, zice pe un ton nesigur.

Apoi zâmbeşte larg, aşteptând să spun ceva. Nu o fac, ceea ce se pare câ îi provoacă un zâmbet şi mai larg, Nu se potriveşte în totalitate cu Tatuatul, dar trebuie să recunosc că înţeleg ce vede tipul la ea. Pe lângă faptul că are forme pe care încă nu mi-am dat seama dacă încearcă să le ascundă sau să le scoată în evidenţă, blonda e frumoasă. E şi mai frumoasă atunci când zâmbeşte. Şi pun pariu că dacă ar renunţa la machiajul negru, ar fi şi mai frumoasă.

— Am uitat că nu vorbeşti, spune pe un ton aproape I nemulţumit. Poţi să iei loc dacă vrei.

! Oftez iritat şi trag scaunul liber din faţa ei. Mă întind după

I caietul din faţa ei, apoi scriu: *numărul tău de telefon?*

— Nu înţeleg ce scrie, se plânge ea.

Îmi arcuiesc o sprânceană, privind-o cu neîncredere. Se I apleacă peste caiet, încercând să îmi descifreze scrisul care nu e chiar atât de îngrozitor.

— Tocmai mi-ai cerut numărul de telefon? izbucneşte în râs.

încuviinţez.

— Ce te face să crezi că o să ţi-l dau?

Ridic din umeri. Asta e problema când nu vorbeşti. Nu te ţpoţi face înţeles. Blonda probabil crede că vreau să ies cu ea, deşi nu pomeneşte nimic de iubitul ei.

— Nu vorbeşti, constată din nou. îmi plac oamenii care nu | vorbesc prea mult, spune pe un ion visător.

Mă aştept să mai urmeze ceva, dar'se conformează şi îmi scrie numărul de telefon. îmi scot propriul telefon din buzunar, începând să tastez. Dacă scriu un mesaj cuiva, nu înseamnă că vorbesc, aşa că e în regulă, Cred. Poate îmi încalc propriile reguli.

A

Scanned by
CamScanner

Salut. Am nevoie câteva minute de carte ca să fac câteva poze.

Apăs pe trimitere. Telefonul blondei sună de undeva din ghiozdan şi îl ridică leneşă, ca şi cum nici nu o interesează ce am de spus. Bine, 111 cazul meu, ce am de scris.

■— Telefoanele închise, domnişoară, mormăie bibliotecara rigidă.

Blonda îi zâmbeşte în treacăt, apoi o ignoră. Mă întreb dacă îi pasă cu adevărat de ceva. în afară de Tatuat.

— Dacă aş fi în locul tău, aş începe prin a mă prezenta, îmi spune,

Rescriu mesajul.

Salut. Numele meu e Blake. Am nevoie câteva minute de carte ca să fac câteva poze.

Blonda surâde cu un colţ al buzelor.

— Interesant nume, închide cartea şi rămâne cu ea pe braţe. Aş prefera să mi-o dea două minute ca să pozez câteva paragrafe, apoi să plec de aici. Ştii ce semnifică? vrea să ştie.

Din păcate, ştiu. Blonda a adoptat o postură cu braţele încrucişate la piept şi mă priveşte cu sprâncenele ridicate, aşteptând un răspuns din partea mea.

înseamnă întunecat. Şi luminat.

Habar n-am de ce îi spun asta.

— Amândouă? Drăguţ, mormăie fără vreo intenţie să îmi dea cartea. De ce nu vorbeşti?

Clatin din cap, semn că nu am de gând să îi răspund, dar blonda nu se dă bătută.

— Vrei cartea sau nu?

Da, vreau cartea, dar deja întrece limita. Nu plănuiam nici să fac schimb de mesaje cu cineva, aşa că interacţionez cu ea mai tauli decât cu oricare altă persoană din şcoală. îmi încleştez maxilarul şi încep să tastez.

Scanned by
CamScanner

Pentru că nu vreau să îmi fac prieteni.

— Aş vrea să mă fi gândit şi eu la asta când am intrat la liceu, râde. Poate nu ar ft trebuit să mă mai comport aşa dacă ştiam că dacă nu vorbeşti nu îţi poţi face prieteni.

îmi arcuiesc o sprânceană şi o privesc întrebător. Atitudinea ei e din cauză că nu vrea să aibă prieteni? La cum se îmbracă, aş afirma contrariul,

— Iubita ta e insuportabilă, se plânge în continuare, uitând din nou de carte.

Are impresia că Skylar este iubita mea şi nu am niciun plan să îi dezvălui că de fapt vorbeşte despre sora mea.

fitbitui tău e pus pe harţa.

Izbucneşte în râs, atrăgând asupra noastră privirea mustrătoare a bibliotecarei. îşi duce mâna la gură, încercând să îşi stăpânească râsul.

— Iubitul meu nu te place, îmi spune.

Tipul tatuat nu mă place? Nici măcar nu am vorbit cu el. Nu am vorbit cu nimeni, făcând abstracţie de momentul ăsta în care aparent gândurile îmi sunt înceţoşate.

Îţi dai seama că mesajele astea arata de parcă port o conversaţie cu o persoană imaginară, nud aşa?

încuviinţează şi îmi întinde în cele din urmă cartea mult râvnită.

— Dacă aş fi în locul tău, şi eu mi-aş face câţiva prieteni imaginari.

Îşi strânge lucrurile şi se ridică.

Unde pleci? mă văd nevoit să o întreb.

— Să mănânc. Oricum îţî dădeam cartea, Am terminat cu ea pe ziua de azi.

M-ai jcictif să vorbesc degeaba?

—- Practic, nu ai scos niciun cuvânt.

Ridic indiferent din umeri,

— Apropo, eu suni Bex, îmi spune înainte să plece.

O urmăresc cu privirea până când iese din biblioteca, apoi fac nişte poze la nimereală la câteva paragrafe şi calc pe urmele ei, către sala de mese.

Oamenii ăştia par să fie aşezaţi după un plan imaginar. În fiecare zi, aşezarea este aceeaşi. Skylar şi-a găsit locul la masa din Cartea Scrisorilor ceea ce îmi provoacă o stare de iritare. Chiar sper ca lucrurile să nu se repete şi

Skylar să nu fie suficient de idioată încât să repete vechile greşeli. Mă aşez la rând şj, fără să îmi dau seama ce fac, o caut pe blondă din priviri. Bănuiesc că de acum aş putea începe să îi spun Bex, dacă tot am a Hat cum o cheamă. E deja la masa obişnuită, dar nu e decât ea şi iubitul ei. La cum arată prietenii ei, nu m-ar mira să îi găsesc fnmând ceva după colţul şcolii. N-am nimic cu asta, şi adevărul e că şi eu aş fuma ceva.

Mi-ar plăcea să văd grimasa pc care ar face-o tata dacă ar afla că m-am băgat într-o încăierare sau că am încălcat regulile şcolii. încă mai rezist să ma prefac că sunt drăguţ, dar habar nu am cât o să mă mai ţină. Mâncarea arată groaznic astăzi, aşa că mă mulţumesc doar cu o doză de Cola.

-— Blake! recunosc vocea surorii mele şi îmi rotesc privirea instantaneu.

Flutură cu mâna spre mine, făcându-mi semn să mă duc până la ea. Din nefericire, a atras asupra noastră o mulţime de priviri pe care nu ie doresc, inclusiv pe cea a blondei care acum îmi zâmbeşte cu un colţ al buzelor. Nu a minţit când a spus că iubitul ei nu mă place. Dacă ar putea să mă omoare din priviri, ar face-o. Clatin din cap în direcţia surorii mele, apoi mă îndrept la masa pe care am revendicat-o.

Scot telefonul din buzunar şi îi arunc o privire. Soneria de la mesaj se face auzită, lucru care e destul de neobişnuit. Sky suna [c]ând are nevoie de ceva. Unchiul la fel. Tata sună rar. Mama nu [s]hnă niciodată.

Scanned by
CamScanner

A.
c'>ti'ph;mh.'

Când nu ai prieteni, nu te caută nimeni.

Vrei să stai ca noi? Nn trebuie să vorbeşti.

îmi ridic privirea spre Bex. Aşteaptă lăspunsul meu, aşa că neg cu o mişcare a capului.

De ce? vrea să ştie.

Ridic din umeri. Se pare că am inversat rolurile.

Acum cine vorbeşte cu o persoană imaginară?

în timp ce îi citesc mesajul, o pot auzi în mintea mea, adresându-mi întrebarea pe un ton indignat.

Nu vreau ca mâncarea să îi stea în gât iubitului tău.

îşi ridică două palme în sus, aşteptând o explicaţie pe care nu am de gând să i-o ofer.

Îţi place să petreci timp cu prietenii tăi imaginari?

Prietenii mei imaginari sunt o companie mult mai plăcută decât iubitul tău, tastez înapoi. Ştii, sunt paşnici şi nu vor să mă omoare.

Aparent sunt mai plăcuţi şi decât iubita ta.
P.S. Domnul-Indiferent-care-le-ştie-pe-toate, Emiah nu e iubitul meu.

îmi ridic privirea bulversat. în primul rând sunt derutat de modul în care a decis să mă numească, iar în al doilea rând, cum adică tipul tatuat nu e iubitul ei? îmi ridic bărbia spre masa lor, făcându-i semn spre el, care, din fericire, stă cu spatele la mine. Bex încuviinţează, dându-mi de înţeles că vorbim despre aceeaşi persoană.

Scanned by
CamScanner

Habar n-am de ce în momentul ăsta răsuflu uşurat. Nu o să mai vorbesc cu ea. Pur şi simplu o să îi şterg numărul şi o să uit că această conversaţie a avut loc vreodată. O să fac asta, pentru că altfel o să conştientizez că blonda nu e cu tipul tatuat şi că s-ar putea de fapt să nu fie cu nimeni. Şi o să mă gândesc la asta şi la modul în care arată când zâmbeşte.

În loc să fac asta, tastez din nou.

Doamna-Care-Nii-Este-lubita-Tipului-Tatuat, Skylar e sora mea.

Izbucneşte în râs în timp ce se uită la mine, ceea ce îl face pe tipul tatuat să îşi rotească privirea spre mine şi să mă omoare din nou. Acum că am aflat că nu sunt împreună, îmi permit să îi înfrunt privirea şi să mă încrunt la rândul meu. Gestul nu are nimic de-a face cu tupeul. îmi permiteam să fac asta şi înainte, pentru ca Emiah nu mă bagă în sperieţi. Asupra mea nu are acelaşi efect pe care îl are asupra celorlalţi, pentru că eu pur şi simplu sunt genul lui. Doar că e înţelept să mai ţin ascuns asta pentru o perioadă.

Acum nu face nimic altceva decât să mă privească şi mai furios, iar privirea mea nu este nimic altceva decât o invitaţie să vină la mine dacă vrea. N-o s-o iau la goană. M-am comportat frumos doar pentru ca aveam impresia ca era împreună cu Bex, iar dacă nu este, furia lui este nejustificată.

Bex îi spune ceva, obligându-l să se întoarcă spre ea. Orice îi spune, lui nu îi cade bine, aşa că se ridică şi pleacă. De data asta, Bex rămâne la masă, continuând să îşi mănânce prânzul. îmi aduc aminte goana în care a plecat după el în prima zi în care am văzut- o, aşa ca a avut loc o schimbare în atitudinea ei.

Eşti în regulă?

Clatină din cap. Nu mă aşteptam la asta. La sinceritate.

Vrei să vin la tine la masă şi să stăm în tăcere cu prietenii noştri imaginari?

Scanned by
CamScanner

A.
Slep.hiinj$_L$,

O fixez cu privirea, **aşteptând** răspunsul ei care nu $_{Se}$ l$_{âs5}$ aşteptai. încuviinţează. Mă ridic leneş şi flămând şj mă aşe$_z$ *u* masa ei pc scaunul pe care până în urmă cu cateva minute a stat tipul tatuat care se pare că nu este iubitul ei.

Bex nu spune nimic şi ne petrecem restul prânzului ţ$_n$ tăcere. Nu mă deranjează. M-am obişnuit cu ^{as}t^a-^ Ceea ce este ciudat, este că ea poate să stea în tăcere, de parcă ar înţelege-o p$_{e\ a}$ mea şi eu pe a ei. Singurul lucru pe cane mi—1 spune este:

— S-ar putea să îţi strici reputaţia dacă mai stai cu mine.

Nu îmi ia mult să înţeleg că am atras asupra noastră câteva priviri, inclusiv pe cea a surorii mele, Nici asta nu mă deranjează Niciodată n-am dat doi bani pe reputaţia mea.

Când se sună, Bex se ridică fără sâ mai spună nimic, iar eu mă îndrept spre cursuri. Trec peste următoarele ore ca prin vis, gândindu-mă la blonda care e soră cu cea care bănuiesc că anal ăsta o să fie regina balului.

Tot la ea mă gândesc şi după ce s-au terminat orele, în timp ce mă îndrept spre motocicletă. Mâ pregătesc să mă duc acasă, dar îmi aud numele. Nu este vocea surorii mele şi nimeni nu s-ar deranja să discute cu mine, aşa că îmi rotesc privirea surprins. Blonda aleargă în direcţia mea şi îmi doresc să nu mai facă asta, pentru ca are tocuri şi poate o să îşi rupă gâtul,

— BJake, zice din nou, oprindu-se lângă motocicletă.

Se apleacă în faţă, sprijin în du-şi palmele pe genunchi. Evident efortul a extenuat-o şi, dacă aş vorbi, aş deschide gura ca să fac o remarcă răutăcioasă. Poate o să vorbesc la urma urmei. Doar cu ea. Dar nu astăzi.

îmi scot telefonul.

Da$_t$ Bex?

înainte să îşi caute telefonul din ghiozdan îşi înclină capul spre dreapta, anmcându-mi o privire frustrată. $_{r\cdot}$~^{Ai} P$^{utea\ să}$ vorbeşti. Promit că nu o să spun la nimeni,
men hT ^{Ca} ° *T* $^{fiS\ amuzam}$> ^{lo}cmai de asta ti-am dat numărul meu, dar acum devine de-a dreptul frustram. ’

J

Scanned by
CamScanner

Aş putea.

Cuvintele sună ca o promisiune, ceea ce_T cumva, şi sunt. Bex înţelege şi surâde, dar nu-mi dau seama dacă o să aibă răbdare cu mine sau nu.

Ştiu că e cam mult ce îţi cer acum, dar crezi că ai putea să mă duci până acasă? Soră-mea a plecat cu cea care aparent e sora ta şi pe moment am crezut ca e o ideea bună să merg pe jos, dar am obosit şi sa merg până aici şi...

încuviinţez. Respiră sacadat şi arată de parcă face un efort să îşi aducă respiraţia la normal. Respiră de parcă a participat la un maraton şi încep să îmi fac griji pentru ea. Nu ştiu de ce. Pur şi simplu se întâmplă.

— Eşti sigur? mă întreabă. Dacă nu vorbeşti cu nimeni, însemnă că vrei să fii lăsat în pace şi am impresia că e un calvar pentru tine chiar şi să îmi scrii câteva mesaje. Nu de alta, dar dacă eşti un criminal în serie, nu vreau să îmi forţez norocul şi să te enervez.

Vorbesc cu tine.

— De câte ori să îţi spun că asta, ridică telefonul şi îl flutură pnn faşa mea, nu se cheamă vorbit.

E tot ceea ce o să primeşti momentan, o asigur, pentru că nici eu nu m-am hotărât dacă vreau sau nu să calc peste dorinţa de a nu interacţiona cu nimeni, şi să vorbesc cu ea.

îmi bag telefonul în buzunar, dându-i de înţeles că pe moment nu o să mai aibă parte nici măcar de mesaje. În cele din urmă, se hotărăşte că vrea să ajungă acasă, aşa că îşi pune casca şi urcă în spatele meu. Sunt obişnuit cu Skylar care se plânge cu fiecare ocazie că motocicleta e vreun fel de cursă a morţii şi că nu vrea să se ţină de mine, pentru că sunt fratele ei, dar blonda urca tăcută şi îşi înconjoară braţele în jurul meu. Un fior neaşteptat îmi coboară de pe şira spinării, lacându-mă să mă încordez.

Ce mama naibii?

Scanned by
CamScanner

Pe Skylar o ignor de obicei, dar de prezenţa blonde' ierfect conştient. De picioarele ei lungi şi, Slavă Dorn* ^ icopcrite. De căldura palmelor pe care o simt prin tricou. privire la ceasul de pe mâna dreaptă, un gest inconştient şi sincronizat, pentru ca Bex îmi studiază fiecare mişcare curiozitate copilărească.

— De ce porti ceasul pe mâna dreaptă?

Sunt conştient de iâptul ca mi s-a dezgolit o porţiune a încheietură. Mă mulţumesc doar să mă rotesc spre ea şi g Î zâmbesc enigmatic. Aproape răsuflu uşurat că nu a adus în disc cerneala. Are viziera încă ridicată, iar privirile ni se întâlnescT Năucit de cap, îmi rotesc privirea, cu gândul să o duc acasă cât mai repede şi să scap de ea, pentru ca al naibii să fiu dacă blonda nu să mă convingă în cele din urma să vorbesc.

A
Scanned by CamScanner

5. O pietricică
Bex

O pietricică!

Auzi, i-a sărit o pietricică pe parbriz şi s-a spart. Pentru că un parbriz se sparge atunci când sare pe el o pietricică.

— îţi baţi joc de mine? o întreb aproape scoasă din minţi.

Hailey clatină din cap. Ne uităm amândouă la dezastrul pe j care l-a lăsat în urma ei *pietricica.*

Oricum, e rândul tău să plăteşti pentru reparaţie. Eu am plătit data trecută.

Reparaţie? Ea are impresia că cineva ar putea să *repare* parbrizul? Ma întreb dacă nu cumva pe parcursul celor şaptesprezece ani, am considerat-o pe Hailey mai inteligentă decât este în realitate.

Să repare. Auzi la ea. Îmi dau ochii peste cap. Ultima dată a plătit pentru înlocuirea unui cauciuc, pe care de altfel tot ea a fost cea care l-a spart. Nici în ziua de azi nu am aflat cum a reuşit.

Ca să reducă cheltuielile, mama a hotărât ca cu şi Hailey să împârţira maşina. Fiecare o foloseşte câte o săptămână, dar o va pune la dispoziţia celeilalte dacă apare vreo urgentă. De asemenea, plătim cu rândul pentru reparaţii. Astea sunt regulile mamei. Iar eu acum sunt lefteră, pentru că anul ăsta nu m-ara apucat încă să dau meditaţii şi nici nu lucrez. Ceea ce mama nu ştie, este că la Hailey urgenţa include deplasarea până ia Mall ca să mănânce îngheţată, şi că eu nu am stricat maşina niciodată. Niciodată. Nici măcar nu am vărsai ceva în interior.

Dar asta nu contează. Ceea ce contează e că pe parbriz a sărit o *pietricică.* Nu e nevoie să ma aşez la volan ca să uni sau seama că vizibilitatea e zero. Nulă. Habar n-am ce o să fac. în mod normal l-aş suna pe Emiah, pentru ca el cunoaşte un tip care cunoaşte alt tip, care ştie pe cineva care ar putea să înlocuiască parbrizul şi să înţeleagă că nu pot plăti decât peste o lună. Dar nu am mai vorbit cu Emiah de o săptămână, de când l-am întrebat care e problema lui cu Blake şi a sărit ca ars. Aşa că nu pot să îl sun pe Emiah şi să îi spun că a sărit o pietricică pe parbriz.

— N-am bani, ridic indiferentă din umeri.

— Asta nu e problema mea, se strâmbă Hailey.

— Ba e. N-am bani, nu schimbăm parbrizul. Ceea ce înseamnă că te duci la Mail pe jos.

Faţa i se schimonoseşte de parcă i-am spus că se ascunde un criminal în serie la ea sub pat. încerc să nu izbucnesc în râs.

— Uite cum facem, îi zic în cele din urmă. Punem banii amândouă.

Clatină din cap.

— Ştii, Hailey, îi zic în timp ce îmi scot telefonul din buzunar. Asta e casa noastră în timpul şi după petrecerea fantastică pe care ai dat-o săptămâna trecută, îi zic în timp ce intru în galerie ca să îi arăt pozele. Şi aici eşti tu, pe jumătate goală... Şi ăla e... un tip? Da. Aşa se pare. Ce

crezi ca o să zică mama?

A.

O să sufere un atac de cord dacă vede poza. Stephanie, iar Hailey nu e chiar atât de proastă încât să nu îşi dea seama. Se întinde după telefon, dar reuşesc să îl bag în buzunar la timp, începe să dea din picioare, nervoasă.

— Eşti malefică! ţipă la mine.

— Zi mersi că nu te pun să plăteşti doar tu pentru un parbriz nou.

Emiah merită un premiu pentru ideea lui strălucită cu pozele. Simt un gol în stomac când îmi amintesc că nu am vorbit cu el de o săptămână şi mă conving să las de la mine şi să îl caut, pentru că mi-e dor de el. Nici măcar nu l-am văzut, iar Kate şi Brandon sunt de partea lui, pentru că eu simt intrusa în grupul lor, ceea ce înseamnă că nici ei nu schimbă prea multe cuvinte cu mine, şi cu siguranţă nu o să îl dea de gol şi nu o să îmi spună ce mai face,

Hailey se retrage bosumflată în casă. Mai rămân câteva clipe cu privirea aţintită asupra parbrizului, apoi mă hotărăsc să îmi încerc norocul !a domnul Morgan, cel care are un service auto la ieşirea din oraş. E prieten bun cu mama şi mă cunoaşte de când eram mică, aşa că poate o să mă aştepte cu banii. înainte să plec, intru în casă ca să iau o geacă pe mine şi să înlocuiesc botinele cu o pereche de tenişi. Dacă trebuie să mă întorc pe jos, aş vrea să mai am şi picioare după aia. Fac puţină curăţenie în maşină, aruncând

Scanned by
CamScanner

vreo zece ambalaje de la baloanele pe care le ronţăie Hailey, apoi niâ orc la volan.

Aşa cum mă aşteptam, nu văd mai nimic în faţă şi sunt nevoită să îmi întind gâtul. Sper să nu mă oprească poliţia, pentru că ultimul lucru de care am nevoie ar fi o amendă. îmi ia cam un sfert de oră până când ajung în faţa service-ului Ia cât de prudent trebuie să conduc. Parchez în faţă şi intru pe uşa mare a garajului, care e deschisă. Miroase a benzină şi vaselină şi zâmbesc la gândul că ar fi trebuit să o las pe Hailey să vină.

— Domnule Morgan? întreb precaută, strecurându-mă printre două maşini.

Nu îmi răspunde nimeni, aşa că înaintez până când în faţa mea îşi face apariţia o siluetă. Indiferentul stă cu spatele la mine. Ştiu că e el şi a naibii să fiu dacă înţeleg cum ştiu asta dinainte să se întoarcă spre mine. Poartă un pulover gri, larg şi blugi negri, în al căror buzunar de la spate atârnă un prosop murdar.

■— Bîake?

Nu ştiu pentru ce mă mai deranjez să vorbesc, când el mi-a dat destul de clar de înţeles în cele trei pauze de prânz în care am stat împreună săptămâna asta, că nu o să îmi răspundă. Am fost dezorientată când a apărut Ia bibliotecă şi mi-a cerut numărul de telefon, dar bănuiesc că şi mesajele sunt o formă de a comunica, iar momentan trebuie să mă mulţumesc cu atât. înainte aveam puţini prieteni, iar de când Emiah nu mai vorbeşte cu mine – tocmai din cauza lui Blake – nu pot să ridic pretenţii şi să îl rog să vorbească. Nu pot să cer prieteni vorbăreţi. Se răsuceşte pc călcâie, uimit de prezenţa mea.

— Salut, sparg tăcerea dintre noi, pentru că el nu o să o facă. Ai probleme cu motocicleta?

Clatină din cap, apoi îşi duce mâna la buzunarul de la ˢPate, scoţându-şi telefonul.

— Serios, Blake? Nu suntem la şcoală. Nu crezi că ai putea să faci o excepţie şi să vorbeşti?

Telefonul îmi vibrează în buzunar. îl scot şi arunc o

Scanned by
CamScanner

privire Pierdută la ecran, deși sunt tentată să refuz să mai comunic cu Blake în felul ăsta.

Scanned by
CamScanner

Lucrez. Iar tu eşti de ia şcoală.

Oftez. Ce tâmpenie e asta cum că nu vorbeşte ca să nu se împrietenească absolut cu nimeni? Eu am nevoie de un prieten, mai ales acum.

— Bine, zic înfrântă. Cum vrei tu. Domnul Morgan e aici?

Se întoarce în zece minute.

— O să îl aştept, îl anunţ.

Ai o problemă cu maşina?

Nu. Am venit să îl urmăresc pe el.

— Normai că am o problemă cu maşina. Ultima dată când am verificat, ăsta era un service auto.

Rânjeşte cu un colţ al buzelor, dezorientându-mă. De obicei e serios şi încruntat, aşa că nu prea ştiu cum să mă descurc în faţa unui Blake care zâmbeşte.

Ce problemă?

— Hailey zice că a sărit o pietricică pe parbriz, dar credemă, după cum arată, a enervat pe cineva şi a aruncat cu un bolovan după ea.

Râde şi e un sunet care îmi gâdilă timpanele. Ce naiba e în neregulă cu mine? Am stabilit deja că Indiferentul este atrăgător, dar nu în faţa mea. Eu nu mă apropii de băieţi şi nici ei de tine. Cel puţin, nu în modul ăla. Vreau să se oprească, înainte să nta obişnuiesc cu sunetul şi să încep să îi simt lipsa.

Ai nevoie de un parbriz nou?

Încuviinţez. Nu îmi place modul în care privirea lui mă stăruie fix. Ochii verzi trec prin mine, căutând ceva ce nu îmi dau seama ce ar putea fi. Asta sunt eu. Nu e nimic mai mult sau mai puţin.

Scanned by
CamScanner

Scanned by
CamScanner

— Crezi că aş putea plăti luna viitoare? ît întreb doar ca să sparg tăcerea. Sunt lefteră şi deşi am şantajat-o pe Hailey să

pună jurnale din bani. lot nu pot plăti până luna viitoare.

Blake îşi trece rapid degetele peste ecranul telefonului.

Ai şantajai-o? mă întreabă fără legătură cu ce am întrebat eu.

Poate suferă de deficit de atenţie*

— Da, ridic din umeri. Am nişte poze de îa petrecere. Mamei nu o să îi placă. în plus, data trecută tot ea a spart un cauciuc,

Blake râde din nou, apoi îşi şterge mâinile de prosop. Trebuie să tac, ca să nu mai spun ceva ce l-ar face să râdă. Dacă eu sunt de acord cu tăcerea lui, ar trebui să înţeleagă dacă o să refuz să vorbesc. Deşi cauza tăcerii mele ar fi total diferită, din moment ce aş refuza să mai vorbesc cu el, nu cu alte persoane.

îmi face semn să îl urmez afară, apoi se apucă din nou de tastat.

Dacă ai nevoie, pot să îţi împrumut nişte bani.

Mă priveşte, aşteptând un răspuns. Clatin repede din cap. Dacă asta ar fi venit din partea lui Emiah, aş fi acceptat înainte să apuc să clipesc. Dar pe Blake nu îl cunosc şi încă nu mi-am dat seama ce facem noi aici, din moment ce eu sunt singura care vorbeşte. Nici măcar nu ştiu cum sună vocea lui şi habar n-am de ce începe să mă sâcâie gândul ăsta. Sora lui are un accent strident, englezesc şi nu pot să mă întreb cum sună cuvintele de pe buzele im.

— E în regulă, spun când îmi dau seama că încă aşteaptă să spun ceva.

Când ajungem afară şi privirea îi cade asupra parbrizului, izbucneşte în râs. Nu durează mult până când telefonul îmi vibrează din nou.

Ai condus aşa? Adică, ai văzui ceva?

Scanned by
CamScanner

— Nu chiar. Mi-am întins capul ca o lebădă graţioasă şi m- am rugat să nu mă oprească poliţia.

Din fericire, domnul Morgan îşi face apariţia şi îmi mut privirea asupra lui.

— Becca, îmi spune pe un ton călduros.

Bine, Fie. Oamenii în vârstă au voie să îmi spună Becca. în plus, nu o face ca să mă enerveze.

— Bună ziua, domnule Morgan, îi răspund politicoasă.

Domnul Morgan trece peste poliţeţea mea şi mă trage într-o îmbrăţişare.

— Dintre surorile Beii, tu eşti preferata mea, râde.

Ştiu. Iar lucrul ăsta a scos-o mereu din sărite pe Hailey. Blake ne priveşte derutat.

— Cred că l-ai cunoscut deja pe nepotul meu, îmi face semn spre Blake.

— Da, zâmbesc. Ne ştim de la şcoală.

Ne ştim de la şcoală? Sunt sigură că dacă mă străduiam, reuşeam să spun ceva şi mai penibil.

Blake doar rânjeşte.

— Nu e foarte prietenos, mormăie domnul Morgan. Cred că i se trage de la vremea de la el din ţară.

Vremea de la el din ţară?

— Da. Poate e din cauză că...

Nu îmi duc ideea până la capăt. Blake clatină energic din cap, ducându-şi un deget peste buze. Aşa deci. Unchiul lui habar nu are de ideea lui genială de a nu vorbi cu nimeni.

— Ce voiai să spui, Becca?

— Ăă, mă bâlbâi. Din cauza colegilor, zic. Nu le prea plac schimbările.

Domnul Morgan încuviinţează, apoi priveşte maşina noastră de un roz îngrozitor, culoarea preferată a surorii mele.

— Nici măcar nu o să întreb ce s-a întâmplat.

—■ Hailey, mormăi.

Domnul Morgan se mulţumeşte doar să zâmbească.

— Poţi să treci poimâine după ea, mai pe seară.

Scanned by CamScanner

— Domnule Morgan, încep ruşinată, credeţi că aş putea să vă plătesc luna viitoare?

Cade pe gânduri, apoi spune:

— Uite cum facem, Becca. Blake nu e prietenos de felul lui, iar tn loc să îşi lacă prieteni, şi-a luat nişte slujbe de care nu are nevoie.

Slujbe? La plural? Nu ar putea să îmi împrumute şi mie una ca să nu mai fiu nevoită să mă umilesc în faţa unchiului său?

— Bine, zic nesigură.

Nu înţeleg unde vrea să ajungă. Blake mârâie printre dinţi, dar domnul Morgan îl ignoră.

— Ce ar fi să îi plăteşti lui o cafea, în loc să plăteşti parbrizul?

Blake mârâie din nou, extrem de nemulţumit de ofertă. Ce naiba? Sunt o persoană chiar atât de îngrozitoare, încât are impresia că o să moară dacă bem o cafea împreună? Nu o să fie cu nimic diferit de pauza de prânz de la şcoala.

— Nu mai mârâi, îl roagă.

— Mulţumesc, îi zâmbesc domnului Morgan. Mâine eşti liber? îl întreb veselă.

încuviinţează.

— Atunci ne vedem pe la opt?

încuviinţează din nou, mult mai nefericit.

— De ce nu vorbeşti? îl întreabă unchiul lui.

Blake îşi bagă stingher mâinile în buzunare, ridicând din umeri.

— E în regulă, domnule Morgan. Nu e prea vorbăreţ de felul lui. Vă mulţumesc.

îi îmbrăţişez, apoi dau să plec.

— Blake, îl aud în spatele meu, du-o pe Becca până acasă.

— Nu e nevoie, mă întorc şi îi zâmbesc. Mă descurc.

— Becca.

Asta e tot ce spune, dar după tonul sigur pe care îl foloseşte, ştiu că nu am scăpare. Blake îi spune ceva unchiului său Şi de data asta chiar îşi mişcă buzele. Din păcate, sunt prea departe ca să înţeleg ce spune sau să înt aud vocea. Dar îi văd chipul, şi e nervos. Furios, chiar.

Scanned by
CamScanner

— La revedere, domnule Morgan. Oricum mă încurc prin oraş, adaug, oferindu-i lui Blake o portiţa de scăpare.

Nu îmi dau seama ce este în neregulă cu el. N-am de gând să mă prostituez pentru un parbriz. Sarcina asta este mult mai potrivită pentru Hailey. Iar Blake este evident chinuit de ideea să petreacă timp cu mine, aşa că în timp ce mă îndrept spre casă, îmi scot telefonul şi îi scriu un mesaj:

îmi pare râu, dar chiar nu am cum sâ plătesc pentru parbriz. Dacă întreabă unchiul tău, o sâ îi spun ca am ieşit iₐ McDonald's sau ceva, aşa că gâseşte-ţi ceva de făcut mâine seară.

Nu primesc niciun răspuns. Poate că a rămas fără baterie.

Scanned by
CamScanner

6. Bex e cumva iubita ta?
Blake

— Spune-mi, Blake, cum a fost săptămână asta la şcoală? închid ocliii pentru câteva clipe, căutând un răspuns la întrebarea doamnei Welch. în mod obişnuit, aş ii tentat să spun *ca naiba,* dar ceva mă împiedică să o fac. Pentru că adevărul este că nu mi-a mers chiar atât de îngrozitor săptămâna asta. Cel puţin, nu îti prima pane a săptămânii. Până ieri, când Bex a apărut la service, apoi unchiul meu a venit cu planul minunat de a o scuti să plătească pentru parbriz dacă accepta să iasă cu mine. Ceea ce desigur că este o idee îngrozitoare. Bex nu vrea să iasă cu mine. Eu nu vreau sa ies cu ea. Dar unchiul nu ştie asta. Nici nu ştie că eu nu vorbesc cu nimeni, ceea ce e bine. Doar că o început să mă deranjeze. Dacă aş fi vorbit, aş fi putut să îi explic, de faţă cu Bex, că nu am nevoie să ies şi că dacă aş vrea să îmi fac prieteni, aş face-o fără ajutorul lui.

Ăsta este dezavantajul atunci când nu vorbeşti. Nu te poţi face înţeles.

— Bine, îi răspund. Am vorbit prin mesaje cu o singură persoană, pentru că de când am venit aici, am hotărât să nu vorbesc cu nimeni.

Doamna Welch mă priveşte mirată.

— Credeam că ţi-ai făcut prieteni. Săptămâna trecută ai spus...

— Ştiu ce am spus, o întrerup. Am minţit. Nu am vorbit cu nimeni.

— De ce, Blake? De ce nu ai vorbit cu nimeni?

Pentru că nu vreau sâ îmi fac prieteni.

— De ce? repetă ca o casetă stricată.

— Pentru ca o să stau aici doar semestrul ăsta, apoi o să mă întorc în Anglia.

— Stai aici doar semestrul ăsta? mă întreabă doamna Welch cu o uşoară nuanţă de regret în voce, ca şi cum o să îi fie dor de mine.

Scanned by
CamScanner

încuviinţez. îmi dau scama că cu de fapt prea am vorbit data trecută şi că doamna Wclch nu ştie nimic altceva despre mine în afară dc ccca ce scrie în dosarul meu gros de câţiva centimetri.

— Da. Tata c dc părere că un semestru departe de casă o să i mă trezească la realitate,

— Si arc dreptate? vrea ea să ştie.

într-un fel. Adevărul este că uneori habar nu am cine sunt, ţinând cont de faptul că ascund toate lucrurile care mă fac să fiu cine sunt.

Ridic din umeri. Doamna Welch bea o gură de apă, apoi îşi ' fixează ochelarii. Poate ar trebui să îi atrag atenţia că din nou face asta cu degetul mijlociu.

Poate data viitoare, îmi zic în gând,

— Nu vrei să îmi spui de ce l-ai bătut pe colegul tău?

începe să nu îmi mai placă de doamna Welch. Mi s-a părut simpatică până acum, aşa cum e, uşor excentrică, cu ochelarii care au forma ochilor de pisică şi părul mov, dar acum trece la lucruri serioase şi încep să o antipatizez.

— Nu chiar, îi răspund cu sinceritate.

Nu doar că nu vreau să vorbesc despre asta. dar nici măcar nu vreau să mă gândesc, iar plânsu! surorii mele în miez de noapte îmi aminteşte constant de asta.

— Sun, se resemnează, parcă prea uşor. înţeleg dacă nu
eşti pregătit. Atunci spune-mi despre persoana cu care ai vorbit săptămâna asta.

Nu cred că vreau să vorbesc despre blondă. Am impresia că am dat-o în bară, pentru că ieri mî-a trimis un mesaj pasîv-agresiv, anunţându-mă că nu are de gând sâ iasă cu mine şi că o să îi spună unchiului că a făcut-o. Cred că a făcut-o din cauză că şi eu am adoptat o atitudine pasiv-agresivă atunci când unchiul a venit cu propunerea deloc inspirată să ieşim împreună. Nu o cunosc suficient de bine şi, cumva, mă simţeam în siguranţă până să aflu că de fapt tipul tatuat nu este iubitul ei. Sunt varză la relaţii şi habar n-am ce aşteaptă Bex de la mine.

E complicat, ii zic doamnei Welch. Ceea ce am făcut nu se cheamă chiar vorbit.

Bex tot are grijă să îmi amintească asta.

Scanned by
CamScanner

Scanned by
CamScanner

— Nu mi se pare prea sănătos ce faci tu şi nici nu pot să spun că înţeleg de ce faci asta. De ce nu vrei să îţi faci prieteni,
Blake?

— Pentru că nu mă interesează. Tot ce vreau este să se termic semestrul şi să mă întorc în Anglia.

Cred că am mai spus asta o dată.

— Şi ce te-a determinat să vorbeşti cu persoana asta? Care e numele ei?

De fapt, cred câ doamna Welch încearcă să afle dacă am vorbii cu o fată sau nu.

— Numele ei este Bex. Pentru că aveam nevoie de o carte de la biblioteca şi era exemplar unicat. Iar ea deja era acolo, cu ea în faţă.

— Puteai să te întorci mai târziu, îmi zâmbeşte cu subînţeles.

Aproape îmi dau ochii peste cap. Bine, fie. Blonda mă atrage. Sunt conştient de prezenţa ei, indiferent cât de mare este distanţa dintre noi. Tot ce vreau este să îi gust buzele, iar subconştientul meu trădător ştie asta, pentru ca nu s-a întâmplat o singură data să o visez în tot felul de posturi indecente. Poate ceea ce am nevoie este să mi-o trag cu cineva, dar asta ar însemna să vorbesc cu o altă persoană în afară de Bex. În plus, ea e cea cu care vreau să mă culc, aşa ca probabil nu aş reuşi să mi-o scot din cap nici dacă mi-aş trage-o cu sora ei, care e aproape ca ea. Aproape.

— Are o personalitate interesantă, e tot ce spun,

— Deci te atrage?

— Putem vorbi despre altceva? o întreb uşor iritat.

— Ce face sora ta?

Plânge în miezul nopţii, atunci când crede că nu o aude nimeni. Se descurcă grozav.

— Bine, mint. Cu siguranţă stă mai bine la capitolul prieteni decât mine.

— Şi te deranjează asta? Că ea se poate împrieteni uşor, şi tu nu?

Cine a spus că eu nu mă pot împrieteni uşor cu cineva? Dacă aş vorbi, nu mi-aş mai petrece timpul liber aproape singur.

Scanned by
CamScanner

— Nu, ridic din umeri. E treaba ei ce face şi e treaba mea să mă asigur cfi nu mai repetă aceeaşi greşeală.

— Cc greşeala?

îmi muşc buzele. Oricum i-am spus doamnei Welch mai multe decât plânuiain. Nu am dc gând să vorbesc despre asta, indiferent ce metode alege să folosească pentru a mă convinge să vorbesc.

— Nu contează.

— Cum spui tu, zâmbeşte de parcă data viitoare va da tot ce are mai bun ca să mă convingă să vorbesc. Atunci ne vedem săptămâna viitoare !a aceeaşi oră.

încuviinţez şi mă ridic, oftând aproape uşurat câ am scăpat şi săptămâna asta de ora pe care o aştept cel mai puţin. Nu îmi dau seama de ce doamna Welch mă programează ultimul, dar deja este şapte şî dacă vreau să ajung la timp la Bex., trebuie sa mă duc acum acasă, să fac un duş şi sâ îmi schimb hainele, pentru ca blugii ăştia sunt murdari de vaselină.

Şi asta şi fac, deşi nu sunt chiar sută la sută convins că să merg la Bex este o idee chiar atât de bună.

— Unde pleci? mă întreabă Skyiar, intrând în camera mea când ies de la duş.

Mă bucur că am un prosop înfăşurat în jurul meu, pentru că din cauza incapacităţii ei de a bate la uşă, mă tem că într-una din zile s-ar putea să vadă mai mult decât sunt dispus să îi arăt.

— Vrei ceva, Sky? evit să îi răspund.

Scot din dulap nişte blugi negri şi un tricou vişiniu.

— Mă poţi duce până la Hailey? îşi flutură genele în direcţia mea.

— Dacă nu vrei să mă vezi dezbrăcat, te sfătuiesc să ieşi din camera.

— Mă duci? ma întreabă din pragul uşii.

— Da.

îmi aruncă o privire surprinsă. Am cedat prea uşor. De obicei, nu sunt de acord să o duc undeva decât după ce mă roagă de cel puţin cinci ori. Oricum mă duceam în direcţia aia, aşa că nu îmi dâ niciun plan peste cap. Poate ar fi trebuit totuşi să o las să se

V iu lv Ir i i (ntl)r

Scanned by
CamScanner

milogească de mine. Mă spăl pe dinţi, mă îmbrac, apoi îmi trag bocancii în picioare. Iară să mă deranjez să leg şireturile.

Ce naiba Iaci toată ziua la Hailey? o întreb pe Skylar în timp ce aştept să se urce în spatele meu.

— Mai nimic, ridică nepăsătoare din umeri. Nimic ce te priveşte, oricum.

Dau dezaprobator din cap, apoi pornesc spre destinaţie, pentru că dacă mai zăbovesc, Skylar o să înceapă să îndruge verzi şi uscate. Aşa e ea. Se preface că nu vrea sa vorbească, când în realitate moare de nerăbdare să împărtăşească o mulţime de prostii cu mine.

Când ajung în faţa casei, îmi încleştez maxilarul şi opresc motocicleta,

— Mersi, îmi spune Skylar, întinzându-mi casca.

Rămân în faţa casei, privind-o cum se îndepărtează. Bex stă pe treptele din faţa casei. Poartă o pereche de blugi negri, tăiaţi, şi un maiou cu un decolteu destul de indecent. Nelipsitele tocuri sunt la locul lor, iar părul blond îl are prins într-o coadă. Problema nu este cum arată Bex. Problema este tipul tatuat care stă tolănit lângă ea pe scări. Bex îşi ridică palmele în aer şi îmi dau seama că mă întreabă ce aştept. îmi scol telefonul din buzunar şi încep să tastez.

E opt, o anunţ în cazul în care a uitat.

îşi ridică privirea surprinsă.

Aşa, şi? mă întreabă.

E opt, Bex. Trebuia să ieşim la opt.

îşi arcuieşte o sprânceană, apoi îi spune ceva tipului tatuat. Atitudinea lui se schimbă brusc şi mă aţinteşte cu privirea, vizibil nervos. Se ridică lent, adoptând atitudinea care are impresia că o să roă dea pe spate. Mă dau jos de pe motocicletă şi rămân sprijinit de ea. Scot bricheta din buzunar, apoi îmi încrucişez braţele la piept şi tocep să o învârt între degete. Bex îl prinde pe tipul tatuat de mână

Scanned by
CamScanner

şi ti spune ceva, dar nu aud ce. El clatină din cap, apoi ea se ridică în picioare. Tipul tatuat o domină şi în înălţime şt în greutate, dar ea nu pare să se teamă de ol.

Box ţipă. dar cl e hotărât să vină spre mine.

Nu sc lasă împiedicat dc ţipătul ei dezaprobator.

Tipul tatuat pc care îmi amintesc vag că îl cheamă Emiah, dar nu sunt chiar sigur, se opreşte în faţa mea. E pus pe harţă. îmi dau seama după atitudinea defensivă şi poziţia ţeapănă pe care o adoptă,

— Ce vrei? mârâie la mine.

Din păcate, nu am numărul lui ca să îi dau un mesaj, dar oricum bănuiesc că asta nu l-ar încânta prea tare. Nu ştiu dacă există ceva care să îl facă să renunţe la privirea rece şi ucigătoare pe care o are. îmi trec degetele prin păr, mă scarpin la ceafă şi revin cu braţele încrucişate ia piept. îi zâmbesc, pentru că e singurul lucru pe care mă simt capabil să îî fac. Arunc o privire peste umărul lui care e mai jos decât al meu cu câţiva centimetri, la Bex, care doar stă în picioare şi ne priveşte furioasă. Nu îmi dau seama dacă furia ei este îndreptată spre mine sau spre prietenul ei.

— N-o să îţi mâi ardă de rânjit după ce o să termin cu ţine.

Ameninţarea mă face să pufnesc. Tatuatul îşi îngustează privirea, probabil întrebându-se ce este în neregulă cu mine de nu am luat-o până acum la fugă.

— Ce treabă ai cu Bex?

Pare hotărât să afle răspunsul îa întrebare asta. Pentru o clipă mă gândesc sa mă urc pe motocicletă şi să plec, dar ce ar spune asta despre mine? Aş putea la fel de bine să mă alătur echipei de fotbal a liceului dacă ăsta este tot curajul pe care îl am în *mine.* Am înţeles ideea încă de când a începui să mă omoare din priviri. Nu mă place, eu nu îi plac pe el, dar se pare că la amândoi ne place Bex. Bine, eu poate încă sunt puţin derutat, dar din privirea lui îmi dau seama că el nu e nici pe departe confuz. îi place de ea. Sau orice ar simţi pentru ea, e mai intens decât ce simt eu momentan. E mult mai mult decât pot eu sa îi promit în momentul ăsta.

Fir-ar să fie, îmi zic în gând, hotărând că trebuie să vorbesc.

— Uite care-i treaba, trag aer în piept, delectându-mă cu expresia lui uimită. Dacă eşti un laş care nu poate să îi

Scanned by
CamScanner

spună ce simte, stai cuminte în banca ta şi lasă-mă în pace.

— Nu e treaba ta ce simt eu, scuipă cuvintele printre dinţi.

— Aparent, o faci să fie problema mea.

— Ce vrei de la Bex? repetă întrebarea.

— Nu e treaba ta.

^ Ba e treaba mea, Bex e prietena mea şi, dacă aş fi în locul tău, m-aş da înapoi.

— Bex e cumva iubita ta? îmi arcuiesc o sprânceană.

După expresia de pe faţa lui, nu. Bex nu e iubita lui, dar tot
nu îmi dau seama ce simte pentru ea. Poate că sunt doar prieteni foarte buni.

— Dacă o răneşti, o să ai de-a face cu mine, mă avertizează, aparent resemnându-se cu ideea că nu mă bagă în sperieţi.

— Serios, frate, spune-i ce simţi şi nu mai sări la oricine se apropie de ea.

Aştept să mă lovească, pentru că arată de parcă e pe cale să o facă, dar în ioc de asta îmi spune:

— îmi plăceai mai mult atunci când nu vorbeai.

— De ce? Te temi că o să îi placă mai mult de mine? îl întreb rânjind.

■ Nu-ţi face iluzii. îi plac fetele.

Pufnesc, dar expresia lui îmi spune că nu glumeşte. îşi aprinde o ţigară şi se îndreaptă spre Bex. Ea încă stă cu braţele încrucişate la piept, pusă pe hartă. îl întreabă ceva, pe un ton deloc blând. El ridică din umeri, apoi o îmbrăţişează. Pare a fi un plan mult mai bun decât cel de a căuta bătaie. Sau poate nu a glumit, şi nu îi spune ce simte pentru ea tocmai din cauză că ei îi plac fetele. Ce naiba? în cele din urmă se hotărăşte să plece, însă nu înainte să îmi mai arunce o privire ca un semnal de avertizare.

Bex vine spre mine. în mod clar acum furia ei este îndreptată spre mine.

— Vă comportaţi ca două dive, mârâie la mine.

Ridic din umeri.

— Serios?! țipă la mine. Ai vorbit cu Emiah, iar în fața mea toi ce poți să faci este sa ridici din umeri? Pe bune, Blake? Pe bune?!

Scot telefonul din buzunarul de la greaca și îi scriu un mesaj,

Ești sexy când ești nervoasă,

O văd înghițind în sec, apoi își ridică privirea.

— Habar n-ai cum sunt când sunt nervoasă, dar îți jur că o afli în curând dacă nu începi să vorbești. Ce cauți aici?

După buna ta dispoziție, înțeleg ca ai sărit azi dimineață peste cafea.

— Nu, clatină din cap. Dar dacă ai fi în locul meu și ai avea-o pe Hailey pe cap, apoi pe tine și pe Emiah care începeți să vă scoți ghearele unul la celălalt, crede-mă că nu ai tî mai bine dispus. în plus, credeam că ți-am spus că nu trebuie să ieșim. O să îi spun unchiului tău că am ieșit, iar tu poți să te duci să îți verși testosteronul în altă parte.

îmi arcuiesc o sprânceană. E cam târziu să dau înapoi. Trebuia să o fac în momentul în care prietenul ei s-a îndreptat spre mine, dar acum e prea târziu ca să mai schimb ceva. Iar dacă iot am deschis gura, în mare din cauza ei, și în mare pentru că nu sunt sfântul care au toți impresia că sunt, pot măcar să văd dacă efortul meu de a vorbi merită.

Haide, Bex. Sunt sigur că pe undeva așteaptă un pahar de cafea cu numele tău pe el

își umflă obrajii cu aer, apoi oftează zgomotos și îmi smulge din mână casca pe care o țin întinsă spre ea.

— încearcă să nu ne omori, mă roagă. Nu pot să mor înaintea lui Hailey.

J

Scanned by CamScanner

Zambese, în timp cc ca își înfășoară brațele în jurul meu. Blonda miroase a ceva floral, ceea mă face să zâmbesc și să mă crispez în același timp.

Scanned by
CamScanner

Blonda nu e bună pentru mine. O să mă scoată din minţi şi o să mă facă să vorbesc.

7. Am mesaje nelimitate
Bex

Suni **extrem de** curioasă **cum** o să decurgă lucrurile. încă sunt nervoasă pc Blakc pentru că nici măcar nu s-a deranjat să mă anunţe **că** avea dc gând să îşi facă apariţia. Aş **fi putut** măcar să ti menajez sentimentele lui Emiah din timp, **dacă** nu chiar mai bine, sn î! trimit acasă, ca să nu fie nevoit să dea ochii cu Blake. Dar nu mi-a oferit oportunitatea să fac asta, şi s-au înfruntat ca doi idioţi. **Blakc** *a* vorbit. Pur şi **simplu** a vorbit **cu** Emiah, **aşa** că a naibii să fiu **dacă înţeleg** de ce nu vorbeşte **cu** mine. Şi a naibii să **fiu** de ştiu ce este **în neregulă** cu mine **de** am **acceptat** să ies cu un tip care refuză să vorbească.

în timp ce intrăm în McDonald's, îmi dau scama că a reuşit să se relaxeze considerabil. Cine ştie, poate o cursă apocaliptică pe motocicletă are darul dc a-l calina. Ne aşezăm la rând în tăcere, el refuzând să vorbească din motive abstracte. Eu rămân tăcută şi mă gândesc câţi bani am în portofel. îmi dau ochii peste cap când îl văd că îşi scoate telefonul din buzunar şi începe să tasteze ceva.

Ia-mi te rog o cafea neagră.

— Ja-ţi singur, îi zâmbesc veselă.

Speram să îl pun în dificultate, dar se mulţumeşte doar să ridice indiferent din umeri.

— Cu ce te servesc? mă întreabă tânăra blondă care de fapt nici nu mă priveşte.

Când ies în oraş cu Emiah, oamenii se uită ia el îngroziţi, Blake nu e chiar atât de diferii de Emiah, dar, dintr-un oarecare motiv, mi-a lăsat impresia că de fapt încearcă să reprime cine este cu adevărat. Nu e doar chestia asta cu refuzul categoric de a vorbi. Săptămâna trecută când l-am rugat să mă ducă până acasă, a aruncat o privire la ceasul de pe mână. Curioasă din fire, n-am reuşit să mă abţin să nu îl urmăresc cu privirea, aşa că ochii mei au ᵛâzut cerneală pe încheietura lui. Ceea ce înseamnă că Blake Scunde nişte tatuaje sub, mânecile gecii de motociclist pe care o poartă.

Dar blonda nu îl priveşte cu groază, ci cu un fel de poftă carnală. îmi dau ochii peste cap, îi spun că vreau o cafea şi aştept, încep să mă bâţâi de pe un picior pe altul, dar în cele din urmă răbdarea mea se risipeşte.

— îmi vreau şi eu cafeaua aia după ce termini să te uiţi la el de parcă e comestibil, mârâi la ea.

Dă din cap, apoi mă priveşte fix. Blake pufneşte în spatele meu.

— Tu nu vrei nimic? îl întreabă pe Blake, ignorându-mă în continuare.

— O Cola, un cheeseburger şi o porţie de cartofi prăjiţi.

Mă rotesc spre el, şocată. Mă simt ca dîntr-o scenă de prost gust, dintr-un film vechi. Mi se pare că mă mişc în reluare. Blake a vorbit. Sunetele încă îmi reverberează în timpane, pe o voce pătrunzătoare. Nu m-am înşelat. Blake are accent şi aş fi preferat să trăiesc în continuare în neştire, pentru că acum doar la asta o să mă gândesc. îmi ridic privirea spre el, pentru că având în vedere înălţimea lui, sunt nevoită să fac asta, Ridică indiferent din umeri, zâmbindu-mi larg.

— Eşti incredibil! ţip la el. Vorbeşti cu Bărbie de la McDonald's, în timp ce pe mine mă ignori complet.

Din nou o ridicare din umeri şi un rânjet cu un colţ al buzelor. îşi trece din nou degetele peste ecranul telefonului. îl deschid pe al meu înainte să apuce să îmi trimită mesajul.

Bărbie de ia McDonald's nu merge cu noi la şcoală. Bărbie de la McDonald's tiu vrea să se ne împrietenim.

— Bărbie de la McDonald's vrea să ţi-o tragă, arunc cuvintele nervoasă.

Ştiu.

îmi dau ochii peste cap. Poate e mai bine că Blake nu vorbeşte. Poate o să descopăr că este un îngâmfat şi o să încep să îl urăsc, înainte să mă obişnuiesc cu prezenţa lui. Dacă nu o fi deja prea târziu.

- Şi Cil să ştii, adaug, eu nu încerc să mă împrietenesc cu line.

Dar cc încerci sâ faci?

Ce am de gând mai bine nu aş rosti cu voce tare, aşa că îi rastez înapoi.

Aparenl, tnâ prostituez pentru un parbriz.

Blake izbucneşte în râs. E neplăcut. Nu râsul lui e neplăcut, **ci** modul în care mi se strânge stomacul la auzul său. Instinctiv, îl **înconjor** cu **un** braţ, de parcă încerc să îl protejez de ceva. Bărbie ne întinde tava, apoi îi zâmbeşte lui Blake.

— Ce faci? aproape ţip !a el când îl văd că îşi duce mâna la buzunarul de la spate, scoţându-şi portofelul.

Scanned by CamScanner

Plăteşte si cafeaua mea, apoi dispare cu tava, lăsându-mă să mă ceri singură. Frumoasă atitudine, n-am ce spune.

— Blake, zic nemulţumită când îl ajung din urmă. Dă-mi bonul.

Aşază tava pe o masă la geam ca şi cum ştie că ăsta este locul în care aş vrea să stau, apoi, de parcă îmi ghiceşte gândurile, ia bonul de pe ea şi îl bagă în buzunarul de la blugi.

Ai spus că eşti leftera, îmi reaminteşte.

— încă îmi permit o cafea, îl asigur, aşezându-mă pe scaunul din faţa lui.

Mă uit la cartofii prăjiţi, iar stomacul meu trădător începe să scoată sunete. Din păcate pentru el, sunt atât de lefteră, încât nu îmi permit să mănânc în oraş. Apoi Blake face un gest care mă ia prin surprindere. împinge tava spre mine, făcându-mi semn cu bărbia să mă servesc.

— Aş fi jurat că eşti unul dintre oamenii ăia care ţipă dacă ^ apropii de mâncarea lor.

Sunt chiar atât de înspăimântător?

— Nu, ridic din umeri. Doar că aşa mi-ai dat impresia.

Nu rnâ cunoşti

km un cartof, mai mult de poftă, apoi îmi încrucişez braţele la piept. Nu. nu îl cunosc. îi înfrunt privirea de un verde întunecat şi, brusc, ain o revelaţie. Vreau să îl cunosc. Vreau ca Blake să vorbească şi să mă lase să îl cunosc. îi respect decizia de a nu vorbi, şi oricum eu am parte de mai multă atenţie decât oferă oricui altcuiva din şcoală, dar vreau să îl cunosc cu adevărat. Vreau să îi aud vocea, nu doar să-i reţin conturul irisurilor.

întind mâna spre porţia de cartofi în acelaşi timp cu el, atingându-l accidental. Un fior rece îşi face apariţia undeva pe şira spinării şi coboară repede până în vârful picioarelor. Mă înfîor, mă încordez, apoi încerc să mă relaxez. Dai curentul electric care mî-a ridicat părul de pe mâini nu vrea să dispară, iar el observă asta. Rânjeşte cu un colţ al buzelor, conştient de ce se întâmplă cu mine. Aruncă o privire asupra braţelor mele care sunt dezvelite, apoi înă fixează din nou cu privirea, care deşi de obicei e rece, de data asta pare mai plină de viată.

Ţi-e frig[7] mă întreabă în cele din urmă, ducând un cartof spre buze.

— Mda, mormăi. Puţin.

Dacă aş fi Pinocchio, nasul meu ar ajunge până în dreptul geamului. Mi-e cald. Prea cald, şi pot să jur că nu mă simţeam aşa în urmă cu câteva secunde.

Blake probabil şi-a propus ca până la sfârşitul serii să mă surprindă atât de rău încât să mă ţin la distanţă de el, pentru că următorul gest pe care îl face credeam că nu o să trăiesc să îl văd vreodată. îşi dă geaca joc cu o mişcare rapidă şi mi-o întinde Nu pot să reacţionez în niciun fel, pentru ca privirea mi-a rămas blocată pe antebraţele lui, pe modelele încâlcite şi superbe din cerneală. Dacă ar umbla aşa, probabil ar avea acelaşi efect ca şi Emiah, pentru că dintr-un oarecare motiv, tatuajele se pare că au

Janii să îndepărteze oamenii. Poate ar fi o idee bună
să îmi fac şi câteva la vedere. Poate pc faţă. Sau...
[şi drege glasul, pentru că e singurul lucru pe

Scanned by
CamScanner

care poate să ,'| facă să îmi atragă atenţia. Cel puţin până când o să vorbească. **Dacă** acel moment o să vină vreodată. Mai am nevoie de câteva secunde până când să iau geaca şi să îmi strecor mâinile în ea. Asta doar o să îmi sporească senzaţia de căldură, dar dacă îi spun că nu **ani** nevoie dc ea o să creadă că am făcut-o intenţionat şi că speram ca ei să mi-o dea. Aşa că îmi strecor mâinile în ea, împotrivindu-mă impulsului de închide ochii atunci când mirosul de lemn combinat cu ceva ce nu pot desluşi, îmi ajunge în nări.

— Aa... mersi, zic când conştientizez că am petrecut prea mult timp visând cu ochii deschişi.

Nu mă aşteptam să îmi răspundă, aşa că nu e o surpriză faptul că buzele îi rămân lipite.

— De ce nu vorbeşti? îl întreb pe un ton frustrat.

Pentru că n-am de gând sâ rămân prin preajmă şi nu vreau sâ (i se facă dor de mine.

— Crede-mă, n-o să îţi simt lipsa.

Nici nu aş avea cum, din moment ce eu sunt singura care îşi bate gura degeaba.

Întocmai. Nu vorbesc, nu ne împrietenim, n-o să îmi simţi lipsa.

îi urăsc logica gândurilor.

— Ştii, îi zic în timp ce învârt în cafea, nu trebuie să îmi spui cele mai întunecate secrete ale taie. Doar că ar fi drăguţ ca din când sa spui ceva, ca să nu mă simt complet aiurea şi plictisitoare.

Privirea i se răceşte într-o clipă. Maxilarul îi zvâcneşte pentru o fracţiune de secundă, atât de repede încât mă întreb dacă am văzut bine. Ceva din ceea ce i-am spus l-a făcut să reacţioneze, tmi arcuiesc o sprânceană, în timp ce rotiţele din creierul meu leneş [m]cep să se învârtă, căutând răspunsul. Secretele

A. Sk-
pliank'

întunecate. Despre asta e vorba.

Á

Scanned by CamScanner

îmi ronţăi buza de jos aproapeinconştient. Oare Blake deţine secrete întunecate? Secrete de genul celor care m-au determinat pe mine să mă machiez prea strident şi sâ îndepărtez pe toată lumea din jurul meu? Genul ăla de secrete?

Te ascult. îmi răspunde. Nu mă plictiseşti.

— Ce o să faci când o să rămâi tară mesaje? O sa porţi după tine un caiet şi o sâ recurgi la el ori de câte ori vrei să îmi spui ceva?

Am mesaje nelimitate.

îmi dau ochii peste cap. Aparent nu o să câştig bătălia asta, aşa că mai bine o las baltă.

Ţi-am schimbat parbrizul. N-ai trecut sâ iţi iei masma.

Mă întreb dacă este la fel de monosilabic şi atunci când vorbeşte sau dacă pur şi simplu îi esteprea lene ca să tasteze propoziţii lungi.

— Nu a venit Hailey? clatină din cap. Era treaba ei să treacă azi să ia maşina. Am anunţat-o de aseară.

Normal că nu a făcut-o. Nici nu ştiu pentru ce m-am bazat că Hailey o sâ facă măcar o dată în viaţă ceva ce o rog.

Poţi să vii sâ o iei. Te ¿inc eu până acolo.

Nu mi-am dat seama până acum, dar chestia asta. este destul de obositoare. Şi tare, tare, tare fmstrantă. încep să bat darabana cu degetul în masă.

Te plictiseşti, Bex?

Scanned by
CamScanner

Nu chiar, dar îmi vine să îmi izbesc telefonul de perete. Poate aşa o să se hotărască să vorbească. Clatin dîn cap şi îmi rotesc privirea prin încăpere. Bărbie nu mai ia comenzi, ci doar îşi

^ rjlid 1 barba în palme, cu privirea fixată asupra lui Blake. Simt [UI1] ¿¡ol inexplicabil în stomac şi pol să îmi aud ritmul inimii în urechi- Ambele semne sunt nesănătoase. Şi ce e mai nesănătos decât ele, este do lin fa de a o pălmui pe Bărbie, Ce naiba, n-am fost în viaţa mea o fire violentă, aşa că nu îmi pot justifica nevoia de a o ¡ovi. îmi mut privirea înapoi asupra lui Blake. Ceva în mine tresare din cauza intensităţii cu care mă priveşte, inconştient de prezenţa blondei care se află în partea cealaltă a încăperii.

— De unde vii? îl întreb.

Nu ştiu nimic despre el. Absolut nimic. Desigur că aş putea să cerşesc câteva amănunte dc la Hailey, dar probabil nu ar ieşi nimic bun din asta.

Londra, îmi răspunde.

— Nu ţi-e dor? Adică, eşti cam departe de casă.

Cu siguranţă nu îmi lipseşte vremea.

— Nici acolo nu vorbeai?

Ba da.

încercarea mea de a-l atrage într-o discuţie eşuează şi nu trebuie să fiu un geniu ca să îmi dau seama de asta. Ma ridic de pe scaun, agitată şi nervoasă. Am nevoie să stau câteva minute singură şi să mă întreb ce fac eu aici, cu Blake.

Unde pleci?

îmi dau ochii peste cap când citesc mesajul.

LÂ TOALETĂî

Nu mai primesc nicîiin alt mesaj. Intru în toaletă şi închid [u]?[a] în urma mea. Mă sprijin cu palmele de chiuvetă, aruncând o [prt]rire în oglindă. Obrajii mi-au luat foc cândva pe parcursul serii,

iar acum arat ca o sfeclii. Nu tini dau scama ce caut cu Blake, Emiah este destul ele nemulţumit din cauză că am ieşit cu el, dar singurul lucru pc care mi l-a spus a fost să am grijă şi să îl trec pe apelare rapidă. A făcut-o să sune ca şi cum Blake ar fi vreun violator sau ceva, dar nu contează. O să îmi iau maşina, apoi o să merg acasă şi o să îl dau uitării pe Blake. îmi pierd răbdarea să mai stau în preajma lui şi să ascult tăcerea.

Mă clătesc pe faţă si deschid uşa de la toaletă, dar mă izbesc de un piept tare care aparţine unei persoane pe care nici nu * am văzut-o. Mă dau un pas în spate involuntar, ridicându-mi

^ privirea. Nathan îmi rânjeşte pe o laterală, mult mai încântat de întâlnirea

Scanned by

noastră decât mine.

— Becca, Becca, Becca, mormăie vesel.

Dau să trec pe lângă el şi, pentru o clipă, am impresia că o să mă lase să scap uşor, dar îi simt degetele pe talia mea, trăgându- mă aproape de el,

— Haide, Becca. Nu mai face pe inabordabila.

- Dă-te$_t$ îi rog pe un ton calm.

Nathan clatină din cap, apoi se împinge cu trupul în mine, & forţându-mă sâ intru înapoi în toaletă. Mama mă-sii! îmi cântăresc
I; opţiunile în minte. Aş putea să ţip, având în vedere că uşa este
P deschisă, sau aş putea să îl lovesc.

— Nu mă păcăleşti cu atitudinea asta, Becca. Ştiu ca iţi place de mine.

— Ai fumat ceva?

Mă dau în spate până când simt peretele în spatele meu şi [1] realizez că nu am fost deloc inspirată. Nathan mă blochează şi
I. încearcă să îşi strecoare mâinile pe sub geaca lui Blake. îl prind de încheieturi, încercând să opresc înaintarea degetelor sale transpirate. Rânjeşte ca un idiot ce e.

— Lasă-mă în pace!

— Sau ce, Becca? îşi apropie faţa de a mea şi îmi dau seama că nici măcar nu poate să îşi justifice comportamentul dând vina pe alcool, pentru ca este treaz. Ce o să îmi faci?

Nu ştiu, dar cu cât se apropie mai mult de mine, cu atât mă

[| panichez mai tare. 11 calc nervoasă pe picior, dar nici nu se clinteşte. încerc să îl lovesc, dar se fereşte la timp.

Scanned by
CamScanner

— La naiba, Nathan! Dă-mi drumul!

Mă agil disperată. Un bec de avertizare **67** se-aprinde în mintea mea. Nathan e mai serios decât credeam eu, iar intenţiile sa[l]c nu sunt o glumă nevinovată. Nathan mă strânge prea tare de mâini- îngheţ, incapabilă să mai trag aer în piept. Simt că ma sufoc şi. de parcă nu e de ajuns, o senzaţie de greaţă mi se formează în Nu îmi pot stăpâni lacrimile care nu au nimic de-a face cu Nathan şi, înainte să îmi dau seama, încep sa plâng. Nu-mi place când unele persoane îmi invadează spaţiul personal. Când persoanele pe care nu le suport se apropie prea mult de mine. Asta- mi aminteşte de Hailey şi de...

— Hai că nu sunt atât de urât, îl aud ca prin vis.

Clatin din cap cu disperare, un gest menit să îl roage să se ţină la distanţă.

— Ia-ţi mâinile de pe ea.

Recunosc accentul pe care sunt mârâite cuvintele. Nu l-am auzit decât o dată, dar mi s-a impregnat în timpane. Nathan se răsuceşte, dar nu îmi dă drumul.

— De unde tot apăreţi în apărarea ei? vrea să ştie.

Din senin, stiansoarea slăbeşte şi sunt libera. Mă lipesc de perete. Picioarele nu sunt capabile să îmi susţină greutatea. Blake l- a tras pe Nathan de pe mine şi pare de-a dreptul furios. înainte să apuc să îi anticipez intenţia, îl loveşte pe Nathan în faţă. Nici el nu i-a anticipat intenţia, aşa că se clatină şi e nevoit să se sprijine de perete.

— Cred că data trecuta nu ţi s-a explicat destul de clar să îţi ţiî mâinile departe de ea. Crede-mă, daca vrei să mai faci spoit, o să ai nevoie de ele.

Ochii lui Nathan se măresc de groază. Blake reuşeşte să mă sperie şi pe mine pentru o clipă. De unde a căpătat atât de multă atitudine? Sau asta este atitudinea lui obişnuită?

— Stai calm, frate. Am înţeles.

Nathan se împleticeşte pe picioare şi iese din baie. Eu încă sprijin cu palmele de perete, încercând să îmi dau seama ce fSo ?[Sua ' rntâm^at ^ cie un^e a apărut

Blake. De ce e atât de

~7 Rebecca, zice în timp ce străbate distanţa dintre noi.

Scanned by
CamScanner

Dumnezeule, a vorbit cu mine! Mi-a pronunţat numele p$_e$ un ton jos, îngrijorat, care nu se potriveşte cu atitudinea lui. L-a pronunţat de parcă testa ca sa vadă dacă poate să o facă.

— Ţi-a tăcut ceva?

Se opreşte în faţa mea. Expresia îi e uşor confuză, ca şi cum nu ştie ce să facă în continuare, în ceie din urmă se hotărăşte că ar trebui să îmi dea dtipă ureche o şuviţă. Tresar, neaşteptându- mă la atingerea lui. Are degetele reci, dar nu am tresărit din cauza asta. Locul în care ma atinge în spatele urechii începe să mă gâdile şi un fior îngrozitor îmi străbate trupul.

Zâmbeşte larg. Blake zâmbeşte şi pe deasupra mi-a mai şi vorbit. Ce naiba?

— Bex, zice aproape chinuit. Eşti bine?

încuviinţez, apoi îl împing brusc la o parte, pentru că senzaţia de greaţă devine prea persistentă. Se fereşte, uimit de atitudinea mea, dar nu am timp să vorbesc. Intru într-o altă toaletă şi îmi vărs conţinutul stomacului. Când ies, Blake mă aşteaptă sprijinit de perete, cu talpa lipită de el şi un genunchi îndoit, între degete învârte veşnica brichetă, deşi nu îmi amintesc să îl fi văzut fumând.

— Ai vorbit cu mine, zic după ce îmi clătesc gura şi beau nişte apă.

Nu se aude nimic altceva decât tăcere.

— Serios? mă întorc furioasă spre el.

Ridică nepăsător din umeri. îmi vine să mă dau cu capul de
oglindă.

Mă spăl pe faţă, deşi nu mă ajută. Acum am şi ochii roşii, nu doar faţa.

— Ai de gând să stai aici? îl întreb pe acelaşi ton furios.

Bîake clatină din cap, apoi mă ghidează spre ieşire,
ţinându-şi o mână aşezată pe spatele meu. Gestul mă face să mă simt în siguranţă, ceea ce este o tâmpenie, pentru ca Blake nu este nevoit să aibă grijă de mine.

Urc în spatele lui pe motocicletă şi mă agăţ tăcută de el. îl simt încordat sub palmele mele. Nu i-am înapoiat geaca şi mă întreb dacă nu i-o fi frig. Cauza încordării este făptui că a trebuit

Scanned by
CamScanner

să
tiiii ajute? E nefeiicit pentru că a vorbit cu mine? îi pare rău ca l-a lovit pe Nathan?

Nu apuc să găsesc răspunsul la întrebările care mă chinuie. Opreşte în fala casei mele. Nici nu mi-am dat seama când am ajuns. M5 dau jos ceva mai calmă decât înainte şi îi înmânez casca şi geaca, luptându-mă cu senzaţia de gol provocată de absenţa ei.

— Credeam că mă duci să îmi iau maşina, mormăi fără să **aştept** un răspuns.

îşi ia geaca pe el.

— Ţi-o aduc eu mâine.

Fac ochii mari. Aş crede că mintea îmi joacă feste, dar ştiu că nu este capabilă să reproducă exact accentul lui.

— Noapte bună, Bex, îmi zâmbeşte înainte să îşi aşeze casca la ioc.

îmi ridic sprâncenele, dar pe faţă am un zâmbet de-a dreptul tâmpit, pe care nu îl pot stăpâni.

Ultimul lucru pe care îî aud este sunetul râsului lui. îşi ridică viziera, fixându-mă cu ochii care acum sunt de un verde crud.

După ce se asigură că m-a privit suficient cât să nu mai tiu capabilă să mă mişc câteva minute bune, pleacă.

8. Ce mă fac ca Bex?
Blake

MS răsucesc de pe o parte pe alta şi mormăi nemulţumit, jsj-iini mai dormil o noapte dc la un capăt ia aitul de nici nu mai ştiu Ciînd. De obicei mai reuşesc să aţipesc măcar jumătate de. oră, dar a*zi* n-am cu norocul ăsta.

Ce naiba am făcut? Am vorbit cu Bex. La dracu'i Efectiv, JIU deschis gura şi am lăsat cuvintele să se facă auzite, dar nu ştiam ce altceva să fac. Imaginea ei dură s-a spulberat într-o secunda atunci când a început să plângă. Nu genul de plâns zgomotos ca cel al surorii mele, care se aude chiar şi în clipa asta şi care ma face să vreau să mă mut în garaj. Nu. Pur şî simplu lacrimile îi cădeau peste obraji, iar ea nici nu ştiu dacă ¡nai încerca să se abţină. Gândul că de fapt Bex nu

Scanned by
CamScanner

Voflvştr i u mim*

plângea din cauza lui Nathan a încolţit în mintea mea şi mă sâcâie. Şi nu ar trebui să îmi pese. La fel cum nu ar fi trebuit să îl lovesc, dar am făcut-o. Ar fi fost mai înţelept să îî las pe tipul tatuat să facă asta.

Bex mi-a văzut tatuajele. Bex a văzut modul în care reacţionez când sunt scos din sărite. Bex m-a auzii vorbind cu ea.

Rahat!

Şi toate astea pentru că am ajuns să îmi petrec prea mult fimp gândin du-mă la ea. Uneori, tot ce vreau e să o lipesc de mine şi să o sărut, pentru că îmi face simţurile să o ia razna, dar nu pot sa fac asta. Mi-ain încălcat deja prea multe reguli. Nu pot să o încalc şi pe aia de a nu mă apropia de cineva.

Gândurile mi se învârt în minte de parcă sunt beat şi habar n-am cum să le împiedic derularea, aşa că mă ridic la marginea patului si rămân câteva minute în poziţia asta, până mă hotărăsc să trag pe mine blugii care sunt la marginea patului. Iau cutia cu şerveţele şi ies.

Intru în camera surorii mele fără să bat la uşă, pentru că âacâ fac asta, o să îmi ceară să mă car. Are veioza de la marginea Palului aprinsă şi, aşa cum mă aşteptam, stă ghemuita în mijlocul Patului şi plânge. Ştiu ca mă aude, dar nu se deranjează să îşi ridice pnvirea. Doar îşi şterge lacrimile, ruşinată, de parcă nu sunt fratele [ei] Şi nu am mai văzui-o plângând. Străbat camera precaut. Nu ar fi

Scanned by
CamScanner

exclus sa înceapă să arunce cu lucruri în mine. Când ajung lângă pat îmi dau seama că sunt în afara oricărui pericol, aşa că mă lungesc lângă ea şi îi dau cutia cu şerveţele.

— Mersi, îmi spune cu o voce nazală.

— Treci încoace, îi zic calm.

Îşi suflă nasul, apoi se cuibăreşte la pieptul meu, înconjurându-mă cu un braţ. îmi aşez o mână peste ea şi o ţin aşa câteva minute bune. Plânsul i s-a potolit şi acum doar suspină din când în când. Poate că eu şi Skylar nu ne înţelegem mereu, dar e sora mea şi nu am uitat asta nici măcar o secundă. E sora mea mai mică şi o să fac orice e nevoie ca incidentul să nu se mai repete.

— Eşti bine? o întreb în cele din urmă.

— Da. Aşa cred, zice. Doar că de fiecare dată când încerc să dorm, încep să îmi amintesc.

O strâng protector în braţe. Mi se pare că este singurul lucru pe care aş putea să îl fac. Ştiu că acum nu pot să o ajut cu nimic. Inutilitatea asta pe care o simt acum mă scoate din minţi.

— Cum merge consilierea?

Trag aer în piept şi răsuflu zgomotos. Skylar se ridică şi se aşaza în poziţie turcească, fixându-şi privirea asupra mea.

— Minunat, ridic din umeri. Doamna Welch se pare că este hotărâtă ca în cele din urmă să mă facă să vorbesc.

— I-ai spus? mă întreabă panicată.

— Nu. Şi nici nu o să o fac. A zis că până de Crăciun o să terminăm, aşa că n-ai de ce să îţi faci griji. Nu o să vorbesc.

— N-ai spus nimănui?

Clatin din cap.

— Nu ştiu dacă ai observat, Sky, dar nu vorbesc cu nimeni. Cui naiba aş putea să îi spun?

Asta nu e în totalitate adevărat. Vorbesc cu Bex sau cel puţin am vorbit cu ea, pentru că încă nu m-am hotărât dacă lucrul asta o sa se repete şi de acum înainte.

nu vorbei iu nT$_{m}$°$_{CI}$f?^{mbeŞte} Ce↑i CU ideea asta nebună să

interacţionezcurâmed“ ® **în↙oarCem aCasă↙ N↑am chef să**

Mda. Şi cu vreau asta. Dar lucrurile nu stau chiar atât de *c* cât mă aşteptam. Ştiu ce părere ai despre Haiiey şi fetele ca 'rin general, dar să ştii că nu-i chiar aşa de rea.

N-am spus nimic, încerc să mă apăr.

— Nu-i nevoie, râde ea. Deşi Haiiey arată ca una dintre fetele pe care le-ai folosi tu pentru o seară, aşa că sunt oarecum 'cunoscătoare pentru decizia ta de a nu vorbi. ^{ft} –

Scanned by
CamScanner

De ce?

A. Stephnmo

îmi arcuiesc o sprânceană şi îmi încrucişez braţele la piept.

— Dacă nu vorbeşti, nu le poţi fraieri. Nu le fraiereşti, ele ju ge culcă cu tine. Nu se culcă cu tine, nu se enervează nimeni pe mine, iar eu pot să îmi păstrez prietenele în continuare.

Pufnesc în râs. Mă cuprinde un sentiment ciudat, de vinovăţie, combinat cu un gol în stomac. Oare dacă Bex m-ar cunoaşte, ce părere ar avea despre mine? Pentru prima dată în viaţă, sunt recunoscător că Bex habar n-are de reputaţia mea şi de lucrurile pe care le-am făcut. Sunt recunoscător ca tata ne-a trimis pe mine şi pe Skylar la fratele lui, departe de toată drama de acasă.

— Deci n-o să spui nimănui?

Clatin din cap, apoi îi zâmbesc. Cui să spun ce s-a întâmplat? Pentru asta ar trebui mai întâi să vorbesc, iar eu nu am ntcio intenţie să fac asta. Cel puţin, nu atâta timp cât mă ţin departe de Bex, pentru că atunci când sunt în preajma ei, parcă începe să mă gâdile limba. Aseară am muşcat-o până la sânge, pentru că în îimp ce Bex încerca să discute cu mine, nu am putut să rămân imun la expresia ei exasperată. Chiar am vrut să vorbesc cu ea. Ce naiba a fost în capul meu când m-ara gândit că ar fi bine să nu vorbesc cu nimeni?

— Ia şi dormi, Sky, îi zic în timp ce mă ridic de pe pat.

— E weekend, îşi înăbuşă un căscat.

— Mda. Ştiu.

Sky se strecoară între aşternuturi.

— Noapte bună, îi zic.

htorc * lna*nte să *nchici uşa, o aud mormăind un răspuns. Mă pe în cai*tera mea, cu speranţa că Skylar a terminat cu plânsul am • ^ aSta‹ că noaptea asta se alătură celorlalte pe care le- ler ut şi că nu am nicio speranţă să dorm.

Mă spăl pe faţă şi

pe dinţi, apoi scotocesc prin dulap după un tricou şi un hanorac. Probabil c frig afară, clar măcar nu plouă. De asta nu mi-e dor. De ploaie. Am avut parte de ca cât să îmi ajungă toată viaţa. Arunc o privire la ecranul telefonului, iar ora ma ia prin surprindere. E cinci şi în curând o să se lumineze afară.

Cobor scările pc vârfuri, ca să nu îl trezesc pe unchiul Morgan. Nu ştiu ce părere o să aibă despre alergarea mea matinală, dar nu mai suport să stau închis în casă. Chiar dacă Sky nu mai plânge, ştiu că o să mă aşez în pat şi o să mă zgâiesc la tavan până când o să se lumineze şi o să am o scuză ca să mă ridic din pat.

Scanned by
CamScanner

!,• s. u
mm*

Alerg vreo jumătate de oră pe strada principală. În cele din urmă, ajung la concluzia că pot să alerg până când o să îmi cedeze picioarele, pentru că tot o să mă gândesc la blondă. Poate că tata a luat cea mai neinspirată decizie ca să mă trimită aici. Nu şi pe Sky. Ea nu ar mai fi rezistat acasă. O cunosc, şi nu ar fi reuşit să facă faţă discuţiilor şi privirilor acuzatoare. Şuşotelilor. Dar eu pot, şi aş putea să o fac. Chiar dacă aici nimeni nu ştie cu adevărat cine sunt, eu ştiu. Ştiu că la un moment dat o să ajung să o rănesc pe Bex dacă o să încep să vorbesc cu ea. Nu e doar chestia că în câteva luni o să plec. Problema e că eu nu mă pricep la relaţii şi nu mă ataşez de nimeni, aşa că în cele din urmă Bex nu o să însemne nimic pentru mine. [ar asta ar răni-o, pentru că încearcă să fie prietenă cu mine. E singura prietenă pe care o am aici, chiar dacă am încercat să îi vând prostia aia cum că nu vreau să mă împrietenesc cu ea.

Şi o văd. îmi îngustez privirea, pentru că distanţa dintre noi e destul de mare, dar e ea. Înaltă, blondă, senzuală. Aleargă pe partea cealaltă a străzii, doar că de data asta nu mai simt impulsul să mă duc şi să îi acopăr trupul cu ceva. Poartă o pereche de colanţi şi un hanorac, iar eu nu fac nimic altceva decât să mă zgâiesc ca im idiot la modul în care aleargă. La felul în care i se mişca fesele. Sunt un cretin.

Am câteva secunde sa mă hotărăsc ce fac, pentru că aleargă în direcţia mea, iar în cele din urmă o să mă zărească. îmi trec nervos cu mâna prin păr, blestemând secunda în care m-am hotărât să nu vorbesc cu nimeni. Sau poate am mai mult timp decât credeam. Bex continuă să alerge. Are o pereche de căşti în urechi şi

Scanned by
CamScanner

\ orlvsU* v u
nl, se uită decai m lata. Zâmbesc fără sa îmi dau seama, apoi o
iau pc urmele ci. Nu ma aşteptam să alerge atât de repede. îmi
înconjor un braţ în jurul taliei ci> ^ând o să se răsucească speriată.
Aproape răsu 11 ă uşurată când îşi ridică privirea. Se pare că Bex |
renunţa la machiaj atunci când aleargă şi nu îmi dau seama dacă li
tiiă bucur sau nu. Pe de o parte, am tot încercat să mi-o imaginez j
jişa înca de când am văzut-o la cantină, aşa că acum mi se
îndeplineşte dorinţa. Pe de altă parte, e neaşteptat de frumoasă, iar
L
privirea îmi cade într-o fracţiune de secundă asupra buzelor ei
întredeschise.

— La naiba, Blake! încerci sa îmi provoci un infarct?

Clatin din cap, încă zgâindu-tnă ca un idiot la ea. Care sunt şansele să mă pălmuiască dacă o sărut? N-ar fi chiar atât de greu, | din moment ce încă îmi ţin un braţ pe după talia ei. E atât de aproape de mine încât nasul mi-e invadat de un miros dulce cu care i aş fi zis că m-am obişnuit până acum, dar care mâ izbeşte din plin şi mă face să vreau să îmi îngrop nasul în părul ci, ceea ce desigur i ca ar fî o greşeală.

— Blake, zice în timp ce îşi scoate căştile din urechi. Ar trebui să avem nişte reguli. Dacă nu vorbeşti cu mine, cu siguranţa nu ai voie să mă îmbrăţişezi.

Dacă n-ar vrea sa fie în braţele mele ar da înapoi, dar nu o J face, aşa că nici eu nu m-am convins încă să îi dau drumul. O fac după aproape un minut în care continuăm să ne privim în tăcere. Sângele i s-a urcat în obraji, iar acum pieptul i se ridică din ce în ce mai des. Rânjesc şi îi dau drumul. Fac un pas în spate, întrebându- mă dacă să vorbesc sau nu. Aş vrea să cred că apropierea dintre noi a derutat-o pe ea, dar se pare că eu mă simt mult mai ameţit.

— Nici măcar nu îmi spui bună dimineaţa? mă întreabă pe un ton ironic. Nu, nimic? Clatin din cap, apoi ridic din umeri, ca un || 'diot. Nici măcar un mesaj? insistă ea.

Până când nu îmi duc mâna la buzunar, nu realizez ca de %)t nu am telefonul la mine. Cine s-ar fi gândit că o să mă ‘ătâlnesc pe stradă cu Bex, la ora asta?

— N-ai telefonul la tine, constată. ^

Izbucneşte atât de tare în râs încât mă tem să nu i se tac r®u- Serios că nu ştiu ce i se pare atât de amuzant. Eu nu găsesc

Scanned by
CamScanner

nimic de râs în situaţia în care mă aflu. Mă simt oarecum penibil din cauză că am ajuns să am o nevoie disperată de telefon, şi asta doar ca să pot vorbi cu o fată. Ce naiba e în neregulă cu mine? Ar fi chiar atâl de rău dacă Bex ar ajunge să mă cunoască? Ar reacţiona chiar atât de urât dacă ar şti că rai-am petrecut întreaga vară într-un centru de corecţie?

— Bună dimineaţa, Bex, spun în cele din urmă, convins că ceea ce fac acum e o decizie mult mai proastă decât cea pe care ani luat-o atunci când m-am hotărât să nu vorbesc.

Vocea mea se pare că îi taie pofta de râs. Mă priveşte cu aceeaşi plivire uimită ca aseară, când am întrebat-o dacă Nathan i-a făcut ceva. Nu îmi dau seama dacă privirea ci se datorează accentului meu sau faptului că nu m-a auzit vorbind prea des.

— Cât o să te ţină de data asta? îşi încrucişează braţele la piept.

Mi se pare că există şi o nuanţă de speranţă în vocea ei, iar ăsta sigur nu e un lucru bun.

— Nu pot să îţi răspund la asta, aşa că bucură-tc cât poţi.

— Nu mă bucur, ridică indiferentă din umeri. Credeam că nu vrei să fim prieteni, aşa că de ce m-aş bucura dacă vorbeşti cu mine?

Minunat. E pusă pe harţă de la cinci dimineaţa.

-— Dacă zici tu.

Dă dezaprobator din cap.

— Ce cauţi pe stradă la ora asta? mă întreabă suspicioasă.

îşi încrucişează braţele la piept şi începe să bată nerăbdătoare dintr-un picior.

— Aş putea să te întreb acelaşi lucru. N-am putut să dorm, aşa că am ieşit să alerg. Dacă ştiam că o sa mă întâlnesc cu tine şi o să fiu nevoit să vorbesc, n-aş mai fi ieşit.

— Serios, Blake. Oraşul ăsta e mic. Tot o să dai de mine la un moment dat, chiar dacă vrei, chiar dacă nu. Şi nu mă refer la şcoală. Vreau să zic că pur şi simplu s-ar putea să se întâmple. N-ar trebuit să te sperie gândul ăsta atât de rău încât să te închizi în casă.

— Nu mă sperie, îi zâmbesc larg, deşi ar cam trebui să recunosc că m-aş închide în casă din cauza ei.

Scanned by
CamScanner

Ce naiba lacc cu mine de simt nevoia asta teribil de ciudată vorbesc cu ea? Nevoie pe care nu o înţeleg, pentru că nu mă simţea şi cum duc lipsă de prieteni.

— Mai bine ţi-ai lua telefonul cu tine, îmi sugerează. De ce nu dormi?

Mă derutează. Mă preteră atunci când nu vorbesc? Nu am aând să îi răspund ia a doua parte. Deşi m-ar încânta expresia ei când o să afle că de fapt ea este cauza insomniilor mele, nu am de jrând să u spun.

— Tu de ce nu dormi? o întreb fără să îi răspund.

Cauza insomniilor ei mă preocupă mai tare, pentru că cea care le-a cauzat pe ale mele se află chiar lll faţa mea.

— Nu mai pot alerga, se plânge fără să îmi răspundă la întrebare, apoi începe să meargă încet.

O iau din loc şi îmi potrivesc pasul cu al ei. îmi suflec mânecile de la hanorac pentru că sunt prea lungi şi încep să mă sâcâie.

— Azi nu ne mai ascundem? mă întreabă ironică.

O surprind cum se uită pe furiş la mâinile melc. Asta a făcut şi aseară, şi nu ştiu dacă îşi dă seama, dar nu încearcă deloc să fie discretă. Pur şi simplu se uită la tatuajele mele de parcă ar conţine răspunsuri la întrebările ei existenţiale. Sper să nu mă întrebe vreodată despre ele, pentru că deşi nu mi-e ruşine cu ele, pentru că sunt reuşite, n-aş prea vrea să recunosc că am făcut-o ca un fel de răzbunare împotriva tatălui meu.

— Bex, şoptesc cu glasul stins.

— Mh? mormăie pe un ton copilăresc.

Când privirile ni se întâlnesc, pur şi simplu ştiu. Ştiu ca dacă o să mă mai privească mult cu ochii ei ciocolatii şi blânzi care ^ se potrivesc deloc cu atitudinea dură pe care o adoptă, o să mă Pierd în ei, E suficient că deja vreau să mă lipesc de ea şi să o sărut. Nu vreau să ajungă să mă dea cu totul peste cap, dar se pare că nu Mese prea clar. Deja am vorbit cu ea, aşa că ce rost ar avea să [ma]mai ascund? Bex deja a văzut tot ce încercam să ascund.

— Uite ce-i, îi spun, oprindu-mă în loc. Se opreşte şi ea, Mviudu-mă curioasă. Am făcut o mulţime de rahaturi despre care [Vreau] să vorbesc şi, cel mai probabil, o să mai fac câteva, pentru

Scanned by
CamScanner

că toată chestia asta cu *Blake e un lip normal*, n-o să mai ţină mult timp. îşi arcuieşte o sprânceană, înclinându-şi capul spre dreapta. N-o să îţi spun cele mai întunecate secrete ale mele, o asigur. Probabil n-o să îţi spun multe lucruri, pentru că nu sunt genul care împărtăşeşte. Deci dacă o sa vorbesc, tot nu o să afli prea multe. Aşa că dacă nu te poţi împăca cu asta, nu mai insista să vorbesc. Dacă poţi, presupun că putem sa fim prieteni.

Mă opresc, aşteptând reacţia ei. Tonul mi-a fost mai dur decât plănuiam, aşa că dacă o să îmi spună să mă duc dracului, o să înţeleg. Doar că Bex zâmbeşte, dându-mă peste cap.

— Ce faci, Blake? încerci să recuperezi timpul în care ai tăcut?

Blonda îşi bate joc de mine. Dimineaţa asta nici că putea fi mai bună. Eu tocmai am avut un moment de sinceritate pe care nu-! înţeleg, iar ea râde de mine. Al naibii de grozav.

— Nu, îi răspund sec.

Bex o ia din loc. Pare să se gândească la ceva, iar eu mă duc după ea, pentru că nu mi-a dat un răspuns clar. De fapt, habar n-am ce aştept să spună.

— Zău că ţi se potriveşte numele, mormăie.

— Blake? o întreb surprins. Nu e prea strălucit.

— Sună diferi când îl pronunţi tu.

Izbucnesc în râs, perfect conştient de modul în carc îmi pronunţă numele, într-un mod în care nu vreau să se mai oprească vreodată.

— Mă refeream la chestia aia pe care mi-ai spus-o, îmi reaminteşte. Că însemnă întunecat şi luminat în acelaşi timp.

— A...

îmi trec mâna prin păr. Bex încă nu mi-a spus dacă vrea să vorbesc în continuare sau să tac din gură şi nici nu ştiu de ce îmi pasă.

Hai să îţi luăm o cafea, Blake. Poate o să fii mai puţin morocănos, îmi face semn să o urmez.

îi zâmbesc cu un colţ al buzelor şi, fără să ştiu de ce, trec un braţ peste umerii ei. Se pare că fac orice ca să mă puu postura de a lua bătaie de la ea. Bex se încordează, dar nu spune nimic. Oftează scurt şi continuă să meargă.

_*

Scanned by CamScanner

Nu ştiu de ce tocmai i-am spus toate prostiile alea. Cred că *ftfnke n un tip normal* tocmai a luat sfârşit şi nu ştiu dacă să – bucur sau să mă enervez, pentru că eram destul de hotărât să nu ^ abat de la plan. Nu al tatei, care voia să mă comport exemplar, . f prieteni şi sa mă feresc de probleme. Al meu. Cel care ^ a să nu vorbesc cu nimeni şi să rămân pe dinafara oricărui

^ Ce mă fac cu Bex?

Scanned by
CamScanner

9. Nu vreau să vă mai văd
Bex

— Urăsc zilele de luni, se plânge Kate în timp ce ne îndreptăm spre vestiar.

Nu o întreb dacă le urăşte din cauza şcolii în generai sau din cauză că lunea avem ora de sport.

— Bex, mă asculţi? mă întreabă pe un ton iritat.

— Normal că te ascult, îi răspund.

Doar că nu o ascult. Gândurile mele sunt îndreptate spre Blake şi nici măcar nu ştiu când a început să ocupe atât de mult spaţiu în mintea mea. Blake, cu accentul lui. Blake, care ba e un tip normal, ba insistă că nu e un tip normai şi care m-a *zăpăcit* în ultimul hal. Acum că mă gândesc mai bine, poate îmi plăcea mai mult de Blake atunci când nu vorbea. Nu aveam şansa să îmi imprim în memorie accentul lui idiot.

— Bun. Poate ai de gând să îmi explici şi mie ce se întâmplă între tine şi Emiah.

Dacă nu beneficia până acum de atenţia mea, acum cu siguranţă mi-a captat-o,

— Ce să se întâmple?

Mă încrunt uşor. Nu sunt chiar atât de neştiutoare pe cât vreau să par. Emiah are o problemă cu Blake şi nu s-a străduit prea tare să o ascundă. O problemă nejustificată, asta are Emiah.

-—A fost nervos tot weekendui, îmi răspunde Kate. Nu ştiu ce s-a întâmplat între voi, dar în mod ciar l-a deranjat ceva. A fost mai prost dispus decât de obicei. Îţi dai seama, Bex? Mai prost dispus decât de obicei, repetă.

Tonul pe care încearcă să îmi explice cât de prost dispus a fost Emiah întregul weekend mă face să zâmbesc, dar mă străduiesc să nu o fac.

— Şi cum e asta vina mea?

— Poate pentru ca a zis că vineri a fost pe la tine.

-Şi?

— Şi ce naiba ai făcut de l-ai scos din sărite?

— Nu cred că eu fam scos din sărite, încerc să mă apar.

Da^{s} cine?

k

Scanned by
CamScanner

— Blake, îi zic în timp cc intrăm în vestiar.

A.'»icpliaiiio

— Blake? Tipul nou?

încuviinţez,

— Ai Icşii cu tipul nou? aproape ţipă la mine,

— încearcă mai tare, îi zic nervoasă. Nu cred că s-a auzit şi în vestiarul băieţilor.

— Scuze, mormăie În barbă. Se apropie de mine şi îmi şopteşte la ureche: ai ieşit cu tipul nou?

îmi dau ochii peste cap, dar nu apuc să răspund. Hailey intră în vestiar. Păşeşte sigură pe ea şi începe să se dezbrace din mers. Eu n-am de gând să mă schimb, pentru că încă nu m-am hotărât dacă rămân la oră sau nu. Contrar părerii doamnei Clyde, nu o să ajung o atletă de talie mondială anul ăsta.

Dacă nu s-a întâmplat până acum, sigur nu se întâmplă anul ăsta. Hailey se bâţâie prin vestiar în sutienul ei dantelat, ignorând complet prezenţa noastră.

— Urăsc lunea, se plânge Kate din nou în timp ce se schimbă în trening.

Aştept să facă asta, apoi ieşim pe terenul de sport.

— Ce mama mă-sii? aproape ţipă.

îmi învârt capul în direcţia spre care ea deja se uită cu ochi mari şi, cel mai probabil, îi copiez reacţia.

— Ce mama..., nu îmi termin propoziţia.

Picioarele încep să mi se deplaseze spre terenul de sport cu viteza luminii. Scena se derulează în faţa mea prea repede ca să înţeleg ceva. îl disting pe Emiah, din cauza stilului care nu poate fi confundat şi... pe Blake. Nu ştiu de ce îl disting pe Blake. Habar n- am. Şi Nathan. B şi Nathan acolo. Şi de ce naiba se bat?

Respir de parcă am alergat (a maraton. Doamna Clyde ar fi mândră de mine de timpul record pe care am reuşit să îl scot străbătând distanţa dintre vestiare şi teren.

— Nu te băga, îmi zice Brandon, pe care nici măcar nu l- am observat.

Sunt hotărâtă să pun capăt nebunici, dar Brandon îmi ghiceşte intenţiile şi mă blochează cu trupul lui.

— Lasă-mă să trec, mârâi la el.

Scanned by
CamScanner

- Ca să ce? vi ca el să ştie. La cât sunt de nervoşi, o să îţi jci şi hi [1,1] ^ai as*a ar ^ cam Bonic, ţinând cont de faptul că se bat din cauză ta,

— Cum adica se bat din cauza mea? mă agit disperată, iar ¡uSia nu lace decât să accentueze strânsoarea lui Brandon.

— Stai calmă, Bex. Sunt băieţi mari. Se descurcă.

— Sunt nişte idioţi, ţip. Ce naiba fac?

— De ce se bat? o aud pe Kate în spatele meu.

— Pentru Bex, râde Brandon,

Kate chicoteşte.

îmi vine să o strâng de gât. Zău că îmi vine sâ o strâng de gât.

— Tu vezi că Bmiah e acolo, nu? ţip la ea. Ştii tu, prietenul nnstru Emiah, îi reamintesc în cazul în care a uitat.

— Da. ridică din umeri. El poate să încaseze câţiva pumni. Am încredere în ei. Nu ştiu ce sa zic despre prietenul tău Blake,

— Prietenul ei Blake? întreabă Brandon suspicios.

Nu mă deranjez să li răspund. De ce nu pune nimeni capăt nebuniei? Nu ştiu unde naiba s-a uitat Kate, însă Blake se descurcă mai bine decât Emiah, care tocmai primeşte un genunchi în stomac de la un idiot din echipa de fotbal. încerc din nou să mă eliberez, dar Brandon nu are de gând să ma lase să scap, oricât m-aş agita.

— Bex a ieşit cu Blake, îl lămureşte Kate pe Brandon. De asta era Emiah aşa nervos.

— Aaa, zice Brandon de parcă faptul că eu am ieşit cu Blake explică totul.

— N-am ieşit cu el. Nu în modul în care credeţi voi.

Am ieşit pentru un parbriz. O data. Asta nu explică dc ce ieşit cu el sâmbătă dimineaţă la cafea. Aia a fost în mod clar [lc]feea mea, dar am fost luată prin surprindere, nu doar de faptul ca Blake a început să vorbească, ci şi de faptul că a încercat să mă [av]ertizeze în legătură cu el.

Iar dacă asta l-a deranjat pc Emiah, de ce el şi cu Blake se cu Nafhan şi încă un tip pe care nu îl cunosc? Pare să îie blondul care l-a încurajat pe Nathan la petrecere, dar nu sunt ,[Slgură]>[iar] Brandon sigur nu intenţionează să mă lase să mă apropii [u*lc]ient, cât să disting clar.

Scanned by
CamScanner

— Ce se întâmpla aici?

În sfârşit. Doamna Clyde, cea care nu o să facă din mine o atletă desăvârşită, îşi face apariţia. Cand îşi dă seama ce se întâmplă, o ia razna. Doamna Clyde urăşte încăierările. Se apropie de ei aproape scoţând fum pe nări.

A Step
Lunt'

— încetaţi acum! ţipă la ei. Ce e în neregulă cu voi?

Emiah şi blondul se dau înapoi, dar Blake şi Nathan se pare că mai au ceva de împărţit.

— Detenţie! ţipă ia ei după ce reuşeşte sa îi despartă. Voi patru, zice, arătându-i cu degetul pe fiecare în parte, detenţie. Iar voi doi, zice spre Nathan şi blond, sunteţi suspendaţi o lună din echipă.

O, la naiba!

După privirile pe care le aruncă spre Blake şi Emiah, mă tem să nu sară din nou unul la altul.

-— Voi doi, pe bancă, le spune lui Blake şi Emiah. Voi doi, ture de teren până vă calmaţi. Nil te bucura, i se adresează lui Emiah, văzând rânjetul lui larg. Vine şi rândul vostru. Iar voi, .spune spre restul clasei pe care nici nu am observat-o, încălzirea!

Mulţimea de idioţi care doar s-a mulţumit să privească fără să intervină, se pune în mişcare. Brandon mă eliberează şi pleacă împreună cu Kate. Eu mă îndrept spre cei doi idioţi care acum stau pe bancă.

— Ce naiba este în neregulă cu voi? ţip când- ajung în dreptul lor. Vă bateţi ca nişte nătărăi tară minte!

Pe vârful limbii mele stau multe cuvinte dure, dar le înghit când vad starea în care sunt amândoi. Cel puţin fizică, pentru ca Emiah îmi rânjeşte larg, iar Blake mă priveşte calm, parcă aşteptând să încetez cu ţipetele.

— Haide, Bex, vorbeşte Emiah. N-a fost mare lucru.

— N-a fost mare lucru? mârâi la ei. Aşteaptă până daţi peste o oglindă. De la ce v-aţi luat?

Se privesc complice unul pe celălalt. Blake clatină din cap, iar Emiah încuviinţează. Nu îmi vine să cred. Pur şi simplu nu îmi vine să cred că scena asta chiar are loc în faţa ochilor mei. Nu înţeleg cum s-a întâmplat asta. Până acum erau pregătiţi să **sară**

Scanned by
CamScanner

ii|1(i, |, ccianiii. iar acum fac echipă împotriva mea. Vreau ca Blake d se InloaieS la ci m ţară şi sa îmi lase prieteni în pace

_ Acum sunteţi prieteni? Până acum câteva zile era să vă M iua|i la bătaie intre voi.

— Bex, calmează-te, îmi sugerează Blake pe un ton | amuza[1]-,

îmi măi esc ochii şi îl privesc surprinsă. E a doua oară când **vorbeşte** în faţa lui Emiah şi mă întreb dacă nu cumva are **personalităţi** multiple. Mai nou s-a hotărât să vorbească cu toată lumea, sau doar cu mine şi cu Emiah?

—■ Tu să taci! ţip la el. Până acum două zile nici n-ai vrut să **vorbeşti** cu mine, aşa că nu îmi cere să te ascult acum, când e în **interesul** tău. **Doar** tacî, pufnesc.

— Bex, serios, intervine Emiah. Are dreptate. Cahnează-te.

— Şi tu să taci, îl avertizez. Apari şi dispari când ai tu chef, ba vorbeşti, ba nu vorbeşti cu mine. Aşa că taci!

Mă răsucesc pe călcâie, altfel o să le mai dau şi eu una.

— Bex, spun amândoi în acelaşi timp.

— Nu vreau sa vă mai văd, zic tare, ca să mă asigur că m- au auzit.

Părăsesc terenul de sport foc şi pară. Mă duc direct la vestiar şi mă aşez pe o bancă. Brusc, ameţesc. Ce e în capul lor?

Detenţie şi vânătăi. Asta o să primească.

— Eşti în regulă?

îmi ridic privirea spre sora mea. Şi-a prins părul într-o coadă perfectă şi mă priveşte îngrijorată. Nu am auzit-o intrând.

Mă mulţumesc doar să clatin din cap.

— Stai liniştită, se aşază lângă mine pe bancă. Nu c vina ta,

— De unde ştii?

— Pentru că ştiu, zice sigură pe ea. Nathan a zis nişte chestii stupide, iar prietenul tău a sărit la el.

Nu ştiu dacă vorbeşte despre Blake sau despre Emiah. Când am ajuns să am mai mulţi prieteni?

— Ce chestii? o întreb..

— Nathan s-a lăudat în gura mare că ţi-ai tras-o cu el vine h, în baia de la McDonald’s.

Scanned by
CamScanner

— Asin nu e adevărat! ţip revoltată.

— Te cred, mă asigură Hailey, A. Stephoniij

Pentru o clipă chiar pare o fiinţă umană.

— Cum îţi ziceam, continuă ea. Prietenul tău drogat a sărit la el.Cam atât cu umanitatea din partea surorii mele.Era depăşit, aşa că fratele lui Sky i-a sărit în ajutor. Nu e vina ta, concluzionează ca.

— Suni nişte idioţi, mormăi.

— De la testosteron li se trage, îmi zâmbeşte Hailey.

îi răspund la zâmbet. Cine ştie, poate există o şansă ca Hailey să nu fie un extraterestru cu sânge rece, ci să aibă acelaşi sânge ca mine.

— Du-te acasă, ma sfătuieşte ea. O să îi zic profesoarei că nu te simţi bine.

— Mersi, îi spun înainte să plec.

— îmi rămâi datoare, o aud comentând.

Nici nu mă aşteptam la altceva – Hailey nu ar face nîmic fără să câştige ceva în schimb. Nu ştiu de ce în-am gândit, chiar şi pentru o clipă, că era posibil să mai existe o fărâmă de umanitate în ea. Îmî dau ochii peste cap, apoi îmi frec faţa cu palmele. Nu vreau să mă duc acasă, deşi pare o idee bună, însă nici nu vreau să îmi petrec restul orei în vestiar.

După cinci minute, inhalez adânc şi mă ridic de pe bancă. Nu am chef de mişcare şi îmi dau seama de asta în timp ce abia îmi târăsc picioarele înapoi spre teren.

Ceilalţi încă îşi fac încălzirea, iar doamna Clyde nu mă observă, Mă trântesc pe bancă şi stau. Emiah cu Blake sunt acolo unde i-am lăsat, la câteva bănci distanţă faţă de mine şi nu-mi vine să cred ce fac. Vorbesc. Pur şi simplu vorbesc, iar Emiah râde de parcă ar fi prieteni de-o viaţă. Iar lucrul ăsta este al naibii de ciudat, pentru că Emiah... ei bine, Emiah urăşte persoanele noi şi necunoscute şi încearcă mereu să îi ţină pe ceilalţi la distanţă. Aşa că da, ceea ce face acum, e incredibil de ciudat. Nu doar pentru el, ci şi pentru Blake. Nu ştiu cum se comporta în Anglia, dar de când a venit aici nu a fost chiar prietenul tuturor.

Un gol ciudat îşi face apariţia în stomac atunci când arunc o privire pe furiş la ei. Simt ceva, dar nu-mi dau seama exact ce.

^¡m. *ⁱn orˢcc cnzˢ ,lu yʳcau Sil recunosc cc simt în acest moment, pentru ᵘlˢ* ^ Pᵃiˢᵉ Cil sentimentul seamănă incredibil de mult cu clozia- Sau cu invidia.

Nu. asia nu sunt eu. Nu am de ce să fiu geloasă sau invidioasă, dar lotuşi nu mă împac cu ideea că ei se împrietenesc chiar în secunda asta.

— Tot mai eşti nervoasă? râde Emiah.

Scanned by CamScanner

îmi îndrept privirea în faţă, deşi ştiu că e cam târziu şi că d-au dat amândoi seama că mă uitam ia ei pe furiş. Oftez şi refuz sa îi răspund.

— Haide, Bex. N-am făcut nimic.

— Nu mă lua cu Bex, mârâi printre dinţi.

Dacă o să mai vorbească mult, o să îi iert. O să îi iert. Mă încrunt. Pe Emiah înţeleg că l-aş ierta, pentru că e prietenul meu. Până recent era chiar singurul meu prieten, însă de ce mă gândesc să îl iert pe Blaice?

— Cât mai ai de gând să stai îmbufnată?

Asta nu e vocea lui Emiah. Nu trebuie să mă uit la ei ca să ştiu asta. Emiah nu are accentul ăla stupid care îmi face pulsul să crească.

îmi încrucişez braţele la piept, gest care le stârneşte râsui la amândoi. Doamne, ce mă enervează!

— Bex, ce faci?

Nici n-am observai când a ajuns Kate lângă mine. îmi rotesc privirea spre ea cu greu. Nu putea să se aşeze şi ea în dreapta, ca să nu fiu nevoită să îi văd peste umărul eî pe cei doi care mai nou sunt cei mai buni prieteni?

— Stau, îi răspund sec şi imediat mă simt prost, pentru că ea nu e vinovată cu nimic.

—■ Văd asta. Mă refeream cât mai ai de gând să fii **supărată.**

— Nu sunt supărată.

Am spus-o prea repede şi pe un ton prea iritat. În plus, nici tllacar ea nu mă cred, aşa că de ce m-ar crede ea?

— Ascultă, Bex. N-au făcut decât să îţi ia apărarea.

" Da, sigur.

Scanned by
CamScanner

Nici măcar eu nu mai ştiu de ce m-am enervat atât de tare în primul rând, Emiali nu a dat niciun semn întregul weekend. în al doilea rând, Blake a vorbit prea mult sâmbăta dimineaţă la cafea apoi mi-a adus maşina, dar n-a mai spus mare lucru. Dintre toţi oamenii din univers, tocmai prietenii mei trebuiau sa fie bipolari?

— Vrei să ieşim după ore? Poate reuşesc să îl conving pe Emiah să iasă cu noi.

Ridic din umeri, pesemne mi-e indiferent. Doar că nu mi-e, iar atitudinea lui ma scoate din sărite. Atitudinea amândurora! Acum nici măcar nu mă mai privesc.

— Nu ştiu, spun în celc din urmă.

Aş putea să ies, dar nu mă simt în stare să înfrunt privirea lui Emiah sau stările lui schimbătoare. Doamna Clyde se postează în faţa noastră şi îmi ia puţinul soare care mai ajungea la mine. îmi ridic privirea şi îi zâmbesc, deşi e printre cele mai neprietenoase persoane de pe planetă.

— Nu te simţeai rău?

Ridic din umeri, apoi încuviinţez.

— **Ori aici, ori acolo.**

îmi face semn cu mâna că am două opţiuni. Ori mă alătur celorlalţi şi încerc să devin o atletă desăvârşită, ori părăsesc terenul. Ca orice om normal la cap, optez pentru varianta a doua. Mă ridic de pe bancă, îi spun la revedere, apoi pice.

— Şi voi, o aud în urma mea. Nu staţi aici degeaba.

Sper doar să nu vorbească cu Blake şi Emiah, însă ştiu că nu am eu norocul ăsta.

— Bex, vrei să mergem la o cafea?

De ce nu mă lasă odată în pace?

Clatin din cap, dar le aud paşii la amândoi în spatele meu.

— Haide, Bex.

Unul dintre ei îşi pune o mână pe după umerii mei. Mă retrag aproape sărind, fără să îmi pese care dintre ei a făcut asta, dar apoi îmi dau seama că a fost Blake. înghit în sec şi mă gândesc cum să fug mai repede de aici.

— Vreţi ceva de la mine?

— Iertarea, îmi rânjeşte Blake arogant şi în secunda asta chiar vreau să îi trag una.

— Haide. Box, aproape mă imploră Emiah.

-— Vă aveţi umil pe celălalt, nu aveţi nevoie de mine.

Amândoi se străduiesc să îşi reţină zâmbetele, dar nu fac o treabă prea bună.

— Duceţi-vă naibii!

încep să merg atât de repede încât mai am puţin şi alerg.

— Cum vrei, Îl aud pe Emiah. Noi mergem.

îmi îngustez ochii şi continui să merg. Mă gândesc la tocmii a

Scanned by CamScanner

spus. Amândoi? Unde naiba merg amândoi? Sunt **Incredibili.** Nu-mi vine să cred. îmi muşc limba ca să nu încep să **vorbesc** şi să îi înjur, însă în cele din urmă nu mă pot abţine şi tot vorbesc;

— Sper că Ja naiba.

— Da, Bcx. Exact acolo mergem. Vrei să vii?

— Nu, mulţumesc. Prefer să stau cu lîailey decât cu voi.

în urma mea se lasă tăcerea. Probabil îşi dau seama amândoi de prostia pe care am spus-o. Hailey e ultima persoană cu care aş vrea să îmi petrec timpul, Emiah trece furios pe lângă mine, Iară să îmi arunce nici măcar o privire. Blake îl urinează ceva mai lent. Iar învârte între degete bricheta aia şi mă întreb de ce naiba o are, pentru că eu nu l-am văzut niciodată fumând.

Ştiu ce am făcut. Am spus o prostie, iar Emiah acum se simte jignit. Nu înţeieg care e treaba cu Blake, dar presupun că e o chestie tâmpită de-a băieţilor. Au fost parteneri în a încasa sau a da pumni, iar acum sunt cei mai buni prieteni.

Iar am rămas singură. Nici măcar pe sora mea nu o am.

Scanned by
CamScanner

10. Nu mă deranjează tăcerea Blake

Opresc în laţa casei Jui Bex şi nu ştiu ce de, dar, dintr-Mală, mi se pare o decizie teribil de neinspirată. Ce o să îi spun?

Salut, Bex. îmi pare rău că de când am început să vorbesc m-am comportat ca un idiot.

Pufnesc. Da, asta ar funcţiona minunat, dar pentru asta... ei bine, ar trebui să îi pese de mine şi am impresia că în secunda asta, blonda mă cam urăşte. Rămân sprijinit de motocicletă şi stau aşa cva timp, până când mă gândesc dacă nu cumva ar fi mai bine să mă întorc la etapa în care nu vorbeam şi nu riscam să arăt cuiva cine sunt cu adevărat. Nu că aş avea chiar atât de multe de ascuns, însă nu mi se pare o idee strălucită să încep să alerg pe holurile şcolii şi să spun că mi-am petrecut vara într-un centru de corecţie, în ultima vreme nimic din ceea ce fac nu mi se mai pare inspirat. Poate ar trebui pur şi simplu să mă întorc acasă. Să îi servesc o scuză tatălui meu cum că nu mai pot şi nu mai vreau să stau la unchiul Morgan. Da, poate asta ar fi ceea ce trebuie să fac.

Şi, cu toate astea, îmi dau seama că mă îndrept sigur pe mine spre uşă. Mă opresc, îmi strâng mâinile în pumni, apoi bat. De parcă divinitatea vrea'să îmi demonstreze încă o dată că ceea ce fac nu e prea inteligent, uşa se deschide, iar în faţa mea apare Hailey.

Sper că expresia mea nu este una plină de dezgust în secunda asta.

— Salut.

îşi ridică sprâncenele, apoi îşi încrucişează braţele la piept. Nu, nu are de gând să mă întrebe dacă nu cumva vreau să intru. Mai degrabă e pregătită să mă blocheze dacă aş îndrăzni să fac un Pas în faţă.

îmi dau seama că mă aflu într-o mare dilemă. Bun. Cu Bex aiT1 VOrbit pentru că deja începea să mă irite insistenţa ei. Am ^0rbit pentru că nu aveam de ales, mai ales după prostia lui * athan. Sau oricum, asta îmi place să cred, deşi o parte din mine ™ ca sunt un idiot care se minte singur. Am început să vorbesc cu cu mult timp înainte, şi am făcut-o pentru că aşa am vrut.

Extraordinar. Am va,, d vorbesc cu blonda carc sta în chirie ^
mine în minte. Nu e chim'Lin Pilcal p

Cu Eminh am vorbit pentru ca... Pentru asta nu am

Scanned by CamScanner

explicaţie. Pur şi simplu lipul nu e c ' aU neprietenos pe cât vrea să pară.

, TT .. _ .,

Iar acum ar trebui să vorbesc cu Hatley? Nu cred. Şi nu pentru că nu aş putea să o fac. ci pentru că nu vreau. Trag aer în piept, sperând să îşi dea **seama** că nu sunt dispus să vorbesc.

Sky nu £ fiici, îmL zâmbeşte, încercând să pară drăguţă.

Nu are niciun efect. Eu nu o consider drăguţă şi,acumcă mă gândesc mai bine, nu ştiu dc ce înti-o peiioadă m-am simţit atras de ti pe le dc genul ei. Seamănă cu Bex, dai nu prea tare.

Clatin din cap, pesemne nu o caut pe sora mea.

Du-te acasă, Biake. De ce au te duci pur şi simplu acasă? mă întreb.

De ce nu mi-am ţinut gura de la bun început? Aproape mS bufneşte râsul când îmi dau seama cât de penibil par acum în faţa lui Hailey.

—- N-ai de gând să vorbeşti?

Clatin din cap. Nu ştiu ce o amuză atât de tare, însă izbucneşte în râs. Minunat.

— Şi cum ar trebui să ştiu ce vrei dacă nu ai de gând să vorbeşti?

Fohseşte-ţi singurul neuron pe care ii ai.

Nu-i spun asta. Nud spun nimic, ci doar mai ridic o dată din umeri.

— îmi pare rău, Blake, Dacă nu vorbeşti, nu am cum să te înţeleg.

îmi dau capul pe spate şi privesc exasperat cerul. Nu ştiu zău cât mai am de gând să o ţin aşa, însă Hailey mă face să îmi pierd răbdarea. Revin cu privirea asupra ci, iar în clipa asta orice fărâmă de răbdare mi se risipeşte. în primul rând, nu-mi plac^ deloc zâmbetul lasciv pe care mi-l aruncă. În al doilea rând, rai se pare pierdere de timp ce fac eu acum. Ce am făcut de la bun început.

— Bex e acasă?

Scanned by
CamScanner

După expresia uimită de pe faţa ei, în mod 93clar nu se aştept[3] la asta. Sincer să fiu, nici eu nu m~ain aşteptat la asta, iar jacă nii-ar fi spus cineva în prima zi de şcoală – în ziua aia în care a,ji văzut-o la cantină, împrieteni ndu-se cu sora mea — că o să jjmigsă vorbesc la un moment dat cu ea, i-aş fi spus că e nebun.

Arată de parca vrea să spună ceva, însă nu o face. îmi **arcuiesc** o sprânceană şi mă sprijin de tocul uşii, aşteptând să reacţioneze Într-Lin fel sau altul. Nu e ca şj cum are prea multe variante. Ori îmi închide uşa în nas, ori îmi spune unde e sora ei.

— îmi place vocea ta.

îmi unesc buzele într-o iinie subţire, încercând să nu râd. Bine, pe asta poate nu am prevăzut-o şi bănuiesc că se poate lua în considerare ca fiind o a treia variantă. Stai. Trebuie să derulez filmul înapoi cu câteva secunde şi să îmi dau seama ce a zis. Tocmai mi-a spus că îi place vocea mea? Dacă Hailey încearcă să flirteze cu mine, cineva ar trebui să îi spună că stă teribil de prost la capitolul ăsta.

— Acum nu mai spui nimic?

Crede-mă, deja regret că am spus alea trei cuvinte.

Mă studiază câteva secunde. Riscă să mâ scoată din sărite.

— Bex e acasă sau nu? o întreb din nou, sperând ca de data asta să primesc şi un răspuns, altfel m-am deplasat degeaba până aici,

— Era sus. Vrei să o chem?

Nu. Voiam doar să verific dacă e acasă.

Aproape îmi dau ochii peste cap. Aproape, pentru că ştiu ᶜât de ridicol aş arăta dacă aş face asta. încuviinţez şi încerc în continuare să rămân calm. Fetele astea două sunt surori? Pentru că ^ mi se pare că pe lângă faptul că se află la poli total opuşi în ce priveşte caracterul, lucrurile nu stau altfel nici când vine ᵛorba de inteligenţă.

Hailey îmi închide uşa în nas şi nu ştiu ce sâ înţeleg din S^tiil ei. O fi însemnând *cară-te,* sau *stai că o chem pe Bex?*

Mă hotărăsc că nu mor dacă aştept zece minute. Mă aşez Pᵉ ineptele din faţa casei şi scol bricheta din buzunarul de la geacă. ᵘ fumez. N-am mai fumat o nenorocită de ţigară de când am

Scanned by
CamScanner

- i (nn,i Tiweamnă că nu mă gândesc o dată u plecat de acasă, dar asta nu mseaimu Stephiinjț. udtaia câteva minute să mă apuc din nou dc c e.

Mă întreb de ce n-am făcut asta pana Kum Z.ua de azi a fost aiurea. Emiaii cred că tv bngal pc puţin juma a e c pac iet în e| cât a stat prin preajma mea si m-am luptat eu sa nu u cer una. La început, totul a l'ost ideea laici cum ca *unadolescent normal*, însă acum mi se pare că nu îmi mai pasă e asta şj oricum o să redevin ce am lost.

O fi oare chiar atât de groaznic?

— Bl aice?

îmi ridic privirea cu încetinitorul. N-am auzit-o pe Bex. Are privirea coborâtă spre mine, iar ochii ei ciocolatii par şi mai mari decât de obicei.

Ce opţiuni am acum? Să vorbesc, să zâmbesc sau sâ tac. Tipa asta mă zăpăceşte ai naibii de tare şi nici măcar eu nu mai înţeleg ce vreau, sau ce ar trebui să fac.

— Bună, Bex.

Pare surprinsă să mă audă vorbind, însă nu e nici pe departe la fel de surprinsă ca Hailey. Mă rog să nu spună şi ea o prostie precum cea pe care a spus-o sora ei, pentru că eu chiar, o plac.

— Ce faci aici?

Bănuiesc că încă mai e furioasă pe mine, deşi nu prea înţeleg de ce. Eu şi Emiah n-am făcut nimic altceva azi dimineaţă decât să îi închidem gura idiotului de Nathan, însă tot ea e cea care S-a enervat.

— Eşti bine?

Se lasă brusc pe vine, ajungând cu faţa la nivelul meu. Totul s-a întâmplat atât de repede încât nu-mi dau seama cât de aproape stăm decât în clipa în care plămânii mei cerşesc o gură de aer şi, în loc de asta, sunt invadaţi de parfumul ei dulce. Aş vrea să o întreb ce naiba face, dar nu-mi plac ridurile de pe fruntea ei. Nu-mi amintesc să o fi văzut încruntată prea des.

— Da. De ce?

Ne privim câteva secunde lungi şi aproape infinite. Mă IIIP' cu mine ca să nu o sărut, când asta e **tot** ce vreau în momentul ăsta- îşi apropie degetele de faţa mea, apoi îmi trasează **conturul**

i

tnaxi ferului. E 0 blândeţe în gestul ei pe care nu am mai văzut-o la nicio altă persoană când a fost vorba de mine. Bex pare de-a dreptul îngrijorată şi nu înţeleg de ce. Nu mă cunoaşte.

Din cauza asta, spune şi continuă să îmi traseze conturul

Scanned by CamScanner

fetei. ,>rbo>U‘ i u mine

Am uitat că m-am învineţit pe alocuri.

— N-am nimic, o asigur.

— Nu zău?

— Sky m-a obligat să stau cu o pungă de gheaţă lipită de fată până aproape am crezut că îmi îngheaţă creierul. Crede-mă, n- am nimic.

Schiţează un zâmbet cu un colţ al buzelor. Mă mulţumesc cu atât pentru moment. E mai mult decât nimic, şi mult mai bine decât atunci când mi-a spus mie şi lui Emiah că nu vrea să ne mai vadă.

— Tot nu mi-ai spus ce cauţi aici.

Ce n-aş da să ştiu.

— Tu eşti bine?

Îşi arcuieşte o sprânceană şi mă aştept în orice moment să înceapă să ţipe la mine. Poate chiar se gândeşte să facă asta, însă se răzgândeşte destul de repede. Poate că sunt pe calea cea bună. Bex îşi arcuieşte şi celălalt colţ al buzelor, iar acum îmi zâmbeşte cu adevărat. Imaginea asta pe care o am în faţa ochilor, mult prea aproape de mine, îmi provoacă un gol ciudat în stomac.

Aş putea să mă uit în ochit ei o eternitate şi tot nu m-aş plictisi.

în urechi îmi vâjâie respiraţia sacadată a cuiva, însă nu-mi dau seama dacă e a mea sau dacă Bex este cea care respiră cu buzele întredeschise.

— D-da, mormăie într-un final. De ce nu aş fi?

Îşi retrage degetele de pe faţa mult prea repede ca gestul să [nu] mi se pară bătător la ochi. îi zâmbesc, iar asta doar pare să o [Za]Păcească şi mai tare.

Aş da orice ca să ştiu dacă în momentul asta inima ei se [Su]Ptasolicită precum a mea.

" Nu ştiu, ridic din umeri, încercând să par indiferent. Te- [1 cail] enervat azi dimineaţă.

rs"»:® – - “ “ * ”■"ª ʷ ■*

singur groapa.

Asta e tot ce spune şi se ridică în picioare, forţându- mă să îmi ridic privirea ca să mă uit la [ea]-

— Mda? o îngân.

— Mda, repetă ea.

îmi vine să râd când mă gândesc la cum ar fi decurs discuţia asia dacă eu aş fi folosit doar mesaje ca să comunic cu ea. Atunci poate ea ar fi fost singura care se enerva, însă acum am impresia că şi eu încep să fierb în interior.

Dacă *mda* vrea, atunci asta o să aibă. Am venit până aici. La naiba, am făcut un efort supraomenesc şi am vorbit cu Hailey. Am venit ca să îmi cer scuze, iar ea nu face nimic altceva decât să

Scanned by CamScanner

mormăie un *mda* care nu are niciun sens. Nicio problema.

îmi frec palmele de blugi şi mă ridic brusc în picioare. Laş spune noapte bună, însă nu o fac.

— Unde pleci? îi aud vocea în urma mea. închid ochii pentru o secundă şi trag aer în piept.

— Acasă, Bex. Noapte bună.

— Noapte bună?

O să mă omoare. Blonda m-a convins să vorbesc, iar acum e pe cale să mă omoare. E pe cale să mă scoată din sărite, pentru că pe lângă faptul că nu ştiu exact ce simt atunci când sunt în prezenţa ei, nu face nimic ca să îmi uşureze situaţia.

Da, Bex. Noapte bună, îi spun, dar totuşi mă rotesc spre ca. luëm ?0t Să ° SCOt ^ Caрăt cu am nevoie de singurul lucru care unt lipseşte. Răbdarea.

n Vrei Să_ʻ înceрe> ªP°i se opreşte brusc u privesc cu o – "

sprânceană arcuită.

-'Dacă vreau să ce, Bex?

mă omoare. Sunt^iW⁰^ ^ umer^- Blonda e pe cale sa care am venit la ea d^r ʟ C °ȷ °∼eSC ⁎n minte ^uрă motivul pentru ᴵᵁ ¹ &asesc şi doar mă frustrează. Ea mă

Scanned by
CamScanner

frustrează, cum sta pe trepte, cu braţele încrucişate la piept, „iiăndo-sc la mine pierdută.

— Nimic. Lasă.

— Cum vrei,

Mă răsucesc pe călcâie şi de data asta chiar sunt hotărât să plec, însă Bex nu are de gând să mă lase să fac asta. O aud cum îşi drege glasul şi, dacă până acum situaţia mă făcea să-mi pierd răbdarea, acum a atins un cu totul alt grad de frustrare.

Mă întorc. Gândurile îmi sunt încâlcite, iar mintea **înceţoşată,** aşa **că** mă întorc. Pe deasupra, mai fac şi câţiva paşi spre ea, **până** când ajung în faţa treptelor.

— Dacă vreau să ce, Bex? repet.

îşi coboară privirea în pământ şi nu spune nimic. Mă văd **nevoit** să îi ridic bărbia cu un deget. Nu mai repet întrebarea, ci doar îmi arcuiesc o sprânceană. Am făcut o mare greşeală când i- **am** căutat privirea.

— Acum tu eşti cea care nu vorbeşte? Vrei să te răzbuni pe mine pentru că ţi-am dat prea multe mesaje?

Clatină din cap.

— Atunci?

Inhalez adânc şi ţin aerul în plămâni.

— Mă întrebam ce faci acum.

Se străduieşte atât de tare să pară indiferentă încât aproape mă bufneşte râsul.

— Nimic. Vrei să facem ceva?

0 întreb de parcă ca ar şti. Însă nu ştie, iar confuzia i se citeşte pe întregul chip, aşa că de ce m-a oprit? De cc s-a mai deranjat să mă întrebe unde plec, ca mai apoi să îşi dreagă glasul în ᵘţwa mea? Cred că Bex e mai derutată decât mine, şi puteam să jur ᶜ&eu sunt cel al naibii de confuz.

Trece pe lângă mine ca o furtună, luându-mă pe ⁿᵉpregătite. Mă rotesc şi mă uit în urma ei, cura se îndreaptă spre ˢᵗᶠᵃᵈâ. Ar trebui să o urmez? Ar trebui să stau şi să aştept cc are de W să facă şi dacă se întoarce?

_ Al naibii să fiu. Am crezut că lucrurile vor deveni simple ^epând din clipa în care am vorbit, însă nu ştiu dacă nu cumva le- ᶜ°rnplicat mai tare. De data asta chiar îmi dau ochii peste cap.

Scanned by
CamScanner

A.
Stuphană.

buzunarele de la geaca şi mă hotărăsc să

urmez. ^ ^ cm? o întreb când ajung lângă ea.

— Nicăieri. ... f ■ , •

Ridic din umeri şi continui sa merg. îmi bag mâinii îi

îmi potrivesc pasul cu al ei care e teribil de lent. Nu îmi aruncă nici măcar o privire şi mi spune nici măcar un singur cuvânt, însă tăcerea nu deranjează. Mă deranjează multe lucruri, însă tăcerea nu e unul dintre ele.

— Ces-aîntâmplat azi dimineaţă?

Chiar nu mă deranjează tăcerea, Bex.

Nimic, răspund evaziv.

Nu cred că ar vrea să audă cum Nathan se lăuda că i-a tras- o vineri în baie. Nu, în mod sigur nu vrea, aşa că o să tac. La urma urmei, sunt destul de bun la asta. Păcat că nu există vreun concurs şi că nici nu o să câştig vreodată vreun premiu pentru abilitatea asta a mea complet inutilă.

— Serios? mă întreabă cu neîncredere, rotindu-şi privirea g spre mine.

Dacă se mai uită la mine, o să îi spun.

—Serios.

— Hailey mi-a spus ce a zis Nathan, spune indiferentă.

Nu ştiu ce să îi răspund la asta. Că mă bucur că nu trebuie să îi spun eu? Că îmi pare rău că a aflat?

— Nu te mai gândi la asta, spun.

Nu mă gândesc la asta, mă contrazice prea repede ca să o cred.

— Şi atunci de ce vorbim despre asta?

Oftează adânc şi îşi întoarce privirea în faţă. Habar nu am unde mergem^ dar am impresia că picioarele mele ar urma-o oriunde, fără să aştepte vreo comandă din partea creierului.

— Nu vorbim despre asta. Voiam doar sa îţi mulţumesc ş să îţi spun că nu era nevoie să faci asta.

— Parcă am stabilit deja că nu mai ţine chestia aia cum că Blake e un tip normal, ş

— ¿duiuesc.

— Tot nu mi-ai explicat de ce e Blake anormal, »
răspunde la zâmbet.

Scanned by
CamScanner

Scanned by
CamScanner

— Nu e anormal, încerc să mă apăr.

Nu suni anormal. Sunt doar... dificil. N-aş putea să îi explic nact cum, însă sunt al naibii de dificil,

— Nici normal nu e.

— O să îl iau ca pe un compliment, izbucnesc în râs.

Bex se înroşeşte.

— N-am vrut să sune aşa.

— E în regulă. N-a sunat în niciun fel,

— Ba da. A sunat de parcă ai fi... anormal.

De data asta reuşesc **să** îmi înfrânez zâmbetul. Tot nu ştiu **unde** mergem, dar nici Bex nu cred că ştie. Pur şi simplu **continuăm** să ne plimbăm de-a lungul străzii, **fără** vreo destinaţie **precisă,** iar eu o urmez ca un...

M-am cam săturat să mă insult singur. O urmez pe blondă şi asta e. Atâta tot. Ce mai contează motivele pentru care o fac?

Mă gâdilă limba şi aş vrea să o întreb despre ce naiba s-a întâmplat lotuşi în baia aia, pentru că nu prea îmi vine să cred că s-a panicat doar din cauza lui Nathan. Plângea prea tare şi era muit prea speriată ca să fie doar asta, însă tac, pentru că eu chiar mă pricep să fac asta.

— Serios, Blake. Mulţumesc. Şi îmi pare rău că m-am **enervat.**

— Şi pentru că ai ţipat la noi?

— Şi pentru că am zis că nu vreau să vă mai văd vreodată. Da. Şi pentru asta.

Zâmbesc. Bex se pricepe mult mai bine la cerut scuze decât mine.

— Să zicem ca le accept.

Se roteşte spre mine şi îmi aruncă o privire îmbufnată. Ridic din umeri şi parcă o întreb din priviri unde naiba mergem.

— Când eram mică obişnuiam să mă strecor afară cu Hâiley. pur şi simplu ne plimbam pe străzi fără nicio destinaţie, iar JJtoma înnebunea căutându-ne, îmi zice cu melancolie în glas. Mi-e 0rde asta, cred.

iith b De ce nu se înţelege cu sora ei? Nu că eu 0 să că? tig anul ăsta ul de cel mai bun frate al anului, însă tot mi se pare că vorbesc mai mull cu Sky decât o face ea cu Hailey. În plus, sunt gemene, **şj** sunt atSt de diferite.

— Ştii, îar a lovit maşina, continuă. Nu ştiu ce a făcut cu ea şi nici nu vrea să îmi spună, dar iar a reuşit sa o boţească.

Mergem atât de încet încât nu suni sigui dacă ne tnaj mişcăm cu adevărat.

— Bex, de ce îmi spui toate astea? Nu că m-ar deranja. Ridica din

Scanned by CamScanner

umeri. Tocmai când mă gândeam că nu □ sg spună nimic, o face:

— Ar trebui să îmi fac griji că o să spui cuiva?

Zâmbeşte şi nu ştiu **dacă să mă** enervez **sau** nu. **Dintr-**odată, simt nevoia să îi spun cât de dor îmi este de mama. Cât de mult îmi lipseşte vocea ei. Parfumul. Mirosul de clătite de dimineaţă. Vreau să îi spun cât de tare mă tem că Sky o să plângă într-o noapte până când o să îi sece lacrimile.

în schimb, îmi trec un braţ pe după umerii ei, îmi musc limba şi continui să merg.

Ce-mi faci tu mie, Bex?

//. Mai întâi trebuie să fac ceva Bex

îi arunc din când în când câte o privire pe furiş şi tot sper ca Biake să nu se prindă de lucrul ăsta, deşi, după zâmbetul larg pe il are în colţurile buzelor, cred că şi-a dat seama de mult. Şt niai **cred** că se şi bucură de lucrul ăsta, chiar dacă nu lasă să se vadă asta.

Stăm pe o bancă în parc şi habar n-am cum am ajuns aici. **Biake** mi-a zis că **a** descoperit o patiserie unde au nişte clătite **excepționale,** iar eu, ca o fraieră ce sunt în preajma lui, l-am urmat. **Pe** deasupra, l-am mai şi lăsat să plătească pentru **ele.** Unu la mână, încă sunt lefteră. Doi la mână, iar ne-am luptat câteva minute pentru bonul fiscal. Ar trebui să încep să îmi fac o listă şi să trec pe ea **toate** datoriile pe care le adun la el, deşi habar nu am cum şi când o să îi înapoiez banii. După aia ne-am îndreptat spre parc. Nu **mi** amintesc ultima dată când am fost aici, dar cred că a fost când **eram** mică. Tata ne aducea aici în fiecare duminică – pe mine şi pe Hailey. ^

îmi e dor de vremurile alea. în ultimele zile, melancolia mea se pare că atinge cote maxime. Pur şi simplu sunt într-o stare deplorabilă. Mama e mai tot timpul plecată, cu Hailey nu mă înțeleg, iar Emiah... ei bine, nu ştiu ce naiba e în mintea lui Emiah. încă sunt furioasă pe el. Măcar Biake a avut bunul simţ să apară la mine la uşă, chiar dacă nu şi-a cerut scuze în adevăratul sens al cuvântului. Nu că aş şti pentru ce ar trebui Biake să îşi ceară scuze. Am stat şi m-am gândit de ce naiba 111-am înfuriat aşa şi am ajuns la concluzia că nu am o explicație plauzibilă.

Bîake îşi întoarce privirea spre mine şi, din nou, mă surprinde când mă uit la el pe furiş. Dacă aş avea unde să mă ascund, aş face-o.

— La ce te gândeşti?

Ridic din umeri.

— **Bex, îmi rosteşte numele şi zâmbeşte şi mai larg. Oftez. Ce naiba? Biake e acum prietenul meu?**

Scanned by
CamScanner

— **Mă gândeam cât de lipsită de prieteni sunt, recunosc şi 'nMeg de ce o fac.**

Scanned by
CamScanner

Nu cred că Blake are **chef** de dramele mele. De probleme, mele existenţiale lipsite de sens.

— Asta nu-i adevărat,

Ce n-aş da să îl şi cred. Pare sincer, însă eu ştiu adevărul. De când am intrat la liceu, am încercai să ţin pe toată lumea (a distanţă de mine, iar până în clipa asta nu m-am gândit niciodată că poate a fost o idee proastă. Până în urma cu câteva zile, mă puteam baza întotdeauna pe Emiah, care acum naiba ştie pe unde umblă,

— Nu zău? îl întreb ironică. Ce ştii tu despre mine?

Mă studiază din cap până în picioare. Disting verdele crud al ochilor săi, chiar şi în lumina slabă care provine de la felinarul din dreapta mea.

— Nu prea multe, recunoaşte. Dar asta nu e din cauză că nu vreau.

Mă încrunt, gândindu-mă ce vrea să spună. De fapt, trebuie să îmi dau seama ce face Blake mai exact, pentru că încă nu ştiu de ce a venit la mine. Pe deasupra, l-am şi auzit vorbind cu Hailey, ceea ce mi-a provocat o criză bună de râs.

— Poftim?

Mă priveşte nonşalant, de parcă nici nu îşi aminteşte ce a spus.

-— Poftim?

Pufnesc iritată. Nu ştiu de ce prezenţa lui mă scoate uneori din minţi. Cred că îmi plăcea mai mult atunci când era hotărât să nu vorbească. Mesajele pe carc mi le trimitea nu puteau fi interpretate în o mulţime de moduri, însă de când a început să vorbească, mi se pare că tot ce spune are un dublu înţeles.

— Nu ştii nimic despre mine, Blake.

Mă aştept să reacţioneze cumva, însă doar continuă să wâ analizeze şi să zâmbească, iar eu nu pot să îi mai suport privirea curioasă, aşa că îmi întorc capul şi încep să privesc în gol. Nici eu nu ştiu nimic despre el, iar curiozitatea mă roade pe dinăuntru. 0 mulţime de fluturi erup în stomacul meu doar când mă gândesc la motivul pentru care a apărut la uşa mea.

— Bex? Mai eşti cu mine?

j

Scanned by
CamScanner

[şi 11 lilură degetele prin faţa mea şi, când vede că nu ceîii'|i°llez în rnciun se apropie de mine, atât de aproape încât „ja t'nce să tresar când îi întâlnesc privirea în faţa ochi lor met.

— Sigur, reuşesc să mormăi.

Ştiu că nu par prea convingătoare.

— Ar trebui să plec, îi spun, relrăgându-mă câţiva centimetri. Sunt sigură că ai alte planuri pe seara asta, iar eu ar irebui să mă întorc acasă.

N-ani ce face acasă şi ştiu asta, însă el nu are de unde să **stic.** Mama iar c plecată din cauza slujbei sale, Hailey sigur iar e bosumflată şi clar nu mă aşteaptă nimic acasă. Nu ştiu prin ce ţară a ajuns mama de această dată, însă cred că mi-ar plăcea să am o **slujbă** care să îmi permită să călătoresc. Cred. Eu nu prea ştiu ce vreau. N-am prea ştiut niciodată.

— Nu am alte planuri, îl aud pe Blake.

— Serios?

Colţurile buzelor l se ridică puţin câte puţin. Arată de parcă se abţine să nu izbucnească în râs şi mă întreb cât o să îl ţină. Câteva secunde mai târziu, când izbucneşte în râs, îmi dau seama că nu prea mult.

— Am planuri cu tine.

Fluturii din stomacul meu încep să se agite. îl urăsc pentru ceea ce tocmai mi-a spus, pentru că abia am reuşit să îi calmez şi să uit de ei, iar acum au luat-o din nou razna. Sunt incapabilă să mai spun ceva, Blake scoate ceva din buzunarul de la geacă şi nu îmi dau seama ce e decât atunci când îşi împreunează mâinile în faţă.

— Nu te-am văzut niciodată fumând, îi fac semn cu bărbia sPte bricheta pe care o învârte din nou între degete.

Mă gândesc că e un fel de tic nervos, precum trosnind fetelor sau bâfâitul din picior. Acum că mă gândesc la asta, mă bucur că Blake se limitează la învârtitul brichetei.

— Nu mai fumez, îmi zice indiferent.

— Când te-ai lăsat?

— înainte să vin aici, îmi răspunde evaziv şi poate ar trebui Sa ^rmin cu întrebările, însă nu o fac.

— Pur şi simplu te-ai îăsat?

Mda. Presupun că face parte din imaginea noului Blake.

Scanned by
CamScanner

A.
Shipfuinie

HM

Avo , rhit atât de m[ult despre a5ta încât chiar pe vechjil| B|a!ie. De f[ecare da(. am Mă încrunt.

ajuns să vreau sa il U cu [(e Uj1 ton indifer ent şi se încruntă când vorbeşte despre «sa. ^ [vorbeasc]ă despre subiectul ăsta uşor. Nu cred că ^ ^ ^ ^ ^ [cu] ^

insa eu vreau sa ş ■ [K jn sch]imbaiea asta oarecum Blake, de ce acum e forţat sa , , . radicală – cred – de care nu pare să se bucure de .

_ Cum era vechiul Blake? mă trezesc rntreband.

Ridică din umeri şi face ce am făcut şi eu în urmă eu câteva minute. îsi fixează privirea în depărtare, mtr-un punct fix şi ezită să mă privească. Oftez dezamăgită. Blake nu o sa îmi spună mmic despre asta.

— Nu ţi-arfi plăcut dc el.

— Nu ştii nimic despre mine, îi reamintesc.

Izbucneşte în râs şi nu pot să înţeleg de ce.

— Doar pentru că tu vorbeşti, asta nu înseamnă ca îmi şi spui ceva despre tine.

— Nu-i nimic de spus despre mine.

Oricum, nu ceva ce aş vrea să împărtăşesc cu cineva. Cu oricine, nu doar cu el.

— Dacă nu e nimic de spus despre tine, atunci înseamnă că te cunosc.

— Eşti imposibil.

îmi dau ochii peste cap şi mă hotărăsc să mă ridic de pe bancă, însă soneria telefonului meu mă împiedică să fac asta. Nu prea are cine să mă caute la ora asta şi pot doar să mă rog să nu fie Hailey. Poate a intrat cineva în casă şi ne-a jefuit. Iar dacă am puţin noioc, poate a şi răpit-o, iar acum îmi cere o răscumpărare pe cate nu am e gând să o plătesc nici dacă viaţa mea ar depinde de asta.

ecran. T e Halî" F^F f™ " [CU pnVirea featâ pS] cuvântul *nuir* [Em,ah]- Emiah, care a sens

Pane a orasuluiT'î™ ^ ° [adreSă care nici macar nu] [Stiu în 06] de petreceri dubioa^pe cam'ffSlr [Emiah "S¹ tOt] ***

n .. de obicei le evit

Nu i *¿20«* [mă¹ntreaba] Blake. gândesc la c[c so]i[uti]ţ ™ 'P ™ă. [Ult la] telefon. încuviinţez şi

' '■ [a mtorc] acasă şi îmi petrec timP[ul]

Scanned by
CamScanner

singura; stau cu Blake şi îmi fac o mulţime de nervi pentru că niciuiHii dinii e noi nu are de gând să vorbească despre sine; sau.,, jsiu, A deia idee carc îmi trece prin minte nu sună bine. Nu sună deloc bine, pentiu că i-ai aduce pe Blake şi pe Emiali împreună.

VnrfvşU' aj mine Doar că nu vreau să mă întorc acasă. Cel puţin, nu încă.

— Vrei să mergi la o petrecere? îmi fac curaj şi îl întreb.

Privirea i se întunecă şi nici eu nu ştiu de unde am atât de niull curaj. Să-l invit pe Blake la o petrecere. Asta chiar e ceva. Cred că o să mă refuze, căci nu se arată prea încântat de propunerea mea.

— Bex?

O idee proastă. Proastă. Foarte, foarte proastă. Aşa a fost şi ideea de a veni la petrecere. Sau oricum, la ceea ce se vrea a fi o petrecere. încăperea e plină de fum, muzica răsună din boxe, iăcându-mi timpanele să sângereze, iar o mulţime de adolescenţi care nici măcar nu se apropie de vârsta legală pentru a se afla măcar la un metru în apropierea alcoolului, dansează într-un mod care mai mult mă face să cred că încearcă să se ţină pe picioare.

Aud vocea lui Blake destul de clar, de undeva din spatele meu, însă pe moment nu îi pot răspunde. Am nevoie să mă sprijin de ceva. De un perete, de Blake, de orice.

— Bex? repetă Blake.

Gradul de îngrijorare din ton i-a urcat brusc. îmi dau seama că probabil arăt ca o nebună. Cu câteva secunde în urmă, eram toată numai un zâmbet şi o veselie ciudată care, sinceră să fiu, nu wi-e prea caracteristică, iar acum am înlemnit şi încerc să mă ţin pe picioare.

încerc să nu merg prin cameră, îmi tot repet în minte că e în regulă şi că nu e problema mea, însă nu mă pot convinge. Dacă reuşi să fac asta, măcar şi puţin, atunci probabil acum nu aş mai ^avea senzaţia asta de asfixiere.

Emiah e... Emiah. E prietenul meu cel mai bun. Nu am ticiun drept să simt tot amalgamul de sentimente care năvăleşte p,jjj i„te,ioru] meu când îl văd că se sărută cu o tipă. Sunt

Scanned by
CamScanner

furioasă, dezgustată, iar stomacul mi-e întois peidos. Trebuie să ies de aici înainte ca Emiah să îşi dea seama ca am vem t.

Trebuie să ies de aici, înainte ca Blake saiş ctea şean* a ceva e în neregulă cu mine. Simt o fierbmţeala neobişnuita In JUrul taliei şi îmi dau seama că Blake şi-a trecut braţul pe dup. mine, dar nu spline nimic. Nu vreau să mă sptijm e e , insa as a ac. u ^ simt în stare să ies de aici pe propi iile me e P|Cloare.

Blaice mă ghidează înapoi spre ieşire şi continuă să fie tăcut. Nu am curajul să îl privesc. Mă tem de ceea ce o să văd pe chipul lui. Dacă aş fi în locul lui, nici eu nu aş avea o părere prea bună despre mine. L-am invitat la un fel de petiecere, ca apoi să înţepenesc când mi-am văzut cel mai bun prieten sărutându-se cu cineva. Sigur are o părere foarte bună despre mine acum.

— Haide, Bex. Te duc acasă.

Vocea îi e calmă şi lipsită de inflexiuni. Orice crede despre mine, nu are de gând să mi-o spună. Nu pot să ii explic ce am, deşi cred că deja şi-a dat seama. Blake nu e idiot. Doar că nu e ceea ce crede el. Nu mi-a plăcut niciodată de Emiah în sensul ăia. Sunt pur şi simplu furioasă pentru că noî doi ne-am îndepărtat atât de mult. Şi poate puţin invidioasă pe faptul că el îşi petrece acum timpul cu alţi oameni.

— E în regulă. O să merg pe jos.

îmi înconjor braţele cu mâinile şi încerc să îi zâmbesc, dar cred că reuşesc mai mult să mă strâmb. Blake îşi arcuieşte o sprânceană, apoi aruncă o privire în jurul lui.

— Haide, îmi repetă pe aceiaşi ton calm.

Clatin din cap. Nu vreau să merg nicăieri cu el. Nu vreau să înceapă să îmi pună întrebări la care nu vreau să răspund.

— Bex, nu te las aici.

îmi ridic palmele în sus, aproape exasperată, apoi îmi încrucişez braţele la piept. BJake are dreptate. Ar trebui să ÎJ las să

r?rimiL a<p Să măcar nu unde era adresa pe care mi-

decât mW a3' ' ^ Se ^are că cli noaste oraşul mai bine**

etlrinf' eU l0CU1CSC aici de când n-.-arr; născut. îi urm« to jwu meu Anh ° ,njurul meu' ^ prea îmi place ce vâd «S aste *nuT3 lui Emiah mereu a dubios, dar până *

' ™ m'am £emut niciodată. Acum însă o fac. Prive* *

Scanned by
CamScanner

A.
‘îU'plvml,,

Scanned by
CamScanner

jlirut ine[11 imi ciau SCim]m ca majoritatea celor prezenţi sunt ori beţi, ori drogaţi, ou ambele. Şi mă tem. Mă tem, căci Emiah e prea V orlvsU' ai mint'[oCll]pat ca să fie conştient de prezenţa mea.

Iar Blake. Ce naiba face Blake?

b în icgulă, îmi etalez din nou încăpăţânarea.

— £ î'[1] **regula,** pe naiba! Mu te Las aici' singură, aşa că ai face bine să urci.

îmi indică locul în care şi-a lăsat motocicleta, dar nu fac niciun pas.

— Nu le înţeleg, zice atât de încet încât nici măcar nu sunt sigură dacă am auzit bine.

— Ce nu înţelegi? îl întreb mirată.

îşi trece nervos o mână prin păr, apoi îşi fixează privirea în a mea. Nenorociţii ăia de fluturi se trezesc la viaţă şi îşi fac de cap în stomacul meu. Privirea lui BLake mă intimidează într-un mod în care nici măcar nu ştiam că e posibil. Mă priveşte de parcă mai mult mă analizează. De parcă e în căutarea a ceva. Mu înţeleg ce caută, aşa că mă încrunt.

— Pe tine.

Deschid gura ca să spun ceva, însă mă răzgândesc foarte repede. Adevărul e că nici eu nu prea mă înţeleg., dar poate dacă încerc să îi explic lui Blake, lucrurile o să devină mai clare şi pentru mine.

— îmi pare rău, spun în cele din urmă. Eu şi Emiah... lucrurile au fost ciudate în ultima perioadă.

Cam din momentul în care Blake şi-a făcut apariţia cu Sky la cantină, însă nu îi spun şi lui asta.

— **Ciudate cum?**

— Nu ştiu. Eram prieteni, apoi n-am mai fost.

Fac o grimasă. Cam ăsta e adevărul şi ma cam izbeşte din Plin atunci când rostesc cuvintele cu voce tare. Mă gândeam că P°ate dacă le ţin pentru mine, lucrurile între mine şi Emiah at J[dl]ţiâne aşa cum au fost. Un vai de tristeţe îmi străbate tot corpul şi ^[aii] searna de ce am reacţionat atât de ciudat. Pentru că °[b]^nuiam să ştiu totul despre Emiah, iar acum nu mai ştiu nimic.

— **Doar prieteni? mă întreabă Blake din senin.**

Scanned by
CamScanner

w, ndic

SiC“ ’9.r^d» !«««* «* – ^

zâmbetul.

— De ce te interesează.

Nu îmi răspunde. Continuă sa mă privească de parej încearcă să dezlege nu ştiu ce mare mister, aşa ca îmi iau dinţi şi îi răspund:

— Da. Doar prieteni.

Siguranţa cu care rostesc cuvintele ma ia şi pe mine prin surprindere. într-o fracţiune de secundă, Blakc distruge orice distanţă care exista între noi doi până acum.

Bun, îmi zice. Pentru că eu chiar te plac.

E atât de aproape de mine încât răsuflarea lui fierbinte îmi încălzeşte faţa. Nu cred că îmi pot ascunde surprinderea pe care o simt. înghit în sec şi încerc să respir rar şi încet, pentru că Biake c prea aproape de mine şi tot ce inspir atunci când reuşesc totuşi să trag aer în piept, e parfumul lui carc îmi provoacă un gol imens în stomac.

— Ce... ce ai spus?

Da, sunt chiar atât de idioată încât să îl întreb ce a spus. Poate m-a înşelat auzul, pentru că nu cred că Blake are cum să mă placă. în primul rând, pentru că eî nu ştie nimic despre mine, iar în al doilea rând... ei bine, eu nu ştiu nimic despre el. Şi poate că miroase al naibii de bine. Sufıcient dc bine încât să mă zăpăcească şi poate că mă pierd în prezenţa lui, palmele îmi transpiră şi pulsul mi-o ia la goană atât de tare încât îmi aud sângele vâjâind în urechi, dar...

Nu ştiu nimic despre el, aşa că mai bine m-aş aduna.

Am spus că eu chiar te plac.

A reuşit să **mă** piardă din nou. **Cum** adică mă place? **Ca** pe o Pnetena. **Da,** nu? **Pentru** că eu **şi cu Blake** suntem prieteni. neZÎ f pare Că au «ni în pământ, căci sis» mă 'rivl™ d,au f t va ?i în spate, dar, totuşi, nu reuşesc. »** înţeleg udată în ochi, pe care nu o

— **Poate ar trebui să mă duci acasă, oftez.**

— Te duc, ma asigură. Dar mai întâi trebuie să fac ceva.

— Trebuie sa le opreşti pe undeva mai întâi?

Scanned with CamScanner

îi spun, îiHeleg5nd ^ ce zâmbeşte. E în regulă. Nu mă...

10 9 ***Deranjează,*** aş vrea să spun, dar nu apuc, Blake îşi înclină capul uşor, apoi se apropie de mine. îşi strecoară o mână în părul meu, lisfirându-şî degetele prin el. Inima îmi bate atât de tare încât mu impresia că Blake o să o audă şi o să râdă de mine. Ţin tot aerul îti plămâni. Mă tem că în secunda în care o să îl las să îmi părăsească plămânii, Blake o să se îndepărteze, iar ăsta e ultimul lucru ps care mi-I doresc.

Nii-mi amintesc ultima dată când mi-am dorit ceva cu aceeaşi intensitate cu care îmi doresc acum ca Blake să mă sărute, **îmi înclin** capul şi **îmi** desfac braţele pe care până acum le-am ţinuL **încrucişate** la piept. Blake mă prinde cu o mână de talie, iar întregul meu corp se lasă susţinut de atingerea lui. intensitatea privirii **lui** mă face să mă topesc de dorinţă, aşa că închid ochii.

Buzele lui Blake le ating pe ale mele, lent şi incredibil de blând, de parcă mai mult ar pluti. Nu vreau să aibă impresia că nu îmi doresc asta. îmi ridic mâinile şi îmi aşez una pe umărul lui, iar cu cealaltă îl mângâi în treacăt pe gat. îi simt muşchii încordându- se sub atingerea mea şî simt o nevoie nebună să mă contopesc cu el.

Şi vreau să fac asta. Am nevoie de asta, chiar dacă până acum nu mi-am dat seama.

.Şi am de gând să îi răspund la sărut, pentru că până. acum nu am făcut mare lucru, dar e din cauza lui, nu a mea. El e cel care [a] schimbat consistenţa trupului meu în gelatină. El e cel carc mă line *în* braţe. Mă apropii mai mult, efectiv lipindu-mă de pieptui lui,.

—Rebecca!

Dacă Blake nu ar continua să mă ţină lipită de el, cu un Jtaţ lipit de talia mea, ori m-aş scurge, ori aş lua-o la fugă. Glasul [3] mi-e atât de binecunoscut încât reuşeşte să mă sperie. Blake se – un centimetru, apoi încă unul, dar atât.

Şi zâmbeşte.

Scanned by
CamScanner

Dc cc naiba **zâmbeşte,** când Emiah probabil acum **e** dj$_n$ în cc mni aproape dc noi şi c furios? Mi-a spus numele întreg, **e** furios.

Blake, în schimb... zâmbeşte. Şi tot continuând să zâmbească, îşi apasă buzele scurt de fruntea mea.

— Eşti în **siguranfă,** mă asigură, deşi eu nu am spus nimic Arăt chiar atât de speriată? Tonul lui Emiah m-a speriat dar Blaice a reuşit să mă calmeze într-o secundă cu vocea lui calmă **şi zâmbetul idiot.**

Dar ştiu că nu e bine. Nu are cum să iasă bine, pentru că Emiah şi Blake...

Ei nu sunt chiar atât de diferiţi, aşa că nu are cum să fi$_e$ **bine.**

Tot ce pot să fac, e să îmi ascund chipul la pieptul lui Blake şi să îi inspir parfumul.

12. De cuci nu om cu nevoie de prieteni Blake

Emiah mai are cam doi metri şi ajunge în faţa mea. Are o privire furioasă, nejustilicata şi al naibii să fiu dacă am chef să mă bag îNr-o încăieiaic la oia asta. Bex încă stă lipită de mine, iar luciul ăsta se pare că mă calmează într-o oarecare măsură. Deloc aşieptat, însă pe măsură ce îmi trec degetele tot mai mult prin părul $_e$*i* dc parcă acest gest e un reflex şi, cu cât îi inspir mai mult parfumul dulce, îmi cam dispare tot cheful de a mă lua de Emiah.

— Blake?

Bex îmi şoptește numele pe un ton care mă face să cred că **încearcă** să se asigure că încă mai sunt aici, lucru care e mai mult decât evident. 0 ţin în braţe. Până mai ieri nici nu vorbeam cu ea, **iar în** seara asta am sârutat-o. Acum o ţin în braţe.

— Bex, putem vorbi două minute?

Emiah mă priveşte la fel de furios ca până acum, dar pare oarecum stingher. Probabil şi eu m-aş simţi la fel. Nu în fiecare seara trebuie să îi dai explicaţii unei prietene pe care ai invitat-o la petrecere de ce tu nici măcar nu ţi-ai dat seama că ea şi-a făcut apariţia pană la urmă. Nu e chiar atât de greu de explicat. Emiah era ocupat cu tipa care avea limba adânc băgată în gura lui.

— Blake?

Acum vorbeşte cu mine? Ce să îi spun eu? Nu eu decid

Scanned by
CamScanner

pentru Bex şi asta e destul de clar. Nu cred că Bex ar vrea ca altcineva să decidă pentru ea. Vreodată.

Ridic din umeri şi aştept să văd ce face blonda de la mine din braţe. Poate că eu şi Emiah am pierdut câteva ore împreună, însă mai mult ca sigur nu suntem prieteni.

— Bex? întreb pe un ton scăzut. Vrei să mergem?

Clatină din cap, încuviinţează, apoi clatină iar.

7- Ce să înţeleg?

îmi arcuiesc o sprânceană şi mă retrag câţiva centimetri, ^cient cât să îi pot privi chipul.

-- 0 să vorbesc două minute cu el.

îşi aranjează o şuviţă de păr după ureche, apoi face un pas ^re Emiah, iar eu mă dau câţiva în spate. Scot bricheta din

Scanned by
CamScanner

A. Step han

-■ siml 0 ncv0^e stran>e tle a fuma o ţigară. O nevoie buzunar şi - ^

A^ «»mi» înmiioA

n mai simţit-o de ceva vreme încoace. Merg qTlr care nu a'11 m , b

motocicletă Si mă-W'de ea, Pe

Nu îmi rămâne altceva de Scut decât să aştept, aşa cJ asta şi fac. Aştept- - , , ■ .

Iar mintea mea o ia razna. Nu ar n trecu it sa o sărut pe Bex iar acum e prea târziu ca să mai dau înapoi. E prea târzia şi doar să mă gândesc la asta. Nu ştiu cum o să îi spun că la sfârşitul l **semestrului** o sa plec. Nu ştiu nici cum o să îi spun de modul inedit în care mi-am petrecut vacanţa de vară. Şi, dacă reuşesc totuşi să 0

fac, o să urmeze motivul pentru care am ajuns acolo şi deja nu ştiu

dacă **vreau** să ajungem în direcţia aia. M-aş simţi de parcă aş trăda-

o pe Sky dacă i-aş spune.

Chiar am nevoie de o nenorocită de ţigară.

Doar una. Una singura,

Bex arată de parcă se ceartă cu Emiah. El e la fel de încordat ca în urmă cu câteva minute, iar ea e destul de nervoasă. Sper să nu fiu nevoit să mă bag intre ci. N-aş vrea să fac asta.

Răbdare. Răbdarea e o calitate pe care nu îmi amintesc să o fi posedat vreodată. De fapt, nici nu cred că posed prea multe calităţi, dar în secunda asta nu mi-ar strica dacă aş avea un gram de răbdare.

Nu-mi place să o văd pe Bex lângă Emiah. Poate că sunt ei prieteni vechi, dar mie unul relaţia dintre ei mi se pare pe zi ce trece tot mai ciudată. Ori e ceva între ei, ori nu e. M-au zăpăcit şi pe mine de cap şi, indiferent de cât de mult îmi place blonda, nu vreau să mă bag într-o relaţie.

Mai vorbeşte câteva minute cu Emiah, apoi vine spre mine. Orice urmă de entuziasm pe care o afişa în urmă cu câteva minute, acum a dispărut.

Cred că o să mai rămân puţin, îmi spune din mers, apropiindu-se de mine.

îşi fereşte o şuviţă după ureche, apoi se opreşte în faţa mea. îmi arcuiesc o sprânceană şi o privesc nedumerit. Nu îmi dau seama ce e în mintea ei în secunda asta. Are impresia că o să pleC: doar pentru că ea mi-a spus că mai rămâne pe aici? Şi ce naiba să

Scanned by
CamScanner

f;ica aici. când prielenul ci era oricum prea ocupat chiar şi ca să îi observe prczeii ţa

— Nu, îi răspund sigur pe mine. Nu rămâi

Pufneşte dispreţuitor şi îşi ridică privirea în sus, spre mine

— Poftim?

Sunt destul de sigur că a auzit ce am spus, altfel nu îmi eNplic indignarea de pe chipul ei.

Te-am săîutat, îi zâmbesc larg. De obicei, fetele pe care |e sărut, nu rămân să îşi petreacă seara cu un alt tip.

Clipeşte dezorientată şi cred că vrea să mă lovească.

— în primul rând, nu am de gând să îmi petrec seara eu un alt tip-

Bun. Până aici mi-e destul de clar, aşa că nu înţeleg de ce s-a oprit.

— **Şi** în al doilea rând? încerc să îi dau o mână de ajutor.

— în al doilea rând, nu m-ai sărutat.

Buzele mi se unesc într-o linie subţire. Reuşesc cu greu să îmi înfrânez zâmbetul, sau, mai rău, râsul. Nu am sărutat-o. Bun, poate are dreptate, iar ceea ce s-a întâmplat între noi poate fi numit cu greu sărut, pentru că Emiah oricum a început să îi strige numele mult mai devreme.

Dar ceea ce mă dezorientează complet, este tonul pe care Bex a spus asta. De parcă o deranjează. Chiar nu o mai înţeleg.

— Nu te-am sărutat? repet.

Nu prea ştiu ce altceva aş putea spune. Bex clatină din cap, apoi îşi mută privirea în jos. La orice se uită, sigur e mai interesant decât persoana mea.

-— De asta depinde dacă vii cu mine sau nu?

— Unde să vin cu tine?

— **Dacă mă laşi să te duc acasă. fc**

— **Ţi-am spus că mai rămân pe atei. ^**

Sau cel puţin asta are impresia că o să se întâmple. C o sa J[131] rămână pe aici, făcând... nici nu vreau să mă gândesc la asta.

Cenariile din mintea mea nu sunt deloc optimiste. Implică pi ea Bex.

atât. ~~Nu te las aici şi’ CU Cât o Să înîeleg‘ mai ^ CU **o să putem pleca mai repede.**

1
1
4

L

A

Scanned by CamScanner

A.
Sulphank

Mă înnebunește faptul că nici măcar nu se uită la mine.

— Bex, de ce vrei sa rămâi aici?

— Blake, du~tc acasa. .

Se rotește și îmi întoarce spatele. Spre ghinionul ei, ¡.^ anticipai mișcarea și ain prins-o la timp e ali e ra> ¥' r°teşte capul peste umăr şi mă omoară din **priviri,** tnsa pe mine nu nis interesează. O trag blând în brațele mele și, fara sa n dau t|mp ss reacţioneze, îi înconjor talia cu un braţ, lipin oe mine, apoi buzele mele le acaparează pe ale ei. Aştept orice semn de respingere, însă nu e nici urmă de aşa ceva. îmi răsfir degetele pe ceafa ei şi o sărut cu adevărat.

De data asta chiar o sărut, iar ea îşi deschide buzele şi nu îmi pasă cine o să apară să o strige, pentru că eu nu o să îi dau drumul din braţe. E o chestie ciudată. Un sentiment înfiorător, de parcă fac ceva de-a dreptul greşit. Dar, totuşi, continui să o sărut, pentru că Bex nu protestează şi sentimentul e plăcut. N-aş vrea sa mă depărtez de ea niciodată, însă cred că o să fiu nevoii să o fac mai curând decât ma aştept. în depărtare se aud sirenele unei maşini de poliţie, pesemne petrecerea e pe cale să se spargă.

Mă retrag lent, însă Bex continuă să îşi ţină ochii închişi alte câteva secunde bune. Arată dezorientată, chiar şi aşa, cu ochii închişi. Obrajii ei au căpătat o nuanţă întunecată de roşu şi are un zâmbet larg pe chip care mă face şi pe mine să îmi ridic colţurile buzelor.

— Bex? aproape îi şoptesc numele.

— Da? mormăie fără să îşi deschidă ochii, încă mai eşti de părere că vrei să rămâi aici?

Clatină dezorientată din cap. Ofitez şi iau casca de pe motocicletă, chiar dacă Bex nu dă semne că s-ar mişca prea curând. Nu cred, zice în cele din urmă si pot în sfiârsit să răsuflu uşurat.

^ Macar o dată în viaţă se pare că suntem de acord. Nu mai dureaza muk până să îşi dea şi ea seama de faptul că poliţia o si

rr'nc r d a_ici $1, nu ştiu despre ea> însă eu am nişte amintiri

S“* m '»ă cu asta. Dintr-odată chipul lui Ri*îm' n e, însângerat şi trântit la pământ şi mă pierd.

Scanned by
CamScanner

VvuK^io ai mim*

hică LUI simt mc iun icgrcl în legătură cu 115asta, iar doamna ţycfch 1111:11 ^ ^oc ^cântată clacă m-aş duce vinerea următoare şi j ^ spun« asia. Ojicîi i-aş trânti dintr-odată faptul că nu am simţit ^¿jodală nici un regret pentru ceea ce am făcut. Că nu mi-a părut ¡ȝu nici măcar o secundă, întreaga vară.

Dar nu pot să fac asta, iar cea mai înfiorătoare parte este că cc am făcut, nu a ajutat-o deJoc pe Sky,

*** ‘ - Blake?**

Aud vocea lui Bex ca prin vis, dar tot nu pot să revin cu picioarele pe pământ*

— Blake? repetă, apoi îi simt mâna pe braţul meu.

Mă zgâlţâie uşor.

— Eşti bine? Te-ai răzgândit şi vrei să rămâi aici?

Clatin din cap şi îmi revin, încetul cu încetul. Urc pe motor şj ii fac semn cu bărbia să facă acelaşi lucru. Mă uit la ea, însă o vad ca prin ceaţă. Are o cută adâncă între sprâncene şi pare **îngrijorată.** Mă tem să nu mă ia la întrebări. Mă tem de ceea ce văd, **pentru** că nu-mî place atunci când oamenii dau semne de **îngrijorate.** Asta înseamnă că **le** pasă într-o oarecare măsură de mine, iar lui Bex nu poate să îi pese de mine. Eu o să plec în curând. O să ina întorc naibii de unde am venit şi ultimul luciu pe care vreau să îl fac, e să îi **frâng** inima.

— Te duc acasă? o întreb înainte sa pornesc.

Îşi înconjoară braţele în jurul meu şi mormăie ceva ce seamănă cu o încuviinţare, însă nu sunt sigur, încerc să nu mă mai pierd în amintiri, însă nu cred ca motorul meu poate să atingă o viteză mai mare decât a lor. Se parc că pur şi simplu trebuie să le înfrunt şi că nu am de ales. Nu ştiu de ce mă gândesc la asta acum.

Nu o fac prea des. Nu mă gândesc la asta prea des şi mă întreb dacă nu cumva e din cauza ei. Dacă nu cumva ea a făcut ceva cu mine şi acum iese la iveală partea din mine capabilă să simtă regret.

Opresc în faţa casei sale, însă Bex nu dă semne că s-ar dezlipi de mine prea curând. Mai mult, îşi lipeşte obrazul de Ratele meu şi rămâne aşa, iară să facă nimic altceva. îşi mută ^mile din jurul meu şi mi le lipeşte de piept îmi întorc privirea şi ^ la ea peste umăr, încercând să nu trădez toată uimirea pe care o simt.

Scanned by
CamScanner

îmi aşez mâinile **peste ale sale,** .ar cum Bex nu **mcete^** mă surprindă cu orice **face,** îşi **Strecoară degetele** printre ale Pielea ei e fierbinte şi **catifelată** şi **mă** vad nevoit să **mgh** . să îmi **stăpânesc** dorinţa de a mă întoarce **spre ea** ş, ele a o săruta.

O parte din mine încă aşteaptă ca Bex sa înceapă în ori moment să îmi pună întrebări în legătură cu momentul rătăcire, însă atunci când vorbeşte, mă întrebă ceva ce mă ia p surprindere şi la care nu mă aşteptam.

— De ce m-ai sărutat?

Sunt foarte aproape să mă înec cu salivă. Chiar trebuie să explic motivul pentru care am sărutat-o? Nu e destul de evident câ Bex mă face să mă abat de la plan din ce în ce mai mult?

— Credeam că nu te-am sărutat, îi răspund evaziv.

Degetele ei le strâng pe ale mele şi mai tare.

— Da, asta a fost înainte să mă săruţi.

izbucnesc în râs. Discuţia asta nu prea are logică, dar asta gândeşte un tip care până în urmă cu ceva timp vorbea cu ea doar prin mesaje. Poate că nu sunt regele logicii şi mai bine nu mă mai gândesc la asta şi îi răspund la întrebare.

— Pentru că te plac, îi zic, deşi sunt sigur că i-am mai spus asta o dată.

De câte ori trebuie să o spun ca să mă fac auzit, iar ea să mă înţeleagă?

— Credeam că nu vrei să îţi faci prieteni.

Vocea ei e aproape şoptită şi trebuie să mă concentrez pe cuvintele sale ca să ie aud.

— Nu vreau, ridic din umeri.

Bex mormăie nemulţumită. Cred că i-am deranjat poziţia.

îmi desprind degetele dintre ale ei, apoi îi îndepărta mâinile. Nu scoate niciun sunet. Nici măcar nu îi mai aud respiraţi în timpul în care mă ridic. Nu ştiu ce are impresia că vreau sa fe> dar pare dezamăgită. Mă aşez la ioc, cu faţa spre ea. Mi se pare f abia acum începe să respire din nou. Se trage mai aproape ş* W înconjoară picioarele după mine.

Şi atunci ce naiba faci? Poate îmi explici şi mie- . sprânceană. în momente de genul . care ma simt oarecum încolţit, chiar simt nevoia să fumez o ţ.g

Scanned by
CamScanner

— Cc fac?

Cred că Bex c pe cale să mă lovească. Cel mai probabil o – ci facă asta dacă o să menţin ritmul ăsta şi nu o să răspund Unciei la nicio întrebare.

└ îşi dă ochii peste cap, apoi îşi fixează privirea într-a mea. ₐₛteapiă. Aş putea să o întreb şi eu de ce voia să rămână la **trecere.** împreună cu Emiah, însă nu o fac. Am întrebat-o o dată, jni-a spus că sunt doar prieteni, iar eu o cred. Sau asta aş vrea să fac pentru că încă nu mi-e suficient de ciar ce naiba e în mintea lipului.

Telefonul îmi sună în buzunarul din spate al blugilor şi nici că îsi putea găsi un moment mai prost în care să sune.

— N-ai de gând să răspunzi?

Nu.

Nu răspund. Singurele persoane care m-ar putea suna sunt unchiul, sora, sau tatăl meu. Sau cineva de acasă cu care în clipa asta chiar nu am chef să vorbesc.

— Serios, Blake. Răspunde, Poate e important.

— Crizele surorii mele sunt mereu importante, îi zic, bănuind că ea e cea care mă sună. În special cele pe carc le face când vede un păianjen. Sau când rămâne fără îngheţată.

Sau când se trezeşte în toiul nopţii şi începe să plângă.

Bex îşi înclină capul în lateral, aşteptând să fac ceva cu telefonul. Singurul lucru care îmi vine în minte, e sa îl închid. îmi rfucmâna cu greu la buzunarul din spate al blugilor şi scot telefonul, Nici măcar nu am numărul, aşa că sigur nu am de ce să wbesc. îl închid şi îl bag la loc.

— Serios? pufneşte Bex.

Mă limitez la a-i zâmbi.

— Cred că te pregăteai să îmi dai o explicaţie, îmi Aminteşte.

îmi aşez mâinile pe talia ei şi o trag spre mine.

Serios?

Sex încuviinţează şi se pregăteşte să spună ceva, însă (ji⁰ⁿᵘ⁎ ᵉⁱ începe să sune. Spre deosebire de mine, Bexpare ᵁˢᵃ să răspundă, aşa că îl scoate din buzunarul blugilor şi

— Emiah?

E o combinaţie de sentimente în vocea ei când îi şopţ^şₜₑ numele. Surprindere combinată cu îngrijorare şi sunt sigur că nu îmi place cc aud. îmi simt flecare muşchi din corp încordat, jₐᵣ tensiunea îmi circulă prin vene muJl mai repede decât sângele,

Nit-i treaba mea.

Scanned by
CamScanner

Ba a cam devenit treaba mea din secunda în care n-am mai putut să stau departe de ea,

— Ce s-a întâmplat? întreabă Bex.

Ascultă atentă, apoi se încruntă. Eu nu mai am chiar atât de mult până ce să mă ridic de aici, să o dau jos şi să plec.

— Mhm, o să îi spun.

Vocea ei şi-a pierdut din intensitate, iar acum nu e nimic mai mult decât o şoaptă.

—Blake...

închide telefonul şi înghite în sec.

— **Da?**

îşi întredeschide buzele ca să spună ceva, apoi se răzgândeşte şi le închide la loc. îşi umflă obrajii cu aer, apoi îl suflă pe tot afară, dintr-odată. Mă încrunt, aşteptând să îmi spună ce s-a întâmplat.

— Să nu te enervezi, îmi zâmbeşte cu un colţ a! buzelor, apoi face din nou o pauză.

în ritmul ăsta, sigur o să mă enervez. Tocmai pentru că m-a avertizat să nu o fac, ceea ce înseamnă că nu o să îmî placă deloc ceea ce are de zis.

— Sigur, mormăi şi mi se pare că o mint.

— Sky e la secţia de poliţie.

Pufnesc. Nu-mi dau seama dacă îşi bate joc de mine sau nu, însă după modul în care îşi frământă agitată degetele, nu cred că ri arde de glume.

— Vorbeşti serios, zic mai mult pentru mine.

Bex încuviinţează şi îşi trece o mână prin păr.

— Şi cum a ajuns Sky la poliţie?

Nici nu îmi dau seama dacă întrebarea e retorică sau nu. Acum oricum nu mai contează, pentru că trebuie să mă du[c 0]

[ico]l dc acolo înainte ca unchiul nostru să afle. înainte să afle ¿¡nevii care l-ar putea suna pe tata şi i-ar putea spune asta.

— Nu ştiu,

Scanned by
CamScanner

— Şi cc naiba căuta cu Emiah?

— Nici asta nu ştiu.

îmi frec fata cu palmele, apoi mă ridic şi aştept ca Bex să se dea jos, dar nu o face. îi arunc o privire surprinsă şi o întreb din priviri ce face.

— Nu e evident? Vin cu tine.

Da aia nu am eu nevoie de prieteni

— Nu, nu vii.

— Nu ţi se pare că îţi cam place să îmi ordoni ce să fac? Nu rămâi aici, nu vii cu mine. Serios, Blake?

Chiar aşa. Serios, Blake?

Oftez, dar nu am de gând să o iau cu mine. Nu am de gând să o las să asiste ia una dintre certurile mele colosale cu Sky. Bex nu trebuie să fie martoră la aşa ceva, şi sigur o să se ajungă la asta, din moment ce Sky trebuia să îşi vadă de viaţa ei liniştită cât stăm aici.

— Serios, Bex. Du-te în casă.

îmi aruncă o privire furioasă şi îşi încrucişează braţele la piept, dar nu are de gând să mă asculte.

— Poate nu vin pentru tine, îmi zice indiferentă.

îmi îngustez privirea şi aştept să continue. Bănuiesc că nu o să îmi placă ce urmează să spună, dar poate că mî-arn căutat-o singur.

— Emiah e acolo. Vin pentru el.

Minunat. Pur şi simplu, minunat!

— Cum vrei, îi răspund pe cel mai rece ton de care sunt ^pabif apoi urc înapoi pe motor.

Când o să opresc, probabil Bex o să înceapă să ţipe la mine J[n] cauza vitezei, însă nu-mi pasă. Nu mă pot gândi decât ia faptul ^ Sky [a] [aJuns] [jn arest] £[u] Emiah. Printr-o nenorocită de ^toplare, cu Emiah. Ce naiba căuta cu tipul ăla?

Acelaşi tip pentru care Bex vine acum împreună cu mine. [sg] Da, clar nu am nevoie de prieteni. Şi clar a fost o greşeală [0] ^ut pe Bex şi să îi spun că îmi place de ea. Până când nu îşi rezolvă orice chestie are cu Emiah, eu am de gând sa rng departe de ea. *,[n]

Iar tipul ăla ar face bine să dispară până ce ajung să o îai pe Sky, pentru că de data asta nu am de gând să mai dau înapoi Am un sentiment că e numai vina lui că sora mea a ajuns în arest Am un sentiment că Emiah e mai prezent în viaţa mea decât orici[ne] altcineva, iar noi cu siguranţă nu suntem prieteni.

Iar eu cu siguranţă nu îl plac.

J3. Rămâi Bex

Scanned by
CamScanner

B posibil sa fiu cea mai mare idioală de pe pământ, dar jcutn «u Prea îmi Pasa_ Acurn nu îmi pasă decât de faptul că Blake sc £ipr°P.e incredibil de mult de Emiah. Sau Emiah sc apropie incredibil dc mu Îl de Blake, pentru că e posibil ca eu să fi pierdut la un **moment** dat desfăşurarea acţiunii. Am rămas pe motocicletă, tncapabiiă să mă mişc. Oricum, acum poate e timpul să mă ridic şi ntă îndrept spre cei doi aşa presupuşii mei prieteni. Chiar nu îmi ţjay seama când am ajuns în postura de a avea mai mult'de un **singur** prieten, dar dacă stau şi mă gândesc măcar pentru o fracţiune la asta, parcă lucrurile erau mai liniştite înainte. Puţin, puţin mai liniştite. Iar mic îmi era bine. îmi plăcea vechea mea viaţă, cea pe care o aveam înainte ca Blake să apară în ea. Blake, care ba vorbeşte, ba refuză să discute cu mine, însă vorbeşte cu restul lumii. Cu toată lumea, mai puţin cu mine.

Blake, care atunci când m-am aşteptat mai puţin, m-a **sărutat.**

Tipul ăsta chiar mi-a dat lumea peste cap. Tipul ăsta chiar m-a adus în stadiul în carc îmi doresc să îl cunosc, iar uneori nu sunt sigură că îmi place persoana în care mă transform atunci când sunt în preajma lui. O persoană dispusă să vorbească despre propriile probleme.

Nu, asta cu siguranţa nu sunt eu. Pentru că dacă aş fi, ar trebui să fiu capabilă să îi explic ce caut în faţa secţiei de poliţie în mijlocul nopţii. Ar trebui să îmi pot explica de ce nu mă aflu acasă, poate eventual certându-mă cu Hailey. însă eu pur şi simplu stau pe motocicleta lui Blake şi urmăresc scena care sc desfăşoară în faţa °cbilor mei. Şi e în regulă, presupun. Sau va fi în regula în clipa în care voi reuşi să mă urnesc de aici şi mă voi băga între ei doi.

Nu ştiu de cât timp stau aici, dar cred că a trecut suficient. ^ a intrat în secţie, a stat o perioadă, apoi a ieşit. Emiah şi acut a pariţia la scurt timp, apoi Blake l-a văzut şi a început să inear gâ spre el . însă unde o fi Sky şi ce căuta cu Emiah?

^ îmi dan ochii peste cap şi aproape sar de pe motocicletă,

Domnului că am fost suficient de inspirată încât să nu îmi iau

(

Scanned by
CamScanner

122 tocmi. Slava nimănui, pentru că nu am fost suficient de inspj$_{ra}$^ încât să stau acasă. Slavă nimănui că l-am întiebat pe Blake dacă nu avea chef de o petrecere.

Da, slavă nimănui. Poate doar prostiei mele.

Ajung prea târziu. Ajung mult, mult prea târziu. Nu ş(ȷU daca Emiah l-a lovit primul pe Blake sau dacă Blake l-a lovit pe Emiah, însă nici măcar nu mai contează, din moment ce acum se bat. Mă opresc la jumătatea distanţei dintre mine şi ei şi mă întreb dacă are vreun sens să merg şi să intervin. Am mai încercat î$_n$ trecut să mă ma bag între Emiah şi ţinta pumnilor săi, şi nu-nâ amintesc să fi avut noroc nici măcar o singură dată. Iar Blake?

Care e treaba cu tipul ăsta? Pentru că e evident ca probleme sunt multe. Iar eu sunt prea obosită la ora asta ca să încerc să îi dau de capăt lui Blake. Sunt prea obosită ca să mâ întreb ce căuta Sky împreună cu Emiah şi de ce el se bate acum cu Blake. îmi dau ochii peste cap din nou, apoi fac cale întoarsă. Poate că nu e cea mai înţeleaptă decizie pe care aş putea să o iau, însă nici nu prea ştiu ce altceva să fac.

Plec. Pur şi simplu plec, fără să mă uit în urma mea.

Nu găsesc nici un taxi» iar sa o sun pe Haitey nici nu mâ gândesc, aşa că merg pe jos spre casă, bueurându-mă din nou că nu port tocuri. Drumul îmi ia aproximativ un sfert de oră, iar când într-un final ajung acasă, sunt mai mult adormită decât trează. Fac un duş cu ochii închişi, apoi mă schimb într-un tricou şi nişte pantaloni scurţi şi mă bag în pat. Nu ştiu unde e Haîley. Nu ştiu dacă e acasă şi nici nu îmi pasa. E la fel de mare ca şi mine şi sper că ştie cum sâ îşi poarte de grijă. Mă gândesc dacă maşina noastră de un roz oribil era parcată în faţa casei, însă nici măcar un lucru atât de simplu cum e ăsta nu reuşesc să mi-l amintesc.

Mă foiesc de pe o parte pe cealaltă, dar nu reuşesc să adorm. în mintea mea apar o mulţime de întrebări caie mă iau pe nepregătite şi la care nu prea vreau să mă gândesc. Mă tem ca nn cumva sentimentele mele pentru Blake să o fi luat razna în ultimele zile. Mă tem ca nu cumva sâ fi ajuns în ultimele zile să îmi pese mai mult de Blake decât ar trebui, pentru că acum mă gândesc că ar fi trebuit sâ rămân acolo. Să intervin. Să fac ceva. Orice.

Scanned by
CamScanner

Mă îiitieb dacă e răniit, daca. e bine sau dacă a ajuns acasă. S p e f 1 1 U se cer*a*- cu Sky. Sper să nu se fi bătut prea rău cu Cmiah- Sper multe lucruri şi niciunul nu ar trebui să conteze.

Mă simt de parca am nevoie de un duş cu apă rece. Sau de o pauză. Sau de ceva care să îmi ia gândul de la Blake, dar mă **îndoiesc că** asta **o** să se întâmple prea curând.

Mă foiesc de mai bine de jumătate de oră, iar când în cele din urmă aproape adorm, sunetul a ceva care se izbeşte de geamul meu mă face să îmi deschid ochii larg şi să renunţ la somn. Mă **încrunt.** Lui Gmiah îi stă în fire sa îşi facă apariţia din când în când ¡n toiul nopţii şi să îmi arunce cu pietre în geam, însă nu am chef să îl văd sau să vorbesc cu el. Nu mă interesează cc are de spus.

Comportamentul lui a fost de~a dreptul ciudat în ultima perioada,

încerc să îmi ascund capul sub pernă ca să nu mai aud sunetele, însă nu pare să mă ajute prea mult. îmi umflu obrajii cu aer, apoi îl suflu pe tot afară brusc şi mă ridic din pat. Mă îndrept nervoasă spre geam, pregătindu-mă sa îl înjur dacă va fi nevoie. Trag perdeaua şi rămân în spatele geamului. Mă încrunt şi mai tare, în măsura în care lucrul ăsta este posibil. Nu Erniah este cel care stă în faţa geamului şi aruncă în el cu pietre. E Blake. Blake, care mai aruncă o piatră înainte să mă zărească, apoi pare de-a dreptul zăpăcit şi îşi bagă mâinile în buzunarele de la blugi. îmi arcuiesc o sprânceană, chiar dacă el cu siguranţă nu mă vede din locul în care stă.

Îmi face semn să deschid geamul. Clatin din cap şi îmi palmele în aer, întrebându-l ce vrea. îl văd scoţându-şi kleibnul din buzunar, apoi propriul meu telefon sună. Mă întorc în fleră şi mă aşez în genunchi lângă pat, căutându-l.

Te rog.

Bi v - Vorbitul cu siguranţă nu e punctul forte a lui însă nu cred că ar muri dacă ar tasta câteva cuvinte în plus.

***Ce? n* scriu înapoi.**

Bex.

Aud' esc buzele într-o linie subţire, încercând să nu râd. îitii ntea mea tonul dezaprobator şi mustrător pe care Blake te numele şi nu cred că e un lucru prea normal. O să o

Scanned by
CamScanner

t ■ i – ^ rti>ninj că Blake e de o încăpăţânare ; . *rZZX* că cel mai bine e să merg şi să vorbesc cu el. ^

Sau pot să mă mint că nu am de ales, pentru ca reallta teae că vreau să vorbesc cu el şi mi se pare ca im, caut doar scuze Ca , o **fac şi să** nu mă **simt** extrem de vmovată după aia.

Deschid geamul, însă Blake nu mai e nicăieri. Oftez şi ms pregătesc să închid geamul, apoi îi aud vocea:

— Bex. „ ţ ,

îmi muşc buzele până aproape de sânge. îmi ridic privirea şi o întâlnesc pe a lui, incredibil de aproape de mine. incredibil de aproape de geamul meu.

—■ Ce naiba, Biake?

Nu ştiu cum s-a căţărat în copacul din iaţa geamului meu, dar încep să regret că nu am rămas în pat.

— Trebuie să vorbim.

— Trebuie?

Mă prind cu degetele de pervaz. Nu îmi permit ca vocea lui să mă dea complet peste cap

— Mda.

— Ce ai zice dacă am vorbi într-o zi normală, în care nu eşti căţărat în copacul din faţa geamului meu? Într-o zi în care cuvintele pe care le spui nu par a fi a un adevărat chin pentru tine.

Chiar şi în lumina slabă, tot îi văd încruntătura. încerc să zâmbesc, dar nici măcar gestul ăsta simplu nu pot să îl fac.

— Cred că acum e un moment la fel de bun ca oricare altul.

Mai face un pas spre geam şi mă tem ca nu cumva creanga pe care se balansează precar să se rupă. Nu că nu ar fi o imagine care m-ar face să zâmbesc, chiar dacă pentru o scurtă durată.

Acum? Vrei să vorbim acum, în timp ce tu stai acolo?

Ai putea să mă inviţi înăuntru, îmi răspunde pe un ton nonşalant.

Clipesc nedumerită. Da, aş putea să fac asta, deşi mai bine nu. Hailey nu cred că e acasă, iar mama e plecată, dar cu vreau sa mă gândesc la ce s-ar întâmpla dacă eu si Blake am singuri într-o cameră. în toiul nopţii.

— Cred că stai bine şi acolo.

i

Scanned by
CamScanner

1
2
5

îşi înfrânează zâmbetul şi încuviinţează, dar mai face un pas. bi mo meniul asta, cied că dacă s-ar strădui puţin, ar reuşi să îşi ţreiicîi picioarele peste pervaz şj să intre în cameră.

Următorul minut îi petrecem într-o linişte ciudată, în care cu doar îl analizez. La landul lui, Blalce face acelaşi lucru. Privirea ¡t,j de culoarea jadului îmi provoacă un fior rece pe şira spinării. Nil are ce să vadă la mine. Nu eu sunt cea care are o bucată din maxilar şi 2011a de sub ochi vânătă. Nu eu sunt cea care s-a urcat într-un copac.

— Bine, fie, cedez. Poţi să intri.

Mă dau câţiva paşi în spate, apoi Blake îşi trece picioarele peste pervaz, sărind în cameră.

— Ai putea să faci mai mult zgomot de atât?

Mă trântesc pe pat şi îmi cuprind faţa în mâini. Diolr-odată, devin a naibii de agitată. Blake e la mine în camera, Blake, cel care **parcă** ieri nici macar nu se deranja să vorbească, acum e la mine în cameră. Asta după ce s-a urcat în copac. Nu ar fi rău să taie cineva copacul ăla. Acum că ştiu că cineva se poate urca în el şi ajunge atât de uşor la mine în cameră, nu mă simt prea în siguranţă. Emîah nu a făcut asta niciodată. S-a mulţumit doar să rămână jos.

— Deci?

— Deci, ce? îl întreb fără să mă ridic şi să îl privesc. Tu ai spus că vrei să vorbim. Te-am lăsat să intri, acum vorbeşte.

Linişte. Nici nu mă aşteptam la altceva. E atât de linişte încât îi pot auzi respiraţia,

— Am fumat o ţigară.

Afirmaţia lui mă ia prin surprindere. Mă ridic în şezut, apoi îmi urc picioarele în pat şi le ascund oarecum sub mine. Abia acum I ‘mi dau seama că port doar un tricou şi pantaloni scurţi, însă nu e I ^ şi cum am încercat vreodată să ascund ceva.

7- Poftim?

îmi arcuiesc o sprânceană şi îmi încrucişez braţele la piept, e chiar lucrul pe care aşteptam să îl spună.

— Am fumat o ţigară, repetă şi îmi distruge orice gând pe care începeam să mi-i fac cum că nu am auzit eu bine.

— Bine?

Nu ştiu ce altceva să spun.

Scanned by
CamScanner

— Nu cliiar, oftează.

Oftez şi eu. Blake arată de-a dreptul nefericit şi observ – începui să învârtă din nou bricheta între degete. Fără niciun feţ[39] avertizare, se trânteşte lângă mine pc pat, aşezându-şi braţele cap, SUb

— De ce?

Ridică din umeri şi nu îmi răspunde.

La naiba, la naiba, la...

Ma uit la el, încercând să îmi dau seama ce se întâmplă da, nu reuşesc. îmi schimb poziţia câţiva centimetri, mai aproape de ej şi, chiar dacă mă simt ca o idioată, îmi întind mâna şi îmi împletea degetele cu ale lui.

— Blake, ce s-a întâmplat?

Îşi roteşte capul spre mine, aţintindu-mă cu privirea. Ochii verzi stârnesc tn stomacul meu o întreagă grădina zoologică pe care aş vrea să ştiu cum să o reduc la tăcere. Privirea îmi cade asupra buzelor sale şi, tară să conştientizez, îmi umezesc buza de jos. Degetele lui reci ie strâng pe ale mele, apoi închide ochii. Acum pot să răsuflu uşurată.

— Sky, zice în cele din urmă. Am obosit să îi port tot timpul de grijă.

— De ce ar trebui să faci asta?

— Pentru că uneori e de-a dreptul idioată. Pe lângă faptul că m-am dus după ea, n-a vrut să îmi spună de ce era acolo sau de ce era cu Emiah.

— Vrei să îl întreb pe el?

Ideea nu prea îmi surâde, dar aş face-o dacă asta l-ar ajuta pe Blake cu ceva.

— Nu. Nu mă interesează. Sky poate să facă ce vrea de azi înainte.

— Nu vorbeşti serios.

— Ba da, mă contrazice.

— Ba nu, oftez. Asta spun şi eu tot timpul, atunci când ma scoate Hailey din sărite. Dar niciodată nu vorbesc serios. E sora ta, Blake.

— E un ghimpe în coaste.

Scanned by
CamScanner

Colţul buzelor din partea dreanr, ; . •- deschide ochii şi îi a|inteţte din nou **spre** mine

— N-am veni, aici ca să vorbesc despre Sky

II pr.vcsc derutată. Chiar îmi p|ace ¿lake, dar nu ştiu daca „tunet cand votbeşte sau nu. îmi place Blake? Tocmai m-am gândit la asta/

— Atunci despre ce ai venit să vorbeşti? Despre faptul că **ai fumat/**

Rade scurt.

— **Nil**

— **Atunci?**

— Ai plecat nervoasă.

— De unde ştii că eram nervoasă?

— Am un glob de cristal.

Aproape mă strâmb la ei.

— Serios, Blake. Nici nu ştiu cât e ceasul, dar ai venit aici şi te-ai cătărat în copac, apoi mi-ai spus că ai fumat, iar acum vorbeşti numai chestii fără sens.

— Cred că e aproape trei.

— Exact! Vorbeşti numai prostii.

— Tu ai spus că nu ştii cât e ceasul.

— Asta era cel mai puţin important lucru din tot ce am spus eu.

Nu înţeleg de ce zâmbeşte.

— Atunci ar trebui să te hotărăşti care are prioritate, pentru ti pe ăsta l-ai spus primul. Mă gândeam că la ăsta vrej să îţi răspund.

îmi dau ochii peste cap şi mă întreb dacă există vreo cale prin care aş putea avea o discuţie raţională cu Blake. Nu neapărat raţională, însă măcar una din care să şi înţeleg ceva.

— De ce ai venit aici?

— **îmi era dor de tine.**

îmi îngustez privirea. Nu, clar nu o să înţeleg nimic din discuţia asta. Vreau să spun ceva, dar nu prea ştiu ce, aşa că mă gândesc foarte repede. Blake se ridică fără să îmi elibereze fetele şi se postează în faţa mea.

— Aveai de gând să mă întrebi ce am spus?

Scanned by
CamScanner

Clatin din cap, chiar dacă până şi clătinatul ăsta din can Stephanfc P ţ fi minciuna.

— Cred cii aveam dc gând să te întreb din nou de ai venit aici.

— Ţi-am răspuns la asta. Următoarea întrebare.

— Ce cauţi aici? repet.

Blake zâmbeşte. Un zâmbet larg, pe care nu îl înţeleg. ^ privirea fixată în a mea şi nu pare să şi-o mute prea curând. j_n schimb, degetele care până acum erau împletite cu ale mele se îndepărtează, lăsând în urma lor un aer rece. Aceleaşi degete $î_m$i provoacă un soi de curent ciudat atunci când urcă din ce în ce mai sus pe antebraţul meu, spre cot, apoi se strecoară pe sub mâneca tricoului. Ceea ce simt acum nu poate fi comparat cu nimic, iar mintea mea intră în alertă şi mă avertizează că ar fi mai bine să mă dau înapoi şi să îl scot pe Blake afară. Însă partea din mine care tânjeşte după atingerea lui Blake are mai multă voinţă şi mă face să nu dau înapoi. Mă face să rămân locului, să respir sacadat, cu sângele vâjâindu-mi în urechi şi cu temperatura urcată cu câteva grade.

— M-am hotărât să vorbesc cu tine.

— Vorbeai cu mine şi înainte, îi reamintesc.

— Nu, nu vorbeam. Nu ştiu ce era chestia aia, însă sigur nu sc numea vorbit.

— Mi se pare că ţi-am spus şi eu asta de câteva ori.

— Ştiu.

E o undă de regret în tonul lui pe care nu o înţeleg.

— Doar că mi-am dat seama că vreau să vorbesc cu tine şi că problemele lui Sky nu ar trebui să...

Se opreşte în mijlocul propoziţiei şi oftează.

— Să...V

— Să conteze atât de mult pentru mine şi să mă facă să nu mai vorbesc.

— Nu înţeleg.

M-am pierdut în discuţia asta cu Blake şi nu ştiu dacă nu cumva s-a întâmplat chiar din clipa în care mi-a dat mesajul- hj^{1*} ştiu dacă nu cumva s-a întâmplat cu mult înainte, din secunda w care m-am întâlnit cu el la bibliotecă. Oricare ar fi fost momentul.

Scanned by
CamScanner

_c destul de greu să îl urmăresc pc Blake, mai ales că niciodată nVj cC spune nu pare să fie ceea ce vrea să spună de fapt. cXL —- Am iac ut ceva, reia el. Am făcut ceva pentru Sky, iar acum- N11 regret. Doar că mă gândesc că părerea ta despre mine s- I schimba dacă ai afla. Cred că toată lumea şi-ar schimba părerea despre mine dacă ar afla, doar că mie îmi pasă doar ce crezi tu.

— De aia te-ai hotărât să nu mai vorbeşti? îţi era teamă că o să te judece cineva?

— **Nu** chiar. Ştii, nu prea îmi pasă de asta. Sau, oricum.,. astă**a credeam,**

— Blake, m-ai pierdut.

După expresia dc pc faţa lui, ştie şi el că eu nu înţeleg mai nimic din discuţia asta.

— Ştiu. Scuze.

Şi nici nu are de gând să o reia şi să îmi explice ce e de fapt în mintea lui. în schimb, vârful degetelor sale înaintează pe braţul ineu, opiirtdu-se pe laterala gâtului. în secunda în care îl privesc cu atenţie, e la câţiva centimetri de mine, apoi buzele lui sunt lipite de ale mele. Lent, blând, aşteptând ca cu să fac ceva. Atingerea lor e uşoară şi ezitantă, lucru care nu îi e caracteristic. E de parcă Blake aşteaptă ca eu să fiu supărată pe el şi să îi resping, şi probabil că asta ar fi reacţia normală şi aşteptată din partea mea, însă în schimb, îmi întredeschid buzele şi îi permit limbii sale să pătrundă printre ele. închid ochii şi renunţ la toată încordarea care s-a acumulat până acum în mine. Renunţ la a mai sta în gardă şi doar îi răspund la sărut, chiar dacă mâine există riscul ca Blake să revină la toată chestia cu *nu vorbesc, nu vreau prieteni, nu...*

Mă las pe spate şi îmi aşez palmele pe umerii lui, trăgându- 1 ^asupra mea. Nu am mai inspirat de câteva secunde bune şi nu m care e recordul personal la ţinutul respiraţiei. Blake pare să ^pentru că îşi dezlipeşte buzele de ale mele şi le mută pe ^xilar, trasându-i conturul.

Ştiu dacă asta am încercat să evit toată viaţa mea, 1 !nzand că nu mă simt atrasă de băieţi, dar poate a fost un lucru

nta că sunt sigură că nimeni nu ar fi reuşit să mă facă Pentru simt i să a§a cum o face Blake în secunda asta. Atingându-mi e tenninaţie nervoasă. Făcând timpul să se oprească şi nimic

Scanned by
CamScanner

alteeva să nu mai conteze. E ceva în legătură cu el – ceva ce nu îmi dau seama pe moment – ceva care mă face să mă simt în siguranță și să păstrez lucrurile care mă țin trează noaptea adânc închise î

cutia cu amintiri.

Pentru că ele nu mai contează acum.

Nimic nu mai contează. Doar Blake. Respiraţia fierbinte pe care o simt pe gâtul meu, palmele care urcă lent pe sub tricoul meu

— Bex, vrei să plec? mă întreabă printre săruturi, ţn secunda în care îmi permite să mai inhalez o gură adâncă de aer.

— Rămâi,

îmi strecor degetele în părul lui şi îl trag mai aproape de mine.

Blake are de dat explicaţii pentru multe dintre acţiunile sale, însă buzele sale le ţin ocupate pe ale mele şi nu pot să îi pua întrebări. Sau asta e cea mai plauzibilă scuză cu care pot să vin pe moment pentru faptul că nu îi cer nicio explicaţie.

Scanned by
CamScanner

14. Când, cum, ce $î la naiba.

Bîakc

Nu îmi dau seama de ce de fiecare dată când mă aflu în preajma lui Bcx îmi Tace impresia că fac ceva greşit. Fiecare lucru pe care îl spun. Sau nu îl spun. Fiecare gest pe care îi fac. Fiecare acţiune de a mea mi se pare greşită în preajma ei, mai ales în acest ¡noincnt. Acum chiar simt că fac ceva greşit şi ca ar trebui să mă dau înapoi, să mă retrag, să fac un pas în spate şi să nu o las să facă $_{as}$fa cu mine.

Nu ştiu exact ce face.

îmi înnebuneşte simţurile şi îmi provoacă artificii în corp, pe care le simt în flecare terminaţie nervoasă.

îmi face ceva. Prezenţa ei cu siguranţă îmi dăunează, dar nu pot să mă ţin departe de ea. Dacă aş putea, aş face-o. Cred. Nici de asta nu sunt sigur, pentru că ar trebui totuşi să stau departe de ea. Au trecut câteva săptămâni bune de când a început semestrul, iar în curând eu mă voi întoarce acasă.

Timpul trece mult prea repede atunci când tu ai nevoie să se oprească. Timpul e o chestie pe care o urăsc din tot sufletul meu. Timpul... nu prea contează acum.

Bex avea palmele strecurate pe sub tricoul meu şi acum îmi dau seama că dc fapt nici măcar nu îl am pe mine şi nu-mi amintesc când s-a întâmplat asta. Palmele ei fierbinţi îmi ard pielea şi tot ce face e menit să mă aducă mai aproape de ea. în cameră e o tăcere sinistră, dar liniştitoare, şi tot ce se aude sunt respiraţiile noastre sacadate şi îngreunate. Tot ce se aude acum e respiraţia ei fierbinte, în apropierea urechii mele, în timp ce buzele mele îi sărută **gâtul.**

Tot ce aud e ritmul nebun al inimii ci şi mă rog să nu o suprasolicite.

Sunt sigur că nu am venit aici pentru asta. Am venit ca să ^{11111} cer scuze de la ea, deşi nu ştiam cum urma să le fonnulez. Am $^{Veftit\ a}$ici crezând că Bex era supărată pe mine şi crezând că nici $^{\wedge car\ n}u$ voia să mâ vadă sau să îmi vorbească, dar am ajuns să o $_{a}^{Sarui\ de}$ parcă sfârşitul lumii se apropie şi niciunul dintre noi nu va $^{PUca\ 21u}$a de mâine. Am ajuns să o sărut de parcă e primul meu

Scanned by
CamScanner

„2 A-Stephanw 1

sinlt- ca şi cum 11-am moi sărutat «u nu mai urmează * ^ nimel'\Tpartca care ar trebui sa mă preocupe este că * derania. Dacă Bex este ultima tipa pe care o s-o sărut vreo^N "i dcranicază. De fapt, cred ca m-aş putea obişnui cu ea> putea obişnui cu buzele ei care acum sunt umflate şi roşjj

SărUt Degetele ei îmi trasează figuri haotice pe spate, apoi dintre mâini i se strecoară în părul meu şi mă trage din deasupra buzelor ei. Expiră tot aerul pe care până acum l-a ţi * plămâni întie buzele mele, iar limba ei îşi face de lucru cu a mea n Cum naiba am ajuns aici?

Când naiba a ajuns să îmi pese?

Când, cum, ce şi la naiba...

Continui să o sărut, încercând să îmi dau seama cât de departe e prea departe. Adevărul e că nu prea am vorbit cu Bex. Nu ştiu mai nimic despre ea, şi ştiu că vina îmi aparţine în totalitate. Eu sunt cel care nu a vorbit şi poale ar fi mai bine să îi spun naibii totul şi să nu mă mai gândesc în fiecare secundă pe care o petrec împreună cu ea ce se va întâmpla atunci când va afla despre Rix. Atunci când va afla despre Sky. Ar fi mai simplu să îi spun şi probabil ar fî în avantajul meu, însă niciodată nu pot sâ o fac, şi al naibii să fiu dacă nu m-am gândit de multe ori să îi spun totul. Doar că nu pot.

Eu nu sunt aşa. Nu prea mai ştiu exact cine sunt, însă ştiu sigur **că** împărtăşitul secretelor e un lucru care nu m-a **caracterizat** niciodată.

îi eliberez buzele pentru câteva secunde. Bex inhalează adânc, iar în clipa în care expiră aerul, o face sub forma unw suspin.

Mă ridic câţiva centimetri, încrantându-mă.

— Bex, eşti bine?

- Da, îmi zâmbeşte cu un colţ a! buzelor.

_ . A

mă înrn, e k'ne î dar clatină din cap, lucru care mă si vorbim m? ?* ? ?re' Am lm Pres>a că eu şi Bex ar tr

aş da-o intănTd * 5 S_ă M sărutăm ma> puţin. Impresie pe ca Uıtani daca W'¡pi buzele din nou de ale mele.

J

Scanned by
CamScanner

ji rostesc numele pe un ton precaut.

—■ Sunt bine, încearcă să mă asigure, însă nu prea o cred.

Mă mai retrag câţiva centimetri şi îmi sprijin greutatea în co!iiC' î'[1] lateralei ei. Aştept. Genul de aşteptare de care am ^ncf[ciat din partea ci în perioada în care eram hotărât să nu yorbfisc. frai înclin capul şi o privesc oarecum dezaprobator. Nu **vreau** să o întreb din nou ce s-a întâmplat. Asta dacă s-a întâmplat ceva şi nu cumva sunt doar paranoic, pentru că adevărul e că nu-mi amintesc să fi petrecut atât dc mult timp în preajma unei tipe în **irecut.** Oricum, nu tară sa mă plictisesc, lucru care nu se întâmplă cu Bex.

Cu ea aş putea să stau aici pentru totdeauna şi aş minţi dacă a5 spune că asta nu mă sperie.

— Sunt bine, zice din nou. M-am pierdut pentru câteva secunde. Asta e tot.

— Te-ai pierdut pentru câteva secunde? repet.

Sper să nu fiu chiar atât de încruntat şi încordat pe cât mâ **simt.**

— Da, dar mi-a trecut. Scuze.

îmi zâmbeşte, chiar dacă nu e zâmbetul ei autentic. E mai i bine decât nimic. Mă retrag în lateraia ei, apoi o trag în braţele mele. Se cuibăreşte Ia pieptul meu de parcă locul ei e aici. Şi aşa mai pot să adaug încă un lucru pe lista cu lucrurile care mâ sperie.

I Dacă mă gândesc mai bine, Bex mă sperie. Ea pur şi simplu ar putea sa scoată la iveală lucruri care nu vreau să vadă lumina zilei.

închid ochii şi îmi înfăşor un braţ în jurul ei. îşi lipeşte obrazul de pieptul meu, îşi trece o mână peste mine, apoi rămâne aR respirând din ce în ce mai lent, până când ritmul respiraţiei sale revine la normal. Nu întreb nimic. La fel cum nu am întrebat nici în seara aia în care idiotul de Nafhan a intrat peste ca în toaleta ¡k la McDonald's. Asta nu înseamnă că nu aş vrea să ştiu. Asta înseamna doar ca îi datorez măcar atât. Timp ca ea să vrea să vorbească cu mine.

O bufnitură o face să tresară şi sa se ridice brusc.

~~ Ce naiba? mormăie printre dinţi.

Deja s-a ridicat, aşa că îi urmez exemplul.

L

Scanned by
CamScanner

— Cred ca era Hailey, îmi zice în timp ce se îndreaptă spre uşă, vizibil nervoasa.

Mă ridic incredibil de leneş, îmi caut tricoul pe jos şi îl trag pe mine, apoi o urmez. Mi se pare că cineva – Hailey – a spart ceva, însă n-aş putea spune sigur. Bex iese pe hol, deschide o uşă apoi o iasă deschisă în urma ei, şi o deschide pe următoarea.

— Hailey?

Bex se opreşte în pragul uşii şi se sprijină cu umărul de perete. Mă opresc în spatele ei, încercând să îmi dau seama ce s-a întâmplat. Sora ei stă pe marginea căzii şi priveşte dezastrul pe care cred că l-a tăcut singură. Mă uit la ea, îmi mut privirea din nou la Bex, apoi revin asupra ei.

— Serios? întreabă Bex pe un ton amuzat.

—- Lasă-mă în pace, mârâie Hailey nervoasă.

— Ce încercai să faci?

După cum arată baia, încerca să îşi vopsească părul. Doar încerca, pentru că vopseaua e acum întinsă peste tot pe jos, amestecată cu cioburile de la ceea ce probabil era o cană. Iar părul ei nu este în totalitate vopsit, iar după expresia nefericită de pe faţa ei, ştie şi ea lucrul ăsta. Mi-e al naibii de greu să nu izbucnesc în râs.

— Mu e evident? Voiam să mă vopsesc.

— Brunetă? întreabă Bex surprinsă.

Hailey încuviinţează, apoi rămâne tăcută. Bex îşi trece mâna prin păr, apoi face un pas în faţă şi se lasă pe vine în faţa surorii sale.

— Hailey, ce ai? Te-ai tăiat?

Hailey clatină din cap. Nici măcar nu o priveşte pe Bex. Mă simt cam în plus, dar bănuiesc că ar fi cam ciudat să dispar dintr-odată. Hailey îşi ridică în cete din urmă privirea, însă nu ss uita la Bex, ci la mine. Face o grimasă, apoi îi aruncă o privire lui Bex. O privire care mie mi se pare a fi acuzatoare.

— Să nu te aud, îi zice Bex şi nu înţeleg la ce se referă.

— N-am spus nimic.

-- Dar te pregăteai să o faci, zice Bex.

Hailey ridică din umeri, apoi oftează înfrântă.

nevoie de v°psea, schimbă subiectul.

▼ u mini'

Bex î$i plimbă privirea prin baie şi, chiar dacă nu îi văd ş j n letci, îmi dau seama că se gândeşte la cum o să cureţe CN* eatia care s-a întins peste lot,

— Haiiey, cum naiba ai reuşit să spargi cana? Şi **de** ce te **vopseşti** brunetă?

— Nu încercam sa ma vopsesc brunetă. E un ciocolatiu. Şi **j.,.3 nu** vrei să rămân cheală, mai bine ai merge şi mi-ai cumpăra o cutie cu vopsea.

Bex mârâie ceva printre dinţi, dar o face prea încet ca să ootauzi ce spune, apoi se roteşte spre mine.

— Serios? e rândul meu să mârâi, pentru că înţeleg ce îmi **cere,** chiar dacă nu foloseşte cuvinte pentru asta.

Vrea ca eu să mă duc la magazin. La ora trei sau patru **dimineaţa,** oricât **o fi** ora, şi sa cumpăr vopsea.

— Nu, clatin din cap.

Dacă ar fi fost pentru Bex, probabil m-aş fi gândit la asta. **Nu** spun că aş fi făcut-o, ci doar că m-aş fi gândit la asta. Dar chiar **nu** îmi place de Haiiey. Nici măcar nu vreau să vorbesc cu ea.

— Te rog? insistă Bex.

Expir brusc.

-Nu.

îşi mută privirea asupra surorii saîe, apoi revine asupra mea. îşi măreşte ochii şi îşi împreunează mâinile în faţă, mgându-mă din nou. Când îşi da seama că nici asta nu funcţionează, începe i să clipească des, năucindu-mă de cap. Pe deasupra, mai şi zâmbeşte.

— La dracu', Bex!

Se ridică şi vine spre mine. Zâmbetul i se lărgeşte cu focare secundă care trece.

— Habar n-am ce trebuie să iau, îi zic când se opreşte în Na mea.

Se întoarce spre Haiiey, apoi schimbă între ele o privire pe ^ ? faţeleg. Mă trezesc că Bex ia din coşul de gunoi o cutie, j la îmi întinde palma, apoi aşază cutia în ea.

Minunat, zic mai mult pentru mine. De ce nu te duci tu? *%n* ~o~~~ ^UC eu> r*dică din umeri. Rămâi să o ajuţi să

Scanned by
CamScanner

_ în „ici.™ caz, îi * înainte să mă rotesc pe câ|câie . ^

îî-tî-
'ZXSE> «*■«— " " "b" •* " *"'««¡5
si **"î"'"'" "«"**,k!**

r înînr în ^ând la fiecare doua secunde, pana cand aiu# I motocicletă şi îmi dau seama că nici nu ştiu atât de multe înju^ ne cât credeam.

Mă îndrept spre un magazin care ştiu ca e nonstop, Undeva în apropiere de casa unchiului. Mă rog doar să nu mă întâlnesc Cu el sau cu altcineva carc mă cunoaşte, pentru că nu ştiu cum aş putea explica faptul că urmează să cumpăr vopsea de păr.

Până şi vânzătoarea mă priveşte ciudat atunci când ajung şi nu zic nimic, ci doar îi bag în faţă cutia pe care mi-a dat-o Bex.

Erau atât de multe moduri în care se putea încheia seara asta, însă cu siguranţă nu m-am gândit la asta azi dimineaţă când m-am trezit. Era mai plauzibil să mă trezesc la poliţie decât la magazin, cumpărându-i vopsea lui Hailey. Multe lucruri erau plauzibile.

încerc să găsesc o explicaţie – de ce fac asta? însă nu găsesc niciuna. Cine naiba sunt şi ce naiba s-a întâmplat cu Blake'? Continui să mă întreb asta şi în timp ce mă întorc acasă la Bex. Continui să mă întreb asta şi în timp ce intru în casă şi urc scările, mdreptându-mă spre baia în care le-am lăsat pe amândouă.

, S&sit? mă întreabă Hailey **pe** un ton plin de spera# tunci cand ajung şi mă sprijin de perete.

Bex îţi[1] fi"10 °Ut'a °u V0Psea- Nu o o **prinde, aşa** că **se** duce jos.

feaprobatoîn -aPU' ^ mme şi îmi aruncă ° priV'!
amncam în can nU am ®cut'° intenţionat. Dacă o făceam,[1]

^Mulţumesc.

ele mă depăşeşte mu^tUrneşte, nu Hailey. Relaţia ^
" " " » « d 5 6 "ţele8 ca Ş^'^ele cu pis.ca,
Ut0n n° ™ale. Lucrurile stau la fel şi cu **»'

â

Scanned by
CamScanner

n v dar 1111 vreau mă ¿^udesc Sky acum. Nu vreau să mă mai ,iiidesc l» ** vreodată, pentru că de fiecare dată când o fac, îmi 13 Culese de Rix şi nici ăsta nu e unul dintre lucrurile pe care ţin ^iplirat să le Iac înlr-o zi obişnuită.

Mu vreau să mă mai gândesc la nimic. Vreau doar să mă . llorc acasă, iar lucrurile sa revină !a normal,

11 — Blake?

Clipesc derutat. Bex îşi flutură o mâna prin faţa mea,

— Scuze. Eu... cred că mă duc acasă.

Îşi arcuieşte o sprânceană şi cred că mi-a furat toată confuzia, pentru că acum o citesc pe chipul ei.

— Am terminat aici, îmi face semn spre baia pe care au **curăţat-o** în lipsa **mea.**

— Bine.

Răspunsul meu a sunat indiferent, chiar dacă nu asta am intenţionat. Bex mă priveşte de parcă am înnebunit, însă o înţeleg, în urină cu jumătate de oră o sărutam de parcă venea sfârşitul lumii, iar acum îi răspund cu indiferenţă.

— Blake, mă prinde de mână şi mă trage după ea. Noapte bună! îi strigă surorii sale peste umăr.

Mă ias târât de ea spre camera, deşi chiar ar trebui să mă ţin de cuvânt şi să mă duc acasă. Chiar dacă ştiu că nu aş putea tai liniştit din cauza lui Sky şi a faptului că încă nu a încetat cu plânsul, m-aş simţi oarecum mai în siguranţă decât o fac în preajma lui Bex.

— Blake, repetă în timp ce mă trage în cameră şi închide "Ş 3 în urma ei. N-am vrut să te superi. Adică, nici măcar nu mă gandeam că Hailey e atât de neîndemânatică. Doar că m-am mirat c âse vopseşte. Apoi m-am gândit că s-a întâmplat ceva, iar după ce ai Plecat am întrebat-o şi, deşi a trebuit să scot fiecare cuvânt de la v ' rcu-a spus că e posibil ca unchiul Dylan să vină de mâine în

a ^] Avarul e că şi eu ar trebui să fac ceva, sau să plec undeva

Respiră, o prind de umeri şi îi caut privirea, fyl ^ rost ^ totu l de repede încât nici nu ştiu dacă am tu Ha 013 int ^esează ce se întâmplă sau ces-a întâmplat

e y» dar abia acum îmi dau seama de faptul că Bex e agitată. Şi nu-mi place asta. Nu-mi place cum mă face să mă simt e atât de agitata. „ . „

— Bex respiră. Ce s-a întâmplat.

Clatină din cap. Nu are de gând să îm. mai spună nimj. Nu îmi rămâne altceva de tăcut decât să încerc să îmi dau sea ma Ce se întâmplă din ce mi-a spus deja, dar nu c chiar atat de uşor.

— Ce e cu unchiul vostru? întreb, pentru că

Scanned by CamScanner

ăsta e de f$_{apt}$ singurul lucru care mi se pare important din tot ce a spus ea.

— Ce-i cu el?

Bex îmi evită privirea şi face doi paşi în spate, îndepărtându-se de mine. Se întoarce cu spatele şi începe să se plimbe agitată prin cameră. O las să facă asta până când paşii îi devin mai mici şi mai rari, apoi o prind de mână şi o îndrept spre pat.

Mă las pe vine în faţa ei, exact cum a făcut ea cu Hailey.

— Deci, ce-i cu unchiul vostru?

— Nu ştiu, ridică din umeri, vrând să pară Vine mâine în vizită?

— Mă întrebi pe mine?

Zâmbeşte cu un colţ al buzelor.

—- Nu. Nici Hailey nu ştie sigur, doar că mama nu e cacasă şi nu văd de ce ar veni când ea nu e.

— De ce spuneai că ar fi bine să pleci de acasă?

— N-am spus asta.

— Ba da, ai spus.

— Ba nu, continuă să protesteze.

Oftez şi mă las înfrânt, pentru că nu o să scot nimic de la ea. E mult prea încăpăţânată ca să îmi spună ceva atunci când chiar vreau să aflu acel lucru. Bex o să îmi spună, cel mai probabil? atunci când nici măcar nu voi întreba.

Bine, zic în cele din urmă, hotărând să o las aşa cuifl vrea ea. Vrei să plec?

îşi coboară privirea spre mine. Nu înţeleg de ce orice spun sau fac o surprinde. Nu sunt chiar atât de imprevizibil pe cât o* face ea să par.

înghite în sec, apoi vrea să spună ceva şi se răzgândeşte.

— Bex?

J

Scanned by
CamScanner

Nu. Doar dacă vrei să pleci.

Ar trebui să vjeau. Dar dc Ja a trebui şi a vrea e o caie jestul d[c] lunga, iar eu încă suni blocat ia prima. Mă descalţ şi urc [rii] fără să aştept să mă mai înlrebc ceva. **m P*“*’**

— Frêci mcoaec.

Se roteşle spic ininc cu încetinitorul, apoi se relaxează şi se întinde lângă mine, slrccurânciu-se în aşternut. Revenim la poziţia în care eram maînle ca Maîley să ne întrerupă.

— Blnke, ce s-a întâmplat între tine şi Emiah?

Pot să îi răspund ia întrebarea asta. E o întrebare simplă, [car]e nu necesită un efort chiar atât de mare.

— Emiah era cu Sky, deşi nu ştiu de ce. Şi nu ar *fi* trebuit să fie cu ea,

— De ce?

Pentru că Emiah e cam ca mine, iar Sky e sora mea şi nu vreau pe cineva ca el în preajma ei.Pe de altăparte,nici eu nu ar

trebui să mă aflu în preajma lui Bex.

— Nu-mi place de el, e tot ce zic.

— Dar zilele trecute aţi plecat împreună, îmi reaminteşte Bex.

— Asta nu înseamnă că suntem prieteni.

— Asta înseamnă cumva că sunteţi duşmani?

Pufnesc şi întăresc strânsoarea braţului pe care îl am trecut pe după ea.

— Nu. Asta nu înseamnă absolut nimic, doar că cunosc genul lui Emiah şi nu îl vreau în preajma lui Sky.

Dacă ar fi după mine, nu l-aş vrea nici măcar în preajma lui tox, dar ei sunt prieteni buni şi vechi, iar eu chiar nu am niciun topi să mă bag între ei. în plus, oare cum aş arata dacă i-aş spune [asta] lui Bex? Că aş vrea să nu îşi mai petreacă timpul cuEmiah, pentru că mie nu îmi place tipul.

iar motivul pentru care nu vreau asta? Pentru că seamănă cumioe incredibil de tare.

— Chiar ai de gând să pleci? Bex schimbă subiectul [l,lc]redibil de repede.

^ ^ Asta e o întrebare puţin mai dificilă şi sper ca Bex nu are [gaiîd] ca după asta să treacă la întrebările din categoria celor ia

Scanned by
CamScanner

care nu vreau să răspund. Din categoria celor la care nu vre[ai] răspund, pentru că mă tem de reacţia ei.

— Planul tatei era să stăm aici doar un semestru, apoi sâ întoarcem.

— Şi planul tău?

Planul meu? **E** prima persoană care mă întreabă care **este** planul meu. Ea şi mama, însă şi ea este un subiect despre care nu vreau să vorbesc.

— N-am un plan, răspund evaziv.

Bex oftează şi, tocmai când îmi face impresia că o să se dea bătută, mă întreabă:

— Ce s-a întâmplat de ai ajuns aici?

Închid ochii şi îmi muşc buza pe jos pe dinăuntru atât de tare încât am impresia că acum îmi ţin ochii închişi doar din cauza durerii.

Îi ridic bărbia cu un deget, aducându-î faţa la nivelul meu. Nu vreau să răspund la întrebarea asta, aşa că îmi lipesc buzele dc ale ei, sperând că distragerea atenţiei să funcţioneze. Altfel mă văd nevoit să plec, înainte să încep să îndrug pe aici verzi şi uscate despre cine sunt. Sau despre cine am fost, pentru că nici asta nu mai ştiu exact,

Bex îşi întredeschide buzele şi mă lasă să o sărut. Mai mult, îmi răspunde, luându-mă prin surprindere, ca de fiecare dată.

După ce înlrerupem sărutul, Bex îşi lipeşte obrazul de pieptul meu şi oftează.

— Noapte bună, îmi zice, de data asta renunţând la întrebări.

Pare nervoasă sau supărată şi nu mi-am dorit asta. Nu-mi doresc să o rănesc, dar ştiu că cu... S-ar putea să nu pot evita asta. E în firea mea să îi rănesc pe cei din jurul meu şi, dacă aş şti cuîîl să o scutesc pe Bex, aş face-o.

Poate dacă aş sta la distanţă de ea, aş reuşi.

Cu fiecare secundă pe care o petrec lângă ea, ţinând-o [ir]| braţe, lucrul ăsta se apropie de limita imposibilului. Cu fiecs^ secundă pe care o petrec lângă ea, ritmului inimii mele i se adaug^ o bătaie în plus şi mă tem ca în bătaia aia în plus să nu fie impl[c*] şi sentimente.

Scanned by
CamScanner

r \ orlv-.u* « 1 1
imnx

pentru că dacă mă îndrăgostesc de Bex, atunci ce o să fac? — Noapte bună.

E liniște, iar plânsul surorii mele este înlocuit pentru prima – j_c când am ajuns în ţara asta de o respiraţie calină şi regulată.

a *l,‘ ®cx SC *?arC ca e un zSomo1 fundal pc care reușesc Vidorin, pentru că îmi simt pleoapele din cc în ce mai grele.

Scanned by
CamScanner

îmi deschid pleoapele. Leneş, lent şi cu încetinitorul î simt capul greu şi am impresia că am dormit înir-o poziţf$_{e\ c}$°1’ i nea Portabilă. De fapt, s-ar putea ca tot ceea ce simt acum datoreze faptului că aseară am împărţit pentru prima dată patuj altă persoană şi sunt obişnuita să domn singură. în ap$_{roa}$ optsprezece ani, am dormit singură, iar Blake n-ar fi trebuit sa afle aici. Nu, el cu siguranţă nu avea ce să caute aici şi nu ştiu ce$_{s}$ a stricat în raţionamentul de funcţionare a iogicii mele în secunda în care i-am spus să rămână.

l-am spus asta sau a rămas el, din propria lui iniţiativă?

Mă răsucesc pe cealaltă parte. Partea în care ar trebui sâ fie Blake, dar care e goală. Mă încrunt involuntar şi mă ridic în şezut

75. hitreabâ-mâ înainte să mă loveşti

B e x

îmi rotesc privirea prin cameră, chiar dacă ştiu că e inutil. Blake pur şi simplu nu e aici. Probabil şi-a dat şi el seama la un moment dat că a fost o greşeală să rămână şi a plecat. Mă întreb dacă a ieşit tot pe geam, escaladând copacul. Bănuiesc că da, însă nu asta mă preocupă. Simt un sentiment străin. Un gol în stomac şi o durere acută în piept atunci când mă gândesc că o parte din mine spera ca Blake să fie aici. îmi caut telefonul şi arunc o privire la ceas. Mai am aproape o oră să mă pregătesc pentru şcoală. Sunt atât de ameţită în ultima perioadă încât nici nu îmi amintesc dacă mi-am făcut temele sau ce mai aveam de făcut pentru şcoală.

Mă adun cu greu. Nu fizic. Psihic. Reuşesc, oarecum, să mă adun şi să mă ridic din pat, spunându-mi că nu e nicio tragedie dacă Blake nu e aici. Nu, nu e nicio tragedie.

Reuşesc să mă mint suficient de bine şi credibil încât să mă pot da jos din pat şi să trec peste ziua de azi.

Nu ştiu ce o să se întâmple atunci când voi da ochii cu el- Ce ar trebui să îi spun?

A, ai plecat? Serios? Nici n-am observat că fi-oi tălpăşiţa ***în*** *mijlocul nopţii,*

Pufnesc, apoi mă îndrept spre baie. Fac un duş repezeală, apoi mă schimb. Arunc nişte caiete şi pixuri în g®*/^{1} chiar dacă nu sunt sigură că sunt cele de care am nevoie, apoi

Scanned by
CamScanner

mieriiN-sU* chef de nimic ciudat astăzi, aşa că port o pereche
<.lihiuaj 1.11 iricoo ?i iim te"un-ai la £oaui_
mim*
^ ~ [n timp cc cobor scările îmi aduc aminte de neîndemânarea
- nic[e şi mă pufneşte râsul. Şi sunt pe care să izbucnesc de-a ţn
râs, doar că o voce cunoscută pe care o aud de undeva de ^rter
îmi aduce stomacul în gât şi aproape că mă împiedică să la
^respir- Are efectul unui pumn în stomac*
Elial £ vocea unchiului Dylan şi nu ştiu ce spune, pentru că nu – mal
pot concentra. Nu ştiu ce spune, pentru că o parte din mine
încearcă să o blocheze. încerc să blochez ce spune acum şi încerc
¿blochez tot ce a spus vreodată.

Eu...

încerc să respir, dar am senzaţia că daca mă străduiesc mai laresa fac lucrul asta, rămân mai mult iară aer. Mă prind cu mâna de **balustradă** şi mă rotesc, sprijinindu-mă de ea. Mă aplec şi îmi aşez palmele pe genunchi, lăsând geanta să cadă pe scări. Trebuie doar să respir. E un lucru simplu, pe care pot să îl fac* L-am făcut întreaga mea viaţă, fără ca măcar să mă gândesc la ei, aşa că ou înţeleg de ce brusc a devenit atât de greu.

De fapt, ştiu şi înţeleg de ce, doar că nu vreau să îmi amintesc de asta.

Reuşesc cu greu să mă aplec şi să îmi iau geanta, apoi fac cale întoarsă spre camera mea. O încui în urmă, apoi mă aşez pe pat şi încerc să mă calmez. Clatin din cap fără să vreau şi mă întreb ce naiba să fac. Daca Hailey vrea să stea în aceeaşi casă cu unchiul, n-are decât, însă eu nu vreau să o fac.

Mă ridic cu o viteză care mă ia şi pe mine prin surprindere, ®°t ghiozdanul din dulap, apoi încep să arunc nişte haine la repezeala în el. Mă duc îii baie şi strâng de acolo ce cred că aş avea ^voie pentiu câteva zile departe de casă, apoi le trântesc în trusa cosmetice. Sper să nu înceapă să curgă nimic, pentru că la cât de [noroc orice-i posibil. aPel ^ acum vine partea cu adevărat dificilă. Este timpul să s-ar afl 3 !mul dintre Prietenii mei. Asta ar face orice persoană care prieteni N postura mea> însă ăsta este punctul meu slab. Nu am »Hai Sui] u ştiu ce mai înseamnă Emiah pentru mine, asta dacă em ceva S1 am face bine să lămurim odată toată situaţia

Scanned by
CamScanner

asta tensionată dintre noi, pentru că a început sa irm dea bătăi de cap. Nu pot să îl sun pe Hmiah. Oricum, ce aş putea sa n

Uaî ^"NU îmi vine nicio altă persoană în minte la care aş putea apelez, însă am timp să mă gândesc la asta ceva mai încolo, când nu mă voi mai afla sub acelaşi acoperiş cu unchiul Dyl. jmj strâng părul într-un coc haotic în vârful capului, apoi mă gândesc încotro să o iau. Dacă o să cobor scările, nu are cum să nu observe şi cu siguranţă mă va întreba de ce am şi geantă şi ghiozdan şi unde merg. Pur şi simplu nu pot sa dau ochii cu el. Nu aş suporta să îi ascult vocea nicio secundă în plus.

Optez pentru... ei bine, cred că o sa li spun metoda Blake.

Deschid geamul şi studiez cu atenţie distanţa dintre pervaz şi creanga care e cea mai aproape dc el. Bănuiesc că dacă l-a susţinut pe Blake, o să mă susţină şi pe mine. îmi place să cred câ sunt slabă, deşi am câteva kilograme în plus. îmi aşez ghiozdanul în spate şi geanta pe umăr, îmi trec un picior peste pervaz, apoi pe celălalt, în timp ce mă ţin cu mâinile de el.

Doamne, sper să nu mă vadă nimeni la ora asta matinală evadând pe propriul meu geam. Şi de acum nu prea mai ştiu ce să fac, pentru că furişatul afară pe geam nu e chiar stilul meu. Nu ştiu cum a reuşit Blakc să urce şi să coboare tot pe aici, însă eu nu cred că pot să o fac şt mă panichez. Iar faptul că mă tot uit în jos nu mă ajută cu nimic.

— Bex?

O, Doamnei O, Doamnei O, Doamne!

Acum îmi doresc să fie vreun vecin care stă sub copac şi se amu2ă pe seama mea, însă aş recunoaşte vocea aia oriunde. Aş recunoaşte-o, pentru că nici măcar nu e în stare să îmi pronunţe numele fără acea urmă de accent pe care o iubesc şi o detest în acelaşi timp.

îmi cobor privirea spre Blake şi îi ofer cel mai bun zâmbet de care sunt capabilă în situaţia asta,

— Bună, Blake.

— Bex, ce naiba faci?

De ce naiba e furios? Dacă unul dintre noi ar trebui să fie taios, atunci eu sunt aia. El e cel care s-a furişat în mijlocul nopţh

--irlu-iirâ singură- Da, eu am dreptul ăsta. Nu ştiu cum, dar mi l-

ÎVMtigBt-

‘I11 ^ Bine. Ce dimineaţă frumoasă, nu? Tu ce faci?

Blakc se încruntă şi îşi bagă mâinile în buzunarele de la ycfc! **Continui** să **îi** zâmbesc şi mă **rog** să se destindă, pentru că L. de-a

Scanned by CamScanner

dreptul încordat. A. fîteyhînijs

r . Mi-ai răspuns? Nu te aud prea bine de aici de sus.

Nu mi-a răspuns, iar după expresia de-a dreptul îmbufnată, nu cred că o va face prea curând. Face câţiva paşi înfaţa, continuând să îşi menţină în tot timpul ăsta privirea asupra mea.

— Bex, serios. Ce mama mă-sii faci?

Chiar aşa, ce fac? Fug de acasă? Şi unde o sa mă duc? Nu piea am ia cine să apelez.

—* Eu..., mă bâlbâi, incapabilă să găsesc o explicaţie. Unchiul Dylan e aici.

Minunat. Am mers pe varianta adevărului. Chiar nu mă aşteptam la asta din partea mea. De ce nu am dat-o cotită?

— De asta nu foloseşti uşa?

— Ce vrei, Blake? Ai uitat cumva ceva înainte să te furişezi? Pachetul de ţigări, poate? Bricheta?

Nu înţeleg de ce sunt atât de nesimţită cu el. Nu e vina lui că noi avem musafiri nepoftiţi. De fapt, ba ştiu. Pentru că a plecat,

— Am {acut ce? mă întreabă surprins, ca şi cum nu are habar despre ce vorbesc.

— Te-ai furişat, repet.

— Bex, te-ai trezit cu faţa la cearşaf? Ce naiba ai?

~ Am că atârn de un pervaz şi nu ştiu ce să fac în continuare, mârâi printre dinţi.

— Bine, zice pe un ton mult mai calm decât al meu. Ce ^ să faci?

— Să cobor. Nu e evident?

■ Atunci coboară.

~ Nu pot.

^ k nou pricea asupra lui, dar nu pot să o a Sa Pentru câteva secunde, pentru că simt cum se - a în stomacul meu.

— Haide, Bex. Nu e aşa greu. Pune un picior pe creanga aia şi ai grijă să nu cazi. Şi încearcă să te ţii,

Să mă ţin? Să mă ţin de cc?

— Tu ai picioare lungi, zic. Nu pot să fac asta.

— Atunci foloseşte uşa.

— Mda, nici asta nu pot să Fac.

îl privesc din nou şi îi rânjesc copilăreşte, pentru că nu pr ştiu ce altceva să fac,

— Aruncă-mi ghiozdanul, îmi zice din senin.

îl privesc mirată. De ce i-aş arunca ghiozdanul? Nu mă deranjează. Mă deranjează faptul că nu sunt în stare să cobor de aici.

— Bex?

Scanned by CamScanner

A.

— Imediat, îi răspund.iteyhînijs

îmi dau ghiozdanul jos de pe umeri, apoi mă uit la Blake Şi-a scos mâinile din buzunarele gecii şi aşteaptă.

— îl prinzi?

Am impresia că îşi suge obrajii pe interior, dar nu sunt sigură. Nu îmi răspunde. O iau ca pe o încuviinţare şi îi arunc ghiozdanul. îl prinde fără ca măcar să se clintească, apoi îl lasă jos şi se îndreaptă spre trunchiul copacului. îl privesc cum face câteva mişcări agile, ca de felină prădătoare. îşi ridică un picior, sate, apoi, exact atunci când ma aştept mai puţin, apare în faţa mea. Nici măcar nu se clatină şi îl urăsc pentru asta. îl urăsc, pentru că trebuia să fl rămas jos, nu să îmi dea lecţii în escaladarea copacilor.

Mai face un pas spre mine. Şi încă unul, până când ajunge atât de aproape de mine încât îi simt respiraţia fierbinte pe faţă. îmi încleştez degetele pe marginea pervazului, încercând să nu îmi pierd şi puţinul echilibru pe care îl am. îmi ia obrajii în palme, apoi îşi înclină capul, abia perceptibil. îi simt buzele lipite de ale mele şi îmi ia câteva secunde să înţeleg că el chiar face asta. Ce el chiar este atât de nesimţit încât să mă sărute. Mă retrag în spate, chiar dacă risc să cad în cameră, apoi, cu toată forţa de care sunt capabilă, îl lovesc peste faţă.

Nu reacţionează în niciun fel. Nu se clatină, nu se dezechilibrează, nu îşi atinge obrazul cu palma. Pur şi simplu nu

face uirnitx 'ncut,^J totuşi, iar cula dintre sprâncenele sale jcvi«c dui ce în ce mai adâncă.

— Pentru ce-ai tacul asia? mă întreabă cu o nuanţă de .prindere în ton.

îmi ridic sprâncenele mirată.

— Serios?

— Da. Bex, zice calm. Pentru ce m-ai lovit?

îmi dezlipesc degetele de pe marginea pervazului, apoi îmi încrucişez braţele la piept.

— A...

Mă bâlbâi. Ştiu de ce am tăcut asta, doar că acum când am de înfruntat privirea lui. explicaţia nu mi se mai pare chiar atât de

Scanned by
CamScanner

A.
logică. fîteyhînijs

— Pentru că nu poţi sâ adormi ia mine în pat şi să îţi iei tălpăşiţa la o bucată de noapte, ca apoi să te întorci dimineaţă de parcă nu ai fugit ca un laş şi să încerci să mă săruţi. Pur şi simplu DU poţi face asta.

Buzele 1 se unesc într-o linie subţire. Adoptă o expresie **amuzată** care mă scoate din minţi. Distanţa dintre noi nu este suficient de mare încât parfumul său să nu ajungă la mine. Distanţa dintre noi nu este suficient de mare încât să mă simt în siguranţă, încât să simt că niciun simţ nu îmi este afectat de prezenţa lui.

— Am fugit? Asta ai zis? Că am fugit ca un laş şi câ mi-am luai tălpăşiţa la o bucată de noapte?

— Da,

încuviinţez cu o mişcare scurtă a capului, apoi nu mai zic

nimic.

— Dacă prin a fugi ca un laş în mijlocul nopţii înţelegi

I faptul ca m-am trezit la ora şase ca să merg să alerg, să fac un duş $i sa mă întorc aici după tine, accentuează cuvintele, atunci da, asta *m* făcut. Am fugit.

Nu m-am aşteptat la asta, iar dacă înainte m-am bâlbâit încercat să îi explic motivul pentru care l-am lovit, acum c^ar incapabilă să vorbesc.

— A...

Mai bine tac. Cine ştie ce prostie urmează să spun.

Ă? mă întreabă ironic,

— Â, repet.

^Hnîndc mâna şi aşteaptă răbdător. îmi ,as „ «H pe lângă corp, apoi îmi întind mana şi o aşez ,n pal$_{ma}$ l$_{ui}$. * a î să mă dau jos de aici, dar menţine tacerea ,n tot t,$_{mpul}$ Asta este unul dintre lucrurile pe care Blake cinai se pricepe si l facă îmi ia ghiozdanul de lângă copac, apo, se îndepărtează mine. Rămân ţeapănă şi îl privesc cum se îndepărtează. 1„ $_{ce}$|$_{e\ d}$- urmă, mă gândesc că ar trebui să il urmez, aşa ca încep să alerg ţ, urma lui **până în** locul **în** care şi-a parcat... maşina?

Ochii mi se măresc de uimire. îmi rotesc privirea prj$_{n}$ j$_{U[}$ câutându-i motocicleta, însă nu o zăresc nicăieri pe stradă.

— Blake?

— Da?

îşi întoarce privirea spre mine în timp ce deschide portiera din spate şi lasă ghiozdanul meu.

Scanned by
CamScanner

A.
— Ce s-a întâmplat cu... fîteyhînijs

— Mi s-a stricat ceva la ea, mă întrerupe. Ai de gând să urci sau nu?

îmi face semn spre Jeepul negru, însă sunt nesigură. Vreau să mă urc în aceeaşi maşină cu Blake şi să înfrunt cine ştie câţi kilometri de tăcere stânjenitoare, sau vreau să mă întorc în casaşi să dau ochii cu unchiul Dylan?

îi zâmbesc cât de vesel pot, apoi înconjor maşina şi urc.

Tăcerea. Prefer tăcerea. Prefer orice l-ar implica pe Blake, îmi pun centura, timp în care Blake urcă în maşină şi porneşte motorul. Nu îmi aruncă nici măcar o privire, iar lucrul asta mă deranjează. Ştiu că l-am supărat, dar nu asta am vrut. Nu ştiu ce am vrut să obţin atunci când l-am lovit, însă cu siguranţă nu voiam că Blake să revină la etapa în care nu vorbea cu mine.

-Blake...

v se frânge şi nu pot să îmi duc ideea Pana capa . u că ştiu care ar fi fost acea idee, însă aş fi vrut să încerc n spun ceva.

Da, Bex? îşi menţine privirea aţintită asupra drumului.

~~ unde mergem?

Scanned by
CamScanner

Nn. Ce legătură arc...

Alunei mergem să mănânci, după care te duc la ore.

— **Nu mi-e foame, protestez şi mint în acelaşi timp.**

Nu schiţează mciun gest. Simt lipsa unui zgomot de fundal, cuiti ar fi radioului. Simt lipsa vocii lui Blalcc.

— îmi pare rău, reuşesc să spun.

Trag aer în piept în timp ce îmi formulez nişte idei Aderente în gând, apoi continui:

— îmi pare rău că te-am lovit, reiau. N-am vrut să fac asta. Doar că m-am trezit, iar tu tiu erai acolo şi m-am gândit că ai plecat.

— De ce aş fi plecat?

— Nu ştiu, ridic din umeri. M-am gândit că îţi părea rău

sau...

— De ce mi-ar părea rău?

Chiar vrea să îi spun totul? Nu poate să tragă câteva concluzii de unul singur? îmi e şi aşa destul de greu să îmi cer scuze şi fără să trebuiască să îi explic fiecare detaliu.

— Pentru că ai rămas, oftez.

— Nu-mi pare rău, Bex.

— Acum ştiu asta. Azi dimineaţă când m-am trezit singură au aveam de unde sa ştiu.

— Ce ar fi ca data viitoare să mă întrebi înainte să mă

—- O, acum vrei să vorbeşti?

îmi întorc privirea spre el şi, pentru prima dată pe ziua de ***. il mai privesc cu nesiguranţă.

— Credeam că am stabilit asta aseară.

Mă priveşte pentru câteva secunde, suficient cât să îmi zâmbet năucitor care mă lasă buimacă, apoi îşi îndreaptă simt drumului. Sunt luată prin surprindere când fierbinţeala mâinii sale peste a mea, apoi degetele lui cu ale mele. Eram atât de captivată de zâmbetul lui, bisa a realizat când şi-a îndreptat mâna spre mine. fioru] conştientă de asta. Sunt conştientă de i năvălește în tot corpul din şira spinării.

Scanned by
CamScanner

1' ^UJIHy

Aseară nu P™ vorblt?i! răspund- ^«¡cindu.^

cât ele cat. vinn[12]

— Si a cui a Fost vina-

De data asta văd doar jumătate de zâmbet. P ref(ir „

răspund la întrebarea asta. Aş da vina pe el, *dar* m-arn • "v'

' pentru o singură dimineaţă. *Aş* lua vina asupra ^ nu vreau

să recunosc *cât de mult îmi* doream să îl sărut r™ 63, ^

' r <'•' a/'iit-n Ue

focul pentru o singură *dimineaţă*. Aş lua vina asupra m ea *îl*

ii -JM.il« îmt /4r\r'i3'H'ii nn îl ş

aş vrea să fac asta şi acum ?HSa

Trag aer în piept, apoi îl expir zgomotos. **tare**

Trage pe dreapta, spun sigură pe mine, deşi mă îrjjUri|] minte.

Surprinzător, Blake trage pe dreapta în secunda imejjaţ următoare, fără să mă întrebe de ce. Face asta abia după ce opreşte însă nu îi dau timp să îşi ducă ideea la capăt. Mă întind peste! schimbătorul de viteze, ajungând aproape în braţele lui. îmi aşez o mâna pe umărul său, încercând să nu mă dezintegrez pe aici şi *$* mă lovesc, apoi rămân aşa, întrebându-mă ce naiba fac. Având o sprânceană arcuită, Blake probabil că se întreabă aceiaşi lucru. îmi înconjoară talia cu un braţ şi mă trage în braţele lui cu totul. îmi aşez genunchii de o parte şi de cealaltă a picioarelor sale şi îmi apropii buzele din ce în ce mai mult de ale lui. îmi înclin capul uşor, apoi îl sărut scurt. Nu e un sărut în toată regula, ci un fe) de tatonare a terenului.

Blake zâmbeşte, însă nu e zâmbetul lui ironic sau amuzai.

E zâmbetul care mai mult mă invită să îl sărut dacă tot l-am pus să tragă pe dreapta ca să fac asta. E zâmbetul care îmi dă de înţeles că nu o să protesteze dacă vreau să îl sărut.

Aşa că o fac. Şovăitor, pentru că nu sunt vreo expertă la capitolul asta, însă Blake îmi răspunde imediat ce buzele mele le ating din nou pe ale lui.

Mâinile lui se plimbă pe corpul meu, **arzându-mi** fiec^ centimetru de piele pe care îl ating, chiar şi prin materia[11] hainelor. îmi strecor o mână în părul brunet, trâgându-l ^ aproape de mine. t

°[c]kîî închişi, fiecare muşchi mi-e încoraaî convinsă de faptul că nu ra•aş îndepărta de e] nici dacă aş ^ disperare nevoie de o gură de aer.

Â

Scanned by CamScanner

Mu îmi mai lipseşte zgomotul de fundal. Inima îmi bate aifit de tare încât o aud cântându-şi propria sa muzică şi mă tem ca glake să tiu o audă şi ei şi să se amuze pe seama mea.

îşi opreşte o mâna pe gâtul meu şi îmi trasează conturul inaM^[1]ului cu indexul. îmi simt pieptul mişcându-se din ce în ce uiai repede, cam în ritmul în care cealaltă mână a lui Blake se **strecoară** pe sub tricoul meu.

Mă îndepărtez o secundă, pentru că am nevoie disperată de aer, însă îmi lipesc fruntea de a lui şi rămân aşa, respirând sacadat **Sângele** îmi năvăleşte în obraji, însă nu aş putea spune sigur dacă e din **cauza** ruşinii sau din cauza... Nu văd o altă cauză.

Mi-e ruşine de ce am făcut. N-am făcut asta niciodată şi nu ştiu de unde am avut atât de mult curaj dintr-odată. Blake mă sărută pe obraz, apoi coboară spre gât, de parcă ar avea tot timpul din lume.

— Ce-a fost asta? mă întreabă cu buzele lipite de gâtul meu.

— îţi eram datoare cu un sărut, răspund, iar glasul uni tremură puţin.

între noi se aşterne liniştea pentru câteva secunde, apoi Blake spune:

— Dacă mă gândesc mai bine, îmi eşti datoare cu multe, multe săruturi.

— Te-am lovit o singură dată, îi zic, gândindu-mă că poate nu a înţeles pentru ce îi eram datoare.

— Ştiu, dar nu sunt o persoană care iartă uşor.

Colţurile buzelor i se ridică până când formează zâmbetul adolescentin, care de fapt e mai mult un rânjet. Unul foarte, dar foarte nesănătos pentru sănătatea mea mintală.

Apoi Blake mă sărută din nou şi cui ti mai pasă de sănătatea mea mintală?

Scanned by
CamScanner

J (5. JfiegGTCCi c dulce

Blake

Parchez maşina în faţa unei cafenele din apropier$_{ea}$ liceului. Simt privirea lui Bex aţintită asupra mea. Nu e nevoie 35 mă uit la ea ca sa ştiu că mă priveşte de parcă am înnebunit. Am făcut numai lucruri care nu îmi stau în caracter. Nici vechiului şj nici noului Blake, dar, cumva, asta nu mă deranjează.

— Ce facem aici? mă întreabă în cele din urmă.

îmi rotesc privirea spre ea, apoi o cobor pentru o fracţiune asupra degetelor noastre împreunate şi revin la ca.

— Ţi-am spus că mergem să mănânci ceva.

încerc să nu folosesc un ton rece, însă mi-e greu să nu o fac. Ca şi mine, Bex are câteva secrete. Sau mai multe. Nu am ele ^{1} unde să ştiu. Multe sau puţine, secretele sunt secrete şi, la fel cum nici cu nu am început să vorbesc încă cu ea, nici ea nu vorbeşte cu mine. Şi îmi doresc să o facă, pentru că de fiecare dată când mă gândesc la unchiul ei, în mintea mea sc dezlănţuie o mulţime de i scenarii, unul mai neplăcut decât celălalt. Nu vreau să mă gândesc ' la nimic pesimist, însă e în firea mea să fac asta, iar gândul că el ar fi putut-o atinge, mă face să vreau să întorc maşina şi să intru la ea în casă, să am o discuţie cu ei. Nu vreau ca Bex să creadă că mi-am pierdut minţile, aşa că nu o fac. încerc să îmi menţin calmul şi | răbdarea, până când ea se va hotărî să vorbească.

— Nu mi-e foame.

Aruncă o privire la cafenea, apoi se întoarce cu faţa spre mine.

— Nu te-am întrebat dacă ţi-e foame.

La dracu\ Blake. Măcar o dată în via(â, nu poţi încerca şi lu să fii drăguţ cit cineva?

Nu ştiu dacă pot, însă încerc să o fac. Din răsputeri. încerc să mă comport frumos cu Bex, însă nu prea ştiu cum să fac asta. N- am idee care sunt aşteptările ei de la mine. Este evident că ceea ce avem se îndreaptă într-o direcţie sau alta. Sper să se îndrepte într-o direcţie, însă nu ştiu ce aşteaptă Bex de la mine. Flori şi bomboane? Vrea să o scot în oraş?

Până să ajung să o scot la o întâlnire, ar trebui sa aflu de ce x bancheta din spate se află ghiozdanul ei. De ce se pregătea să La, i' ^{widc}_

— Nu mi-e foame, repeta.

— Ţe-am auzit de prima dată când ai spus asta.

îşi dă ochii peste cap, apoi îmi aruncă o privire ucigătoare, ^¡ci măcar nu cred că îşi dă seama cât e de drăguţă. De fiecare dată ¡¿nd se strâmbă sau mă priveşte urât, mă face să zâmbesc -gvoluntar. De flecare dată când îmi aruncă o replică răutăcioasă, toi ce $^{vreau\ e}$ ^ ^{11} Ş^{Lirâ}>

Scanned by
CamScanner

sărutând-o.

Încă încerc să îmi dau seama ce s-a întâmplat în unnă cu zece minute. Oprirea bruscă şi asaltul complet neaşteptat din partea ei încă sunt năucit, dar deloc deranjat. Nu aş protesta dacă are de ^nd să facă asta şi acum. Sau oricând în viitor. Mă deranjează doar faptul că nu vorbeşte cu mine. Asta mă scoate din minţi.

— Haide, îi zic şi îmi eliberez mâna din strânsoarea ei, cât să cobor din maşină.

Nu aştept proteste din partea ei. Deschid portiera şi cobor, **înconjurând** maşina. Nici măcar după ce deschid portiera de pe partea ei nu coboară.

Bex se joacă cu răbdarea mea şi cândva o să mi-o pierd. Singurul lucru care îmi trece acum prin minte, e să o sărut. Să o pedepsesc, lăsând-o fără aer. Doamne, ce face cu mine?

— Vrei să întârzii la ore?

Şi ce naiba e cu mine de continui să mă comport ca un tâmpit? Oare sunt bipolar şi nu îmi dau seama? Acum nici măcar nu **ştiu** ce naîba am, de mă comport aşa.

Pufneşte iritată. Coboară din maşina şi trece ca o furtună pe lângă mine, îndreptându-se spre cafenea. încui maşina şi o unnez, chiar dacă ea deja a intrat. Intru şi eu, căutând-o din priviri. Nu mă surprinde deloc când o văd aşezată la o masă din colţ, Lângă fereastră. Ma îndrept spre ea, apoi mă aşez pe scaunul din faţa ei. evită să mă privească. Orice vede pe geam, i se pare mai interesant mine.

— De ce zâmbeşti?

— De unde ştii că zâmbesc dacă nici măcar nu te uiţi la nune?

A_St<'Pliani(.

încerc să îmi înfrânez zâmbetul, însă mi-e destul de greu I

— Pur şi simplu şti».

— Pentru că mă priveşti pe furiş.

Se strâmbă. Chelnerul vine şi ne ia comanda, oportunitatea să evite răspunsul la întrebare. îmi iau o cafea, rieş(■* cat de prost dorm, ăsta e ultimul lucru de caie am nevoie. Bex ^ un ceai şi nimic de mâncare Nu-mi place zâmbetul pe care j i I aruncă tipul şi mai lipseşte foarte puţin ca să nu încep să mârâi ia el.

— Nu mănânci? o întreb când rămânem din nou singuri

— Nici tu nu mănânci.

— Am mâncat acasă.

— Nu mi-e foame, Blake, zice pe un ton uşor enervat.

Decid să las baltă subiectul şi îmi dau seama că trebuie să caut altul, doar că nu ştiu ce să îi spun. Cred că la urma urmei chiar

Scanned by
CamScanner

m-am dezobişnuit de chestia asta cu vorbitul.

Cuvintele refuză să mi se alinieze în minte şi să formeze un subiect de discuţie. De ce nu am rămas la etapa cu mesajele?

— Blake?

Bex îşi flutură mâna prin faţa mea, atrăgându-mi atenţia.

— Mh?

îmi arcuiesc o sprânceană, privind-o întrebător.

— Te-ai pierdut. De obicei, eu fac asta.

îmi zâmbeşte, destinzând atmosfera tensionată dintre noi. , Tensiune care nici măcar nu sunt sigur de unde provine. Nimic nu e clar atunci când e vorba de Bex.

— Nu pari în apele tale.

Ridic din umeri, apoi mă scurg uşor pe scaun. Simt din nou i nevoia subită de a fuma o ţigară, însă de data asta nici măcar nu | mai scot bricheta din buzunar.

Ţi-am mulţumit că ai mers aseară şi ai cumpărat vop[8]** pentru Hailey?

Pufnesc. I

[B] spune cu plăcere, scumpo, însă nu a f°[st] plăcut în ce ni-ai pus să fac. ^ ^

Ochii i se măresc de uimire şi mă priveşte şocată încrunt, neînţelegând ce s-a întâmplat.

Bex? întreb precaut.

— Da?

_ Ce s-a întâmplat?

Mă gândesc că a văzut ceva sau pe cineva care a adus-o m -isia. îmi rotesc privirea prin cafenea, însă Bex continuă să ^tivească pe mine. încep să cred că o privesc la fel de mirat ca [111,1] Chelnerul ne aduce ceaiul şi cafeaua, iar de data asta chiar *[, e]V- []a e| [c]ând insistă cu privirea asupra îui Bex mai mult decât e 'iccesar. Bate în retragere foarte repede şi dispare. Aproape răsuflu * arat E prea dimineaţă ca să mă iau la bătaie cu cineva.

— Blake, ai fumat?

Acum chiar că o privesc la fel de surprins ca şi ea. Dacă am fumat? Nu, n-am fumat. încerc să nu o fac, în niciun fel

— Nu, îi răspund.

— Şi atunci?

— Şi atunci de ce mi-ai spus scumpo şi, pe deasupra, ai mai şi mârâit la tipul ăla?

îşi înclină capul în direcţia barului, făcându-mi semn spre chelner. Deci despre asta era vorba. Şi când naiba i-am spus *xmpol* Am făcut aşa ceva? Nu neg faza cu tipul, însă nu-mi amintesc să îi fi spus aşa. Sau am

Scanned by CamScanner

iacut-o?

Chiar trebuie să gândesc înainte de a vorbi, acum că tot m- atn gândit că ar fi un lucru înţelept să o fac.

— Mda. Se mai întâmplă.

îşi arcuieşte o sprânceană, aşteptând să mai spuu ceva.

— Vezi tu, scumpo, repet, pentru că dacă tot am spus-o o dalfl,ce importanţă mai are dacă o mai zic a două sau a treia oară?

Dacă o spun pentru o eternitate.

Eternitate. Serios, Blake? Eu sugerez să te opreşti la a co«Q sau a treia oară.

Uca T ^ •Pot "U flU de aCOld CU vocea sâcaitoaTe din mintea inida,, esamă 0Presc la două sau trei ori, altfel... nu ştiu. Nu duce toată situaţ'a asta- N« Ştiu de ce i-am Siuniri *T* u ştJa de ce iun rămas aseară şi nu am plecat. Nu ce m-am întors în dimineaţa asta.

"Blake?

îmi arcuiesc o sprânceana, privind-o întrebător. M-am pierdut în prea multe gânduri ca să îmi amintesc ce voiam de fa să îi spun.

— Ai începui să îmi spui ceva.

Oare cât de nesimţit m-ar considera dacă i-aş spune că nu îmi amintesc ce voiam să spun? Dacă i-aş spune că nici măcar nu îmi amintesc despre ce vorbeam.

— Eşti bine?

învârt absent cu linguriţa în cafea, deşi nu mi-am turnat zahăr.

— Da.

— Eşti atât de ciudat, pufneşte Bex dintr-odată,

— Ciudat?

Pufnesc. Toată chestia asta cu ciudăţenia cred că e din cauza vorbitului, pentru că, în general, nu sunt deloc un tip ciudat. Sunt la fel de normal că oricare aha persoană, plus, minus unele lucruri. Dar nu mă pot gândi ia nimic în particular care m-ar face să par ciudat.

— Ciudat cum?

— Ciudat, repetă.

— Am înţeles asta, ridic din umeri, însă ciudat în sensul bun sau rău?

— încă încerc să îmi dau seama de asta.

— Mult succes, atunci!

Bex îşi lipeşte spatele de spătar, încrucişându-şi braţele la piept.

—- îţi baţi cumva joc de mine?

Mă priveşte furioasă şi nu cred că discuţia asta se **îndreaptă** într-o direcţie favorabilă pentru mine.

— Nu, De ce mi-aş bate joc de tine?

Pufneşte din nou.

— Pentru că niciodată nu ştiu dacă vorbeşti serios sau nu.

Scanned by
CamScanner

— Dacă n-aş fi serios, de ce m-aş mai deranja să vorbesc cu tine?

Îşi ridică sprâncenele şi mă priveşte cu neîncredere. ÎŞ[1] înclină apoi capul spre dreapta şi pare să mă analizeze din priviri ca şi cum caută ceva.

Scanned by
CamScanner

— Asia mă întreb şi eu, să ştii. Nu-mi dau seama de ce forbeşti cu nune şi, sincera să fiu, mă aştept în orice moment să **încetezi** să o mai laci. Şi, oricum, chiar dacă vorbeşti, tot nu îmi spui absolut nimic despre tine, aşa că nu înţeleg de ce mai vorbim, par nu asta era problema acum.

Nu mi-a spus nimic nou. Ştiam toate lucrurile astea.

— Atunci, care e problema?

— De ce mai aveai puţin şi săreai la chelner? Ce naiba e în **neregulă** cu tine?

Simt nevoia să îmi frec faţa cu palmele, însă nu o fac. Ce naiba tot fac aici? Nu e singura care îşi pierde răbdarea. Cumva, am reuşit sâ mă scot chiar şi pe mine din minţi.

— Nu mi-a plăcut felul în care se uita la tine.

— Nu ţi-a plăcut felul în care se uita la mine?

Ridic din umeri. Iar o gură de cafea şi, din instinct, bag mâna în buzunarul de la geacă şi caut pachetul de ţigări care nu e acolo. Care a încetat să mai fie acolo de ceva timp.

— Da, zic indiferent. Nu mi-a plăcut cum se uita la tine. Ce e aşa ciudat în asta?

— Ciudat e că nu ai niciun drept să faci asta. Nu eşti fratele, iubitul sau tatăl meu, ca să fii deranjat de modul în care se uită un tip la mine. Nici măcar nu ştiu dacă suntem prieteni, Blake.

Nu-mi place cum a spus ultima parte. De fapt, nu îmi place nimic din ce mi-a spus adineauri.

— Nu sunt nimic, asta vrei să spui?

îşi dă ochii peste cap.

— Nu asta am vrut să spun.

— Asta ai spus.

O aud scrâşnind din dinţi atât de tare, încât mă deranjează sunetul.

La naiba, Blake! Nu asta am vrut sa spun.

Aş putea să o ţin pe a mea mult şi bine şi să insist asupra obiectului, dar poate ar fi mai bine să o las baltă.

— Ai de gând să îmi spui de ce ai ales geamul azi qiiririeaţă?

Clatină din cap, aşa cum, de altfel, mă şi aşteptam.

Ai de gând să îmi spui de ce ai plecat din Anglia?

Scanned by
CamScanner

A.
Stt'phanio

hotărăşte să iasă şi să urce în maşină. De fapt, nu uica în maşină. Deschide portiera din spate şi îşi în ghiozdanul. Nu ştiu unde are ea impresia că pleacă, însă doar pentru că nu vreau să vorbesc despre mine, nu înseamnă că o las să facă ce vrea.

Mă dau jos din maşină, lăsând portiera deschisă în urma mea.

Deşi nu
o să ducă nică
Plătesc nota, apoi ies. Bex probabil s-a hotărât că e cazul să îşi bată joc de mine, pentru că durează cam zece minute până ce se

— Unde mergi?

Continuă să meargă, fără să îmi arunce nici măcar o privire.

— Bex, îi rostesc numele suficient de tare încât să mă audă, dar suficient de încet încât să nu i se pară că ţip la ea.

De la Bex mă pot aştepta la orice. Mă poate acuza şi de | lucruri pe care nu ie fac. E posibil, altfel nu aş fi încasat o palmă | azi dimineaţă.

îmi frec tâmplele, apoi o iau pe urmele ei.

— Unde mergi? o întreb când ajung să merg la pas cu ea.

— La şcoală.

— Şcoala e în cealaltă direcţie.

— Nu zău?

Inspir. Expir. Repet. Inspir. Expir.

— Urcă în maşină. Te duc la şcoală şi, dacă nu ai unde să stai câteva zile, poţi să stai la mine.

Se opreşte atât de brusc încât nu îmi dau seama de asta şi mai fac doi paşi înainte să realizez că a rămas în urma mea. Mă roiesc, întorcându-rnă la ea. Se pare că acum am reuşit să îi captez atenţia.

" Pot să fac ce?

îşi ridică privirea spre mine. Ochii ciocofatii mă privesc i suspicioşi.

— Nu-mi bat joc de tine, în cazul în care asta urma să mă întrebi. Poţi să stai la mine câteva zile, dacă nu ai unde să stai şi, evident, nu vrei să te întorci acasă.

Scanned by
CamScanner

La atitudinea defensiva pe care o adoptă, cred că ar fi un jue.ru înielept din partea mea să mai amân pentru o perioadă jfecuţia despre unchiul ei.

— Nu pot tace asta.

Vocea ii tremură şi nu îmi dau seama dacă măcar se câiideşte să ia oferta mea în considerare.

. ᵣ — De ce?

— Pentru că nu te cunosc.

Şi aşa ne întoarcem de unde am plecat.

— Asta e problema? Că nu mă cunoşti?

încuviinţează. îşi freacă braţele cu palmele şi rămâne cu ele în jurul ei. Mă dau un pas în spate, mă întorc, mă gândesc la o ţioară, apoi revin. încep să mă plimb pe stradă, nehotărât.

— Blake?

Mai am nevoie de un minut înainte să mă opresc în faţa ei.

— Numele meu e Morgan Blake, Bex. Momentan nici măcar nu mai ştiu ce naiba înseamnă asta. Nu ştiu dacă eu sunt eu sau dacă eu rn-am schimbat. Am avut parte de cea mai îngrozitoare vară din întreaga mea viaţă. Nu mă cunoşti? Vrei să ştii în ce mod inedit mi-am petrecut vara? Am stat într-un centru de corecţie. Am făcut ceva ce nu regret nici acum. Nici după tot ce s-a întâmplat. Sunt aici pentru că aşa a hotărât tata că ar fi bine. Acasă situaţia nu ar fi fost deloc bună pentru Sky, aşa că am venit aici, într-un loc în care lumea nu ştie cine suntem. Nu sunt deloc aşa cum par, însă dacă nu ai unde să mergi şi te hotărăşti să stai la mine câteva zile...

Şi mă opresc. Nu mai ştiu ce să spun.

Bex mă priveşte cu ochi mari.' Are buzele întredeschise, dat nu ştiu dacă vrea să spună ceva sau dacă am reuşit să o şochez.

În mare, chiar asta s-a întâmplat. Am omis ce, cum, când, şi de ce, dar poate că asta nici măcar nu e atât de important, ontează ce s-a întâmplat după aia, iar ce s-a întâmplat după aia a ** un cazier.

. , Pentru prima dată de când o cunosc, Bex nu face absolut ᵏᶜ Nu vorbeşte, nu se încruntă, nu îşi încrucişează braţele la ¿ⁿᵘ ^mic. Continuă să mă privească pierdută. Cred că până şi * Aspiraţiei i-a încetinit.

Scanned by
CamScanner

Trec pe 'jtiÎcXînseamnă că Bex s-a hoti^ aştept cinci minute. D<

a|{ă

•

0-cS PS" *ZZ"* Îi* '•«*<•» mine spera ca o sa conun

vreagă sg întoarcă

Prea înCS O să Uneori sunt a*

de capuTp^r^rchid ochii. E atât de linişte încât mă sperie. Pe stradă nu trece nici măcar o singura maşină şi cred că

oraşul încă doarme.

E la fel de amorţit ca şi mine.

Secundele se scurg cu încetinitorul.

Cinci minate *pot înseamnă* o eternitate atunci când aştepţi ca altcineva să ia o *decizie* pe care tu nu o poţi *influenţa, dar care poate* avea influenţă asupra ta.

La naiba, mai bine tăceam din gură.

Dau diurnul *la radio* şi pornesc *motorul.* Cred că s-au *scurs*

cele cinci minute. *Nici măcar nu am* curajul **să** *mă* uit **în oglindă** şi **să văd dacă Bex încă mai e acolo.**

Şi, fix în secunda în care mă pregătesc să *plec,* se deschide portiera.

— Poţi să mă duci *la* şcoală, te rog?

încuviinţez şi pornesc spre şcoală. Nu cred că drumul mi s- a *părut vreodată a fi* atât de lung şi de *chinuitor.* Chinuitor e aproape în fiecare *zi,* pentm că duce spre şcoală, însă nu a fost niciodată la fel ca acum.

— Bex? întreb nesigur.

— Da?

p- Ce *Faci?*

— Bine*S6C ?Î îmi mentin atent‹a âSUpra drumului_ Tăcere. îndreaptă spre Intrare'fără lo liceu.P:,rchez. iar Bex se dă jos şi *se gol* din dreapta mea' R,- aştepte. Arunc o privire spre *locul* înseamnă că vasta Ia m1 * *$>-0 lăsat* ghiozdanul în maşină. Asta după ce se termină orele? 6 o Penoadă? Va veni să '5> ia ghiozdanul

Scanned by CamScanner

O bălaie în geam mă face să îmi întorc privirea.

Sky mă pi iveşte încruntată. De ce nu poate să îmi ^iubească nimeni ? Ar fi chiar atâl de greu dacă măcar s-ar preface ¿j ₅t> bacara când mă vede?

Deschid portiera şi cobor. Sky se dă la o parte din calea mea. îmi iau ghiozdanul din spate, apoi mă îndrept spre iiceu.

— Serios? Nici măcar un bună dimineaţa? ţipă Sky în urma mea.

— Bună dimineaţa, îi zic când ajunge lângă mine.

— Eşti bine, Bîake?

— Minunat, îi răspund ironic.

Sky mă prinde de braţ – gest care nu îi stă deloc în fire – şi continuă să meargă.

— Serios, Blake. Ce s-a întâmplat?

— Nimic. De ce?

— Pentru că nu ai dormit acasă?

întrebarea mi se parc a fi retorică, aşa că nu răspund la ea.

— A sunat tata aseară, continuă să vorbească, schimbând subiectul. Voia să ştie dacă mergem în vacanţă acasă.

— De ce am merge acasă? Şi aşa ne întoarcem după ce se termină semestrul. Ce rost are să mergem? Şi, oricum, nu mai e ceva timp până la vacanţă?

— Ba da, dar ştii cum c el. îi place să îşi planifice lucrurile în avans.

— Cam la fel cum avea planificată întreaga viaţă?

— Blake, mâràie sora mea la mine.

Se opreşte şi se postează în faţa mea. Nu mă sperie, dar mi [5e]pare că am spus din nou ceva ce n-ar fi trebuit. Ştie şi Sky că de *¥ mă refer la mama noastră, iar ăsta e un subiect pe care [9]iungem mereu să ne certăm. Eu sunt împotriva ei, Sky îi ia fcrea.

— Scuze, oftez. N-am vrut să zic asta.

— De ce ai o dimineaţă atât de proastă? Te-ai certat cumva

îmi arcuiesc o sprânceană.

De ce m-aş fi certat cu fiex?

Scanned by
CamScanner

A. Sionll

— Pai, am presupus aseară când nu mai venit acasă, cg eşti cu ca. Apoi, am vorbit azi dimineaţă cu Hailey şi mi-a zj$_{s}$ $_{c}$- erai într-adevăf acolo. Şi le-am mai şi văzut venind cu ea. ÎS/fai ^ nevoie şi de alte argumente?

— Am prins ideea, Sky. Dar nu asta te-am întrebat

îmi zâmbeşte larg. Un zâmbet pe care nu cred că mi l_$_{a}$ mai oferit de ceva vreme. Un zâmbet de care, acum că am şansa să îi privesc, îmi dau seama ca mi-a fost dor. M-am obişnuit atât de tare să o vad plângând, încât nici nu îmi mai aminteam cum arată atunci când zâmbeşte.

E frumoasă. Sora mea e frumoasă, chiar dacă mă scoate uneori din minţi. .|

îi zâmbesc la rândul meu, un zâmbet care doar îl măreşte pc al ei. Fac un pas spre ea şi o trag în braţe. O lipesc de mine şi $_{0}$ ţin aşa, pentru că mi-a fost dor de ea. Mă îmbrăţişează la rândul ei, deşi, la cum o cunosc, ar vrea să îmi pună o mulţime de întrebări şi să îi explic ce m-a apucat.

— Te iubesc, îi şoptesc, sperând totuşi să nu mă audă.

Când se desprinde din îmbrăţişare, mă priveşte surprinsă, [1] dar continuă să zâmbească.

— Nu ştiu ce s-a întâmplat cu tine, dar te rog să nu îţi revii. |

— Prea târziu.

-— Şi eu te iubesc, Blake. Şi fă bine şi vorbeşte cu Bex, i asta în cazul în care voi doi v-aţi certat.

— De ce?

— Pentru că tu, frăţioare, te-ai îndrăgostit.

îşi împinge un deget în pieptul meu, apoi pleacă.

Am făcut ce?

De fapt cred că ştiam şi eu asta, doar că negarea era mult mai dulce decât adevărul.

¡7. Ai vrea să fiu? Bex

Stili senzaţia nin

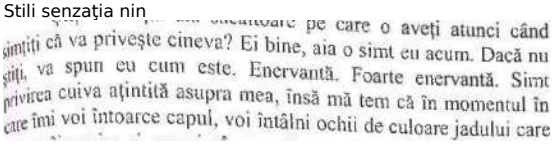
simţiţi că va priveşte cineva? Ei bine, aia o simt eu acum. Dacă nu ştiţi, va spun eu cum este. Enervantă. Foarte enervantă. Simt privirea cuiva aţintită asupra mea, însă mă tem că în momentul în care îmi voi întoarce capul, voi întâlni ochii de culoare jadului care

„Ii sâcâie chiar şi atunci cand nu îi văd. Risc şi, cu încetinitorul, **foii** rotesc privirea prin cantină. Mă încrunt, surprinsa. Nu Blake e cel care mă hărţuieşte, ci soia lui, Sky. Stă la masă împreună cu Hailey şi alte câteva fete cu care eu nu interacţionez. Nu se sfieşte deloc, chiar dacă eu îi arunc acum privirea de cc *naibo vrei de la* flj/fifî? Continuă să mă privească. Mai mult, îmi zâmbeşte larg şi nu înţeleg de ce.

Strâmb din nas, revenind la ceea ce făceam înainte să mă simt

Scanned by CamScanner

privită. Statul la coada de la cantină. Kate şi Brandon nu sunt pe nicăieri şi nici pe Emiah nu l-am văzut toată ziua. Mă întreb ce naiba o face băiatul asta. Mai are în plan ca măcar să termine liceul? întrebarea este valabilă şi pentru ceilalţi doi prieteni ai săi,

— Ce mâncăm? aud vocea atât de binecunoscută.

Nici măcar nu am timp sa mă dezmeticesc de cap sau să reacţionez în vreun fel anume, că mâna îi şi atârnă pe după umerii mei. îmi ridic capul, aruncându-i o expresie confuză şi nervoasă.

— Noi, accentuez, nu mâncăm nimic. Eu o să îmi iau o **apă.**

îmi zâmbeşte, deloc deranjat de proasta mea dispoziţie.

— Nu cred că te-am văzut mâncând vreodată aici, constată **Blake.**

îmi arcuiesc o sprânceană. Când m-a studiat chiar atât de ^lt încât sa îşi dea seama că nu mănânc niciodată la prânz?

— Nu-mi place mâncarea de aici,

Ridic din umeri puţin mai mult decât ar trebui, ca şi cum ^ scutur ca un câine, încercând să scap de mâna lui Blake. °ntinuă să mă ignore. Mâna îi rămâne tot pe după umerii mei.

De ce nu mănânci?

hni dau ochii peste cap.

Ästa e cumva un interogatoriu?

îşi strânee buzele într-o linie subţire. Nu îmi dau seama Ce i se pare atât de amuzant. Mic mi se pare lotul atat de enervant ?i chiar vreau să îi dau una.

— Ce vrei, Blake? w _ w

înaintez un pas şi sper că asta o sa il faca sa se retraga, însă el doar înaintează odată cu mine. Mă fâţâi nerăbdătoare de pe un picior pe celălalt. A fost o decizie proasta sa îmi fac apariţia la cantină.

jshj te încurc cu nimic, Bex. Şi aşa avem următoarea ora împreună.

— Avem următoarea ora împreună.'

Mă încrunt. Următoare ora am chimie pentru avansaţi şi nu îmi amintesc să îl fi văzut pe Blake la vreo oră. Ori a chiulit intens, ori... nu ştiu.

— Tu nu eşti la cursul ăla, zic absentă.

— Ba da. De azi, sunt. Poate o să fiu colegul tău de bancă.

Rânjeşte cu gura până la urechi.

— Eşti cumva bipolar?

Mai fac un pas în faţă. La fel face şi Blake, continuând să îşi ţină mâna pe după umărul meu. Am senzaţia ca mi se face din ce în ce mai cald, de parcă îmi ard umerii. Inspir uşor şi încerc să îmi controlez reacţiile corpului, care se pare că nu vrea să asculte deloc de mine.

— Poate da, poate nu, îmi răspunde în doi peri, menţinându-şi zâmbetul.

Scanned by
CamScanner

— Poate da, poate nu, îl imit.

Nu-mi prea iese, pentru că eu nu pot imita accentul lui, aşa că mai mult mă maimuţăresc. Ceea ce pare că este extrem de amuzant pentru el. începe să râdă. Un râs jos, scurt, care îmi gâdilă timpanele.

Să ie ia naiba.

— Nu vorbesc cu tine, îi spun, fixându-mi privirea în faţă.

— 1? acă nu mS uit la ei> tot ştiu că zâmbeşte amuzat.

— Ue ce eşti supărată pe mine?

orі că nu vreau0«-8**' T' ”C*lC ^ umer>- Asta poate să însemne vreau sa vorbesc cu e], ori că nu ştiu. Optez p«*«

Scanned by
CamScanner

„iflindoua. Nu ştiu de ce sunt supărată pe e|. pentru că dimineaţă a venit înapoi şi a fost atal de drăguţ – într-un mod deloc specific lui, drăcuţ – i[1 a] irlslsUlt să mănânc ceva sau pentru că m-a adus la ^oală? Sau pentru că nu-a spus o parte din trecutul lui, cea care **probabil** lui **i** s-a păi ut a li cea mai importanta şi pentru care avea impresia ca îl voi judeca? Sau că îl voi îndepărta, ceea ce mi se pare că exact asta încerc să fac acum.

Şi e exact opusul a ceea ce îmi doresc.

— Nu sunt supărata pe tine, îi răspund. Am spus doar că nu **vorbesc** cu tine. **O apă,** cer când ajung în cele din urmă în faţă,

— Şi o Cola, îl aud pe Blake din spatele meu.

îşi retrage mâna de pe mine. Răsuflu uşurată şi mă gândesc că ăsta este momentul în care aş putea să o iau la fugă. Abia după câteva secunde îmi dau seama de ce şi-a retras Blake mâna. Ca să îşi scoată banii – pe care acum îi întinde doamnei de la casă – peste umărul meu. Nu vreau să fac o scenă aici în legătură cu banii, aşa că înghit în sec şi îmi iau sticla cu apă.

Blake îşi sprijină din nou mâna de mine, ghidându-mă prin sală, spre o masă liberă de lângă geam.

— Ai de gând să vorbeşti cu mine? îmi şopteşte în apropierea urechii.

Atât de aproape, încât îi simt răsuflarea fierbinte. Nu pot să nu mă gândesc că m-am sărutat cu Blake. Că l-am sărutat din proprie iniţiativă. îmi amintesc că l-am şi lovit, însă asta e o poveste complet diferită.

— Nici măcar nu vreau să stau la aceeaşi masă cu tine, cu l [a]!ât mai puţin aş vrea să vorbesc.

îmi trag scaunul şi mă aşez. Nu durează mult până când [B]lake se aşază pe scaunul din faţa mea. îşi împreunează mâinile în faţă. Privirea îmi cade pe degetele sale lungi şi rămâne aţintită j [asu]pra lor pentru câteva secunde.

— Bex?

Vocea lui mă trezeşte din visare,

‘"Da?

— Putem avea o conversaţie normală? Promit că putem

°ricâiid la discuţiile noastre obişnuite şi lipsite de sens insa

[Ner]* să avem măcar o conversaţie în care mciunul sa nu plece.

Scanned by
CamScanner

sau ne P-— °ricând la /;tea
zSn'bi imi desRw sticlă C" 3pă Şi înCef> 83 înVân d°pul între degete. Plltem avea o conversaţie normală
'Ss5m să spui că ne putem întoarce |a partea ^
a D ▪ d
îi Continuă să visezi, î. **răspund.** Dec, despre ce vreisă vorbim?^ ^^ vorbim
despre motivul pentru care tu m *m* vrei să vorbeşti cu mine? ^
Cuvintele sunt greu de unnarit şi dc înţeles, ma, ales căle snune **repede** şi le pronunţă cu accent. Ma încrunt, încercând să mă **gândesc,**'de fapt, cum aş putea să îi explic că am făcut pe nebuna
îmi pare rău că nu am mai spus nimic dimineaţa.
— Nu am spus că am nevoie de scuze, Bex.
îmi vine să îl întreb atunci ce mama naibii vrea, însă îmi muşc limba şi tac. Nu vreau să mergem din nou pe drumul ăla în care unul dintre noi iese nervos sau refuză să vorbească. Şi, la cum am ajuns să îl cunosc pe Blake, ar putea opta oricând pentru tăcere.
— Deja mi-am cerut scuze, aşa că nu o să le retrag, închide ochii şi clatină din cap că şi cum îi este imposibil
să se înţeleagă cu mine.
— Bex, şopteşte mai mult pentru el
— Blake, spun doar că să îl irit.
— Caută-mă când renunţi la încăpăţânare, mârâie cuvintele printre dinţi şi dă să se ridice.
îi nrîn^ ă cu Picioarele în pământ şi mă aplec peste ma³®' dau din dan Hjn nr e maf' doar că nu îmi găsesc cuvintele. Am reuşit sa o T barVnt™ ™ măcar nu mă mi* ^Temg, Blake*
Se aşazălaloctw S?re w mine> privindu-mă încruntat, înS* nUf mâîiâ, deşi am din11113 Sa Stea Pi¢i°are, iar eu continui să îi P j m d'n nou a«a senzaţie sâcâitoare. De data asta,

Scanned by
CamScanner

itr-aras asupra noastră o mulţime de priviri, dar nu prea îmi p;jS3-

— 0 să renunţ ia încăpăţânare, continui. Promit.

— Promiţi? mă întreabă pe un ton amuzant încuviinţez.

Blake ia loc pe scaun şi îşi încrucişează braţele la piept, privindu-ma serios. De data asta îmi dau seama că ar fi bine să nu niai spun nicio prostie şi că ar cam fi cazul să avem o discuţie cât de cât normală.

— Ţi-ai modificat orarul?

— Da. încă puteam să fac asta. Doamna de la secretariat s- a **dovedit** a **fi** extrem de înţelegătoare când i-am explicat că nu ştiam exact care e nivelul de aici.

— Ai făcut multe modificări?

Nu-mi place sclipirea din ochii lui.

— Suficiente încât să avem câteva cursuri împreună.

Tot ce pot să fac, e să îmi măresc ochii şi să ma uit ca o idioată la el.

— De ce ai face asta?

— îmi place compania ta.

— îţi place compania mea?

Mă înec cu salivă şi încep să tuşesc. Tipul asta o sa îmi scoată câteva fire albe până la sfârşitul semestrului.

— Deci, de ce nu ai mai vorbit azi dimineaţă cu mine?

— îmi pare rău. Mi-ai spus prea mult dintr-odată şi n-am ştiut cum să reacţionez.

Orice urmă de amuzament pe care o mai păstra, i-a dispărut de pe chip. îmi amintesc fiecare cuvânt pe care l-a spus azi dimineaţă. Mi ie amintesc, pentru că toată ziua am încercat să pun irurile cap la cap şi să încerc să îmi fac o idee despre ce s-a ^mplat. Nu am ajuns la nicio idee clară, însă am înţeles că Blake Macat ceva pentru sora lui. Ceva care l-a făcut să ajungă" la o pr°j*lă corecţie. Ceea ce nu e chiar atât de grav. Adică, Emiah sa j blî are şi el cazier pentru o mulţime de lucruri care ar trebui , înfricoşeze, însă până în urmă cu câteva săptămâni, era cel bu^ prieten al meu. Nu ştiu dacă ar trebui să mă simt prost

Scanned by
CamScanner

pentru că sunt înconjurată doar de asemenea persoane. Nu ştiu dacă nu cumva ar trebui să mă întreb dacă e ceva în neregulă cu mine.

— Şi acum? mă întreabă.

Privesc cum mărul lui Adam îi urcă şi coboară uşor opriudu-se brusc.

— Acum îmi dau seama că am reacţionat ca o îdioată zâmbesc timid.

Mă priveşte atât de încruntat încât sprâncenele aproape i se unesc.

— Spui asta de dragul discuţiei sau spui asta pentru că o crezi?

— Ţi se pare că mi-aş pierde timpul minţind?

îmi încrucişez braţele la piept, adoptând poziţia lui defensivă.

— Mi se pare că eşti bipolară.

— Minunat. Atunci înseamnă că suntem doi.

îi zâmbesc ironic. Iau o gură de apă, pentru că îmi simt gâtul la fel de uscat ca un deşert,

— Ce s-a întâmplat?

Clipeşte o dată. De două ori. Tăcerea devine din ce în ce mai lungă şi apăsătoare. îmi pare rău că am întrebat. Mă tem să nu înceapă şi el să pună întrebări, pentru că atunci chiar nu ştiu ce o să mă fac.

—- Te-ai mai gândit dacă stai la mine câteva zile?

— Ce legătură are asta cu ce te-am întrebat cu?

— S-ar putea să îţi spun, daca vii.

— îmi spui ce legătură are sau îmi spui ce s-a întâmplat? Eu zâmbesc, iar el începe să râdă. Tensiunea dintre noi dispare brusc şi simt un sentiment de uşurare. Chiar nu mai vreau să mă cert cu Blake. Sunt de acord cu el. Poate nu ar strica dacă ne am întoarce la partea în care ne sărutam, fără să vorbim. Mi se pate că ne înţelegeam mai bine.

— Ce s-a întâmplat, zice zâmbind.

— De ce insişti cu asta? îl întreb curioasă, deşi ştiu că nu o să îmi răspundă.

Scanned by
CamScanner

R3spmisurîfe nu1 1unL punctul lui forte. Ar face orice că să .(c, dea un răspuns, oricare ar ii întrebarea. Se înclină brusc în ct. împreună adu-şi mâinile din nou pe masă.

1 N-o să întreb, îmi spune serios. Indiferent ce s-a ' ..]mplat, o sti îmi spui într-o bună zi. Devii agitată doar când te p ^eşti că ar trebui să le întorci acasă, Bex. Şi nu-mi piace să te ^tiu prin aii locuri, adaugă.

i [aspir. Expir. Nn o să întrebe. Cumva, mă simt uşurată. Pe jc altă parte, pare destul de sigur pe el de faptul că îi voi spune totul într-o bună zi.

fm Prin alte locuri?

— Da, încuviinţează. Bănuiesc că următoarea ta opţiune, asfa În cazul în care nu era prima, ar fi să îl suni pe Emiah. Şi tipul ala e ultima persoană lângă care aş vrea să te ştiu.

Orice lucru drăguţ a spus până îji secunda asta, tocmai a fost anuiat şi uitat. Simt cum obrajii îmi iau foc de nervi. îmi încleştez mâinile în pumni şi îmi muşc limba, dureros de tare.

— Nu eşti iubitul meu ca să îmi spui ce să fac, mârâi la el.

Se apleacă puţin mai mult peste masă. La fel fac şi eu. Ne pnvim în ochi şi am impresia că timpul se opreşte. Respir din ce în ce mai sacadat, iar mulţimea de fluturi tocmai a început să facă tumbe ia mine în stomac.

— Ai vrea să fiu?

Sper că nu par la fel de şocată precum mă simt. Ar fi de-a dreptul ruşinos să îmi ia obrajii foc cu totul şi să nu mai fiu în stare să articulez niciun cuvânt.

Mă gândesc la ce a spus. Mă gândesc la subiectul discuţiei noastre. Eram nervoasă pe el, şi aşa ar fi trebuit să rămân. Cum a reuŞit să dilueze orice urmă de furie, până ce aproape a îndepărtat-o cu totul?

— Poftim?

El nu e nici pe departe la fel de pierdut ca şi mine. I-0 ..Utru Blake, deşi nu ştiu regulile jocului sau dacă am măcar vreo W cât de mică să îi câştig.

Te-am întrebat dacă ai vrea să fiu iubitul tău, îmi repetă ton al&t de calm şi calculat încât mă şochează puţin.

Eu- Adică... Tu... Şi... Hm... Mai întrebi?

i

Scanned by
CamScanner

Cam asta e în mintea mea acum. Aşa arată gândurile mele. Vraişte.

— Bănuiesc ca nu m-ar deranja, ridic din umeri.

Blake râde scurt.

— Bănui eşti că nu te-ar deranja? repetă el.

încuviinţez. Simt nevoia să îmi acopăi faţa cu mâinile şi nu mai dau niciodată ochii cu el. Nu cred oricum că aş mai putea să fac asta vreodată, mai ales după prostia pe care am reuşit să o rostesc. Bănuiesc că nu m-ar deranja? Bănuiesc că un. simpla răspuns precum da sau nu, ar fii fost mai mult decât suficient. însă dacă aş fi dat un răspuns simplu şi explicit, nu aş fi avut cum să mă fac de râs în faţa lui Blaice.

— Atunci ne vedem la chimie. Şi te aştept după ore.

îmi zâmbeşte larg, apoi se ridică şi pleacă. Nu îmi amintesc să fi fost de acord cu oferta de a sta la el câteva zile. Nu aş vrea să afle Sky, pentru că mai mult ca sigur i-ar spune surorii mele, iar eu m-am cam săturat să mă cert cu oamenii în ultima vreme. Nu, sunt sigură că nu am fost de acord cu asta. îmi aşez capul pe braţe şi închid ochii.

Mai am nevoie de o perioadă ca să îmi dau seama ce tocmai s-a întâmplat între mine şi Blake. Mereu reuşeşte să treacă de la un subiect la altul incredibil de repede şi de năucitor, iar eu sfârşesc mereu prin a fi dezorientată şi confuză.

— Eşti bine?

Aud o voce pe care, din păcate, nu o mai asociez atât de repede unui chip precum o faceam înainte.

îmi dau seama cine e posesorul ei, doar că îmi ia mult mai mult timp ca să îmi dau seama, iar asta îmi provoacă un gol în stomac. Un gol încărcat de regret şi o mulţime de întrebări, pentru că nu ştiu nici acum ce s-a întâmplat între noi. îmi ridic capuî, încercând să nu plâng.

Bună, Emiah, şoptesc cuvintele cu pauză între ele.

Fostul cel mai bun prieten al meu, stă pe scaunul pe care a stat Blake până în urmă cu câteva secunde. Nu e nimic schimbat la el. Noi suntem schimbaţi. Eu. El. Noi.

Eşti bine? repetă întrebarea.

— Da, sunt bine.

Scanned by
CamScanner

\ (M În şii' ı u milK*

Polii Li liiuil din obişnuitele sale tricouri cu o formaţie de car e cu nu am auzii niciodată. Are tatuajele la vedere, e tuns la fel Jjs scui'U privii ea îi c ia fc! de întunecară. Toate astea nu fac decât ^ mă întristeze şi mai tare. Emiah era persoana care ştia fiecare minut al vieţii mele plictisitoare, iar acum nu mai ştie nimic. Nici

ci, despre el.

— Trebuie să merg la ore, spun, ridicându-mă brusc, îmi iau sticla cu apă şi capacul, apoi aproape ies alergând

din cantină. Spre uşurarea mea, Emiah nu mă urmează. Mă îndrept spie toaleta şi rămân acolo până când aproape se sună de ora.

E un sentiment straniu. Emiah însemna totul pentru mine, jar acum... nu mai ştiu. Aş vrea să mă întorc, să îl caut şi să îl întreb ce naiba s-a întâmplat. De ce e supărat pe mine, însă nu cred că întrebarea mea şi-ar avea rostul. Deja ştiu răspunsul. Emiah s-a ||| distanţat în secunda în care şi-a făcut Blake apariţia. Nu sunt furioasă pe el din cauza asta. Sunt furioasă pe el că a dispărut, fără să vorbească cu mine.

înainte să mă îndrept spre clasă, mă clătesc pe obraji cu apă rece, încercând să nu mai arăt de parcă am plâns, ceea ce oricum s-a şi întâmplat. Afişez un zâmbet strâmb şi intru în clasă.

Mă aşez în obişnuitul meu loc, pe la mijloc. îmi rotesc privirea spre geam, aşteptând să înceapă ora.

— E ocupat?

Fir-ai tu să fii de accent idiot!

— Nu, spun fără să mă întorc.

— Bex?

— Da? scot mai mult un mormăit.

Eşti bine?

încuviinţez, însă nu îmi rotesc privirea spre el.

— Uită-te la mine, îmi şoptească.

Fac ce îmi cere, deşi ar trebui să mă împotrivesc.

Ai plâns.

Nu e o întrebare. Blake pur şi simplu a făcut o simpla Jfirrnaţie, însă mi se pare că e nervos. Pare încordat, iar maxilarul

[11] Răcneşte.

Ce s-a întâmplat?

— Nimic,

L

Scanned by
CamScanner

Se aşază pe scaunul de lângă mine şt cli.ar sper să | ase baltă subiectuî cred că dacă ¡-aş spune că e din cauza Iu, Emi$_{ah}$, nu as face decât să îl enervez şi mai tare. Şt, cumva, m, se pare $_{Ca}$ Blake nu arc nevoie de cineva să îl enerveze. Daca mai vrea să î$_{mi}$ spună ceva nu mai poate să o facă. Profesorul tn.ră în clasa $_{şi>}$
brusc, se face linişte.

încerc să îmi amintesc cine statea pe locul pe care stă Blake acum. Era o fată cu care nu prea am vorbit mult şi $_{pe}$ care acum nu o zăresc nicăieri. Blake se întinde spre mine şi mă prinde de mână. Degetele i se strecoară printre ale mele. Mă strânge uşor, hotărât să nu îmi dea drumul.

Nici nu vreau să îmi dea drumul. închid ochii şi zâmbesc, chiar dacă nu ştiu cum am ajuns aici. Nu ar avea rost să mă uit la Blake, pentru că nici el nu o face. Pur şi simplu ne ţinem de mâna, de parcă jumătate din conversaţiile noastre nu ar fi lipsite de sens. De parcă nu există o mulţime de lucruri pe care nu ni le-am spus unul celuilalt. îl strâng la rândul meu, încercând să îi dau de înţeles că, oricare ar ft fost motivul pentru care am plâns, sunt în regulă.

Că noi suntem în regulă.

Că într-o secundă, cândva, sentimentele mele pentru el au început sâ capete o nouă semnificaţie.

îmi amintesc de prostia pe care am putut să o spun în cantină şi simt efectiv cum mă înroşesc din nou la faţă.

Bănuiesc că asta înseamnă că nu te deranjează să fii iubita mea, îmi şopteşte, făcându-mă să tresar.

Când a ajuns atât de aproape de mine?

— Ai doi ani? îl întreb.

— **Eu sau tu?** Nuanţa **obrajilor** mei arată normal.

tai dau ochii peste cap şi mă limitez la a-l înjura în gând. ac semn cu bărbia spre tabla care este aproape plină. Niciunul dintre noi nn a scris nimic.

pe care ar 'freh,,;н* f*6”* “T“’ şi înainte să revină în poziția

— Iubita mea^{Pt} ^ ° ^ C , a S ă ’ ' m ' Ş0 Pte?te la urcche:

Oare de cat timp sunt îndrăgostită de Blake?

IS. Sunt un idiot îndrăgostit

Blake

O aştepl pc Bex, sprijinii de portiera maşinii. O parte din miocsc teme ca Box sa nu sc ii răzgândit. Nu că ar fi fost vreodată je acord eu idcca mea, însă nici nu a protestat, dându-mi de înţeles di o să ^ s*^{en} mine o perioadă. însă la cât de ciudat s-a **comportat Bex în ultimele**

Scanned by
CamScanner

zile, nu m-ar mira dacă ar ieşi prin altă parte sau dacă ar sări pe geamul dintr-o toaletă, Totuşi, sper să nu o facă.

N-am nevoie de o ţigara, încerc să mă conving.

Sunt stresat, aşa că am nevoie de ţigară. Poî să îmi repet la **infinit** ca nu am nevoie, însă ştiu că doar mă mint.

Am şi uitat să o întreb dacă nu cumva are mai puţine sau mai multe ore decât mine. Am uitat multe lucruri în secunda în care şi-a împletit degetele cu ale mele.

Se întunecă din ce în ce mai tare. în curând o să plouă sau, şi mai rău, o să vină o furtună deloc frumoasă. Aş putea să spun că îmi place ploaia, doar că să par mai romantic sau sofisticat, Insa adevărul e că o urăsc. Mi-a ajuns cât pentru cinci vieţi, nu una.

încep să bat nerăbdător din picior, Brusc, îmi aduc aminte deSky. De obicei, o iau şi pe ea acasă, dar azi nu-mi amintesc daca trebuie să fac asta. Mi-a spus ceva dimineaţă, înainte să plec, dar nu îmi amintesc dacă are nevoie să o aştept sau nu.

Trebuie sa fac ceva şi să îmi revin. Sunt complet aerian şi mi îmi stă în fire să fiu aşa.

Zâmbesc ca un idiot când, în cele din urmă, Bex iese, împleticindu-se în propriile picioare. Zâmbesc, apoi râd, incapabil ă controlez nici una dintre reacţii.

Minunat! Sunt un idiot îndrăgostit. Sunt ridicol.

Se pare că e suficient doar să o văd ca să dispară toată '^corelarea pe care o simt în mod obişnuit. îmi face cu mâna. îi ^Pund prin arcuirea unei sprâncene. Măcar reuşesc să nu îi fac cu ^"ª. ceea ce e un lucru bun. Şi înţelept. Şi aşa mă comport Jjfcieni de neobişnuit. Asta ar mai fi lipsit. Să încep să îi fac cu

Scanned by
CamScanner

Vin, mine, —W» «*»' *"* se opreşte în faţa mea, parc uşor c

Runâ frumoaso.

îi zâmbesc larg. Un zâmbet cat casa pe care aş vrea 4

li zambc b reuşesc să îl maschez cumva.

— **Hei, îmi răspunde timid.**

Râd scurt. Obrajii ei s-au înroşit şi arată de parcă e în căutarea unui loc în care să se ascundă.

— Eşti bine, Bex?

încuviinţează. Nu arată de parcă ar ştii ce să facă în continuare, aşa că mă întind spre ea şi o prind de talie, trăgând-o spre mine.

— N11 crezi că ar trebui să mergem/ ma întreabă pe un ton agitat.

— Unde te grăbeşti?

îi aşez o şuviţă de par după ureche, apoi îi mângâi obrazul cu dosul degetelor. Se încruntă, se relaxează, se încruntă din nou. Mă străduiesc cu greu să nu izbucnesc în râs, ceea ce se dovedeşte a fi al naibii de greu. Până acum Bex afişa o siguranţă prin care nu puteai nici măcar să tăi cu lama unui cuţit, însă se pare că toată s-a dus pe apa sâmbetei. Nu mă deranjează, însă ea pare derutată şi speriată de lipsa acelei siguranţe.

— Nu mă grăbesc, îmi zâmbeşte.

— Bun. Nici eu.

îmi înclin capul, apropiindu-mă de ea. E teribil de confuza şi amuzantă, în cele din urmă, se lipeşte de mine, aşezându-şi mâinile după gâtul meu. Acum parca e ceva mai bine şi începem sa progresăm. Nu ştiu ce ar trebui să fac ca sa îi demonstrez că vorbeam serios şi că vreau... ei bine, că vreau să fiu împreună cu ea. oate ar trebui mai întâi să îmi demonstrez mie asta, dar poate fcy a avut dreptate. Oricât îmi doresc să cred că sora mea vorbea încercat«a **de sens, o** parte din mine nici măcar nu a **de ftDtll rs** **mine e de** mult **conştient** Hpeîte **un** sărut **scurt,** care mă face din nou s

— Vorbeai serios? mă întreabă, stând încă în braţele mele-

Scanned by
CamScanner

— Că"poti*sa sini În mine? mă175crunt. Da.

- Nu În asin mă refeream.

De parcă eu lui ştiam că nu la asta se referea.

— Da, îi confirm. Vorbeam serios.

Ramân cu palmă lipită de obrazul ei. Mă priveşte ca şi cum caută un răspuns în ochii mei. Sper să îl găsească acolo, pentru că cil **nu** sunt chiar atât de bun la dai explicaţii. Mă sărută din nou, luându-mă prin surprindere. De data asta nu mai e un sărut **nevinovat. E** lung **şi** mă pierd, întrebându-mă ce fac. îmi pierd o mână **în** părul ei blond, **îi** lipesc corpul de al meu şi nu mă mai gândesc la nimic.

— Ai dreptate, îi spun când se îndepărtează ca să respire. Poate că ar trebui să mergem.

Jmi zâmbeşte cu subînţeles, apoi ocoleşte maşina. Pufnesc şi dau să fac acelaşi luci u, însă ceva îmi atrage atenţia şi rămân cu degetele încleştate pe mânerul de la portieră. închid ochii şi inspir, încercând să mă calmez. Nu reuşesc, aşa că renunţ la ideea de a mai intra în maşină. O iau înapoi spre şcoală, de unde tocmai a ieşit Emiah. Mă vede şi se opreşte, aşteptând să ajung la el. Măcar aşa nu mă văd nevoit să alerg pe aici după el. N-aş vrea să fac asta.

Ne privim În tăcere. Unul mai încordat decât celălalt. Realitatea e că noi doi nu suntem prieteni, chiar dacă am socializat câteva ore. L-am văzut apropiindu-se de Bex după ce am plecat eu la prânz şi presupun că din cauza lui a plâns şi, pe deasupra, a mai reuşit cumva şi să apară în preajma surorii mele. Nu cred că ar vrea să mă calce pe bătături mai mult de atât

— Ai nevoie de ceva? mă întreabă pe un ton ironic.

îi zâmbesc cu un colţ al buzelor – un zâmbet la fel de ironic ca tonul pe care îl foloseşte el.

— Uite care-i treaba, îi spun, privindu-l fix. Am înţeles toata treaba asta cu tine şi cu Bex. Vrei să fii prietenul ei? Eu nu toă pol băga între voi şi nici nu o pot împiedica să fie prietenă cu tite, dacă asta vrea, însă nu vrei să mă enervezi, Jeremiah. Şi exact asta 0 să se întâmple dacă o mai faci vreodată să plângă.

M-a ascultat până la capăt, iar acum mă priveşte ¡dumerit. Orice ar vrea să obţină, surprinderea lui nu mă n Aşează cu nimic. Sunt cât se poate de serios.

Scanned by
CamScanner

— Am făcut ce?

îmi strâng mâinile în pumni şi ie ascund *m* buzunare^ la geacă.

— Nu mă tem de tine, Blake.

— Nu mă interesează dacă te temi de mine sau nu. interesează dacă Bex plânge din cauza ta sau nu.

— Cred că ai luat-o razna mai rău decât înainte, pufneşte.

— Pot s-o iau razna mult mai tare, îi spun sigur pe mine

— Mă ameninţi, Blake? mă întreabă indiferent.

— Ia-o cum vrei, dar să ştii că asta e valabil şi în ceea ce o priveşte pe Sky. Eu nu le pot ţine departe de tine, însă tu poţi să nu fii un dobitoc.

Mă întorc şi plec. Nu mă interesează ce are de spus în continuare şi deja mă enervez. Tipul ăsta m-a enervat încă de când am ajuns aici. Poate dacă nu s-ar fi comportat într-adevăr că un dobitoc de la bun început, n-aş fi avut nimic cu el. Poate am fî putut fi prieteni.

— Ce s-a întâmplat? mă întreabă Bex după ce urc în maşină.

înghite în sec. Nu îndrăznesc să o privesc. Ori e speriată ori e nervoasă pe mine, iar eu nu prea am experienţă în a menaja niciunul dintre sentimentele astea.

— Nimic, îi răspund, pornind motorul.

— Blake, îmi zice pe un ton mustrător. Ce s-a întâmplat? De ce te-ai dus să vorbeşti cu Emiah?

îmi frec faţa cu palmele, apoi o iau din loc. Poate dacă îmi concentrez atenţia asupra drumului, o să mă calmez.

— Blake?

Cât aş vrea să nu mai folosească tonul ăsta precaut. Dau drumul la radio şi mă gândesc care e cel mai scurt drum până acasă.

.. ~~ cvfl că ai putea să nu îi spui surorii tale că o să stau l» ,

ca eva zi e. Sau unchiului tău? adaugă după o pauză.

Inw întorc privirea spre ea, privind-o amuzat. ,

i ce ai de gând să faci? O să intri şi o să ieşi pc ge3ITI'

— Nu ştiu, ridică din umeri.

Scanned by
CamScanner

\ arh[1]-;ir <. u

— H' aduc mâncare n ascund n.s . , , . iiLi stinsă?

si'ămbă la mine şi nici măcar nu anticipez pumnul pe cîl izbeşte l!1 umani! meu.

— Poţi síi lii serios pentru câteva secunde?

— Sunt serios, ii spun pe cel mai plat. ton posibil. Chiar aştept nişte răspunsuri la întrebări.

Poţi să aştepţi mult şi bine, îmi răspunde îmbufnată, ţncrueişâiidu-şi braţele la piept.

— De ce?

lii

— De ce, ce?

— De ce nu vrei să ştie nimeni unde eşti?

— Pentru că o să îi spună surorii mele şi n-am chef să mă cert cu ea. Oricum, Hailey probabil a sunat-o pe mama şi ar trebui să apară. Cine ştie, poate nu o să stau prea mult pe capul tău,

— Nu mă deranjează, îi răspund, virând la dreapta.

— Nu ăsta era răspunsul corect, râde. Răspunsul corect era că nu stau pe capul tău.

— Nu stai pe capul meu, pufnesc.

— Aşa e mai bine.

— Ştii, îi spun, dacă nu vrei să afle nimeni unde eşti, dar nici nu vrei să stai acasă singură, aş putea să vin eu să stau cu tine.

— E în regulă. Oricum mor de curiozitate să văd cum arată camera ta.

Râd scurt şi opresc în faţa casei.

— îmi pare rău să te deziluzionez, dar n-o să găseşti reviste porno ascunse pe sub pat.

Bex zâmbeşte, apoi izbucneşte în râs. S-a mai relaxat puţin, lot e încordată.

— în dulap?

— Nici, îi răspund.

— în baie? se încruntă.

— **Nici.**

— Atunci?

Ridic din sprâncene, Zâmbind ^abilităţilede

. — Muit succes m a-ţi pune ĸ

tectiv, îi f ac cu ocbiui şi mă dau jos din maşina.

Scanned by
CamScanner

La ora asta nu c nimeni acasă, deci poate să fol$_{0seasc}$. liniştită intrarea principală. Fără să îmi dau seama, ma îndrept sg $_{n}$ deschid portiera, însă se pare că nu e nevoie sa ac asta. ex e deja lângă mine. îi iau ghiozdanul din spate şi n fac semn să $_{0}$ j$_{a}$ înainte. O urmez, deschid uşa şi aştept să intre.

— Ţi-e foame? o întreb, închizând uşa jn urma mea.

— Nu, sunt bine.

Se roteşte dezorientată prin casă, fală să ştie în ce direcţie să o ia. Las ghiozdanul să îmi cadă de pe umeri, apoi, cu o mişcare rapidă pe care nu are cum să o anticipeze, mă îndiept spre ea. Îmi strecor o mâna pe sub genunchii ei, iar pe cealaltă o înfăşor m jurul taliei.

— Biake, ce faci? mă întreabă surprinsă, respirând sacadat.

— Păreai uşor confuză, îi rânjesc. Nu fac decât să îţi dau o mână de ajutor.

— O mână de ajutor, zici?

îşi ridică sprâncenele. Zâmbeşte timid, lucru care mă face sa râd. Nu-mi dau seama dacă îmi place mai mult atunci când luptă împotriva mea sau atunci când se supune. Orice ar face, Sky avea dreptate. Sunt îndrăgostit de Bex. Şi mă şi comport ca un idiot îndrăgostit. Tocmai urc scările, cu ea în braţele mele. Nu mi-ar prinde chiar atât de rău o pauză în care să mă opresc, să respir şi să mă gândesc ia ceea ce fac.

Şi poate o să fac asta, dar ceva mai încolo.

Deschid uşa de la camera mea, apoi o închid cu piciorul. Bex cercetează camera atent. Chiar nu ştiu ce spera să găsească aici. O las jos, însă nu îmi îndepărtez mâinile de pe ea. Scuza pentru care nu fac asta, e că mă tem să nu se dezechilibreze, însă realitatea este că nu vreau să fac asta.

— Eşti dezamăgită, nu-i aşa?

Ridică din umeri, continuând să îşi plimbe privirea prin camera Nu prea arc ce să vadă. Nu sunt al naibii de ordonat. Am ^{arUnCa1}f ^{P}® $^{U\text{H}}$ fotoliu' ^{ni}?^{te} câni împrăştiate pe jos.

portrete* ^ ^{schisărlar} P^{e} Pereţi atârnă tot felul de hărţi şi

— Desenezi?

-A

îşi roteşte capul spre mine. Văd uimire în privirea ei, lucru $_{carc}$ nu pica ma ia prin surprindere. Cine ar fi crezut că tipul cu tatuaje, care ai îcnunţa oricând ia patru roţi pentru două şi care la $_{înc}$epiit refuza să vorbească, îşi pierde timpul liber făcând portrete?

Scanned by
CamScanner

Nu u răspund, *h* iau obrajii în palme. O privesc în ochi **pentru** câteva secunde care mi se par a fi o eternitate, căutând orice seinu care să mă faca să cred că Bex ar vrea să dea înapoi. Nu găsesc nici unul, aşa că o sărut. Se ridică **pe** vârfuri, îşi pierde o mână prin părul meu, se lipeşte cu totul **de** mine, apoi mă trage spre pat. Sunt surprins, dar mă descurc la partea cu mascatul **sentimentelor,** aşa că o las să facă ce **vrea,** Se iasă pe pat, trăgându- itiJ deasupra ei. îmi sprijin greutatea în coate şi continui să o sărut.

Inima îmi bate repede şi mă tem să nu înceapă să bată prea repede. Mă tem ca nu cumva Bex să audă ritmul ei nebunesc. Poate eu mă pricep să ascund o mulţime de sentimente, însă se pare că mă trădează multe alte lucruri. Ritmul inimii mi se potoleşte odată cu cel al sărutului şi îmi permit să mă distanţez un centimetru.

— Nu mi-ai răspuns la întrebare, îmi aminteşte ea,

-— Ce m-ai întrebat?

îmi trec degetele prin părul ei, fîxându-mi privirea în a sa.

— Dacă tu le-ai făcut

îşi ridică bărbia, indicând spre portretele care atârnă pe peretele opus.

— Nu-i mare lucru.

— De ce? mă întreabă încruntată.

— Pentru că nu e mare lucru, îi repet, sigur pe mine. Ştii, când stai o vară întreagă într-o şcoală de corecţie, înveţi sa faci o îuuiţime de lucruri.

Zâmbesc, încercând să maschez neplăcerea provocata de &ptui că i-am spus asta. Nu-mi place să îi ofer dm ce în ce mai «e părţi din mine. Nu vreau ca Bex să ştie fiecare lucrn despre [ffi]i&e. Atunci chiar nu voi mai fi în siguranţă.

— A fost chiar atât de rău?

îşi împreunează mâinile în spatele gâtu ui meu, mu a P[e] una pdn părul meu. îmi zâmbeşte, i[ar °c 11 eï^] ,

că nu prea mai am de ce să mă tem. Ca perioada

Scanned by
CamScanner

ar Ti putui judeca trecut şi că, evident, nu a scut-o, din rno mem cc încă 6 ¿neţ.

încă, se aude vocea sâcâitoare care uneori mă tem că nj ci măcar nu îmi aparţine. Mereu lupta împotriva mea.

— Au fost zile bune şi zile mai puţin plăcute, răspund evaziv.

— E în regulă dacă nu vrei sa îmi zici.

O cred. Nimic din ce face nu trădează că ar fi nerăbdătoare să vorbesc odată pentru totdeauna, însă nu risc să o îndepărtez din nou. Mă trag la o parte, aşezându-tnă pe o laterală. îmi sprijin capul în palmă, îndreptat spre ea. Bex se roteşte, ajungând cu faţa la câţiva centimetri de a mea.

— În zile bune era un tip care tatua în timpul liber, înainte să ajungă acolo. El mi-a arătat câteva chestii, îi zic. Apoi, în zilele mai puţin plăcute, m-am ales cu asta.

Trag aer în piept, apoi îmi ridic tricoul pe partea dreapta şi îi dau câteva secunde să se uite la tăietura care între timp s-a cicatrizat, pe care o am între coaste. îmi trag tricoul înapoi, însă Bex nu se dă bătută. îmi ridică tricoul, trecându-şi degetele peste tăietură.

— Ce s-a întâmplat?

— Era un tip... A omorât o persoană, însă avea doar treişpe ani şi n-au putut să îl judece ca pe un adult. O să ajungă în închisoare probabil după ce devine major. Nici nu-mi amintesc exact de la ce ne-am luat, pufnesc. Nici nu contează.

— Cineva te-a înjunghiat, Blake.

— Crede-ma, ştiu.

Îşi îndepărtează mâna, apoi o strânge în pumni.

— Bex? îi oftez numele.

— De asta nu te intimidează Emiah nici măcar puţin? Pentru ca ai avut de-a face cu **persoane** mult mai **ameninţătoare?**

— Mult.

* A Be* insp Iră adânc> lăsându-şi capul pe spate. O las să se n ească a orice se gândeşte. îmi imaginez că e frustrant fap^1 începuf 11 JUmătăți de lucrun> însă ^ consider că ăsta e un

i

Scanned by
CamScanner

Trec câteva ore în care încerc să fac un eseu, însă descopăr cii ¡1™ f^lt sa tac asta când simt răsuflarea lui Bex ţintită în ureche A refuzat să coboare la masă, deşi nu l-ar fi deranj^ P^e unchiul, ¡ar pe sora mea aş fi convins-o să nu îi spună [ui Hailcy de piezenţa ei aici. I-am adus totuşi nişte biscuiţi şi **fructe,** în cazul în caic o să i se facă foame în miezul nopţii. Nu ştiu ce obiceiuri ciudate are. Las vei02a aprinsă pentru Bex, care acum e la duş. Stau cu ochii închişi, încerc să îmi fac gândurile să nu se moi agite şi să sc izbească unul de altul, dar e imposibil.

— Dormi? aud vocea să că prin vis, teribil de îndepărtată.

— Aproape, mormăi.

Mă frec la ochi, apoi îi deschid. Bex stă în picioare lângă pat. Are pe ea un tricou şi o pereche de pantaloni scurţi- Simt nevoia să îi dau pantalonii mei care probabil i-ar târâi pe jos. Nu văd cum o să reuşesc să închid un ochi dacă Bex o să se urce lângă mine, îmbrăcată aşa. Nu dorm prea bine în general, din cauza surorii mele. Nu am nevoie şi de alţi factori care să îmi tulbure somnul.

Mă ridic, în timp ce Bex se lungeşte în pat.

— Ai nevoie de ceva? o întreb în timp ce împăturesc hainele de pe fotoliu, aşezându-le apoi jos.

— Nu, mulţumesc.

— Noapte bună, o sărut pe frunte.

Mă priveşte derutată, fără să înţeleagă ce fac. Nici eu nu înţeleg ce fac. Sting veioza de la marginea patului, apoi mă aşez în fotoliu. Am mai dormit de câteva ori în el şi nu îmi amintesc să mă fi trezit prea bine dispus, însă o să risc.

Trec cinci minute de linişte. Apoi zece. Şi încă cinci. Nu ^ud decât respiraţia agitată a lui Bex.

— Blake? mă întreabă pe un ton şoptit.

Aprinde veioza şi se uită fix la mine.

— Mh?

— De ce stai acolo? . . .

— Am mai adormit de câteva on pe fotoliu. Nu-i mcio ^oblemă.

Scanned by
CamScanner

Stinge veioza, oftând. O and foindu-se prin paî cât minute şi aproape mă bufneşte râsul. Podeaua scârţâie sub tălpț|e sale în clipa în care se dă jos din pat.

Se aşaza în braţele mele, înconjurându-şi mâinile după gatul meu. îşi lipeşte obrazul de pieptul meu, respirând ceva mai calm.

— Bex, ce faci?

O înconjor cu un braţ, strângând-o protector. O să mă aducă în pragul disperării.

— încerc experienţa dormitului pe fotoliu?

Clatin dezaprobator din cap. Dau să mă ridic şi să o aşez pe pat, însă îşi împinge o mână în umărul meu, oprindu-mă.

— Nu, zice cu nasul îngropat la pieptul meu. Mi-e bine aici.

Mă întind, dându-mi capul pe spate. Bex îşi îngroapă faţa în clavicula mea, dându-mi impresia că se lipeşte cu totul de mine. *Ştiu. Şi mie.*

Nu-mi scapă din vedere faptul că a folosit *mi-e bine* în loc de *e bine.* Şi eu am făcut la fel.

în cele din urmă, Bex ar putea să mă convingă să rămân. Tata sigur nu o să fie de acord, aşa că o să ajung să mă cert cu el.

însă nimic nu mă înspăimântă mai tare decât posibilitatea absenţei sale.

7 9. îi caut scuze. îl iubesc

Bex

Mă foiesc de pe 0 paite pe cealaltăj simțilldu•mi c i gfeu.

Pieptul mi sc ridică din ce în ce mai repede.

Ani senzaţia sacaitoare că în curând o să rămân fără aer. **încerc** să respir. Încerc să inhalez adânc, însă se pare că ceva nu îi permite aerului să intre în plămânii mei Inspir pe gură, încercând să îmi **calmez** ritmul alert al inimii. Îmi forţez pleoapele să se deschidă. Depun un efort prea tare ca să fac asta. în cameră e linişte şi întuneric. Nu se aude decât ritmul respiraţiei mele agitate. Mă ridic în şezut, încolăcind aşternutul în jurul meu. îmi şterg **fruntea** cu dosul palmei. Transpiraţia îmi provoacă dezgust şi sper să nu am plâns în

Scanned by CamScanner

somn.

Privirea mi se acomodează cu greu la bezna din cameră.

Blake,

Am adormit în braţele lui Blake, însă acum sunt în pat, iar el nu e nicăieri. Primul instinct e să mă panichez, gândindu-mă că poate m-a abandonat, însă îmi amintesc că sunt la el acasă. Unde s- ar fi dus? îmi las capul să cadă înapoi pe pernă. Mă zgâiesc la tavan, deşi tot ce disting sunt nişte umbre vagi. Trece o nanosecundă. Apoi încă una. Cu greu. Cu încetinitorul. Mă chinuie. Nu pot respira.

Mă ridic din nou în şezut, aşezându-mi bărbia pe genunchi. Mă înconjor cu braţele şi nu mai lipseşte mult până ce să încep să legân dintr-o parte în alta. Clatin din cap, încercând să mă c°nving că nu ar fi o idee prea inspirată.

Nu ştiu câte secunde mai trec. Tot ce vreau e să adorm la l0c Şi să nu mai am coşmaruri. Tot ce vreau e să respir liniştită. Uşa | de cameră se deschide. Sunt nebună dacă nu trebuie să îmi ridic I P''vir ea ca să ştiu că persoana care a intrat este Bîake? Sunt nebună a*Ca fiecare particulă din mine reacţionează la prezenţa lm?

— Bex? şopteşte pe un ton precaut. j ^ Se mişcă atât de încet încât nici nu îl aud străbată d I J era- dau seama că a ajuns lângă mine doar pentru ca simt I eau a lăsându-se sub greutatea lui.

Scanned by
CamScanner

_ Bună, îi rSspLTnc - icjoare de o **parte** şi de ai.

Se aşază în spate« « ' ta,iei me|e, trăgându-mă în ^ mea, Îşi strecoară"'n b«l de pjeptu, ui. se întinde şi trage^ Î^^Sdui, învelindu-mS- înghit în sec, propunând,* să nu devin agitata dini nou.

La Tw*Si***\

fac o pauză, încercând să îmi amintesc numele formaţiei – nu-mi ¡iininlesc cum sc numea. Cred că pot să număr pe degetele dăţile în cnrc a stat cu noi mai mult de două zile. Ne lăsa în grijă fratelui sau...

Sunetul provocat de scrâşnitul dinţilor îmi ajunge în timpane, însă lui eu sunt cea care face asta.

— Blake, şoptesc, încercând să îl liniştesc.

Dacă o să continue aşa, o să mă agite şi pe mine şi nu voi mai putea vorbi.

— Scuze, îmi răspunde pe un ton care se vrea a fi blând, însă carc în realitate este încărcat cu tensiune.

— Aveamşaptea ani şi...

Şi fiecare muşchi a lui Blake sc încordează sub mine. Ori **mă** opresc aici, ori îi spun **Lotul.** Mi-ar face situaţiamai uşoară dacă nu ar fi **la** fel dc tare precum o stană de piatră.Mult, mult **mai** uşoară.

— Nici măcar nu îmi amintesc cum a început Sau nu vreau să îmi amintesc, pentru că nu petrec mult timp gândindu-mă la asta. Bănuiesc că am reuşit cumva să blochez totul, însă uneori, ca în seara asta, dc exemplu, mai am coşmaruri. Nu ne-a făcut niciodată nimic, oftez, ridicând din umeri.

— Nu v-a făcut niciodată nimic? repetă Blake după o tăcere care deja începea să devină neliniştitoare.

— Da. Mie **şi** lui Hailey. insă a **spus** tot felul de lucruri. Şi-

Şi e mai mult decât atât, însă nu mint Fratele maniei nu a [me]rs niciodată atât de departe încât să ne abuzeze sexual. Psihic, bifat. Fizic, bifat. însă nu sexual. Cei puţin, nu pe mine. Nu ştiu tfespre Hailey. Nu am vorbit niciodată despre asta.

-— Şi? mă îndeamnă Blake să continui.

— **Şi asta a fost tot.**

Inspiră adânc. Mâinile pe care ie are trecute pe după mine i [Se] strâng în pumni. Nu mă crede.

— **Bex, şopteşte pe o voce calmă şi liniştitoare pe care aş [^utea] să o ascult o eternitate. înţeleg că nu vrei să vorbeşti despre [asta]- Mă bucur că ai deschis subiectul, însă trebuie să ştiu...**

Scanned by
CamScanner

A.
Slephanie

Itf
o
Nici cl n u îşi continuă propoziţia, însă nici nu e nevoie. |

$micca A ^7Nu a"ajuns niciodată până acolo. Doar... îmi amintesc că ne bătea uneori.

împtat ' expiră aerul care probabil mai avea puţin şi îj sufoca Jămânii. Nu mai spun nimic. Aş putea sa o fac. Ma, sun, lucruri pe care aş putea să i le spun, **însă** deja .-am spus ma, mul, decât aveam de gând. Mai mult decât şt,e oncme altcineva. Mai mult decât Pe cine încerc să mint? N-am spus mc.odata, nimănui. Probabil nici Hailey nu a făcut-o. Nu e un lucru pe care aş vrea să îl ştie altcineva despre mine.

— Ce fel de lucruri?

Blake oftează adânc, apoi nici măcar respiraţia nu i se mai aude. Doar a mea. Liniştea din cameră, întreruptă de respiraţia mea **sacadată.**

— Nimic, şoptesc.

Blake pufneşte. Ştiam că nu mă crede şi dacă nu făcea asta. Nu-mi dau seama exact ce mă face să cred asta. Chiar dacă nu îi văd faţa, ştiu că acum are privirea pierdută undeva în gol. Aş vrea să îşi descleştеze pumnii.

Aş vrea să nu îi fi spus.

— Rebecca, aproape îmi mârâie numele.

Râd scurt.

—Blake, îi răspund.

El pufneşte.

— Ce-i?

— Nimic, ridic din umeri.

Simt cum clatină uşor din cap.

închid ochii, încercând să încui undeva sentimentul de regret pe care încep să îl simt. încerc să nu mă mai gândesc la faptul ca mame, la lumina zilei, voi fi nevoită să dau ochii cu

- ta.,«»«

o » « ™ d L Z i w . ’ p . " t <lin “ ***

Scanned by
CamScanner

Mii încrunt, dar nu îmi deschid ochii. Doar mă cuibăresc ;sdiî*itr în eh pana ce am senzaţia ca nu am cum să o fac mai]l de atât. Aş vrea să întreb cum şi de ce. Unde şi pentru ce. Mă .ţbţin c ^ a reuşesc să nu întreb, mă văd voită sa îmi muşc limba,

— Eu... a... l-am bătui până ce... Nu ştiu, mormăie. A ajuns în spital. M-a dat în judecată.

Iini amintesc că mi-a spus că nu regretă deloc motivul pentru cnre a stat întreaga vara într-un centru de corecţie, îmi amintesc perfect ce a spus şi bănuiesc că a ajuns acolo din cauza asta. Nu ştiu cum mă face să mă simt lucrul ăsta. Nu ştiu dacă ar trebui să mă înspăimânte sau nu. La urma urmei, Blake probabil i-a sfărâmat câteva oase dacă celălalt tip a ajuns în spital, apoi l-a dat în judecată.

îi caut scuze.

îi caut scuze, pentru că îl iubesc.

Mă blochez.

Nu mai pot respira.

Mă dezlipesc de el într-o fracţiune, ridicându-mă în şezut. Primul meu instinct e să sar din pat sau pe geam şi să plec cât mai departe de Blake. Ştiu că nu e o reacţie normală, însă tocmai mi-a trecut prin minte faptul că îl iubesc pe Blake, iară să mă fi gândit prea mult înainte. Pur şi simplu era un gând. Acolo. în mintea mea.

Iar mie nu mi se poate întâmpla asta.

Nu din cauză că nu ştiu nimic despre Blake. Pot să aflu o ^ulţime de lucruri despre el, pe parcurs. Pot să trec cu vederea Ptul că îi ia ceva mai mult timp ca să îmi împărtăşească lucruri – altfel îmi ia şi mie.

Insa mă sperie gândul că o să plece. Că o să se întoarcă > *> *u ce şanse o să am să îl mai văd vreodată? O să mai am Şansă să îl mai văd vreodată?

~~~ Bex?

us *t* ridicându-se, apropiindu-se de mine, până ce Patef Să mă blocheze din nou. Până ce pieptul i se lipeşte de e*a ? > * o mână îi trece în jurul meu şi mă trezesc că ajung pl din care am fugit. Ajung exact acolo de unde am

5 P*tru că el nu ştie ce gând tocmai mi-a trecut prin minte.

Scanned by
CamScanner

A.
Slephani

Blakenu are **dc unde** să ştie că îl **iubesc.**

încuviinţez. Dacă deschid gura ca sa spun ceva, mă tem ^ o să tip la ci ,i o să II întreb ce mi-a Tăcut. Nu pot sa fac asta fără „ îi dau impresia că sunt nebună. Ma rotesc spre el. dar panS ş. simpla mişcare îmi îngreunează respiraţ a. camera nu decât o urmă vagă de lumina de la un felinar care e probabrl mai jos pe strada, însă nu am nevoie de lumina ca sa ştiu nuanţa ochilor săi Uneori e un verde la fel de crud precum cel al ierbii. Alteori e un verde întunecat, furtunos, pe care nu îl pot asemana cu nimic,

Îşi ridică sprâncenele, întrebându-se probabil ce e CLI mine Cum tot nu mă simt capabilă să îi răspund, mă apropii şi îmi iipesc buzele de ale lui. Mâinile îi aterizează pe talia mea şi reuşesc cumva să îl împing pe spate, căzând deasupra lui. Blake îmi dă la o parte tot părul care mi-a acoperit faţa ca o perdea, rămânând cu palma pe obrazul meu. Cu cât se adânceşte sărutul, cu atât degetele lui Blake pătrund maî adânc în pielea mea. Nu mă deranjează. Din contră. Cu cât mă apropii mai mult dc el, iar el nu da niciun semn că !-ar deranja îndrăzneala mea, cu atât vreau tot mai mult să mă contopesc cu el.

E o senzaţie ciudată. E o senzaţie nouă. E o senzaţie care îmi face mâinile să tremure atunci când le aşez pe umerii săi.

Mă retrag un centimetru ca să respir şi îi întâlnesc privirea, înghit în sec, convinsă că nu sunt nici pe departe la fel de stăpână pe mine cum e Blake. îi invidiez siguranţa pe care o emană.

— Blake...

Vocea îmi sună străină atunci când îi pronunţ numele.

În loc să îmi răspundă, îşi arcuieşte o sprânceană. Cu u°a dintre mâini îmi mângâie şira spinării, în timp ce pe cealaltă o are strânsă în părul meu.

— Chiar o sa pleci?

asta ƒT ™ îdia'Ce rostesc Antele. Nici măcar nu cred“ gândesc raţiona? N ' ^ prea;ma lui Blake nu ^ “rt

sigur nu era asta ** ^ ** a™ Vmt să spun sau sa '*întreb''

Oricare ar fi ri^vreausă tfaud"1" U" rtspUns' De aSt* m ^

J

Scanned by
CamScanner

|*n* schimb, fol cc aud este liniştea. Linişte care e întreruptă ʟ,^act în Nipa în caic BLikc paie că s-a hotărât să spună ceva. Blake j^i întoarce privii ca spic fereastra de la cameră. Mi se pare că s-a ¡¿t>ii ceva tic geam, însă putea li orice. Apoi sunetul se aude din nou- „ „.

Blake mumie aproape imperceptibil. Mă retrag **într-o** lalctală, iasfindLI-t sa se ridice. O face Într-un ritm leneş, deloc mulţumit-_

Ajunge în faţa ferestrei şi rămâne cu privirea aţintită în jos.

— Blake? şoptesc îngrijorată.

— O să îl omor, mârâie, deschizând geamul.

Mă ridic în ritm alert. Nu înţeleg ce se întâmplă sau pe cine are de gâud să omoaic.

— Ce naiba faci? întreabă Blake.

Ajung în spatele lui şi arunc o privire pe după el. Pe Emiah. Pe el are de gând să îl omoare. Totul începe să se lege în mintea mea. Emiah a aruncat cu pietre în geamul lui Blake, iar acum nu spune nimic.

— Fereastra soră-mii e lângă, îi spune, iacându-i semn cu bărbia spre dreapta.

— Mersi, rânjeşte Emiah.

Blake trânteşte geamul, vizibil nervos.

— Blake, îl prind de mână, încercând să îl ţin pe loc, După cum arata, sigur are de gând să coboare la Emiah.

— Da, Bex.

Minunat. Nu îi face deloc plăcere faptul că l-am prins de mână şi că încerc să îl împiedic să coboare. Nu e chiar atât de greu să îşi dea seama că nu vreau să se ia din nou de Emiah. Probabil că teama se citeşte pe toată faţa mea.

— Blake, e tot ce pot să spun.

Zâmbesc strâmb, sperând ca asta să mă ajute într-o ⁰ar ecare măsură,

Nu. nu cred că ajută. Blake se încruntă, aşteptând să spun ceva.

— **Ce vrei să faci? îl întreb în cele din urină, adunând once de cura j pe care 0 am în me. Ai de gând să cobor, şt sa te *,la bătaie cu e|?**

Cuiele de pe fruntea lui se adâncesc dm ce în ce mai mu|t Nu mă tem dc Blake. Mă tem de ce ar putea sa 11 faca Im Emiai, şj a

Scanned by CamScanner

naibii să fiu de nu cred că asta are o oarecare legătură cu ceea ce nu-a jn d.pa asta> pur şi sîmpiu mă urăsc. Blake „u merită atitudinea asta din partea mea şi mei btne aş spune ceva cât mai repede, altfel o să pună şi el lucrurile cap la cap şi o să ajungă la aceeaşi concluzie ca şi mine. Şi o sa regrete ca mi-a spus ceva, apoi nu îmi va mai spune nimic. Şi o să ajungă şi el să mă urască.

— Nu vrei să vorbesc eu cu el?

Asta e o idee şi mai proastă. îmi dau seama după gradul de încruntare de pe faţa lui Blake. Doamne, cât pot fi de idioată! Spun o prostie, apoi, când încerc să readuc lucrurile la normal, reuşesc să spun o prostie şi mai mare.

— Nu, nu cred că vreau, îmi răspunde sec.

— Atunci vorbeşte tu cu el, îi zic. Doar... încearcă sâ vorbeşti cu el înainte să te hotărăşti că ar trebui să îi dai una. _

Faptul că încerc să zâmbesc nu mă ajută cu nimic. îi dau drumul la mână, sperând totuşi ca cl să nu plece. Nu vreau să alerg după el pe scări şi să mă întâlnesc cu Slcy sau cu unchiul lui.

— Bex, oftează. înţeleg că e prietenul tău. Asta nu are nicio legătură cu tine.

— Atunci?

— Nu îmi place să îl ştiu în apropierea lui Sky, ridică indiferent din umeri.

— Nici lui nu îi place să mă ştie în apropierea ta şi, totuşi, nu se ia de tine fără motiv.

— Crezi că mă iau de el fără motiv?

Doamne, ce tot fac? Cum pot să fiu atât de idioată încât să scot prostiile astea pe gură? Mi se pare că în loc să îl ajut pe Emiab cu ceva, mai rău îl pornesc pe Blake împotriva lui.

—- N-o^să îi fac nimic, încearcă să mă asigure, fanp – Că nU ^ Cre^' ^ ceva *n mo dul în care a zis-o care ntf din n™, “ » momenml încare0 să ‘asa Pe uşă. totul o să o* tsă cX, Va în modul în care ma priveşte acum. care a* nu înţelege de ce îi iau apărarea lui Emiah.

I

Pcnlru c3 c prietenul meu. Pcnlru că, indiferent dacă Emiah „kii vorbeşlo cu mine sau nu, nu pot să stau aici, ştiind că nu am Ijcut nimic ca sa îl calmez pe Blake, Nu că asta ar merge foarte liine-

— Cc ai cu el?

Pufneşte ironic.

— Ce am cu el? repetă. Pe dracu[1] am cu el, Bex! Nu vreau şii îl văd în apropierea lui Sky şi asta e tot.

îmi dau seama că asta nu e tot. Nu are de gând să

Scanned by
CamScanner

îmi mai spună nimic altceva, chiar dacă ştiu că mai e ceva. Ceva mai mult.

Ceva care pare sa îl frustreze şi nu ştiu dacă nu cumva are legătură cu ce a făcut el. Sau cu motivul pentru care a făcut ce a făcut el. Nu mai înţeleg mare lucru.

Blake e o fiinţă incredibil de complicată.

Iar eu am ajuns să îl iubesc.

îmi dau ochii peste cap, încercând să nu îi arunc o privire furioasă.

— Nu mergi nicăieri, îi zic hotărâtă. !

Pufneşte din nou.

— Şi ce ai de gând să faci? O să sari pe geam ca să vorbeşti cu el?

— Dacă de asta e nevoie, atunci da. O să sar pe geam şi jur l i că nici măcar nu mă mai întorc. j

Uşurel, Bex.

E un sfat bun. E un sfat pe care trebuie să îl iau în [1] considerare, altfel o să ajung să mă cert cu Blake. Şi noi abia am

început relaţia, sau orice ar fi chestia asta complicată dintre noi doi.

— Cum vrei. îmi zice.

îşi ridică braţul, îndreptându-l spre geam. Pufnesc pe nări, fel de nervoasă ca şi el. Nu îmi vine să cred că Blake tocmai mă invită să plec.

Serios?

îşi ridică palmele în sus.

— **Acum nu mai ai de gând să vorbeşti? Minunat.**

Trec furioasă spre el, îndreptându-mă spre ghio n. ^ u [ni] Pasă de faptul că o să ies în pijamale pe geam. Nu îmi pasa de **afară de *indiferent.* iar eu credeam că *îl iubesc. Doamne*, cât pot fi <j$_e$ ■**

îmi strâng puţinele *hainele pe carc le-am îinp$_r$~^{l,0a}^/* camera lui, ie înghesui în ghiozdan, *apoi dau sa mă încalt* ^ ^

— ***Ce crezi că faci? se*** *hotărăşte să mă întrebe*

— **Ce ţi se pare că *fac? M-ai invitat afară a^ ’ şa ca***

Scanned by CamScanner

asta f$_{ac}$

Plec!

— Nu te-am invitat afară.

— **Serios? Alunei ce ai făcut/**

îmi ridic privirea spre el, dar continui să mă închei]$_{a}$ şireturi chiar daca nu mă uit. ^

_ Era modul meu de a-ţi spune ca daca vrei să vorbeşti $_{Cu}$ Emiah, eu nu o sâ te opresc. Poate ar fi trebuit să îţi arăt uş$_{a}$, $_{nu}$ geamul.

$_{nl}$

— Şi cu ce m-ar fi ajutat asta ?.

Aproape ţip la el, ceea ce nu e bine. Pe lângă faptul căs^ putea să trezesc pe cineva din casă, s-ar putea doar să îl enervez şi pe el. Mai mult decât e deja.

— Bine, poate n-ar fi trebuit să fac niciun gest care să semene cu o invitaţie afară.

Urăsc stăpânirea lui de sine. îl urăsc pe Blake şi indiferenţa lui.

— Nu mai spune poate! îşi

ridică sprâncenele.

— De ce te-ai enervat aşa?

Uite, asta e o întrebare bună, la care nu am răspuns. Cum aş vrea să mă înţeleagă Blake, dacă nici măcar eu nu mă înţeleg?

Ridic din umeri, apoi mă ridic în picioare. îmi arunc ghiozdanul pe umăr, pregătită să plec. Nici măcar nu mai **vreau** sa vorbesc cu Emiah. Vreau doar să plec de aici, departe de BUl®- Sper să nu cedez în faţa lui, începând să plâng. De ce? Habar nu am.

— Nu pleci nicăieri, îmi spune pe cel mai calm ton pesi^* Ma merunt,

vorbeai™ °, $_{S}$-Î $^{Co1ıOr'}$ 0 “ ^{v}«besc cu Emiah, apoi, dacă vre'^{3} vorbeşti cu ei, i| mv„ în $_{c}$asă la un ceai.

Scanned by
CamScanner

Îmi strâng mâinile în pumni. Este evident că Blake face „lişto de mine.

Du-te naibii!

Pornesc spre uşa, dar reuşesc să fac un singur pas înainte ʟ.;ı pUikc să mă prindă **dc braţ,** înlorcându-mă spre el.

— **Nu vn-aî auzit?**

— Te-am auzit suficient de clar, dar tot plec.

— **Ba nu, nu pleci.**

– **Privește-mă.**

Eu sunt hotărâtă să plec. El e hotărât să mă împiedice să plec. Continuă să mă ţină de braţ şi mă gândesc daeâ să încep să măagit şi să devin şi mai ridicolă decât sunt deja.

— **Bex... j**

— **Bex, îl imit, însă de fapt cred că voiam să spun numele lui.**

îşi uneşte buzele într-o linie dreaptă. Acum se abţine să nu râdă, iar eu îl urăsc din ce în ce mai mult. îmi ia ghiozdanul şi îl! aruncă pe pat. Chiar are impresia că nu pot pleca fără ghiozdan?

— **Rămân dacă nu cobori, îi zic.**

Zâmbeşte cu un colţ al buzelor. Asta nu poate să însemne nimic bun.

— **Sigur.**

Mă trage de mână după el, îndreptându-se spre geam. îl deschide, apoi se apleacă. Eu rămân în spatele lui, dar o aud pe Sky vorbind cu Emiah.

— **Sky, treci în cameră, îi zice surorii sale. Emiah, nu vrei să urci? Bex vrea să vorbească cu tine.**

Sunt atât de uimită încât sper să nu îmi fi căzut maxilarul ¡1 Pe jos.

II omor.

Pur şi simpiu, o să îl omor pe Blake, o să ajung mâine în *'ar> apoi la închisoare, apoi viaţa mea va fi terminată. Dar tot o să ilomor.

s- „ Apoi îmi vine o idee mult mai strălucită, care nu e menită a ,n ri distrugă viitorul.

Nu mai bine i-aş da una când se întoarce spre mine?

L

Scanned by
CamScanner

20. Eu şi Bex? Niciod ***Blake***

O simt pe Bex încordată în spatele meu. Emiah are privirea ridicată spre mine. Pare încruntat, fără să ştie că eu chiar vorbesc scnas. La urma urmei, Bex a spus că vrea să vorbească cu el Fără ş j cobor cu. Pară sa iasă ea din casă. Aşa că, ce altă soluţie există? t

Dai, totuşi, acum e furioasă.

Mă întorc spre ea cu gândul să o întreb dacă vrea să vorbească cu Emiah sau glumea, însă ea...

Mă loveşte.

Nu îi anticipez mişcarea. Nu am timp să mă feresc. Bex pur şi simplu m-a lovit, probabil cu toata foi'ţa de care este capabilă. Obrazul mă ustura uşor şi simt un muşchi zvâcnind. Să râd? Să o imobilizez, în cazul în care are de gând să mă lovească din nou? Să o întreb ce naiba a apucat-o?

Nu fac nimic. Pur şi simplu rămân pe loc, privind-o inexpresiv.

— Vorbeşti serios? ne întrerupe Emiah.

Mă răsucesc spre fereastră, aplecându-mă uşor.

— – Nu. îmi plac glumele seci în toiul nopţii.

Poate e mai bine că nu am coborât. Sunt suficient dc nervos pe Emiah pentru că a venît la Sky la ora asta. însă asta e o problemă de care am de gând să mă ocup mâine dimineaţă, când nu voi mai avea în preajma mea o Bex nervoasă, care tocmai m-a lovit,

O parte din mine e de părere că Bex a luat-o puţin razna, lovindu-mă fără motiv. O altă parte ştie că am meri Laţ-o din plin. Nu trebuia să îi spun nimic lui Emiah. Trebuia să îmi ţin gura şi «ici să nu mă gândesc să mă duc jos şi să îl întreb care-i treaba.

—~ Du-te acasă, Emiah, îi zic cât de calm pot.

O să rezolvăm mâine (oală treaba asta. ^

O aud pe Bex pufnind în spatele meu în semn de ne mulţumire, însâ nu îndrăzneşte să spună ceva. Doai nu vor ea s «io S, nu? Ce ar avea să îi spună lui Emiah şi nu a putut saspună la Şcoală?

— Blake?

Scanned by
CamScanner

Nu îi răspund. închid geamul şi mă întorc în trecând pe lângă ea fflrfl să o privesc. ^

— Vorbeşte cu mine, îmi spune după ce mă qc **fotoliu.** **pe**

Mă aşez pe o diagonală, suspendandu-şi picioarele în îmi pun o mână sub cap şi închid ochii. cr.

— Blake?

îmi vine să pufnesc, însă mă abţin.Bex poate

*** .**

rostească numele până mâine dimineaţă,că tot nu o să îi răspund^

Nu ştiu dacă aşa sunt toate relaţiile, însă cred că nr descurc destul de bine şi fără un haos ca asta în viaţa mea. Singurul motiv pentru care nu am ieşit până acum din cameră, Lăsând- singură, e tocmai ăsta. Mă Icni că dacă o las singură, o să plece Poate o să sară din nou pe geam sau va face o altă tâmpenie de genul,

— îmi pare rău, întrerupe din nou liniştea din cameră.

Respir încet, rezistând impulsului de a-mi deschide ochii

Categoric m-am înşelat. Dacă o să îşi mai ceară scuze o singura dacă sau o să spună orice alt cuvânt, o să vorbesc cu ea. Nici măcar nu sunt nervos. Nu e nici prima şi probabil nu o să fie ultima data când o să fiu lovit de o fată. Diferenţa c că de data asta îmi pasă. îmi pasă, pentru că dacă m-a lovit, asta înseamnă ca am înfuriat-o. Sau, mai rău, că am rănit-o.

Şi nu vreau să fac asta. Nu ei.

Pentru că Bex n-a fugit şi nici nu mi-a spus ce persoană groaznică sunt.

— Biake, îmi pare rău, bine? Ce vrei să fac ca să vorbeşti cu mine?

Logica din mintea mea a deraiat.

Nu mai vorbi, altfel o să vorbesc cu tine.

Mă aşez mai comod. Nu mă străduiesc să adorm. Ştiu nu o să pot face asta atâta timp cât Bex continuă să pufneasc㠎mbufnată.

Când ai de gând să încetezi sâ mai dai în mine? Nu & alta, însă e deja a două oară când o faci.

Tini deschid ochii şi îmi fixez privirea asupra ei. Stă mat •roapc de mine decât credeam şi mă priveşte uimită, ca şi cum nu vşiopfi] ăă spun as La.

Scanned by CamScanner

Se pare că, ia urma urmei, reuşeşte să îmi consume şi „Uimii fărâmă de răbdare pe care o deţin. Am înţeles că m-a lovit neutru că a crezut că ani dispărut în mijlocul nopţii. înţeleg şi de ce jn_j lovit acum. Vreau doar să ştiu dacă mai are de gând să o facă pe viitor, ca să ştiu să fiu în gardă şi să mă feresc la timp.

— Eu...

Orice vrea să spună, nu o face. Buzele îi rămân între deschise, dar nu mai scoate nici un sunet.

— -Da, Bex? Tu ce? Mai ai de gând să dai în mine de multe ori?

— N-am vrut, izbucneşte dintr-odată.

— Ba eu cred că ai vrut.

Mă repoziţionez cu picioarele pe podea. îmi frec palmele, apoi le aşez pe genunchi, aplecându-mă spre Bex.

— îmi pare rău, şopteşte pe un ton răguşit.

— N-am nevoie de scuze, îi zic. Nu asta am cerut.

— Atunci ce vrei să spun?

— Dacă mai ai de gând să mâ loveşti.

— **Mai ai de gând să mă scoţi din sărite?**

Mă încrunt.

— Da. Probabil că da.

— **Atunci da, îmi răspunde zâmbind. Probabil că da.**

Îmi trec o mână prin par şi decid că e timpul sa o las mai moale, Nu de alta, dar se pare că atitudinea mea defensivă îşi face apanţia, iar Bex nu are habar de partea aia din mine. Nu mai am chiar atât de mult până ce să îi spun ceva care mai mult ca sigur nu o sa îi placă, aşa că mai bine renunţ şi tac.

La drac LI'! De când am început să găsesc partea asta cu acaful mult mai ademenitoare decât vorbitul?

Be când nu vrei sâ o pierzi pe Bex. **c. Nu î-a cerut nimeni părerea la vocea enervantă, dar se pare totvrea să îşi ofere opinia.**

Oricum, zic în cele din urmă. Ce a fost aia?

Ce a fost ce?

Face o fată atât dcinocentă încât trebuie să privesc în a|(_

PuteCtpnnvttrnon St când sigur că nu o să mâ ^

*^£sa% «ui Emiah cs sum aici_

— **Şi? . . . .**

Si te-am rugai să nu spui nimănui.

— **Da, penîru că nu voiai să afle Hailey. Chiar crezi că Emiah o să meargă la tine acasă şi o să îi spună surorii**

Scanned by CamScanner

A-

Stophanfo

l»

taie unde

eşti? **8**

XT « ■

îşi freacă *^ntcbraidc* cu palmele. Nu îmi răspunde. Probabil îşi da seama ca am dreptate.

— Serios, Bex. îţi faci prea multe griji. Cred că, la f$_{e}$] $_{ca}$ mine de altfel, Hailey e ultima persoană cu care ar vorbi Emiah.

— Probabil ai dreptate, mormăie destul de nemulţumită, Seara asta a început oarecum bine, însă acum mi se pare că aerul dintre noi se încarcă din ce în ce mai mult cu tensiune. Mi se pare că relaţia noastră atârnă din nou de un fir incredibil de subţire.

— Am dreptate, aşa că nu te mai gândi la asta. Bex nu face altceva decât să încuviinţeze.

— Şi poate tu şi cu Emiah ar trebui să vorbiţi odată şi să rezolvaţi orice ar fi între voi. Nu crezi, Bex?

Ridică din umeri.

îmi muşc limba şi încep să mă uit pe tavan.

— Ai putea să o faci acum, îi sugerez.

Cum să o fac acum, dacă tu l-ai trimis acasă?

— încă e aici.

Bex nu " aude vocea teribil de stresantă? Se ■ncnmta.rotmdu-şi privirea spre geam

— Mda, îi zic. încă e aici '

Continua să mă caice pe bătături, ***adaug în minte.***

lui Emiah? **CU me,' e? De ce e5$^{£i}$ atât de pomit împotriva** împotriva nimănui$^{1R!POtriVa}$ Emiah? Re$_{P}$et_ Nu sunt $^{P^{0}}$""'

Scanned by
CamScanner

Şi a tuturor. Realitatea e că nu suport aproape pe nimeni de pc aici încerc, dar chiar nu pot să o fac. încerc şi să o scot la capăt cU Box. însă nici asta nu merge prea bine.

— Bex, îi oftez numele. Tu ai vrut asta, îi reamintesc.

— Ce am vrut?

Mi-e dor. Pur şi simplu mi-e dor de casă, iar în starea în care sunt acum, aş putea chiar să îl sun pe tata şi să îi spun că vreau „ă mă întorc. Că m-am înşelat şi că asta a fost o idee incredibil de proastă. Că Sky poate să rămână până când se încheie semestrul, dar că eu vreau şi trebuie să mă întorc acasă.

Nu ştiu ce am crezut, dar e evident că m-am înşelat.

Asta nu o să meargă niciodată.

Eu şi Bex? Niciodată.

— Să vorbesc cu tine, îi spun. Tu ai insistat să o fac, iar când în cele din urmă am făcut-o, mi se pare că ai început să fii mult mai nefericită decât erai înainte. Mi se pare că era mai bine când mă limitam doar la a-ţi trimite nişte mesaje.

Mă priveşte confuză. Se ridică de pe marginea patului şi începe să se plimbe prin cameră.

— Nu spune asta.

— Doar că e adevărat, îi răspund, ignorând ce vrea ea să
fac.

Ea vrea să tac. Asta vrea Bex să fac.

— Nu e adevărat! Pur şi simplu încerc să te înţeleg, însă mi se pare că de fiecare dată când îmi spui ceva, mai mult mă derutezi. Nu îmi spui nimic până la capăt. Habar n-am cine eşti şi ce vrei.

Sunt Blake şi vreau să mă întorc acasă.

Asta ar suna teribil de prost, aşa că nu i-o spun. Mă Mulţumesc să tac, aţintind privirea în jos.

— Nici acum nu ai de gând să mai spui nimic?

— Ce ai vrea să îţi spun?

— Ceva. Orice.

n —- Cam asta am făcut. Ţi-am spus ceva şi orice. Aparent u e suficient de bine, aşa că îmi pare rău.

înţ încetează să se mai plimbe. Se opreşte în mijlocul camerei, roân du-şi privirea spre mine.

- Pentru ce îţi pare rău? mă întreabă încruntată.

Scanned by CamScanner

Scanned by
CamScanner

2i W

_ Pentru <* «» nu o să meargă niciodată. E o ^ Bex. aşa că tas-o b»'®' , j rinde o mână cu cealaltă şi se .

nu vrea să o lase baltă. Am ajun. sj q cunosc suficient de bine încât să ştţu ca Bex nu o sa o lase balt5 decât n clipa în care o să îi spun tot ce am de spus, verde h % Mă enervează asta la ea. Mă enervează ea de fiecare data vrea s5 audă tot ce am de spus, chiar şi atunc. cand eu nu ma stmt în stare să o fac.

T „ . , A ,

Exact ca în secunda asta. Nu ma simt m stare sa n spun câ noi am fâcut o greşeală, încercând să fim împreună. Nu pot, pentru că nici măcar eu nu cred asta.

Ceva se agită în interiorul meu. Vocea teribil de enervantă încearcă să mă avertizeze că sunt nebun şi că nu gândesc logic. Că ce urmează să spun nu are absolut niciun sens, însă eu m-ani hotărât deja.

Oricât de greu mi-ar fi, Bex era mai fericită atunci când nu vorbeam cil ea.

Nu poate fi chiar atât de greu să ne întoarcem acolo... nu?

— Noi, spun în cele din urmă, simţindu-mi gâtul uscat. Noi nu putem fi împreună, Bex.

Clatină din cap. Nu e de acord cu mine, dar ştiam asta deja. Nici măcar eu nu sunt de acord cu mine.

— Aşa că îmi spui asta acum?

E furioasă. Furioasă în modul specific ei, aproape de a izbucni în plâns furioasă.

Când ar fi trebuit să îţi spun asta? ce ac <m DaCă a? Îl1Ceta să mă comPort ca un nesimţit, probabil tot Să rzrr mat blând›însă 0 Bex trebuie să încerce frumos cu ea ^ mmC *m* o înîeîeaSa asta dacă o să vorbesc

— Nu ştiu.

Ime^iaUiimT ^ *m* &m nevoie de prieteni. Sau de o iubita, încât începe să sârum ^ SPUn 3Sta› ⁎mi mu?c *dmba* atât de tare P S3nSereze- încă nu a început să plângă. D*

Scanned by CamScanner

— **Chiar îmi pare rău.**

™ ■* llaiba! **ţipa mine, de-a dreptul furioasă** ICU**m Trebuia e gândeşti la asta înainte să începi să vorbeşti cu „„ne! Trebuia sa te gândeşti la asta înainte sa îmi spui că mă placi, înainte sa mu saru(i. Blake! Ce naiba a fost în mintea ta? A fost un joc de la bun începui? Ai vrut să ajung să simt ceva pentru tine, ca mai apoi sa mu demonstrezi că tu simţi absolut nimic şi că eşti un...**

Se opreşte. Mintea mea a memorat fiecare cuvânt din discursul ei, iar acum îl redă. Sacadat, blocându-se îa fiecare propoziţie. Nu-mi pasă de insultele ei. Dacă vrea să mă facă în toate felurile, nu o condamn.

Nu mă pot gândi decât la un singur lucru. La ultima parte din tot ce mi-a spus, aşa că o întreb;

— **Simţi ceva pentru mine?**

— **Ce contează ce naiba simt pentru tine?!**

Pentru că eu...

— **Nu contează.**

îmi doresc să existe cineva care să-mi poată închide gura. Spun numai tâmpenii. Nu ştiu cum am ajuns aici. Acum câteva ore eram în regulă. Eram dispus să mă gândesc să rămân aici, iar acum nu mă pot gândi la nimic altceva decât la cât de mult îmi doresc să raă întorc acasă.

Chiar sunt atât de idiot încât i-am spus asta.

Bex probabil că mă urăşte în secunda asta, Probabil că îşi doreşte să îmi mai dea una, iar eu cu siguranţă nu o învinovăţesc.

îmi ridic privirea, însă Bex îşi fereşte «hi. după o secundă. Acum nici măcar nu mă mai poate pnv. ta ochi. Mă mtrebeeof. ᵛfeut până acum la mine. Ce o fi văzut ui fiecare secunda m ,
de pur şi simplu nu m-a lăsat în pace.

— **Ba tocmai asta e, îmi spune. Conteaz .**

— **Pentru că tu ai impresia ca e real.**

— **Am impresia? a fixată în jos, asupra**

Nici acum nu mă priveşte. *V*
fetelor pe care le tot frământă. .

Mă ridic de pe fotoliu **ş.** mă **mdrept** spre ea.

__ Da. Ai impresia. Habar n-ai cine sunt cu adevărat, v 1 i ii—ţ i tn'ite lucrurile surit peifecte. ᵐ'ᵐ Nici alta nu îmi vine să cred că am spus-o Nu vreau să 0 rănesc, dar nici nu fac nimic că să împiedic cuvintele ta.oase.

Ce *mama dracului te-a apucat.*

Bex trebuie să stea departe de mine. Asta m-a apucat

_ Ai dreptate, pufneşte. în lumea mea totul e roz şi

Scanned by CamScanner

de unicorni.[202] _ .

De ce mă îndrept spre ea, în loc sa ies?

— Bex, am încercat. Bine? De fiecare dată s-a întâmplat să I apară ceva sau cineva şi, de cele mai multe ori, persoana aia a f_{0s}, Emiah. Cred că ar trebui să rezolvaţi orice e între voi.

— Nu e nimic între noi! ţipă.

— Dacă vrei să rămâi aici, poţi să **o** faci. O să doîm în altă cameră câteva zile.

— Tu chiar crezi că vreau să rămân aici după toate lucrurile pe care mi le-ai spus?

Clatin din cap.

Deşi nu vreau să recunosc, o admir, M-am apropiat suficient de mult de ea ca să văd că ochii îi sunt înlăcrimaţi, dar nu plânge. Probabil vrea să mă înjure, dar nici asta nu face.

Se roteşte şi îşi ia ghiozdanul de pe pat. Pentru a doua dată. De data asta o las să plece. De data asta, nu cred că am de ales.

— De ce faci asta acum?

Se opreşte în dreptul meu. îmi trec o mână prin păr şi desigur că mă pregătesc să spun o prostie şi mai mare decât toate la un ioc pe care le-am spus în seara asta.

A Pentru că o să mă întorc acasă, Bex. N-am niciun motiv sa rămân aici, iar Emiah nu pleacă nicăieri.

c>; ~ ce ar ^e"a **dreptul neaşteptat din** partea **ta,** Blake[1]? **S» irm spu, adevăml, nu să te tot legi de Emiah.**

înainte ^ a(? UŞ Vrea să ** ˢPᵘⁿ adevărul, nu o fac. lese pe mamtesi pncmacar sămăgândesc care e adevărul.

mă cunoască fi"?" Eândit Că Bex era mai fericită 1 toainte si vorbesc. Aşa că m-am gândit că ma. W

Scanned by
CamScanner

lăsa-o hi pace, pentru ca evident mai mult ne-am certat decât oricc altceva.

Evident, eu nu sunt capabil de o relaţie.

Nici cu ea, nîci cu altcineva.

Mă trântesc pe pat, îmi frec faţa cu palmele şi rămân cu ochii îuchişî.

Am lăsat-o să plece. Nu mai aud nici vocea lui Emiah şi nu vreau să mă gândesc că poate Bex o să rămână Ia el în seara asta sau în următoarele.

Pentru că nu am dreptul să fac asta. Bex nu e a mea, Bex nu îmi mai e nici măcar prietenă ca să am dreptul să-mi fac griji pentru ea.

— Biake?

Dau să spun ceva, dar mă răzgândesc, E suficient că am făcut-o pe Bex să mă urască. Nu vreau ca Sky să facă acelaşi lucru. Asta dacă nu cumva nu mă urăşte de ceva timp.

— Ce faci?

închide uşa în ei şi străbate camera. Se aşază pe pat, în laterala mea. îi simt atingerea pe umăr.

— Minunat, îi răspund.

— Ce s-a întâmplat?

— Nimic,

— Sigur. Te şi cred. Ce s-a întâmplat?

— Nimic ieşit din comun, Sky.

Te-ai certat cu Bex?

îmi rotesc capul spre ea, deschizând ochii.

— Vezi? Nici măcar ţie nu ţi se pare ieşit din comun.

— Da. Pentru că tu ai prostul obicei să te cerţi cu toată luiTiea şi să spui cele mai tâmpite lucruri pe care le poate spune c*neva, Aşa că, ce i-ai spus?

De când e sora mea atât de înţeleaptă?

— Că nu o să meargă şi că a fost o greşeală.

— Tipic, pufneşte ea. Tipic vouă, Blake.

— Tipic nouă?

, — Nu e vina ta, e vina mea, se maimuţăreşte ea. E pentru 6ltleie tău, continuă.

Zâmbesc cu un coiţ al buzelor, însă sunt de acord cu ea.

Scanned by
CamScanner

^Piianî*,

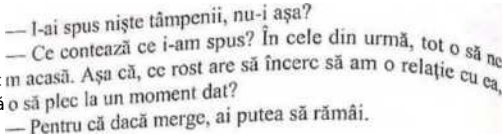
— I-ai spus niște tâmpenii, nu-i așa?
— Ce contează ce i-am spus? În cele din urmă, tot o să ne
întoarc m acasă. Așa că, ce rost are să încerc să am o relație cu ea,
e dacă o să plec la un moment dat?
tot — Pentru că dacă merge, ai putea să rămâi.

— Nu ar fi mers.

_ De unde știi?

_ Blake, oftează ea. Știu sigur că daca aș fi fost tu și aș fi dat peste o persoană ca Bex, care să stea prin preajma mea, n~aș fi renunțat la asta atât de ușor. Serios. Daca_a? fi fost la fe] de insuportabil ca tine, aș fi făcut tot posibilul sa nu n enervez pe cei cărora le pasă de mine.

— Nu-i pasă de mine.

Mă enervezi, mă atenționează ea, dându-mi un pumn în umăr. Vrei te rog să te concentrezi?

— Asta fac.

— Asta faci, pe naiba!

— Asta fac, Sky. Lăsând la o parte faptul că sunt un idiot fara precedent, mi se pare că Bex trebuie să își dea mai întâi seama ce e între ea și Emiah.

— Lasă-l pe tatuat. Ce e între tine și ea?

Asta ar fi un moment potrivit să o întreb pe Sky, dc fapt, care-i treaba cu ea și Emiah, însă nu o fac.

— De ce apari în cele mai proaste momente? o întreb.

— Apar când ai nevoie de mine.

îmi zâmbește larg, ferindu-și la o parte o șuviță de păr de pe față.

— Și de unde știi asta, mă rog?

— Intuiția, ridică din umeri.

îmi arcuiesc o sprânceană, îndemnând-o să îmi dea un răspuns mai plauzibil decât ăsta.

—- Bine, fie, oftează. De obicei, când o văd pe Bex nervoasă. Ar trebui să te ridici și să mergi după ea.

— **Nu.**

apoi se înbpnCFUnt^ ^ktină din cap în semn de dezaprobare' apoi se întinde lângă mine.

Eşti un idiot.

Scanned by
CamScanner

—Viirtvşli'[111] mint[1] **Ain spus multe tâmpenii. N-o să mă ierte.**

— **Habar n-ai ce prostii vorbeşti.**

—- De unde ştii că sunt prostii?

— **Intuiţia* îmi spune din nou. Du-te odată!**

—- Nu înseamnă nu, Sky. Dacă vrei sa stai aici, taci odată din gură.

— **Cum ziceam, mormăie ea, eşti un idiot. Nu-mi vine să aed că suntem fraţi.**

— **Nici mie, îi zic, alegându-mS cu un cot în coaste.**

— **Serios că nu mergi?**

— **Nu merg.**

O să ies să îmi cumpăr un pachet de ţigări mai îndată.

Nu o să mai vorbesc niciodată cu Bex.

Nu o să mai vorbesc cu nimeni.

Scanned by
CamScanner

Scanned by
CamScanner

7J Credeai că simt ceva pentru tine?

Bex

În momentul de faţă, Blake poate să vină să îşi ceară mai bună scu? ă din univers, că tot nu l-aş tenta.

Poate ar fi trebuit să stau sa îl întreb care e de f problema lui, însă m-am săturat. Ara impresia că eu sunt căreia îi pasă şi mi se pare că oricum m-a lămurit în legătură cu problema asîa.

Eu am sentimente pentru el, el nu simte nimic pentru mine. E atât de simplu şi îmi vine sa mă bat singură pentru că am fost atât de idioată încât nu mi-am dat seama de lucrul ăsta mai devreme.

Ce să spun acum? Că c numai vina lui Blake? Poate e şi vina mea. Cine ştie ce am făcut. Dacă am făcut ceva. Habar n-avn. La urma urmei, Blake nu prea e tipul care să stea, .să vorbească şi să explice ceva. Iar eu nu ar fi trebuit să mă bag într-o asemenea „relaţie" de la bun început.

îmi şterg lacrimile cu dosul palmei şi aproape mă împiedic de Emiah care stă la baza scărilor.

— Emiah? întreb nesigură, deşi ştiu ca nu prea are cine altcineva să fie,

— J3ex? mă întreabă încruntat.

— Eu sunt, îi confirm.

Rămân stingheră în picioare, neştiind ce să fac. Nu vreau să mai petrec niciun singur minut în plus în apropierea lui Blake, însă Emiah e chiar aici. Poate ăsta e un moment la fel de bun ca oricare altul ca să stau şi să vorbesc cu el.

— Ce ai păţit?

Se ridică brusc. Nu îmi place încruntătura pe care o

afişează. Nu îmi place, pentru că mi-e cunoscută. Cum Doamne am reuşit să dau peste doi oameni care au un temperam^[1] asemănător? Şi cum Doamne au ajuns amândoi să fie prieten» mei. Cum? Normal că Divinitatea nu se deranjează să îmi ofere »» trebuie să mă §ândesc singură şi să vin cu W»' ce St ' î Care am nevoie ∗• care m-ar face să înţeleg n® t»"[6] ce s-a întâmplat m ultima vreme în viaţa mea

— **Unu la mână, de ce naiha +■* un dc pleci? Şi... trei la mână, ce cau|i?a BTakJ™'^ D°'13 li zâmbesc. Nu am *do n* A -***

întrebare, însă nici nu vreau să îlpHvesc ^ '3 s5l•Ue " br.vesc 'ncruntată şi să îl scot din

— **Bună şi ţie, îi spun în ce,e djn urmă Vrej calmezi? Nu s-a întâmplat nimic,**

îşi arcuieşte o sprânceană, aşteptând să îi ofer un

Scanned by CamScanner

\ oriH'şk* ai mi$_{ni}$.

)7

răspuns măcar la una dintre întrebări.

— Nu vrei să plecăm de aici? îl întreb când văd că el nu mai spune nimic.

Nu neapărat, clatină din cap. Mai întâi spune-mi ce s-a întâmplat şi de ce eşti aici.

Tu de ce eşti aici? ridic tonul la el, deşi nu asta am vrut.

— Am venit să văd ce face Sky, îmi răspunde indiferent. Faptul că mi-a răspuns reuşeşte să mă blocheze pentru o clipă. Cumva, nu mă aşteptam ca Emiah să îmi răspundă la întrebare. La urma urmei, diferenţa dintre el şi Blake nu e colosală. Eu pun întrebările şi niciunui dintre ei nu răspunde la ele. M-am obişnuit cu asta.

— A... bine?

Nu asta trebuia să spun, Emiah îşi trece o mână prin păr, apoi se întoarce cu spatele. Face doi paşi în cealaltă direcţie, apoi vine din nou spre mine.

— Bex, poţi să îmi spui ce s-a întâmplat sau pot să merg să îl întreb pe Blake.

îmi ridic sprâncenele, încrucişând braţele ,a piept.

— Da, pentru că voi doi vă înţelegeţi din cale afara de bme ŞÎ chiar ţi-ar răspunde la întrebarea asta.

— Crede-mă, o sa îmi.

ra*kp^e că, de dor mj.a fost de îmi zâmbeşte ar°Salf în senSul în care, de ^mbetul ăsta cu un colţ al buze. •

; jm ,u

e^mplu,mi-e acum dor **de** zâmbetul lu. **Blake.** Nu. i 5

fost dor de Emiah.

Sunt aşa o idioată!

măapropii deEmiah

Fără să mă gândesc prea j strângcât pot de $|K sar în braţe. îmi aşez braţele mjuru! Iu. »

Scanned by
CamScanner

m?ES^ cu un singur braţ Tot s ceva. Emiah n_u e > t'ă fie prea încântat de îmbrăţişa* saualte gesturi de afec «J Pentru ce a fost asta? ma mtreaba, deşi eu $î_{nc}$j"'e' agăţată de el.

Mi-a fost dor de tine, recunosc.

Pufneşte într-im stil caracteristic lui. Mă retrag • îndrăznesc să îl privesc. încercând să giucesc cam în Ce ape ! scaldă prietenia noastră. Orice unnă de încruntare i-a $di_{spărilt}$ e dacă mă străduiesc, pot să văd o urmă de zâmbet.

*

— Serios, îi spun. Nu vrei să plecăm de aici? Promit că îţi răspund la orice întrebaie vrei lU-

— La orice întrebare vreau

eu? încuviinţez.

— Bine, ridică indiferent din umeri. Speram să mă bat cu cineva în seara asta.

îi dau un pumn în umăr, apoi îi fac semn să plecăm de aici. Cu cât mai repede, cu atât mai bine.

— Nu cu tine, îmi spune.

— Nu vreau să mă bat cu tine.

— M-ai lovit, rânjeşte în timp ce îmi ia ghiozdanul de pe umăr.

— Am uitat cât eşti de idiot.

— Nu e vina mea că nu ai mai stat cu mine.

Mă răsucesc brusc spre el, încercând să îmi dau seama dacă se ascunde ceva în spatele cuvintelor sale, însă nu observ mcio urma de răutate pe chipul lui. E pur şi simplu un lucru pe care

l- a spus – cum spun eu muite [ucruri, de altfel – fără să se gândească prea mult înainte.

— Scuze. Clatin din

cap, oftând.

rmmji n $^{dre}P^{tale}$> îi spun, renunţând la orice fărâmă de orgoliu. O meritam.

că trebuia ^ 3Sta am vrut să spun- Adică> pi°^'

să Iţi reproşez la un mome^t dat ! ca m**

Scanned by
CamScanner

l1^U cjar LUI am vrut să o Fac să sune aşa.

|,ltt ' Nu mă pot abţine, aşa că .îi zâmbesc. O luăm la stânga pe -idă, deşi nu ştiu unde mergem. Nu îl întreb nimic pe Emiah. '-'iccră să Iun nici măcar nu îmi pasă unde mergem. Eu oricum nu 1 lllUic să merg acum şi nu vreau decât să stau şi să vorbesc cu el.

:lt1 Şi să uit dc Bîake.

Asta e un lucru pe care chiar îmi doresc să ştiu cum să îl lac.

Cum pot să îl uit pe Blake, dacă eu am fost suficient de naivă încât să mă gândesc, chiar şi pentru o clipă, că Blake ar fi putut la rândul lui, să simtă ceva pentru mine?

— Te iert, îi zic. Să zicem că te iert, continui să mormăi.

— Eşti bine, Bex?

Clipesc din ce în ce mai des, încercând să împiedic lacrimile să o ia la vale pe obraji. De ce trebuie să mă întrebe Emiah aşa ceva? încerc să fiu bine. Chiar încerc să îi zâmbesc şi să mă comport normal, dar nu cred că o să pot face asta dacă el continuă să mă întrebe dacă sunt bine.

Pentru că nu sunt.

— Da, îi zic. Sunt bine.

— Mai ai puţin şi plângi pentru că eşti bine?

Mă încrunt, însă nu îl privesc. Dacă o să fac asta, probabil cbiar o să încep să plâng.

— De unde ştii tu că mai am puţin şi plâng?

— Pentru ca te cunosc. Şi pentru că ai o voce smiorcăită.

— Foarte drăguţ din partea ta, pufnesc. Putem vorbi despre altceva?

— Cum vrei, mormăie la rândul lui.

Trebuie să încep de undeva, însă nu ştiu de unde. Mi se e că a trecut o veşnicie de când am vorbit ultima dată cu el. De c&re ^ nU am^ntesc care a fost ultima conversaţie reală pe pe am Purtat-o cu Emiah. Nici despre ce a fost. Poate a fost cea indif ^ am avut"° în prima zi în care a apărut Blake – pe atunci N^erentul- Poate mai târziu când m-a salvat din faţa idiotului de ai1' ^0ale înainte de asta. Chiar nu ştiu.

Scanned by
CamScanner

I

Scanned by
CamScanner

şi sky? întreb, încercând să găsesc cev[210]a despre [e omoară curiozitatea?

— Ce e între tine feUfc.nribcMli'unul ^"'^zâmbeJeleMea pe ^^"ÎmTSÎca'indifeent ce lucru îmi trece acum prin minte în legătură cu el şi Sky, ni5 înşel.

— Deci? insist

Ridică din umeri, apoi îşi scoate pachetul de ţigan din buzunarul de la spate al blugilor. E la fel de turtit ca întotdeauna.

— Nu e nimic între mine şi Sky, îmi spune în timp ce îşi scoate o ţigară din pachet.

— Nu e nimic între tine şi Sky? repet.

— Nu. Nimic,

Îl privesc la fel de confuză precum mă simt.

— Cum adică nu e nimic între voi doi?

— Asta am spus, Bex. Că nu e nimic între noi. Nu ştiu ce impresie ţi-ai făcut tu sau la ce te gândeşti, dar tc înşeli.

— Probabil mi-am făcut aceeaşi impresie ca şi Blake, zic | fără să vreau.

^ Plescăi nemulţumită din buze. Nu am vrut să îl aduc pe Blake în discuţie. Nu am vrut să pomenesc numele lui Blake, aşa că, de ce am făcut-o?

ţâmpit. Ştiu că între tine Şt Blake e ceva, Bex, însă tipul e un r

— Era, mormăi.

— Poftim? |

să renunţ^a încăpăţânare ş, o să vorbesc cu Emiah renunţ^a încăpăţânare CaP' Că m"a auzit foarte dar o |

=. A»

impresia că a fost o greşeală Vreodata ceva> Pentru că ei are

Si «Mi. «...

Irage cu toată puterea din ţigară

Scanned by
CamScanner

înjuram. Doar atât.

— Vorbeşte şi tu mai

Doar atât? Minunat. Asta îmi lipsea. întâi Blake, acum gnuah. Ce îi apuca de simt nevoia asta să sară unul la celălalt din cc|e mai stupide şi iraţionale motive sau să se ia unul de celălalt?

— Hai să mergem.

îl prind de braţ, forţându-l să o ia din loc.

— Bex...

— Nicio Bex, îi zic, ridicând din umeri. Trebuia să mă aştept la asta. Trebuia să mă fi gândit de la bun început că nu pot să ani o relaţie cu un tip care în jumătate din timp nu vorbeşte.

— Cu un tip care în jumătate din timp e un cretin? Mda. Nici eu nu cred.

Nu ştiu ce aş putea să îi răspund, aşa că nu spun nimic. Pe de o parte, aş putea să îi iau apărea lui Blake şi să îi spun lui Emiah ca şi-a format o impresie greşită despre Blake, însă pe altă parte, sunt prea nervoasă ca să îmi pese ce spune Emiah despre el. Vrea să îl insulte în toate modurile posibile? S-ar putea să îl ajut. Ştiu că sunt o persoană îngrozitoare în clipa asta, însă Blake...

M-a rănit.

Şi fac tot posibilul să nu mă gândesc la el şi să nu plâng.

— Unde mergem? îl întreb pe Emiah când în cele din urmă văd că am început sa o cotim pe străzi cu o oarecare direcţie.

Cel puţin pentru Emiah, pentru că eu iar sunt la fel de pierdută ca de obicei.

— La mine, îmi răspunde pe un ton lipsit de inflexiuni.

— La tine? repet bâlbâindu-mă puţin.

— Presupun că nu vrei să mergi acasă la ora asta şi dacă nu cumva ai alte planuri pe seara asta, ar cam trebui să dormi, Bex. E târziu şj te plimbi în pijamale în toiul nopţii.

Mă opresc şi mă studiez. Are dreptate. Sunt în pijamale, amănuntul asta mi-a scăpat din vedere. Poate că furia mi-a 1 ^ceţoşat vederea. Insa...

— Nu ştiu dacă vreau să merg la tine, şoptesc.

— Stai liniştită, Bex. Nu e nimeni acasă, iar eu nu sunt atras de tine în modul ăla. Eşti în siguranţă.

r- Am auzit destul de clar ce a spus. Mă opresc din nou. în 1 mil l asta, nu ştiu dacă o să reuşesc să mai dorm pe

Scanned by CamScanner

A. Stephanic

undeva în

Scanned by
CamScanner

noaptea asta. în ritmul asta, nu ştii. dacă o să mai ajung undeva ítl seara asia.

— Bcx, eşti bine?

Emiali se întoarce, oprindu-se în faţa mea. îşi coboară capul la nivelul feţei mele care e mult mai jos şi mă priveşte nedumerit. Ani nevoie de ceva timp ca să îmi adun gândurile, pentru că acum s-au împrăştiat în toate direcţiile. Cuvântul pentru a descrie ce simt acum e uşurare. Dar sunt tentată să folosesc şj confuzie, pentru ca... Emiah mi-a dat de înţeles altceva. Probabil. Nu mai ştiu şi nu mai cred nimic, aşa că, aparent, singura soluţie la care trebuia să recurg de la bun început, e să vorbesc cu el odată şi pentru totdeauna.

Un lucru pe care n-ar fi rău să îl înveţe şi Blake!

— Bex?

Ridic un deget, îndemnându-l să mai aibă răbdare un minut. îmi zâmbeşte, încuviinţează, apoi se dă un pas în spate. îşi bagă mâinile în buzunarele de la blugi şi începe să se plimbe absent dintr-o parte în alta.

— Emiah? întreb nesigură.

— Da?

îşi ridică privirea spre mine.

— Sunt confuză, râd.

Doamne, încruntat mai e!

— De ce?

— Pentru că... Eu...

Nici măcar nu pot să îl întreb. Am curajul unei găini.

— Credeai că simt ceva pentru tine?

Şi direct. încruntat şi direct. Nu e o noutate, doar că în ultima vreme nu am prea stat în preajma lui, aşa că asta mă surprinde oaiecum. încuviinţez şi aştept ca el să mai spună ceva, pentru ca eu nu ştiu ce. Mă simt penibilă şi mă mir că încă nu a început să râdă de mine.

— De ce ai crezut asta?

rvtnts lar Em*?h vrea ca eu să vorbesc cu el şi să îi explic. încurcamr*kmai-1¹ Tl] P¡aCC t0ată treal3a asta cu vorbitul. Mai m[at]

cazul lui Bbke ^ i*escurcl Cel Put[in]> asta s‹a 'mtâmpia‹în ake› msa Emiah nu e Blake.

i

Scanned by
CamScanner

— iln-lf Nu ştiu. Asta ini-ai dat de înţeles.

îşi mai aprinde o ţigară.

— Putem vorbi despre asta în timp ce mergem?

— Sigur.

Se pare că, ia urma urmei, ne îndreptăm spre casa lui Emiah- Sper să fie ultima oprire pe seara asta. Sunt dărâmată emoţional şi nu ştiu cât mai rezist iară să cedez. Nici fizic nu sunt într-o condiţie prea bună. Nu ştiu cât am mers de Ia Blăke până aici sau de cât timp, însă mi se pare că am străbătut jumătate de oraş. Tot ce îmi doresc este să nu merg mâine la şcoală şi să stau. Pur şi simplu să stau şi să îmi dau seama ce vreau, pentru că sigur nu îl vreau pe Blake acum.

— Mi-ai tot dat impresia asta, îi spun. Adică... – îmi trec nervoasă o mână prin păr – mereu spuneai lucruri şi reacţionai ciudat.

— Când erai prea dezbrăcată? Mda. Pentru asta sunt
vinovat.

— Da, ăla e unul dintre cazuri.

— Când te tot întrebam dacă nu vrei să faci sex cu mine?

— Ăsta e alt caz, pufnesc.

— Aia era o glumă.

La început aşa mi s-a părut şi mie, însă apoi... De ce a încetat să mi se mai pară o glumă? Doar din cauza că Brandon sau
Kate ar fi sugerat altceva? Pur şi simplu i-am crezut?

— Altceva? mai vrea el să ştie.

O mai cotim o dată la stânga şi recunosc strada pe care stă Emiah. Nu ştiu câte felinare sunt pe stradă, însă nu funcţionează mici măcar jumătate. Nu e prima dată când vin aici şi ştiu că nu e Un cartier destul de prietenos. Dacă aş avea de ales, nu aş vrea să .mă aAu noaptea pe străzile astea. Mă agăţ de braţul lui Emiah, lPtndu-mâ de el. El râde, conştient de faptul că mă tem.

— Altceva? Nu ştiu dacă a mai fost şi altceva.

pr Nu pot să cred că te-ai gândit la asta, râde de mine.

jj ° . i l sunt vinovat de toate lucrurile alea, însă dacă nu erau pur erau manifestări de îngrijorare, Bex. Adică, fii ***■ E plin de cretini pe la şcoală. Nici acum nu ştiu ce am ' de eşti prietenă cu mine, pentru că ştii că nu prea avem

Scanned by
CamScanner

A. Stephanie

lucruri în comun. Aşa că, atunci când a apărut Blake, cred că m gândit că ai ajuns şi tu la aceeaşi concluzie ca şi mine, aşa că te " lăsat în pace. Dar pârâ atunci, am vrut doar sa te ştiu în siguranjg.

Ceea ce îmi spune Emiah are şi nu prea are Sens Explicaţiile, scuzele şi manifestările de afecţiune nu aU f0st niciodată punctul lui forte, aşa că nu îi cer să îmi explice mai bine de atât. Prieten şi îngrijorat. Asta trebuie să leţin din tot ce a spus el.

— La ce concluzie?

— Că nu prea aveai motive să fii prietenă cu mine.

— $i cu el am? mă răstesc Ia el. ^

— Asta n-am de unde să o ştiu. îmi pare rău dacă ai crezut asta, Bex. De fapt, îmi pare rău că nu ţi-am spus ceva mai demult, dar nu m-am gândit că tu... Doamne! Cred că încercam doar să te ţin departe de idioţi şi am reuşit să-ţi dau de înţeles altceva.

începe să râdă şi mă tem că o să trezească jumătate din cartier. îi dau un cot în coaste, dar asta nu îl opreşte. Nu se opreşte nici măcar când ajunge în faţa uşii şi începe să îşi caute cheile prin buzunare. Normal că habar n-are unde le-a pus.

— Dormim pe scări? ÎI întreb, începând să bat din picior.

— Răbdare. O să le găsesc.

Le-a găsit, dar pentru asta a fost nevoit să scoată tot ce avea prin buzunare. Cred că am văzut şi un prezervativ pe acolo. Descuie uşa şi aşteaptă să intru.

— Am uitat să îţi spun...

— Ce?

îl privesc, aşteptând un răspuns. Are o expresie extrem de stânjenită şi evită să mă privească.

— Emiah, ce naiba?

Sper că nu ţi-e chiar atât de frică de întuneric. Maică' mea a uitat să plătească factura Ia lumină.

— A uitat?

— Asta zice ea.

Chicotesc, pentru că nu ştiu ce altceva să fac că să nu se mai simtă atât de stânjenit.

— Emiah, vorbeşti cu mine. îţi aminteşti? Bex. Prietena ta-

Nu eram sigur că mai suntem prieteni.

Scanned by CamScanner

— vîmi pare atât de rău.

Asta *c* ultimul lucru pe care reuşesc să îl spun înainte sa izbucnesc în plâns. E pur şi simplu prea mult. Nu doar că Blake .,pro»P[e] [m!]~[a] *[ranL] ‘[n¹ma]* [în][sa] aproape era să îl pierd pe Emiah. pentru că l-am ignorat. Pentru că am încetat să mai vorbesc cu ei. pentru că pur şi simplu nu m-am mai interesat de el.

— Emiah, am nevoie să mă ierţi, îi spun printre suspine, **îmi** pare atât de rău.

Se apropie de mine şi mă trage la pieptul lui. Asta nu face decât să înrăutăţească lucrurile. Nu pot să împiedic nicio lacrimă, aşa că toate se îmbibă în tricoul lui. Mirosul familiar îmi pătrunde în nări, provocându-mi o durere în piept pe care nu o pot explica.

—- N-am fost niciodată supărat pe tine, îmi spune, trecându-şi o mână prin părul meu. Ţi-e foame?

îmi trag nasul şi zâmbesc.

Am uitat că Emiah e... Emiah. Că Emiah era aici înainte ca Blake să apară şi să îmi dea viaţa şi sentimentele peste cap.

— Depinde.

— Am nişte gogoşi cu ciocolată din alea care-ţi plac ţie.

Nu prea îmi vine să mănânc acum, însă doar faptul că Emiah încearcă să mă facă să mă simt mai bine, mă ajută.

— Blake mi-a spus că o să facă nu ştiu ce, dacă te mai fac să plângi.

Ce a făcut Blake?

— Parţial plâng şi din cauza lui, îi răspund.

7- în sfârşit mi-ai dat un motiv.

îmi ridic privirea spre el, încruntându-mă. El doar rânjeşte, deloc deranjat de expresia mea care se vrea a fi furioasă. I-am dat [Un] rnotiv ca să ce?

7- Tu chiar ai crezut că eu... ?

îşi reaminteşte şi izbucneşte din nou în râs. [ej]‘— Ziceai ceva de nişte gogoşi, mormăi, depărtându-mă de

Să îl ia naiba pe Blake!

Scanned by
CamScanner

Credeam că tu nu vorb

Bla he

Am ajuns din nou faţă ¡a
întru-totul de acord cu ea. Nutrea gândi(|g 3™*^

a nu vorbi cu nimeni. Şi am avut suficient dmp că să fac asta, pentru că Bex nu a mai aparat saptamana asta la

__ Nici azi nu ai de gând să spui ceva? Nu prea ai vorbit în ultima vreme. faţă cu doamna Welch. Bex a fi

şcoală. Aş vrea să cred că decizia ei nu are nimic de-a face cu mine, însă cred că e legată în totalitate de asta.

— Blake?

îmi ridic privirea fix în momentul în care doamna Wclch îşi aranjează din nou ochelarii. O să înceteze oare vreodată să mai folosească degetul mijlociu pentru a face lucrul asta mărunt? Oare o sa îi atrag vreodată atenţia că face asta?

— Da?

Ştiu că nu ăsta e răspunsul pe carc îl aştepta. Ea vrea să vorbesc, să îi povestesc evenimente memorabile din viaţa mea, să îi explic motivul pentru care m-am trezit în ţara asta, să îndrug o mulţime de minciuni despre cum orele de consiliere mă ajută. Iar eu nu vreau să îi spun nimic din toate astea. Am încercat să fac asta cu Bex, dar s-a dovedit a fi o greşeală. Şi încă una mare, pe deasupra.

— Ai revenit la ideea aia a ta[1]?

~ Care?

narră *n.i?,* **'a rculesc** 0 sprânceană, încercând să mă comport de parca nu ştiu despre ce vorbeşte.

~ Să ™ vorbeşti cu nimeni, îmi zice. pentru că mi ani ^ Şc°ala nu am vorbit cu nimeni,

că nu am avut cu cin^ mciodată să îmi fac prieteni, deci normal Vorbesc cu Skv «i *Z T* V° f[sc]- Am revenit la vechile obiceiuri- P[e]ste *zi* fâ,j să' ra ^1C ^forgan, iar în rest încerc să trec

"Nu, îi răspund sec.

Scanned by
CamScanner

Arunc o privire pe de**a**supi•a Ulilăru|u; ej ra ce VjMUl 7
Anim rvi **nirnim.**

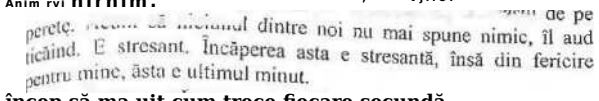

încep să ma uit cum trece fiecare secundă.

Doamna Weich nu mai spune nimic sau dacă spune, eu nu o aud.

Ma gândesc Ia Bex. Mă gândesc să merg şi să o caut pe Bex. Sau aş putea să o sun. Săptămâna asta am fost foarte aproape ₛa le tac pe ambele şi nu o singură dată. M-am trezit de mai multe oii pe strada unde locuieşte ea, doar că nu am ajuns niciodată să bat la uşă. M-am trezit de multe ori cu telefonul în mână, hotărât să o sun. Nici asta nu am făcut.

Nu ştiu ce naiba fac. Nu ştiu ce naiba am făcut. Nu ştiu nici ce o să fac.

Ştiu doar că vreau să ies cât mai repede din birou. Cu fiecare secundă pe care o petrec aici, respiraţia mi se îngreunează şi aproape mă panichez.

Nu ştiu nici ce o să fac de acum încolo. Am impresia că am mai trecut o dată prin asta. La început, atunci când am venit în oraş. Şi acum ce fac? O iau de la capăt?

Doamna Welch îmi spune că sunt liber până vinerea viitoare şi nu aştept să o mai spună încă o dată. Când mă ridic, aproape dărâm scaunul în urma mea. ÎI prind la timp de spătar şi îi zâmbesc. Nu aş vrea să creadă că sunt nebun. Poate o să mă roadă curiozitatea într-o zi suficient de tare încât să pun mâna pe dosarul uieu, însă până atunci nu vreau să ştiu ce crede consiliera despre ᵐlne. p_0t tj-ăi şj f£ᵣă ₛă ştiu asta.

Toate acţiunile mele au fost haotice zilele astea. Nu mă Aranjează să nu vorbesc cu nimeni sau să fac aceleaşi lucruri pe care **le faceam şi până acum, însă mi-e cam doi de Bex. Mi-e dor de ea de fapt, deşi nu aş recunoaşte asta în faţa altcuiva.**

Oftând, mă îndrept spre maşină. Telefonul sună exact cand

^ Pregătesc să o iau din loc. **•ii mele, mult mai binedispus decât**

— Hei, îi răspund surorii Qe **obicei.**

Scanned by
CamScanner

_ Eşti bine? mă întreabă în secunda imediat următoa*,, un ton îngrijorat.

_ eccnuaşfi2

Mdpc"a!rt''rsteptând răspunsul meu. Nu prea ştiu „ , spun la asta M.-am dat^ ^ ®

afara de gândit că poate e timpul să o las vreau ca ca să nia utabCd. ivi *=■

„Hpfensiva.Laminaurmei, e sora mea.

Sunt încântat să te aud, n spun tară sa ocolesc răspunsul. Ai nevoie de ceva?

Ea încă mă sună doar când are nevoie de ceva. De obicei, acel ceva e o favoare.

— Cam da, dar.., |

— Dar?

— Nu ştiu dacă e o idee aşa bună. Pot să merg pe jos sau să aştept să vină unchiul să mă ia.

îmi las capul pe spate, închizând ochii. Nu trebuie să fiu nu ştiu ce geniu ca să îmi dau seama unde e Sky. E la Hailey şi nu ştie dacă să mă roage să merg după ea sau nu. A ezitat să îmi ceară asta în ultimele zile şi mă mir că nu s-a plâns încă,

— E în regulă. Vin să te iau.

— Sună-mă când ajungi.

Mormăi ceva indescifrabil, apoi închid. Rămân câteva secunde cu degetele încleştate pe volan până ce aproape mi se albesc, apoi mă îndrept spre casa gemenelor. Simt un gol ciudat în stomac. în cazul în care o să dau ochii cu Bex, nu ştiu ce aş putea să îi spun. Să îmi cer scuze? Să îi explic că...

Că ce?

M-am tot gândit care naiba a fost problema şi mi-am dat “"•? existat una. Iar pentru decizia mea nu încercatVft i Am încercat Al naibii să Fiu dacă nu ani numrindea^ Al natbii să fm daca când am stoarcerea acasă. însă de fiecare da»

care aş fi preferat – ^ ^ ^ iveală o parte P Până a venit vo hff? t- Bex părea să accepte totul- vorba de Emiah. De fiecare dată, când a venit vo**

Scanned by
CamScanner

\ tirK'^U' i. ir mi

dc El Vl11cl niam nu prea a mai contat ce aveam eu de spus. Şi au pot să îi spun *CA* c Pentru decizia mea,

Ei şi faptul că poate chiar o să plec la urma urmei. La **lucl** uri astea sc mai adaugă şi faptul că eu nu ştiu sigur dacă am nevoie de o relaţie şi dc toate complicaţiile inutile.

Pieidut în gânduri, trec pe lângă casa lor. Sunt nevoit să întorc la capătul străzii, hotărât sâ nu mai pierd atât de mult timp gândind. Opresc în faţa casei şi o sun pe Sky.

Vin imediat, îmi spune şi închide.

Clatin din cap şi aştept, închizând ochii. înghit în sec. Sunt atât de aproape de uşa aia, încât cu greu reuşesc să nu cobor din maşină şi să merg să bat în ea. Sunt atât de aproape să inventez pe loc o scuză, în cazul în care Bex mi-ar răspunde.

Nu o fac.

Aştept răbdător până ce Sky îşi face apariţia. În ultima vreme a început să se îmbrace aproape decent, ceea ce mă miră. Nimic ieşit din comun azi. Doar o pereche de blugi, un tricou şi o geacă. Are părul blond strâns într-un coc şi îmi zâmbeşte larg încă dinainte să urce în maşină. Lmi vine să îmi întorc privirea doar ca sâ nu mă contamineze cu zâmbetul ei.

— Mersi că ai aşteptat, îmi spune după ce deschide portiera şi intră în maşină.

— Cu plăcere.

Drăguţ. Aşa trebuie să fiu. Drăguţ,

— Ce faci? Cum a mers consilierea?

Ridic din umeri. Nicio noutate. Nu înţeleg de ce doamna Welch continua să se chinuie cu mine.

Nu o să afle nimic, oricât de multe întrebări ar pune şi ^diferent de cât de răbdătoare ar fi.

— Nu vrei să vorbeşti despre asta? Nu? Bine.

Ridică din umeri, privindu-mă amuzată.

7- Poţi să opreşti la un magazin în drum spre casă?

încuviinţez. . . . .

— **Haide, Bîake. Credeam că faci chestia asta cu ceilalţi**

arne ni, nu cu mine. - o r * *u *■*

fc, De ce toată lumea are impresia că fac o chestie? Ce chestie • Că refuz să vorbesc? Dacă nu ştiu ce să spun. astfel incat sa nu

L

Scanned by
CamScanner

/v ^Phanie

■ „ P vina mea? N-am fost niciodată prea se enerveze pe mine, e ^ nt\a

S'intîedelr^că au fost despre şcoală ş, despre vrerea*

afara' – Ăsta începe să semene cu fratele meu, îmi zâmbeşte.

Aş Crea să nu îmi mai zâmbească atat de mult.

— Bex e acasă? „ A .

Durează câteva secunde pana ce sa îmi dau seama că eu am pus întrebarea asta, nu Sky. Aş da drumul la radm doar ca să nu aud răspunsul, în cazul în care Sky are de gand sa un. ofere unul. Nu fac asta. Doar încep să bat cu degetele m volan, după un ritm

imaginar.

— **Nu- Hailey zice că...**

Urmează o pauză lungă pe care eu nu am de gând să o întrerup.

— Că nu a dormit acasă în ultima vreme.

— în ultima vreme? repet, simţind un gol în stomac.

— Din seara aia în care v-aţi certat. Spune că a plecat în dimineaţa aia şi nu a mai venit acasă.

— Şi îmi spui asta abia acum?

Aproape mârâi la ea. Strâng din nou volanul în mâini, încercând să mă calmez.

— Abia acum am aflat şi eu. Dacă aş fi ştiut mai de mult timp, ţi-aş fi spus, Biake. Unde crezi că e?

Am o vagă bănuiala despre locul în care e Bex. Dat maţ am şi o vagă bănuiala că dacă o să îi spun asta surorii mele, o să îi spună surorii lui Bex.

Nu ştiu, răspund sec.

Nu mă gândesc decât cum să o las pe Sky mai rep^e(* acasă, ca mai apoi să o caut pe Bex. E timpul să vorbesc cu ea. ■-Vrei să mergem la un film?

asa ră îw ^ înCmnt ^tre^area surorii mele mă ia pe neprega^' uvnnţez, fără să îmi dau seama cu ce am fost de acofu-cât? munat' bate Aricită din palme. O să fac rezervări*

i

Scanned by
CamScanner

— La cU, cc?

— La cal vrei sa mergem? Acum, mai pe seară?

— Stai puţin.

Cobor din maşina, ignorând protestele şi întrebările ei. Este evident unde mu îndrept, deci nu trebui să îi explic.

— Biake, ce naiba faci? o aud strigând în urma mea.

Bat fa uşă. Cam asta fac momentan. Haîîey îmi deschide, privindu-mă confuză. \

— Biake? Ce-i cu tine aici?

— Unde e Bex?

— Unde e...

Se opreşte în mijlocul propoziţiei. Pare derutată şi nu ştiu dacă e din cauză că am bătut ca un nebun în uşă sau pentru că nu ştie unde e sora ei.

— Unde e Bex? repet întrebarea.

Presimt că e inutil să o întreb asta şi că îmi pierd timpul degeaba, când aş putea să mă îndrept direct spre Emiah. Singură problema e că nu ştiu unde locuieşte tipul ăla.

— Nu ştiu, Biake. Serios că nu ştiu.

Mă încrunt.

— Serios? E plecată de aproape o săptămână şi tu nici măcar nu te-ai deranjat să o suni?

— Ba am sunat-o, se apară ea. Mi-a zis că e bine şi în siguranţă şi că nu mă priveşte unde stă ea. Ce voiai să fac mai mult de atât?

Îmi trec o mână prin păr. Ce voiam să facă mai mult de atât? Să o sune pe mama lor. Poate chiar să îi spună şi adevărul.

***— E totul* în regulă?**

îmi ridic privirea în direcţia din care provine vocea Masculină pe care nu o recunosc. Un bărbat în jur de patruzeci şi £eva de ani se îndreaptă spre noi. Intuiţia îmi spune că el trebuie să unchiul lor îmi strâng mâinile în pumni, încercând să mă Ca|mez. Hailey îşi măreşte privirea. Se uită la mine de-a dreptul jenată, în timp ce eu privesc pe deasupra ei, la bărbatul care nu ese cu nimic în evidentă. . „

tnh,. – Ce naiba ai? mârâie printre dinţi, apoi se întoarce. Da, e 1 regulă. Biake e un coleg de şcoală. Tocmai pleca.

Scanned by
CamScanner

Spre surprinderea mea, îşi împinge palmele în pieptu, Mă dau un pas în spate, iar ea închide uşa m urma et. u.

_ De ce naiba arăţt de parcă votai sa sar, unchiul nostru?

-— Poate pentru ca o mentă.

E o întrebare retorică.

— Vrei te rog să o suni **pe** Bex şi sa o întrebi **unde** stg Emiah?

— Unde stă Emiah?

Simte nevoia să repete tot ce spun eu şi mă scoate din minţi. încuviinţez şi aştept să facă ce am rugat-o. Sau aproape am rugat-o. încă mă priveşte furioasă şi nu s-a hotărât dacă să mă ajute sau nu.

— Unde e mama voastră?

— E plecata, îmi răspunde încruntată.

Mă aşez pe trepte. Scot bricheta din buzunar şi încep să o învârt între degete. Hailey nu îmi mai adresează nicio întrebare. Nici nu mă înjură, deşi îmi dau seama că ar cam vrea să facă asta. încă simt nevoia să trec de uşa aia şi să mă iau de unchiul lor, însă presimt că dacă vreau ca Bex să mai vorbească vreodată cu mine, ar trebui să îmi văd de treaba mea.

— Nu îmi răspunde, aud în cele din urmă.

Oftez, neştiind ce naiba să fac. Sunt sigur că Bex e la Emiah. Nu văd în care altă parte ar fi.

— Mai încearcă o dată, aproape mă răstesc la ea, dar mă calmez şi adaug: te rog.

Pufneşte de parcă am spus-o pe un ton ironic.

■— Bună, Rebecca.

Rămân cu bricheta în palmă şi cu privirea fixată asupra ei- Dacă Bex nu vrea să îi spună surorii sale unde stă Emiah, chiar nu ştiu ce aş putea să fac. Aş putea să o sun. Asta ar fi una din soluţii) însă mi-ar răspunde?

Cum naiba am reuşii să o dau atât de rău în bară?

Asta ar cam fi întrebarea zilei. A zilelor. M-am cam gâr 11 la asta în ultimul timp şi tot nu am reuşit să găsesc un răspund roate mi-ar putea explica doamna Welch.

Scanned by
CamScanner

— Unde stă Emiah, Bex? o întreabă Hailey pe un ton inocent.

[mi frec ţaţa cu palmele.

— Trebuie să ne vedem, aşa că vrei ie rog să îmi spui unde stă? Urmează o pauză. Am bănuit doar că eşti acolo. În care altă parte ai putea fi, dacă nu cu prietenii tăi dubioşi? Deci?

O aud bătând nerăbdătoare din picior.

— Bine. Nu trebuie să îmi spui neapărat, daca nu vrei. Hai sâ ne întâlnim în oraş.

Da, ar putea fi şi asta o idee, pentru că după modul în care a abordat-o Hailey, mă îndoiesc că Bex e acum prietenoasă cu ea.

— Atunci aşa rămâne.

— Ce a rămas, cum? o întreb pe Hailey, văzând că nu are de gând să îmi spună nimic.

— Te vezi cu ea în jumate de oră pe terenul de sport de la liceu.

Mă încrunt. Ciudat loc de întâlnire a ales Bex, dar nu ' comentez nimic.

— Mersi, îi zic, ridicându-mă de pe scări.

Hailey intră indignată în casă. Pufnesc, apoi mă îndrept spre maşină. Trebuie să o ias pe Sky acasă, apoi văd cum o să repar lucrurile cu Bex.

— Deci? mă întreabă după ce intru în maşină.

— Deci, ce?

Pornesc, prefacându-mă că habar nu am despre ce vorbeşte.

— Deci, unde e Bex?

Ridic din umeri şi decid că poate ar fi mai bine să o ignor Pentru tot restul drumului, dar apoi îmi amintesc că mi-arn propus să mă comport frumos cu ea.

— Mă întâlnesc cu Bex în jumate de oră.

— Mult succes!

Mă întorc spre ea. Nu e nicio urmă de ironie pe faţa ei, aşa ca o las baltă.

- Mai mergem la film?

încuviinţez.

— Mai vrei să opresc la magazin?

Scanned by
CamScanner

*** ₙᵢi îmi mai spune nimic toL Clatină (im cap** **ˢᵏʸ ˢᵉ întinde peste sclii,nbâₜ^,ᵁᴵ**
drumului. **Opresc** în ''ᶜ luflndu-mS prin **surprindere.** ᶠᵘˡ de viteze şi mă saruta pc odoiz,
vedem discuţi*

Mai stau un minut după ce Sky intră în casa, apoi îₘᵢ ₐₜ^ curajul necesar ca să merg şi să mă întâlnesc cu Bex. Habar nu ₐᵢₗₗ ce o să îi spun.

Când ajung **în** parcarea liceului, tot nu am ntcio **idee.** Cobor **şi** mă **îndrept spre** terenul de sport. O mica parte din mine speră **ca** Bex să nu **fi** venit, dar o zăresc stand pe o bancă. **Chiar** dacă **e** întoarsă cu spatele, **ştiu** că e ea.

Continui să mă joc cu bricheta. E un gest pe care îl fac atunci când sunt ori al naibii de stresat, ori al naibii de plictisit. Acum nu e nici vorba de plictiseală. Mă opresc în faţa ei şi aştept să îşi ridice privirea spre mine.

— Nu se poate!

Nici nu mă aşteptam la o altă reacţie din partea ei. îşi dă ochii peste cap, apoi se ridică brusc de pe bancă. Îi blochez calea.

— N-am venit aici ca să mă cert cu tine, îi spun.

— Eu nu înţeleg de ce ai venit aici, în primul rând.

Şi aşa începe şirul de explicaţii pe care ea îl aşteaptă de la mine.

— Am venit ca să vorbim.

— Serios? Despre ce?

îşi ridică sprâncenele. Mă priveşte îmbufnată, cu braţele încrucişate la piept. Nu mai lipseşte mult până ce să înceapă să bată am picior.

- **. T,ᶜʳᵉᵈ ᶜᵃ ᵃʳ ᵗʳᵉᵇᵘᶦ să îmi cer scuze, reuşesc să spun, în ciuda nodului persistent pe care îl simt în eât**

— Crezi?

^ne^poa^nu am început conversaţia cu dreptul.

să îmi spui? ^ ^ ˢᵃ ᵗᶜ ᶦⁿᵗᵒʳᶜ* ᵃᵗunci când o să fii sigur de ce vrei

gândesc prea mulT **ᶠᵃᶜ ᵘⁿ Pᵃˢ fa lateral şi, ˢᵃ omorându-mă din priviri ᴾn ᶦⁿᶜʰᵉᶦᵉᵗᵘʳᵃ- Se roteşte func«*' Dacă ar fi să fac cum vrea ea, nu »■«**

Scanned by
CamScanner

Vorbişi»'»u miiu* II

nuii întoarce niciodată, pentru că nu cii„ rw,- - • 22
Se să ştiu CC vreau să îi sp™ " ŞUU daca 0 sa exls∗ vreo z, în 5

■t ∗' SP'ım Cİ 11111 paie rău' Sunt idiot şi că ||
ll_IC _ ' pe caie am sPus. Că noi, încercând să fim n.
Împreuna, nu am lacut o greşeala şi că, dacă vrea să rămân, pot să fi
o tac. o Si lanian aici anul ăsta, apoi o să vedem unde o să ll
mergem. Nu prea ,m, pasă de facultate, aşa că aş putea să o urmez jli:
pe ea, onunde vrea să meargă. Ar trebui să îi spun şi că nu îmi pasă I
de Emiali, pentru că nn cred că e ceva între ei. Doar mă scoate
din sărite modul în caie Bex îi ia apărarea de fiecare dată. Nu
suport gândul că Bex ai fi dispusă să lupte pentru el mai muît
decât pentru mine.

Concluzia e că sunt o mulţime de lucruri pe care vreau să i j
le spun.

Expresia i se mai îmblânzeşte, însă tot nu pare fericită să mâ vadă. Mai degrabă arată de parcă nu ştie cum să scape mai repede de mine. încearcă să se retragă din strânsoare, dar nu fac decât să o ţin mai strâns.

O trag spre mine. Realitatea e că nu m-am descurcat niciodată la lf; f: partea cu vorbitul.

Bex scutură din cap ca şi cum ştie la ce mă gândesc acum. ¡1

Ca şi cum ştie că nu mă descurc la partea cu scuzele şi că aş prefera să o sărut. Dar ea clatină din cap, semn că nu vrea asta. Mă priveşte H într-un mod speriat şi inocent, care mă tace să dau înapoi. MS-i

— Noi doi nu avem despre ce să vorbim, Blake. Şi, oricum, credeam că tu nu vorbeşti.

Are dreptate. Eu nu vorbesc, aşa că de ce mă străduiesc sa fac asta?

Pentru că sunt îndrăgostit de ea. ^

Ar fi trebuit să îmi dau seama de asta, înainte sa o dau în bară- ...

Bex îşi retrage încheietura şi nu fac n.m.c ca sa o opresc. O las să plece, deşi poate ar trebui sa merg dupa ea.

k

Scanned by
CamScanner

7 ? Ce poate fi *Bex*

Rex*

Fără să vreau, mă opresc. Nu ştiu de ce, dar o fac. lui Blake cu accentul lui idiot, mă face să ma opresc, deşi nu Blake,care m-a rănit.

Blake n* nimic amemnţâtoi m ea. c oua* care nu aş fi vrut să îl mai văd, dar care acum e aici şi nu înţeleg ce vrea de la mine. M-a sunat Haiiey, nu el, aşa ca nu prea înţeleg cum au făcut schimb de locuri. Blake, care ar putea să mă facă izbucnesc în plâns în faţa lui.

Mă rotesc şi îl văd îndreptându-se în direcţia mea. Nu mai are mult până când să ajungă la mine. Mă trag un pas în spate, încercând poate să o iau din loc şi să fug din calea lui. Nu fac decât să mă împiedic de banca din spatele meu. îmi recapăt echilibrul şi mai fac câţiva paşi, dar tot nu există suficient de multă distanţa între mine şi Blake.

Credeam că nu urma să mai spună nimic. Aproape m-am convins de lucrul ăsta.

— Ce vrei? îl întreb când ajunge în faţa mea.

E aproape de mine. Incredibil de aproape de mine. Suficient de aproape încât să îi inspir parfumul pe care am crezut că îl urăsc. Poate mi-am impus să îl urăsc pe Blake zilele astea şi credeam că am reuşit, însă văzându-l în faţa mea, toate convingerile mi se spulberă.

— Vreau să te sărut.

înghit în sec. Cuvintele lui mă iau prin surprindere, ca şi acţiunile sale. Trec prin cel puţin cinci stări diferite în mai puţin de câteva secunde. Nici nu realizez prea bine ce a spus şi nu apuc să îrm dau seama dacă a vorbit serios, pentru că Blake deja mâ sărută, ii simt buzele peste ale mele şi, fără să vreau, îi răspund la sărut.

luptă împotriva lui, aşa că încerc să ma eard spatele de ceva. Un zid, u»

urăsc

6 o sa se aleagă de mine dacă nu pot

Scanned by CamScanner

si nu i lus w W- ITWI apropie dc mine. Am decis că nu am nevoie j Blake şi cu mi-c mai bine fără el, pentru că nu îl cunosc e bipolar şi exista posibilitatea să mă părăsească în orice moment. ’ nsa roocu iii care mă face să mă simt

acum, mă face să cred **ca** am încercat sa mă îmbăt într-o mulţime de **minciuni** zilele astea, laia folos. Îmi urc braţele pe umerii săi, îmbrăţişându-l. Blake îşi înconjoară o mână pe talia mea, lipindu-mă de el. În **sărutul** asta stă tot ceea ce ni cîunul dintre noi nu e capabil să spună, insă nu e de niciun folos nimănui. E doar furie înăbuşită şi ăsta e un mod de a o expi ima, însă asta nu rezolvă lucrurile.

Dacă Blake vrea ca...

Ce să vrea Blake?

Eu nu mai vreau.

Ca printr-un miracol, conştientizez ce fac. Mă retrag încetul cu încetul, pentru că Blake nu e bun pentru mine. Mă face să trec prin toate stările posibile, de la frustrare la iubire în doar câteva minute şi nu pot să mă descurc cu asta. Iar cel mai rău lucru dintre toate, e faptul ca nu vorbeşte.

— Blake, şoptesc, retrăgându-mă cu totul.

încerc să nu mă mai împiedic, dar se dovedeşte a fi greu, din moment ce mă clatin. Blake mă prinde de mână, încercând să mă ajute să îmi recapăt echilibrul, insă doar face mai rău.

— Nu pot, îi spun. îmi pare rău, Blake, dar noi doi nu mai putem fi împreună.

Asta în cazul în care am fost vreodată împreună, îmi spun

>n gând.

— Ascultă, Bex...

— Eu ascult, îl întrerup. Doar că nu am ce, din moment ce nu vorbeşti. . , ,

Arată chinuit. Nu ştiu dacă e din cauza **cuvm.e** or mele sau «doar frustrat pe ei, pentru că nu reuşeşte să 'mispuna ce avea de gand. însă chiar pare chinuit. Stomacul mi se s rang

Dacă o să mai petrec mult timp, pn«ndu*4.,o* ***A*** cedez. O să ĩ5tepi lân gJ el, în tăcere şi ore întregi daca^a ^ cum

îmi mut privirea. Nici macar nu ma mat g Uie&sâ fug de aici.

A' Steph«,,* ▼

Vezi' îi spun. Nu **vorbeşti,** aşa că ce ar trebui « a Tăcerea **Cam** os ta *m* ascultat în ma, mult de trei l acu ea. <_am timpul pe care l-am pctiecu tine Devine **frustrant** la un ni rnet lt dat. . o

— îmi parc rău, bine.

Nu am cum să nu observ frustrarea din tonul lui.

— Pentru ce îţi pare rău?

— Pentru tot, aproape şopteşte.

îmi întorc privirea spre el, încercând să înţeleg.

— Mă tem că trebuie să fii puţin mai explicit.

Bine, poate sunt o ticăloasă. E evident că Blake habar nu are cum să îşi ceară niste scuze, aşa că nu fac decât să îl chinui,

Scanned by CamScanner

însă o merită. Mi-am petrecut ultimele zile plângând şi gândindu' mă la faptul că nu sunt nimic altceva decât o maie idioată, iar acurn el vine şi îmi spune că îi pare rău. Dacă Emiah ar fi aici, ar fi foarte dezamăgit de mine.

— Bex...

— Uite ce-i, îi spun. Nu poţi, bine? E evident că nu poţi să îţi ceri scuze sau să spui orice voiai să spui, aşa că de ce naiba te străduieşti atât dc tare?

Sper să nu mă dezbin sub privirea lui. începe să mi se facă din ce în ce mai cald şi cred că e doar din cauza modului în care mă priveşte acum. în comparaţie cu tonul pe care l-a folosit până acum, mă priveşte cu blândeţe.

— Pentru că îmi pasă, bine? îmi pasă de tine, doar că nu ştiu cum să ie fac să înţelegi asta. Şi mă străduiesc aici, Bex. Bine? Chiar mă străduiesc, însă nu îmi amintesc nici măcar un cuvânt din alea pe care ar fî trebuit să ţi le spun, asta dacă am ştiut vreodată. Ştiu cum sunt. Într-o clipă vorbesc cu tine, iar în următoarea îţi dau impresia că m-am întors din nou la a nu mai vorbi vreodată şi Ş^ u că nu te merit, dar te iubesc şi nu pot să te pierd.

Tăcere.

Sunt a naibii de sigură că mă uit la el cu gura **căscată.** s'm1 nevoia să stau jos. Nu ştiu cum să rămân **indiferentă** acum dup* « mi feti ®pus tpate lucrurile astea. Mă aşez pe bancă, cuprin^ mi ia***Zr™'*** IUCrUrile Pe care mi 's-a spus Blake ac« amesteca m mmte şi niciunul nu e prea clar.

Blake poate că nu vorbeşte mult, însă atunci când o face, cuvinte câteva minute bune.

Am nevoie de aer, de apă şi... de Blake, dar eu sunt cea ¡are acum nu poate sa spună nimic. Blake şi-a etalat toate cărţile pe masă. iar eu nu lac nimic altceva decât să stau aici ca o fraieră şi să ¡¡ni ascund faţa.

— Blake, şi eu le...

Poate că şi eu îl iubesc, însă Blake nu mai e aici. îmi rotesc privirea în jur, însă nu e nicăieri. Acum chiar nu ştiu ce să mai spun. Scol telefonul din buzunar şi îl sun, însă deloc surprinzător, nu răspunde. Cum a putut să îmi spună toate lucrurile astea, ca mai apoi să dispară? Ce e în mintea lui Blake?

Simt lacrimile cum se scurg pe obraji, dar nu am timp de ele acum, aşa că le şterg şi mă ridic de pe bancă. Nici nu ştiu dacă vreau să pornesc în căutarea lui Blake sau să mă întorc acasă la Emiah, însă sigur nu vreau să mai stau aici.

Ies de pe terenul de sport. Îl caut pe Blake din priviri, dar se pare că s-a evaporat. Pufnesc nervoasă. îl mai sun o dată, dar nici de data asta nu am noroc. Hotărăsc că mai bine o las baltă şi nu mai

\ orbeşte ti miiH'
insist. Mă simt epuizată şi am impresia că sunt o mare fraieră. 22
Poate că... 9

Nu. Nu găsesc nicio explicaţie pentru ce tocmai s-a întâmplat. Mi-am imaginat? îmi doream chiar atât de mult ca Blake să spună ceva drăguţ, încât mi-am imaginat? Nu sunt chiar atât de sărită de pe fix, chiar dacă Blake mă aduce uneori în pragul j nebuniei. jjl

Neşiiind ce altceva să fac, îl sun pe Emiah.

— Bex? S-a întâmplat ceva?

Nu mă miră faptul că a intrat imediat în alertă. Lui nu i s-a i de la bun început o idee bună să mă întâlnesc cu Hailey, | pentru că ea m-a sunat şi cu ea am crezut că urma să mă întâlnesc, iQsn când am făcut eu ceva ce mi s-a impus? |j

~~~ Nu, nu s-a întâmplat nimic, încerc să îl mint.

— Şi atunci, de ce m-ai sunat?

— Voiam să văd ce faci. s Nu mai are rost să pierd timpul aici. încep să mă îndrept pre casa lui Emiah. Ştiu că nu o să mai pot sta acolo mult timp,

- flă obişnuiesc. într-un fel, c mai bine decât acas.

dar am început sa ma jbl, dc tare.

şi.înu-un fel, asta ma^.ri.mp|at?

Bex, ce 5 * apoi închid. rVi"alT' ıi care tot insistă să cadă pe obraji şi îmi şterg lacrti j(-sesc aşteptându-mă pc trepti aproape alerg până >® |mediat ce mă vede. Pare agitat şi SriSt.^ ar 5 fost mai bine să nu îl sun şi să îl alertez i„util.

Trec pe lângă el şi mă aşez pe scan.

Nu ştiu ce s-a întâmplat, n zic.

Se asază lângă mine.

— Nu m-am întâlnit cu Hailcy, încerc sa 11 povestesc. În locul ei a venit Biake şi habar nu am de ce, insă... Nici nu ştiu daca nu cumva mi-am imaginat toată scena.

— **Cc scenă?**

Ridic din umeri, dar nu rezist să nu îi povestesc. La sfârşit, Emiah izbucneşte în râs. Mie nu îmi vine să râd.

— Lasă-mă să înţeleg, spune pe un ton amuzat. Te-a sărutat, ţi-a spus că te iubeşte, apoi a dispărut?

— Da, cam aşa ceva.

E greu să nu zâmbesc când Emiah mai are puţin şi se înroşeşte de la atât de mult râs.

— Nu e frumos să râzi de el, îi zic, dar zâmbesc.

— Nu râd de el, minte el. Serios. Nu râd de el, doar ca... Izbucneşte din nou în râs. îmi dau ochii peste cap.

încearcă să fii serios o secundă! Eu ce fac acum?

Nimic. Ce să faci?

îşi arcuieşte o sprânceană şi îşi scoate pachetul de ţigări

Scanned by CamScanner
~~~

din buzunar.

d„„snr;7„N_U ?tiu‹ .Asta te întrebam şi eu pe tine. L-am sunat* sa nu mi-a răspuns, aşa că nu ştiu ce altceva să fac-

— O sa apară el.

— Crezi?

îi dauCrm™!’apOi izfaucnlntre coasieeşte din nou în râs. Pare că mai rău fac, sperând să se liniştească, &

— Emiah, nu mai râde şi spune-mi ce să fac.

mm

Scanned by CamScanner

f*;iee elbîtuii să sc abţină, însă nu îmi oferă niciun răspuns, iar cu tol ml s-a întâmplat. Probabil cei mai sigur ar fi să uJl faptul că Blake mi-a spus toate lucrurile alea. Să nu mă mai întreb ce a fost în mintea lui de s-a gândit să dispară după. Unde naiba a plecat şi dc ce?

— îmi pare rău, Bex. Prostia lui mă depăşeşte.

Strâmb din nas. într-un fel, Emiah poate are dreptate. Poate Blake e...

Nu.

Emiah sigur nu are dreptate. Trebuie să existe o explicaţie pentru ce a făcut Blake, alta decât cum că ar fi... prost. Sigur trebuie să existe alta explicaţie. Poate pur şi simplu s-a panicat. Eu să fi fost în iocul lui, probabil nu aş fi avut curaj să mai dau ochii cu el dacă îi spuneam că îl iubesc.,

— De ce a trebuit să îl întâlnesc pe Blake? De ce nu pot avea şi eu o relaţie normală?

întrebările sunt mai mult retorice, însă Emiah simte nevoia să îmi răspundă.

— Nu ştiu, ridică din umeri. Fii serioasă, Bex! Relaţiile normale sunt plictisitoare şi nu ai nevoie de una.

— Serios? Crezi că nu mi-ar plăcea sa primesc flori şi bomboane în ioc de... tăcere?

Pufneşte.

— Nici pe asta nu o ştiu. Serios, nu-s mare expert în relaţii, dar poate că ar trebui să vorbeşti cu Blake şt să rezolvaţi odată toată chestia asta.

11 privesc nedumerită.

— Tu chiar mi-ai sugerat să vorbesc cu Blake?

— Da. Nu vreau să o fac, dar cred că e singurul lucru pe care l-ai putea face. Eu nu pot să răspund la întrebări în locui lui şi mai mult ca sigur nu pot să îţi explic de ce ţi-a spus că te iubeşte,

Ca mai apoi să dispară.

— Vrei să mă duc la el acasă ca o idioată?

\ orbeşte ti miiH'

— Nu tu eşti aia idioată. Blake e. Şi nu, aş p2ş fera să nu la el acasă, dar trebuie să discutaţi. De data asta, Bex, chiar **ebuie sâ vorbiţi.**

fre când a devenit Emiah expert în a da sfaturi?

Scanned by
CamScanner

,m toi încercat să vorbesc cu el? j _ Crezi că nu aiTi
scschimbă total atitudinea, secundă îmi spune ceva, apoi “ e consticnt de lucrul
ăstaa> a?a Şi, din ce.lfl!^s^j’comporte aşa?^
de ce nu încetează sa joarsă o las baltă.
r Poate ar, oenunchi, apoi mă întind pe scări,
îmi frec palme o c8 nu cred ca B|ake
— D‘-r TÎTÎ- K* ™ ° « « ' • « «
întoarcă să vorbească, aş
aştepţi? .. r-spund Ma uit |a cer, sperând să găsesc un răspuns

la toate Emiahdupă ceva timp ¡n

care nu mai spunem nimic.

— în legătură cu ce?

Cu faptul că Blake nu o sa vină.

— Unde?

Deja nu mai înţeleg despre ce vorbim.

— Poate ar trebui să te ridici, Bex.

Asta fac. Mă ridic, întrebându-l din priviri despre ce vorbeşte.

— Glumeşti?

Emiah începe să râdă. Din nou. îmi imaginez că se distrează serios pe seama mea şi a lui Blake. Adevărul e că şi eu m- aş amuza copios dacă nu aş fi prinsă chiar în mijlocul lucrurilor. Trebuie sa fie amuzant pentru Emiah faptul că eu mă chinui să îi dau de capăt lui Blake. Pe de altă parte, dacă nici măcar Emiah care e băiat nu îl înţelege, cum aş reuşi eu să fac asta?

a 6 a wparcat maŞma pe cealaltă parte a străzii, însă coboarTdar^ ** ^ absoiut

nimic. De fapt, mă înşel. Nu

CeSftceîFumeSă'?" maşină 1686 ^

Aşa se pare.

aşa, jur DaCă° să 0 mai ţină “?uU
'"m
joacă cu răbdarea mea ^ H pe amânrioi, pentru ca se ca
cum ce aşteaptă? Să merg eu la el?

J

Scanned by
CamScanner

— \ orbeşte v u **mi** no Probabil. Eu zic să îl m • cUriozitatc să aflu carc e următoarea lui miLfe^Ce e/' *f* „ând să plece? mişcare? Crezi ca are de li mai dau un cot în cnncfp ruu n că reqrtinnf>7 RI i Habar nu am ce ar trebui să fac şi cum să reacţionez. Blakc se comportă de parcă are cinci ani Nu am de gând sa fac eu pnmul pas, aşa că fac ceva la carc nu m-am gjndit pana acum. O sun pe Hailcy, pentru că ar trebui să îmi explice de ce trebuia sa mă întâlnesc cu ea şi m-am trezit cu Blake în faţa mea.

— Bex?

Foloseşte un ton precaut. Probabil se aşteaptă să îi ţin o predică.

— Hailey, de ce a venit Blake în locul tău?

— Ă..., se bâlbâie, apoi îşi revine. Pentru că a venit să o ia pe Sky de la noi şi apoi m-a întrebat unde eşti. Ce puteam să fac? Dacă îţi spuneam că e aici, probabil nu aş mai fi rămas în viaţă. Era destul de furios pentru că a dat ochii cu unchiul, aşa că nu am vrut să îl enervez şi eu mai tare.

Blake a iacut ce? S-a întâlnit cu unchiul? Rahat!

— Hailey, ce i-ai spus unchiului?

— Că eşti plecata într-o excursie cu şcoala.

Inventiv, ce să zic, dar asta nu explică de ce ea a rămas acasă.

— Şi tu? Eşti bine?

— Da, îmi răspunde sec. Sunt bine. Mai vrei să ştii altceva?

Da, vreau să aflu răspunsul la multe întrebări, însă nu cred că o să le aflu de la Hailey. „

— Mersi, îi zic, apoi închid. S-a dus la mine acasa, n spun lui Emiah. De asia a venit el în locul lui Hailey. Ş. nu înţeleg de ce ª făcut asta, dacă evident după aia nu a vrut să ma va .

— **Bex, îmi zice Emiah pe un ton mustrato ed ca Blake 'doar puţin speriat. Nu are nevoie decât de un... impuls.**

— Un impuls? îl întreb mirata.

Despre ce naiba vorbeşte?

— Ştii că nu te plac în sensul ala, nu.

încuviinţez.

Scanned by
CamScanner

— Bun, îmi rânjeşte şi ar tiebm să îmi dau seama că urmează să facă o prostie-

Doar că... nu mă aştept să faca o prostie chiar atât de mare Nu una catastrofa! de mare. Atât de...

Fierbinte. . . .

Buzele lui Emiah sunt fierbinţi şi la fel e şi mâna pe Carj, şi-a aşezat-o pe gâtul meu.

Rahat!

Emiah m-a luat prin surprindere şi, drept răspuns, d0ar oftez, dar nu înă retrag. Nici nu prea îi răspund la sărut, pentru că încep să înţeleg de ce face Emiah asta. Are impresia că asta e impulsul de caic are Blake nevoie şi mă simt groaznic pentru ca fac asta, însă sunt dispusă să risc, dacă s-ar dovedi că are dreptate. Dacă nu...

Ei bine, îmi sărut cel mai bun prieten în faţa tipului pe care îl iubesc. Ce poate fi mai rău de atât?

închid ochii, nesuportând tensiunea care îmi circulă prin vene. Emiah are limba strecurată în gura mea şi tocmai am auzit o portiera izbită. Blake c prin preajmă şi se pare că reacţionează. Am impresia că timpul se desfăşoară cu încetinitorul. Nu prea ştiu de cât timp îl sărut pe Emiah, dar Blake ar face bine să se grăbească, altfel s-ar putea să mă obişnuiesc cu asta.

Glumeam. Oarecum.

— Bun, cred că a fost suficient, spune Emiah, îndepărtându-se.

S-a sincronizat perfect cu momentul în care Blake ajunge în faţa noastră. Nu am curajul necesar ca. să îmi ridic privirea şi să îl înfrunt, însă îi simt prezenţa. Emiah se ridică.

— **Mai** bine pleci, **îmi** zice Blake pe un ton **ameninţător.**

Nu stau sa mă gândesc de două ori. Sar în picioare şi h" pe lângă ei doi, care se privesc cu furie.

Am impresia că o să se dezlănţuie Apocalipsa, pentru că e* oi aveau suficiente motive ca să se ia unul de **celălalt** şi fa

TenrP, r f Ut altCeva decât să P™ P P f0C N" ^ n !f a VCn^ CU ^ea' Poetic, eu doar l-am sărutat. Doar?

CE NAfBA A FOST ÎN MINTEA MEA?

Scanned by
CamScanner

Nu mai bine aţi ii încercat să discut cu Blake, decât să îl .•irul]><-' Emiah?

* **Ar** fî fost bine. Ar **fi** fost mult, mult mai **bine,** pentru că icum 0 sft îşi dezlănţuie toţi nervii pe care îi au unul pe celălalt.

Mă opresc lângă maşină şi arunc o privire în urma mea. fllake dă un pumn lui Emiah, iar el ripostează. Nu pot urmări isiii dar nici nu pot pleca, pentru că e doar vina mea.

Am dat-o în bară. Rău de tot.

Cred ca ai trebui să intervin.

H!

Scanned by
CamScanner

24. Nisipuri mişcătoare ***Blake***

Mă dor încheieturile. Bănuiesc că şi **pe** Emiah la f$_{e}$j naiba fac? Ar cam **fi** cazul ori să încetez să îl mai **lovesc** ori înceteze el, însă se pare ca niciunul dintre noi nu e dispus să fac* asta. Am amânat momentul ăsta cât de mult s-a putut, dar acum chiar nu cred că mai puteam să o fac. Aşa că îmi duc pumnul î$_{n}$ spate şi îl mai izbesc o dată de faţa lui Emiah, apoi încasez una la rândul meu, pentru că am obosit şi nu prea mai pot riposta.

— Crezi că ţi-a ajuns? mă întreabă Emiah, scuipând sângele la picioarele mele.

Nu. Nici pe departe, doar că am obosit şi mă cam dor mâinile, coastele şi faţa. Se pare că mi-am pierdut din antrenament.

Poate nu ar fi trebuit să amân atât de mult momentul ăsta. Trebuia să îi fi dat una cu prima ocazie cu care m-a enervat. Cam din prima zi în care l-am văzut.

Pumnul pe care mi-l dă mă trezeşte la realitate. Mă dau un pas în spate, împleticindu-mă în propriile picioare.

— Credeam că am terminat.

— N-ai răspuns, îmi zice.

Mă încrunt. Totul e atât de ciudat în oraşul ăsta. De obicei, nu prea stai la discuţii cu persoanele cu care înainte cu câteva secunde împărteai pumni.

— încetează, Blake. Eşti nervos şi te înţeleg, dar deja mă calci pe bătături.

Emiah îşi aranjează tricou! de parcă i l-am şifonat, apoi face un pas spre mine. Nici măcar nu mă clintesc din loc. îmi arcuiesc o sprânceană, aşteptând încă un motiv ca să îi mai dau una.

Nu-mi place de Bex. Nu mi-a plăcut niciodată de ea, dar tu eşti prea idiot ca să îţi dai seama de asta.

Mă încrunt. Sunt destul de sigur că mi-a dat de înţeles m nenumărate rânduri că **îi** place de **Bex.** Chiar prima dată când **an**[1] vorbit cu el.

îmi scot pachetul de ţigări din buzunar.

Te-ai apucat iar, pufneşte el.

A
Scanned by CamScanner

Scanned by
CamScanner

— Vechile obiceiuri mor greu, îi zic, ridicând din umeri.

— Bcx n-are nicio treaba cu asta. A fost ideea mea, aşa că „ii cumva sa mergi acolo să începi sa ţipi la ea, pentru că o să te ti fise sc chiar dacă te întorci în Londra.

Ne rotim amândoi spre Bcx. Stă sprijinită de maşină, cu braţele încrucişate la piept şi ne priveşte cu furie pe amândoi. Revin asupra lui Erniah, aşteptând. A fost ideea lui? Oare de ce nu „ia mină asta?

— Nu e vina mea că eşti un idiot, rânjeşte.

Mă abţin cu greu să nu îi mai dau una. îmi scot o ţigară din pachet şi o aprind,

— Nici măcar nu înţeleg de ce mai stai aici.

Se tolăneşte pe scări. îşi ridică bărbia, îndemnându-mă să merg la Bex. Nu o fac. Nu încă. Indiferent a cui a fost ideea, mă cunosc suficient de bine încât să ştiu că dacă o să merg acum să vorbesc cu Bex, o să ajung sa mă cert cu ea. O să ajung să mă cert cu adevărat cu ea şi nu vreau să fac asta. Şi aşa orice avem noi – relaţia asta – c suficient de complicată.

— Faci cum vrei, continuă Emiah. Doar o să se enerveze mai tare.

— Tu chiar nu poţi să taci, nu-i aşa?

— Nu chiar.

Clatin din cap şi expir zgomotos.

— Ai de gând să îmi spui ce treabă ai cu Sky, sau trebuie să ne batem şi pentru asta?

— Niciuna, îmi răspunde indiferent.

Se întinde relaxat, apoi îşi scoate pachetul de ţigări. Realitatea e că în momentul ăsta, îl cam invidiez. Eu n-aş putea niciodată să fiu atât de,., relaxat. Nu are cum să nu se simtă la fel rău ca şi mine şi, totuşi, continuă să zâmbească şi să îşi bată oarecum joc de mine,

— S-a nimerit să mă întâlnesc cu ea.

— La poliţie?

— Mhm. Nu e vina mea că tu nu ai răspuns la telefon, ăiarîţi place să complici lucrurile, nu-i aşa?

Ar trebui să îl contrazic, dar mă tem că are dreptate.

Scanned by
CamScanner

Nu că nu mi-ar plăcea să petrec timp cu tine,

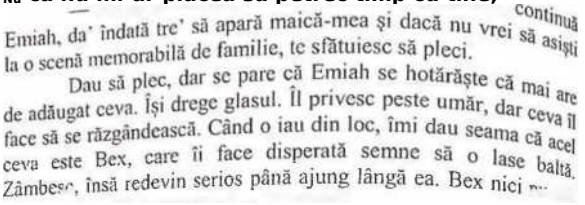
Emiah, da' îndată tre' să apară maică-mea şi dacă nu vrei să asişti continuă
la o scenă memorabilă de familie, te sfătuiesc să pleci.
Dau să plec, dar se pare că Emiah se hotărăşte că mai are
de adăugat ceva. Îşi drege glasul. Îl privesc peste umăr, dar ceva îl
face să se răzgândească. Când o iau din loc, îmi dau seama că acel
ceva este Bex, care îi face disperată semne să o lase baltă.
Zâmbesc, însă redevin serios până ajung lângă ea. Bex nici

privesfrTse uită pe lângă mine, la Emiah. SiU mă

Ştiu că ar trebui să fiu nervos. Sau oricum, pe acolo. D_0 că nu sunt. Poate are de-a face cu faptul că Emiah a zis că **toată** treaba cu sărutul a fost ideea lui, şi nu a lui Bex, dar tot nu sunt nervos. Dar ea e. Plescăie din buze, apoi îşi fixează privirea în a mea. E furioasă. Foarte, foarte furioasă şi habar n-am cum o s-o scot de data asta la capăt.

Continuă să se sprijine de maşină. I-aş spune să urce, însă cred că o să mă omoare. O să mă omoare oricum, având în vedere faptul că eu am bagajul făcut şi sunt pregătit să plec. Sau eram. Naiba mă mai înţelege.

— Eşti incredibil! îmi zice.

Nu o întrerup. Sigur mai urmează ceva. Asta nu are cum să fie tot ce are de zis. Ar fi prea frumos, dar de data asta presimt că nu o să scap atât de uşor. I-am pus răbdarea la încercare de prea multe ori.

— îmi pare rău,

îmi trec o mână prin păr. Caut orice fel de scuză, însă mi îmi vine nimic în minte.

~7 ?ice să fac eu cu părerile tale de rău?

Ridic din umeri. Ştiu că nu o ajută cu nimic.

Arăţi ca naiba, adaugă.

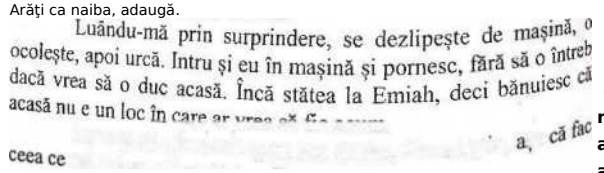
Luându-mă prin surprindere, se dezlipeşte de maşină, o
ocoleşte, apoi urcă. Intru şi eu în maşină şi pornesc, fără să o întreb
dacă vrea să o duc acasă. Încă stătea la Emiah, deci bănuiesc că
acasă nu e un loc în care ar vrea să fie acum.
a, că fac
ceea ce

— »1 nva ad 11C acum.

gg

Aş vrea să ştiu ce să spun sau să fac, dar nu şt*11' mă pricep cel mai bine. Tac.

Scanned by
CamScanner

însă t3c\ nit arc clc gând să facă acelaşi lucru. O aud inspirând adânc, apoi începe;

— bsli mi idioţi Lşli an idiol cum nu am mai întâlnit în loată viaja, 13 la Le. Ai cuvântul meu că nu cred că mai există o persoana alai de aiurea ca line, care să mă dea peste cap. Te urăsc |f £¡ te iubesc şi vreau sa mă laşi în pace, dar nu vreau să pleci. Şi eşti ;iiăi de idiot, încât nici măcar nu îţi dai seama că nu îmi pasă de orice ni tacul sau de cine ai fost. Şi pur şi simplu nu vrei să înţelegi asta! Nu vrei şi gata!

Deschid gura ca să spun ceva, dar mă răzgândesc. Nu am ce sa ii spun. încă încerc să procesez tot ce mi-a spus. Jur că am auzit un te iubesc acolo, dar nu ştiu dacă ea îşi dă seama de asta. Are privirea întoarsă spre geam şi îşi trage nasul. Dacă începe să plângă..

Dacă am făcut-o să plângă, eu...

Rahat, rahat, rahat!

De ce nu am putut să mă comport normal de la bun început? Sunt un tip normal. Aproape normai. Aş fi putut să fac asta, fără să complic lucrurile în halul ăsta. La ce naiba am ajuns? Nici măcar nu ne înţelegem, pentru că nu am avut aproape niciodată o conversaţie serioasă. Şi e numai vina mea. Mi-am promis de atât de multe ori că nu o să mai fac asta. Că nu o să mă mai comport ca un cretin, dar nu mi-am dus niciodată gândul până la capăt. Pur şi simplu am continuat să fiu noul Blake, care e un idiot. Bex are dreptate. Măcar vechiul Blake îşi înfrunta problemele şi nu pleca. Stătea naibii acolo şi asculta. Nici vechea variantă nu vorbea prea mult, dar măcar nu fugea.

Tata poate să se ducă naibii.

La fel şi noul Blake.

Am stat mai mult timp în tăcere decât mi-am dat seama. %oape ieşim din oraş. Trag pe dreapta şi cobor fără să îi dau nicio explicaţie, îmi aprind o ţigară şi încerc să îmi fac ordine în gânduri. Nu cum mi-am mai făcut până acum. O ordine serioasă, ca Sa îmi dau seama ce naiba fac.

Trag adânc din ţigară, apoi merg şi îi deschid portiera.

— Trebuie să vorbim, îi zic, sprijinindu-mă de geam.

Am mai vorbit şi nu mai vreau.

Scanned by
CamScanner

Coboară şi ut*e nervoasă pc lângă mine, tovi umlrul.

— Nu, Bex.

o prind dc cot, râsucind-o cu faţa la mine.

— Dă-mi drumul!

Se agită, dar nu se poate elibera. începe să bată din *n* ■ Anine tisara= şi o sting sub talpă. Dacă ar putea să mă moare'?'' sigur că ar face-o. O prind cu mâinile de talie şi o aşez pe maşinii. îmi sprijin mâinile lângă picioarele ei, asigurânduU Bex nu are cum să scape de aici. Se fâţâie nemulţumită. Mâ cu piciorul, zâmbindu-mi inocent, de parcă nu ar fi făcut-o ^ intenţie.

— Tot nu vorbeşti, îmi atrage atenţia.

Nu vorbesc, pentru că vreau să o sărut. Sigur m-a lovi dar o să risc de data asta. îmi mut palmele pe obrajii ei. îmi prinde încheietura între degetele ei şi începe să o mângâie. îmi arcuiesc o sprânceană, surprins, Nu asta e reacţia la care m-am aşteptat Buzele ei mi se par incredibil de ispititoare, dar îmi zic că de data asta chiar ar fi bine să vorbesc, aşa că alung gândul.

— Blake, nu l-am sărutat pe Emiah. De fapt, l-am sărutat, dar...

Râd scurt. Bex nu îmbunătăţeşte cu nimic situaţia.

— Ştiu, Mi-a spus.

Mă priveşte printre gene. Doamne, cât aş vrea să o sărut!

— îmi pare rău.

— Ce să fac cu părerile tale de rău? o întreb, întorcând întrebarea ei.

Haha! Nu-î amuzant.

r~ Ş

aşez după ureche o şuviţă de păr.

TyDeci, ce vrei să ştii? îl t ridică sprâncenele, zâmbindu-mi într-un mod pe care nu

în minte»

" mintea ei acum.

despre cTas^T vorbeşti. Mă întrebi pe «aş vrea să vorbeşti?

> «m asta fac.

Cum da. Nu sunt prea bun la explicat lucruri sau altceva» aşa ca poate mi-ar fi mai uşor.

— Am observat asta, râde.

Continua să îmi mângâie încheietura. Locul în care mă atinge mă arde şi mi se urcă temperatura. Gândurile mi se mai aşazîi în ordine şi realizez că am fost un idiot. Un mare, mare idiot, pută asm e prea bună ca să fie reală.

— Ascultă, Bex. Chiar îmi pare rău. Pentm tot. începând cu faptul că nu prea m-am omorât cu vorbitul, până la bătaia cu Emiah- Eu nu suni aşa. Adică, sunt aşa

Scanned by CamScanner

— Aşa tăcut san aşa bătăuş?

— Am crezut că dacă nu vorbesc, o să pot sta aici fără să creez probleme. Mic sau altcuiva, dar tu erai hotărâtă să mă faci să vorbesc, iar eu eram hotărât să nu vorbesc, aşa că a ieşit o mare aiureală.

— Ştiu. E şi vina mea.

Clatin din cap. Nu e vina ci. Nu arc de ce să fie vina ei. Poate doar pentru că m-a făcut să mă îndrăgostesc de ca, când eu nu aveam nici o intenţie să fac asia.

— Nu e, oftez. E a mea, pentru că ai dreptate. Sunt un idiot şi nu te merit,

— Vorbeşti prostii.

Bex îmi cuprinde obrajii în palme, trăgându-mă aproape de ea. îmi lipesc fruntea de a ei, fără să îmi aplec capul mai tare. Dacă o s-o fac, o s-o sărut, însă noi doi trebuie momentan să vorbim:

— Probabil. Ori nu vorbesc deloc, ori spun numai prostii.

Pufneşte şi am impresia că trupul ei se lipeşte şi mai mult deal meu.

Cred că îmi testează răbdarea,

— Deci? o întreb, amintindu-mi că nu mi-a spus despre ce arVrea să vorbesc.

— Deci. nimic. O să vorbim când o să vrei tu sa vorbim,

Doar promite-mi că nu o mai iei razna, Mi-e greu să ţin Pasul cu tine.

— N-ar fi trebuit niciodată să spun...

— Ştiu, mă întrerupe. Doar promite-nai că nu o faci din 1)011 Nu am putea să o luăm de la capăt?

Propunerea ei nu sima rău,

— De la capăt de la capăt, sau din momentul în Cat>e început să fii iubita mea? „

Se înroşeşte la replica mea, dar continua sa îmi zâmbeaSM

— Da. **presupun** că am putea să începem de acolo. å' îmi **sărută** bărbia, Căcându-mă să respir sacadat Ce făcut ca să o merit pe fata asta care, după tot ce am făcut şi cât®? aiurea m-am comportat, nu îmi pune întrebări atunci când nu sun' dispus să îi ofer nişte răspunsuri?

— Deci, mă iubeşti sau mă urăşti? îi ridic bărbia cu un deget,

— Ambele, ridică din umeri. E greu cu tine,

Scanned by CamScanner

Blake.

— Ce e greu?

— Totul, oftează. într-o secundă eşti calm, apoi o iei razna şi începi să spui fel şi fel de lucruri. Nu prea ştiu ce naiba să fac nici atunci când vorbeşti, nici atunci când nu o faci.

— N-o să mai fie aşa complicat, îi spun, făcând cuvintele să sune ca o promisiune. Nu sunt atât de greu de înţeles, doar că am complicat lucrurile fără să vreau. Tata a vrut ceva de la mine, Sky voia altceva de la mine, iar eu am ajuns să nu mai ştiu cinc sunt şi ce vreau.

— Ce-ar fi să încerci să fii tu pentru o perioadă? Am putea să vedem unde duce asta.

— Şi dacă nu o să îţi placă?

— Iar începi să vorbeşti aiurea?

îi zâmbesc cu un colţ al buzelor, apoi mă apropii de ea şi o sărut, pentru că nu mai am niciun gram de răbdare ca să mă abţin. Bex râde şi îmi răspunde la sărut în acelaşi timp. îmi las mâna pe obrazul ei şi o mângâi cu degetul mare, în timp ce cu cealaltă o strâng mai tare de talie, lipind-o de mine.

Acum că am găsit-o, mă tem sa o pierd.

Poate despre asta a fost vorba de la bun **început.**

Despre teama de a nu o pierde pe Bex, pentru că încă mai am impresia <* marar^nent* ? °U s'Surant^ mel"ită mai mult decât un tip car^e nlCl
macar nu se deranjează să vorbească.

Scanned by
CamScanner

* cu buSc" *srs^irr* e?ti iubita !i

în_care

*e ej> ne întoarcem la locuitul împreuna/

Mă săruta scurt.

— N-am locuit niciodată împreună.

Îşi dă ochii peste cap.

— Eram pe cale să o facem.

Cied că ai visat foarte frumos într-o noapte, pentru că eu nu îmi amintesc aşa ceva.

Îşi spiijină picioarele de mijlocul meu, lăsându-se pe spate. **închid** ochii, înghiţind în sec. Mă gândesc la o mulţime de moduri **în** care aş putea să...

Nu.

Nu mă gândesc la nimic. Ar trebui să mă dau un pas în spate, dar nu o fac. De ce naiba încă mă gândesc să mă dau înapoi?

— Serios, Blake. Poate ar trebui să mă duci înapoi la **Emiah.**

Nu îmi dau seama dacă îşi bate joc de mine ca să se răzbune pentru tot ce i-am făcut. în loc să îi răspund, mormăi ceva inteligibil.

— **Glumeam.**

Dintr-odată, simt cum toată tensiunea care s-a acumulat în mine se risipeşte şi pot să răsuflu uşurat.

— Dar tot trebuie să mă duci până acasă la Emiah.

— Bex, te joci cu nervii mei.

Revine în poziţia iniţială, aşezându-şi mâinile pe umerii mei.

— Mi-am lăsat ghiozdanul la el.

— **Poţi să dormi în hainele mele, îi zâmbesc cu subînţeles.**

Se înroşeşte din nou. începe să îmi placă varianta asta a ei,

Ci*e se înroşeşte ia orice aluzie. începe să îmi placă şi de varianta as*ta a mea calmă, care e oarecum hotărâtă să nu plece.

— **Bine, cedez în ele din urmă. Te duc, dar te aştept afara. Mă sărută, apoi sare jos şi intra în maşină. tez şi o**

ur*ez, deşi nu îmi place gândul ca trebuie să mă mtorc.

— Blake, eşti bine?

Vorbitul. **Asta** e noua mea chestie.

Mă gândeam de ce era Sky la poliţie în seara aia fa te-a sunat Emiah şi ţi-a spus că era şi ea acolo. Ca*

Bex îşi roteşte privirea spre mine.

— Emiah spune că nu e nimic între el şi Sky. Că doar nimerit să fie acolo şi ea a intrat în vorbă cu el, pentru ,j râspundeai la telefon.

Da, mi-a spus şi mie asta, dar tot mă întreb ce **naiba** făcut Sky.

— Blake, poate îţi faci prea multe griji degeaba.

Scanned by CamScanner

Îşi întinde mâna, împletindu-şi degetele cu ale mele. Bex poate are dreptate. Poate îmi fac prea multe griji pentru Sky, dar nu am cum să nu o fac. E ca un reflex care mi-a intrat în sânge şi pe care nu îl mai pot scoate.

Simt nevoia să fiu cu ochii pe ea în permanenţă şi îmi dau şi eu seama că uneori exagerez.

— Aici, zice Bex dintr-odată.

Opresc. Bex mă sărută înainte să coboare.

O iubesc.

Iubesc totul la ea. Modul în care zâmbeşte, în care se înroşeşte. Cum uneori se pierde, neştiind ce să spună. Modul în care îşi lipeşte trupul de al meu.

O aştept răbdător, încercând să nu mă uit prea des la ceas. Trec cinci minute şi alte cinci, dar nu am de gând sa cobor şi să merg după ea. Am încredere în ea.

După aproape douăzeci de minute, iese din casă, doar că nu mai e nici urmă de zâmbet pe faţa ei. Cobor şi mă îndrept spre ea. Sper că Emiah nu a avut din nou ideea neinspirată să o sărute, altfel s-ar putea repeta povestea cu Rix.

— Bex? Ce s-a întâmplat?

Ea clatină din cap şi trece pe lângă mine. Urc înapoi m maşină.

— Bex? å

— **Nimic, îmi răspunde, încercând să zâmbească, doar c nu e zâmbetul ei autentic.**

— Bine, îi spun.

^ o să o mai întreb ce s-a întâmplat atunci când o să ajung^ acasa a mine. Nu **îmi** spune nimic tot drumul şi mă **omoar** ştiu dacă eu am făcut ceva, sau Emiah.

Scanned by
CamScanner

Abia du pa ce parchez în garaj şi ne îndreptăm spre casă cpesii vorbească: ^

— Mania lui Emiah iar a intrat într-o mare încurcătură.

— **Iar?**

— Da. Marna lui e... Ei bine, s-ar putea să par o persoană oribil® pentru că spun asta, dar dacă ar dispărea, lui Emiah i-ar fi mai bine fără ca.

— Nit eşti o persoană oribilă, o asigur.

Fără să mă gândesc prea mult, întreb:

— îl pot ajuta cu ceva?

Bex se răsuceşte bmsc spre mine. încearcă probabil să îşi dea seama dacă glumesc sau nu.

— Probabil, îmi zice, dar nu îmi dă prea multe detalii. Ai face asta?

Oftez. încuviinţez. Oftez din nou.

— Ce e asta?

Privesc pe lângă ea ca să îmi dau seama despre ce vorbeşte.

Fir-ar să fie! Vorbind despre Emiah, am uitat că ar fi trebuit să o las jos două secunde, cât să fac ceva cu geamantanul din mijlocul camerei mele.

— Blake?

Iar n-am niciun răspuns. Nu unul care să îi placă, oricum.

— Un geamantan? întreb retoric.

— Văd asta. Unde aveai de gând sa pleci?

Mă simt de parcă păşesc prin nisipuri mişcătoare în relaţia asta.

25. Normalitatea e obositoare Bex

írni dau ochii peste cap. Blake a întţepenit în pragul uşii. ^ a spus nimic în ultimele două minute, iar eu chiar nu ştiu Jj reacţionez la asta. încep să mă gândesc serios la faptul că totul ar fi mai uşor dacă am stă departe unul de celălalt. De fiecare dată când lucrurile par să meargă bine, de fapt merg al naibii de prost. E^ ^ uit la geamantanul din mijlocul camerei, iar Blake se uită la Probabil aşteaptă să spun ceva, Ia fel cum şi eu aştept ca el să îmi ofere o explicaţie care nici măcar nu cred că e atât de complicată pe cât îmi imaginez eu.

— Blake?

Mă aşez pe pat. Blake rămâne sprijinit cu umărul de tocul uşii şi braţele încrucişate ia piept.

— Da?

Urăsc tonul lui retoric. Nici nu îmi explică, dar nici eu nu îl întreb, aşa că o las baltă. Am obosit să mă cert cu el şi, dacă o fac şi de data asta, chiar nu ştiu dacă între noi doi o să existe vreodată ceva. Nu pot să mă cert cu eî pentru fiecare lucru minor. Nu că un geamantan imens în mijlocul camerei, care îmi dă de înţeles că Blake se pregătea să plece undeva, ar fi un lucru minor, doar că sunt prea obosită ca să mă cert cu

Scanned by CamScanner

el.

— Pleci undeva?

încerc să îmi stăpânesc zâmbetul. Mai vreau sa creadă că sunt supărată pe el câteva minute.

— Nu ştiu. Cred că aveam de gând.

Nici el nu ştie. Normal că nu ştie. Când a fost Blake sigur vreodată pe ceva?

— Drum bun, **îi** spun, trântindu-mă pe spate.

E liniște. Nu-i aud paşii, însă îl simt când se aşaza pe P[al] lângă mine.

— Bex? îmi pare rău.

Nu ştiu exact pentru ce îi pare lui rău, dar îi răspund.

— **Şi mie.**

începe să râdă. Relaţia noastră a fost ciudată de íª – ^ început şi aşa a rămas. E greşit din partea mea dacă îmi doreS

Scanned by
CamScanner

jciafie normală, chiar şi pentru o seară? Poate Blake e normal, iar [c]ca sărită de pc fix sunt eu.

— Toi mai ai de gând să te ascunzi în cameră?

Clatin din cap, apoi încuviinţez. Nu prea ştiu ce vreau să fac. Sa ma ascund în camera lui Blake nu pare a fi o idee atât de groaznica, însă nu pol să o fac prea mult timp. Nu pot să mai stau plecată de acasa, doar din cauză că unchiul nostru nu are gând să plece prea curând. Sau pentru că mama nu are de gând să se întoarcă prea curând.

— Nu prea vreau să merg acasă, ti zic.

— Nu am spus să mergi acasă, Bex. Voiam doar să ştiu dacă aî de gând să cobori la cină şi alte lucruri de genul.

— Alte lucruri de genul?

încep să râd. Partea asta îngrijorată şi drăguţă a lui Blake mi se pare că nu se potriveşte deloc cu persoana lui.

— Nu cred, adaug. Nu vreau să fiu în plus şi cred că unchiul tău ar suna-o pe mama şi i-ar spune că sunt aici. Ea crede că sunt acasă.

— Hailey nu i-a spus?

Zâmbesc. Nu. Hailey nu i-a spus mamei. Nu am întrebat-o, însă ştiu că nu a făcut asta. Chiar dacă este insuportabilă, uneori Hailey îşi reaminteşte de faptul că suntem surori şi că, înainte să ne îndepărtăm una de cealaltă, eram nedespărţite.

— Noi n-am fost mereu aşa, oftez.

Blake îşi roteşte privirea spre mine. E mirat şi la fei sunt şi ea, pentru că nu ştiu ce mi-a venit să deschid subiectul. Dacă tot ain făcut-o, o să continui, pentru că îmi doresc normalitatea aia mai Riult decât orice.

— Ne-arn înţeles bine până când am intrat la liceu. Apoi, Hailey s-a transformat tn tipa care e acum, iar eu... Ei bine, eu am început să ţin pe toată lumea la distanţă, în timp ce ea s-a înconjurat de oameni. Poate ăsta e modul ei de a mă înlocui, dar... [u] ştiu. Eram de nedespărţit când eram mici şi chiar dacă spun că * [ur]ăsc, de fapt nu e chiar aşa.

Vocea mi se frânge şi nu pot continua. Nu vreau să par ? ^ în faţa lui Blake, chiar dacă el probabil ştie că nu sunt nici pe [e]P[a]*e atât de dură precum par. El nu spune nimic. Doar îmi caută

Scanned by
CamScanner

. -Wfiele cu ale mele. Atingerea lui e **mâna şi îşi** imp'f^n sentimment **de siguranţă cu care nu vreau** *?i **stârneşte în mine** £ B| ake şj **nu ştiu niciodată d**acâmil

£££ pC ««»■ is/ei min'ip,iv™ !™ «î

^r-Î*3SÎSV „

Si-a dat seama că privirea mi-e îndreptată spre bagajul lui. _ **Doar dacă** ai de **gând să pleci.**

Clatină din cap, apoi mă priveşte. Are un zâmbet atât de dulce, încât aş crede orice mi-ar spune — O să te obişnuieşti cu mine la un moment dat, râde. Sunt

cam nehotărât de felul meu.

— Am observat asta.

Degetele i se strâng în jurul alor mele.

— Dar mă iubeşti.

Zâmbetul i se lărgeşte.

— De unde ţi-a venit ideea asta?

— M-ai iubit din prima clipă în care m-ai văzut, îmi spune sigur pe el.

— Ai vrea tu. Am spus că te urăsc, dar tu ai înţeles ce ai vrut.

— Şi eu te iubesc. Şi îmi pare rău.

Mi se risipesc toate replicile inteligente din minte. Nu rămâne decât *te iubesc* şi accentul lui de care, sincer, mă pot lipsi. Nu face decât să pară şi mai atrăgător atunci când vorbeşte, iar eu nu am nevoie de asta. Simt că mă îndrăgostesc de Blakc din nou şi din nou.

— Îţi cam place să îmi reaminteşti asta.

— Nu te obişnui, îmi răspunde zâmbind.

încerc. încerc din greu să nu o fac. **Să** nu mă **obişnuiesc** cu prezenţa lui, dar habar nu am cum sa fac asta. **Se** apropie de tnine Şl mă sărută, **iar eu** îl las să o facă. **Vreau** să o facă. Buzele tui ier mţi uni ndică instant temperatura, dându-mi impresia că o Şa

¡¡¡TriHt StreCoară o mână în **P**ărul meu, a**P**oi coboară ?i o oprt e z £ n, 7r apr0ape de mine> amintindu-m, de **modul** în ~7^Cr0lal în acea zi ^ maşină. E atât de simP u * ontrolul m preajma lui. E suficient să îmi arun

Scanned by
CamScanner

singură privire şi ma pierd. Oehii lui de culoarea jadului par să ardă [0][ul în calea lor. Prind cu degetele de marginea tricoului său şi îl Nici asta nu c o decizie prea inspirată din partea mea, pentru ci*i 131ake rămâne iâră tricou într-o clipă, iar eu nu ştiu cât de departe vreau să ajung cu el. Nu m-am gândit la asta până acum, iar acum ca o lac, îmi dau seama că sunt nehotărâtă. Mă las pe spate, lrăgându-l deasupra mea şi tot ce fac nu se potriveşte deloc cu nehotărârea mea. Blake îşi strecoară o mână pe sub tricoul meu, arzând tlecare porţiune de piele pe care o atinge. Respir sacadat şi au fac nimic ca să împiedic mâna lui Blake să coboare, apoi sa urce.

Eu nu, însă bătaia din uşă, da. Cu buzele încă Lipite de ale mele, Blake oftează şi mârâie înfundat. Chicotesc, sărutându-l scurt. Se ridică şi mă gândesc că o să ia tricoul pe el în drum spre uşă, însă nu o face.

— Ar trebui să dispar? îl întreb înainte să ajungă la uşă.

— Nu.

Răspunsul lui sec mă face să mă încrunt. Mi se pare mie sau atitudinea lui s-a schimbat brusc? Sper să mi se pară. Deschide uşa, postându-se în faţa intrării.

— **Ce s-a întâmplat?**

— Ce faci?

Recunosc vocea subţire a surorii sale.

— Ce vrei, Sky?

Moare dacă se comportă şi el frumos, măcar pentru câteva secunde? Sunt sigur că asta ar reuşi totuşi să o şocheze pe Sky, Şi eumâ mir când Blake face ceva drăguţ sau se comportă frumos.

— A sunat doamna Welch, îi spune ea, iar eu habar nu am despre ce vorbeşte. Voia să te întrebe dacă ai putea săptămâna vitoare să mergi la consiliere luni în loc de vineri, pentru că ea o să fie plecata.

— Bine. O s-o sun.

Blake îi închide uşa în nas, apoi rămâne în faţa ei câteva Scunde. Mă ridic în şezut la marginea patului. O parte din mine de nerăbdare să îl întrebe pe Blake cine e doamna Welch şi espte ce consiliere vorbea Sky, însă o alta ştie că ar fi inutil să o

Scanned by
CamScanner

fac daca Blake nu vrea să vorbească despre asta. Îi dj decid că e mai bine să lac şi să aştept.

— Eşti bine? îl întreb, simţind totuşi nevoia să şnur

— **Da. '**

Se roteşte spre mine, apoi vine şi se aşază adânc. în mod clar nu voia ca eu să aflu despre asia, T*2* expresia de pe faţa lui, o cam urăşte pe Slcy în secunda asia. ^

— Pot să mă prefac ca nu am auzit nimic, încer să Y tensiunea care provine de la el, însă nu pare să funcţioneze, ^

— *E* în regulă, presupun. Cred că tot ai fi % moment dat. Oraşul ăsta e prea mic ca să nu poţi să afli ceva, dacă vrei să o faci.

Mă încrunt. Nu m-am interesat niciodată despre Blake. Nu îi cunosc familia atât de bine, dar nici nit m-am deranjat sa o întreb pe mama sau pe altcineva despre ea.

— Blake, nu am încercat să aflu nimic.

Poate că am fost tentată de câteva ori să aflu mai multe despre el, dar nu am făcut-o. N-am venit acasă la el ca să vorbesc cu unchiul lui.

— Ştiu. Scuze.

îşi trece o mână prin părul brunet. Dă să spună ceva, apoi se răzgândeşte.

— Nu trebuie să îmi spui, îl asigur.

Aş vrea să îmi spună. Aş vrea ca relaţia asta să iasă odată din ceaţa în care se pare că a fost scufundată încă de la bun început, însă nu îl pot forţa să vorbească. Abia dacă pot să îi fac să nu plece înapoi acasă.

— Mă duc vinerea îa consiliere, vorbeşte în cele din urma. Am fost la consiliere şi când eram în centru, apoi au hotărât că ar trebui să mai merg la câteva ore. E inutil şi nu spun nimic din ce ar vrea consiliera să ştie, însă trebuie să o fac. Ar trebui să scap P la Crăciun.

Totul se rezumă la Sky. Dau înţelegătoare din cap, *j* ştiu ce să îi spun. îmi imaginez că pentru el probabil e un că nu îl ajută cu nimic orele alea pe care le petrece acolo, ^ ştiu ce să îi spun. Niciodată nu am fost bună la dat sfaturi. ascu t, să înţeteg şi să fiu acolo atunci când cineva are nev

Scanned by
CamScanner

ₙiinc, insa decât sa oter nişte sfaturi inutile, mai bine nu spun nimic.

Ce-ar Ei ca noi doi să avem parte de nonnalitate o zi? îl întreb din senin.

Se încruntă, aşteptând sâ îi explic.

— Ştii tu, să facem ceva ea un cuplu normal. Fără surori, **unchi** săriţi de pe fix, probleme de familie, consiliere sau prieteni.

Zâmbeşte vag, dar îmi dau seama că nu am reuşit să îi distrag atenţia cu totul. încă se mai gândeşte la ceva. Poale la orele de consiliere, la sora lui.,, naiba ştie.

— Vorbesc serios, fîlake. Normalitate.

— Habar n-am ce-i aia.

Râd sec. Nici eu nu prea ştiu ce e aia, dar am putea să **retlefinim** normalitatea. dacă de asta e nevoie ca să nu **ne** mai gândim la tot felul de probleme.

— Haide!

Mă ridic şi îl trag de mână, însă nu se clinteşte. Clatină din cap. Nu e prea deschis la idei tâmpite, de moment.

— Bun. Atunci bănuiesc că putem să stăm aici şi să ne plângem de milă.

Renunţ si mă aşez din nou lângă el. Nici asta nu pare să îl încânte. Chiar trebuie să găsesc o modalitate să ajung la Blake. Sau cel puţin la partea din Blaice care nu e atât de încruntată şi care e dispusă să se ridice de aici şi să facă ceva. Ce? Nici eu nu ştiu.

— Deci, despre ce vrei să vorbim mai întâi?

îmi aruncă o privire dezaprobatoare. Nu vrea să vorbească despre nimic, desigur. Nu mă mir. îmi arcuiesc o sprânceana, aşteptând ca el să spună ceva, însă nu o face. Oftez. N-am nici cea mai mică idee cum să îl scot din camera asta care pare să îi fie atât ᵈᵉ tiragă. De fapt, am o idee, dar e nesăbuită. Se parc că există un ˢⁱⁿgur subiect care îl face pe Blake să reacţioneze şi nu ştiu dacă să folosesc de el sau nu. Nu ar fi prea corect din partea mea,

— Emiah ar fi fost acord, îi zic privindu-l atent.

Cuta dintre sprâncenele lui se adânceşte. Mă simt doar pe Jumătate prost pentru că am zis asta. Cealaltă jumătate e fericită ᵖᵉⁿᵗm că am obţinut o reacţie din partea lui.

Ce vrei să facem?

Scanned by
CamScanner

Deja e în picioanî, pe punctul de plecare. Mă abţin cu ^

sfl nu râd. intenţional,mormăie nemulţumit.

" f umeri Da- am racul'o 'mton t'onat- 'nsă acun, R,dic c-în nor maliiatea aia pc care mi-o doresc, putem să avem parte t t ^ asta orj de câ[e oj. ^ ^

I Sacă merge, şoptesc sperând totuşi să nu mă audă.

Merse doar de data asta.

Mă ridic zâmbind. Da, până data vt. oare. Nu înţeleg^ î, deranjează atât de tare Emiah, însă e un subiect pe care nu am de |
S deschid. Nu acum când am reuş.t sa stam o oră unul în !
preajma celuilalt, fără să ne certăm sau sa spunem ceva ce nu ar fi I

trebuit sP"s Unde mergem? ţi înt,eb în timp ce coborâm scările.

— Pe mine mă întrebi? Tu eşti aia care vrea să facă ceva... normal, adaugă.

E linişte în jurul nostru şi nu cred că e cineva acasă. Chiar mă întreb ce o să se întâmple când o să mă întâlnesc cu Sky sau cu unchiul lor. Nu aş putea să îi explic ce caut sau de ce sunt aici. Aş putea găsi o scuză temporară, asta în cazul în care nu o să fie o oră prea târzie, la care scuza nu ar fi plauzibilă.

— E un parc de distracţii la ieşire din oraş, zâmbesc.

Pufneşte, deschizând uşa. Aşteaptă să ies, apoi mă

a.

— Arăt eu de parcă aş vrea să merg acolo?

— Nu. Arăţi de parcă vrei să stai în casă, făta sa socializezi cu nimeni

Ne contrazicem aproape un sfert de oră în faţa casei, ap01 Blake cedează şi e de acord să mergem în parc. în plus, cu după vată de zahăr. El se strâmbă când îi spun asta, semn că nu î place^ Nimic nu e aşa cum ar trebui să fie la Blake, asa că nu ® DrL 2»Hlar-fe?Cıtă-Că- – nu ?tiu exact- Mi se pare că, ja*1 o relaţie 11 * – am ln«put povestea asta, chiar se pare că aven să urce. maÎă a'teî>t ca să fumeze o ţigară, ap termină ţigara^ °C 11 PeSte Caî}' ^ureaza 0 veşnicie până ce j maşină. ar nu

a<^llc asiaîn discuţie atunci când u

J

Scanned by
CamScanner

Mormăie tot drumul şi îşi exprimă nemulţumirile. îl ascult ¡n tăcere şi îl las sa sc plângă, Măcar atât să fac, dacă tot îl oblig să taci ceva ce nu Ti place. Următoarele ore trec repede. Blake a lăsat l;1 0 parte nc Ieri ci rea şi s-a dat cu mine în toate prostiile din parc, până când mi s-a făcui râu. Mi-am cumpărat vată şi a luat şr el o bucală, slrambându-se.

£ târziu şi sunt obosită. Norma litatea e obositoare, aparent, încă nu **m-am** plictisii, dar sunt sigură că asta se datorează faptului ,că **Blake e împreună** cu mine. **îmi** fură un sărut, apoi îşi ridică privirea. Un fulger străbate cerul, iar tunetul nu întârzie să apară. **Facem** cam jumătate de oră până acasă şi nici nu am timp să **spun** ceva, că începe să plouă. Privesc **cu** ochi speriaţi **în junii** meu, **temându-mă** ca Blake să nu fi dispărut. E lângă mine, privindu-mă amuzat, cu o sprânceană arcuită şi un rânjet larg.

— Te temi de furtuni.

Nici o noutate. Mă tem de furtuni de când eram mică. Simt nevoia să mă ascund într-un loc în care să mă simt în siguranţă şi nu vreau să mă aflu chiar în mijlocul lor. Mă prinde de mână, iar eu încep să alerg. Nu îmi doresc să mai petrec nicio clipă în plus în ploaie. Fulgeră, tună şl mă sperii din ce în ce mai tare. Când ajungem la maşină, amândoi suntem uzi leoarcă. Eu gâfâi, însă Blake nu arată de parcă ar fi alergat câteva minute prin ploaie. Poate nu ar fi trebuit să renunţ la alergarea de dimineaţă. îmi frec palmele între ele, încercând să mă încălzesc. Îmi storc părul, tremurând de frig.

Blake îşi dă geaca jos şi o aruncă pe bancheta din spate, apoi se întinde printre scaune.

— Ta ăsta pe tine, îmi spune când revine.

îmi întinde un hanorac. îl iau recunoscătoare, apoi îmi dau Seama că trebuie să mă dezbrac nu doar de geacă, ci şi de tricou.

Blake pufneşte, apoi îşi întoarce privirea spre fereastră, ără să comenteze. îmi dau hainele jos şi îmbrac hanoracul. Blake p°nteşte motorul şi ne îndreptăm spre oraş. Plouă torenţial, iar stejgâtoarele nu par să mai facă faţă, aşa că merge încet.

7' Nu o să păţeşti nimic, spune din senin.

* . încuviinţez, chiar dacă nu sunt mai liniştită decât eram

a,nte- Biake frânează brusc. Nu văd nimic în faţa mea, însă

Scanned by
CamScanner

"«ci«« n»»W.■!»' ■«*

2>1 Cred că e blocat drumul, spune **Blake.**

Ei bine. nu mă grăbesc să ajung acasă. **Nu** mă ■ ■ încă **acum** ce o să se întâmple? Mat aşteptăm cât» "e/Jă tot nu ne mişcăm. Blake întoarce în mtjlocu, ^ si se îndreaptă în cealalta dtiecţie.

— **Ce faci?**

— A credeam că nu vrei să stai blocată m ploaie.

Nu vreau, aproape mă răstesc la el.

— Atunci o să căutăm un hotel în următorul oraş.

Inghtt în sec. **Eu,** Blake şi un hotel? **Sigur** nu o sl **ias** nimic bun din asta. Poate ar fi mai bine să sar din maşină şi să ale,

--fii mină.

26. Doar vorbim Blake

D(ic3 mai slîilcam cinci secunde în plus cu Bex în maşină, lui şt^ îtitamplal. Ploaia nu a iacul decât să îi scoată **parfumul** în evidentă şi cu greu m-ant concentrat]a drum. Tot ce voiam să fac era să trag pe dreapta şi să o sărut. încă nu înţeleg de ce nu ne-am certat din cauza geamantanului. B un lucru la care m- fi aşteptat **de** la ea şi mă tem doar să nu fi amânat cearta pentru mai încolo. Nu am niciun chef de aşa ceva. Chiar am obosit să mă cert cu ea Poate Bex are dreptate şi avem nevoie de normalitatea aia, chiar dacă **pentru** puţin timp. Nu ştiu ce fac cuplurile normale. Habar n-am. N-am avut în viaţa mea o relaţie şi nu ştiu cum ar trebui să funcţioneze, însă chiar şi din puţina mea experienţă, ştiu că eu şi Bex nu suntem un cuplu obişnuit.

Poate se trage de la mine şi de la incapacitatea mea de a face prea multă conversaţie. Poate din cauză că prietenul ei cel mai bun a sărutat-o ca să îmi demonstreze mie că nu aş suporta să văd asta. Sincer, nu ştiu şi nici nu îmi pasă.

— Mergem? şopteşte Bex,

Am oprit în parcarea unui hotel de câteva minute şi m-am cam pierdut în gânduri, încuviinţez, apoi cobor. încă plouă torenţial şi, deşi pe mîne nu mă deranjează, pe ea pare să o înspăimânte vremea asia. Sunt atât de obişnuit cu asta, încât nici nu o mai bag în seamă. Poate mi-a fost puţin dor de ploaie. Poate mi-e puţin dor de casă şi de lucrurile care îmi sunt cunoscute. De oamenii care îmi sunt prieteni.

De...

O am pe Bex. Nu mai vreau să mă gândesc la casă.

Bex coboară şi aleargă până la intrare, dar eu păşesc leneş, tocurându-mă de ploaie.

— Eşti nebun? Vrei să răceşti? ţipă la mine când ajung aproape de ea.

Nu mă deranjează ploaia, îi zâmbesc, apoi îi deschid încă îmi simi stomacul în gât din cauza la toate prea ca să mă dau şi mai s.mtgustul tteguaStor d

Scanned by CamScanner

dC Zahă'L Nu crezi că s-a deblocaMrumul?

Mă încrunt, oprmdu-ma în loc. îmi dau scama că , frământă mâinile, chiar dacă Ic-a acoperit cu mânecile dc hanorac. Până acum nu a spus nimic, iar acum pare stingher. la

— De ce?

Ridică din umeri. îmi rotesc privirea prİn h Recepţionera ne priveşte fix, zâmbind. Revin cu privirea asupraei încercând să îmi dau seama care e problema.

— Poate ar trebui să ne întoarcem, mormăie ea.

Poate. Poate nu. Poate ar trebui pur şi simplu sa vorbească ca să nu fiu nevoit să ghicesc ce se întâmplă.

— Bex?

— Lasă. Hai să luăm o cameră.

Să mor de nu e bipolară! Ba vrea să plece, ba vrea să luăm o cameră. Una? Nu două? Dacă ar fi trebuit sa ghicesc din cauza căruia Bex c stingheră, aş fi zis că poate se teme ca nu cumva sa o violez, dar ea vrea o cameră. Oricum, nu e ca şi cum dacă ne-am întoarce, nu am ajunge să dormim tot în acelaşi pat.

O prind de cot, rotind-o spre mine,

— Eşti în regulă?

Încuviinţează şi chiar pare veselă. Orice furtună era pe cale să se abată asupra mea, se pare că a trecut.

— Te aştept aici.

Se ridică pe vârfuri şi mă sărută. Nu încetează să mă ia prin surprindere. Cu două secunde în urmă părea să aibă o problemă, iar acum mă sărută. S-ar putea să se răzgândească în orice moment»
aşa că profit şi o sărut îndelungat
„ , ^oate criiar avem nevoie de o camera, îi zic când mi
îndepărtez câţiva centimetri,

;-Nu fi nesimţit!

hni dă un pumn în umăr, dar zâmbeşte.

veţ^em ^acă putem ajunge acasă? îmi arcuiesc o snr" ^ c^teva secunde, apoi clatină din *&P'*

° spra« din reflex. Acum na mat pare cb.ar *

Scanned by
CamScanner

Nu părea nici înainte, însă tn-am gândii că poale era din cauza hotelului. Dau să plec, însă Box mă prinde de cot, oprindu-mă. îmi rotesc privirea mirai. Ea tace un pas spre mine şi se ridică pe vârfuri. Mă sărută din nou.

La naiba! Dacă nu m-am obişnuit până acum cu asta, aş putea să o fac de acum înainte. Aş putea să mă obişnuiesc cu n0rmalitatea şi cu buzele eî fierbinţi.

— Voi chiar aveţi nevoie de o cameră, se aude o voce din spatele nostru.

Zâmbind, mă îndepărtez de Bex şi mă îndrept spre recepţie. Avem nevoie de o cameră, însă nu pentru ce crede recepţionera că avem nevoie. Cred. încerc să nu mă gândesc prea mult la asta. Scot portofelul din buzunar şi caut un act de identitate, apoi plătesc. Nu schimb mai mult de cinci cuvinte cu tipa, iar printre alea se numără *vreau o cameră* şi *mulţumesc.* Bruneta îmi zâmbeşte tâmp. Urăsc zâmbetele astea. Cu cartela în mână, mă întorc la Bex, apoi o luăm spre lift. Iar nu vorbeşte.

Fata asta mă scoate din minţi! O să mă facă să ajung internat într-o secţie de psihiatrie, poate împreună cu ea, din cauza bipolarităţii. îmi amintesc că a pomenit faptul că Emiah ar avea nevoie de ajutor cu ceva, însă nu mi se pare un subiect potrivit de conversaţie în lift. Nimic nu mi se pare un subiect potrivit, aşa că o prind de mană şi îmi împletesc degetele cu ale ei.

Nu-mi dau seama la ce se gândeşte. Rămâne tăcută până când intrăm în cameră, apoi priveşte calmă în jur şi se îndreaptă spre baie.

— Ies puţin, îi zic.

Tocmai mi-am amintit că am nişte haine de rezervă în Portbagaj. Nici eu nu ştiu de ce le ţin acolo, însă acum se pare că lmi prind bine. Aştept o secundă să văd dacă mă ia la întrebări, însă 3u o face, aşa că ies din cameră şi cobor până la maşină. încă Piouă, dar nici pe departe atât de torenţial ca în urmă cu un sfert de °Jª- Râmân în faţa intrării şi fumez o ţigară. Să mă ia naiba pentru dar^ am apucat din nou de ştsku ce afost în capul meu> ac ln ultima vreme dorinţa de a fuma devenea din ce în ce mai ^ Ş* nu îi mai puteam face faţă.

Scanned by
CamScanner

minute sunt înapoi sus, cu tot cu ghiozdanul în an, nişte tricouri curețe. Se eude apa la duş cu gand, e invadată cu o mulţime de tmagint cu Bex mtr-o postură indecentă decât aş vtca În zece să îmi imagine* În ritmul asta, reuşesc să îmi petrec noaptea CL. ea aici. Poate ar trebui să f$_{ac}$ * ‘ un duş cu apă rece. Poate ar trebui să cobor şi să mai * ţigară. Poate n-ar fi trebuit să vin cu ideea asta tâmpită de |$_{a\ bl}$° început. Aprind televizorul şi mă lungesc pe pat, cu o mână îndoită sub cap. Schimb canalele într-un ritm alert, dar nu mă concentre la imagini. în capui meu sunt total alte imagini şi toate o implica* Bex. Apa nu se mai aude curgând. îmi frec faţa cu palmele întrebându-mă ce o să se întâmple acum.

De parcă îmi face în ciudă, Bex iese înfăşurată într-un prosop care o acoperă cam cu o palmă mai jos de fund.

— Ai un tricou în ghiozdan, îi zic, înghiţind în sec.

Se îndreaptă spre ghiozdanul pe care l-am lăsat pe unul dintre scaunele din jurul mesei şi caută leneşă prin el. Scoate un tricou, apoi dispare din nou în baie.

— Nu era şi ghiozdanul meu pe acolo? strigă din baie.

Asta nu mai ştiu.

— Vrei să mă duc să văd?

Nu îmi răspunde. Când revine în cameră, e îmbrăcată cu tricoul meu şi are părul ud lăsat pe spate. Dacă până acum poate am mai aruncat câte o privire fugitivă la televizor, de acum încolo sigur nu o să fiu capabil sa mă mai uit la ei. Bex mi-a atras toată atenţia.

Şi, care-i următorul pas spre normalitate? o întreb, înghiţind în sec.

Mă simt cam stingher, deşi nu e prima dată când mă aflu în aceeaşi cameră cu ea. Nu e prima dată când urmează să petrec o mtreaga noapte cu ea, doar că acum sunt mai conştient decât data în-h rm ^ * pe să râdă şi se lungeşte lângă mine, pe o laterala* esc oar privirea, aşteptând ca ea să spună sau să facă ceva*

doarsăRmnoT^{11}'^ 6 Supraestimată- Ş> obositoare. Nu vret

Scanned by
CamScanner

îmi încuiesc a sprânceană. Sincer, habar nu am ce înseamnă asia, dai daca implică să fiu la fel de ciudat şi aerian ca şi până acum, nu am nimic împotrivă.

— Da, cred ca ina pot descurca, îi zâmbesc.

— Serios?

Îşi ridica întrebător sprâncenele, apoi îşi umezeşte buzele cu limba. înghit în sec. Aerul devine din ce în ce mai sufocant.

Singura sursă de lumină din cameră e anemică şi provine de la o veioză tocmai din celălalt capăt al camerei, de pe perete. De ce **naiba** nu **m-am** dus să fac un duş imediat după ce a ieşit Bex? îmi **zâmbeşte** larg. E un zâmbet intim pe care îl văd destul de rar la ea şi pe care îl iubesc, incerc să mă rotesc uşor spre ea. Dintr-odată, îşi pune mâinile pe umerii mei, împingându-mă. în următoarea secundă c deasupra mea, cu picioarele de-o parte şi de alta a coapselor mele.

— Da, cred că mă pot descurca.

Mă pot descurca, pe naiba! Habar n-am ce fac. Mă simt de parcă aş fi virgin, pentru că Bex nu e o tipă ca oricare alta. O iubesc şi n-aş vrea ca seara asta să ducă undeva unde ea nu ar vrea.

Se sprijină în coate, deasupra umerilor mei. Faţa ei e atât de aproape de a mea, încât îi simt respiraţia fierbinte. Asta nu mă ajută. Simt nevoia să îmi aranjez blugii, dar n-am cum să fac asta subtil. Mă priveşte printre gene. Nu e una dintre privirile promiţătoare cu care sunt obişnuit. Privirea ei nu are niciun înţeles ascuns, dar sclipirea din ochii ei e una pe care nu am mai văzut-o la nimeni altcineva.

Mă întreb dacă şi eu o privesc la fel.

— Bex, poate ar trebui să...

Nu continui propoziţia. Bex doar se faţâie deasupra mea, râzând.

— Doar vorbim.

— Doar vorbim? o întreb neîncrezător.

Da, mă asigură.

Bine. Vorbim. Pot să fac asta, dar condiţia ar fi să nu se -„ ^işte. Să nu mai respire. Să nu facă absolut nimic, ca să mă ^centra.

~~~ Bine.

Scanned by
CamScanner

Dau din cap. Am înghiţit cam des în sec f$_{n}$ .. secunde. Încep să îmi simt gâtul uscat.

— O să îmi spui vreodată ceva despre tine?

Asta mă ia prin surprindere. Nu ştiu |$_{a}$ ce nj.$_{a}$ _ când a spus că doar vorbim, însă sigur nu m-am gândit |$_{a\ ast}$

— Ţi-am spus lucruri despre mine. ^{a}- Neimportante, dar le-am spus. Ea vorbeşte $_{ac}$ celelalte lucruri. Oftez şi îi iau faţa în palme. O sărut d ^ ^{de} încerc să îmi fac curaj ca să încep discuţia asta. $^{e\ par}$c5

— Prin martie anul trecut, Sky a insistat să merg $_{cu}$ petrecere. N-aveam chef ca să mă ţin după ea, aşa că am r$^{ia\ 0}$ chiar dacă m-a implorat să merg cu ea, pentru că în afară^'^{0}' prietene de ale sale, nu îi cunoştea pe restul, dar am înce ^ ^{n}^^{ie} explic că aşa e peste tot şi dacă nu vrea să meargă, să stea a ^ ^

Fac o pauză. Bex trasează cercuieţe pe umărul meiTri ■ ■ măcar nu ştiu dacă îşi dă seama. $^{*\ n,ci}$

— Aşa că s-a dus. Şi s-a îmbătat. Genul de beţie în nici măcar nu se mai putea ţine pe picioare si nici nu si-a mare lucru a doua zi. Pe acolo era Rix, un tip care era în cit"! mine. ^{a}

— El e cei pe care...

-Avwlat'oT **bătUt? o întrCrUP! Da, ^ C! S!a Culcat cuea!**

răspund concret. ^ $^{răSPU\ nd}$ ^ ^{o}riCUm' "U Pot să «au un

A profitat de ea! oricum. ^ $^{ammteŞte\ dacă\ a\ fost\ cu\ acordul\ ei}$_

spatele ei^cercân^s. $^{CU\ lacr}$*mi în ochi- îmi piimb o mână pe -M~* ^{3nd} $^{33\ 11\ dău\ de'}$ înţeles că nu are pentru ce să

— Sky a rămas însărcinată. Ai noştri nu au ^ înţelegători în legătură cu asta. Cel puţin, mama nu a os^ ^ înţelegătoare. A cam luat-o razna şi nu s-a gândit nicio chp^{a} ^

• Am nevoie de o ţigară. O nevoie intensă, care nu ^ ^ pace, dar mă tem că dacă o să mă opresc acum, nu o ^ continui niciodată şi o să ajung să ţin totul doar pentru nn

Scanned by CamScanner

un nod în gât care mă împiedică să vorbesc, aşa că îmi dreg glasul, aşteaptă răbdătoare.

Pe scuti? o întreb retoric, pentru că simt că nu mai pot să lungesc povestea. Sky a făcut avort. Ai noştri au divorţat, iar noi am rămas cu tata, care ne-a trimis pe amândoi aici. Nu ştiu dacă e din cauză ca eu am stat toată vara în centrul de corecţie, sau pentru că Sky a avortat, dar poate e cumva mai bine.

— De ce?

— Rix s-a lăudat în toată şcoala cu ce a făcut. De asta am ştiut că a fost el, pentru că Sky nu îşi amintea. Iar Sky, chiar dacă poate fi din cale afară de enervantă, n-ar fi putut face faţă la şuşoteli şi alte rahaturi de genul ăsta.

— Deci asta e şansa voastră să o luaţi de la capăt.

— Da, doar că uneori mă întreb dacă am profitat de ea.

— Adică?

— Sky plânge. Mult. Nopţi întregi, doar asta face. Uneori nici nu pot dormi din cauza asta, iar eu... ei bine, eu sunt eu, aşa că nu cred că schimbarea e o posibilitate pentru mine. Şi mai am şi orele de consiliere care mă omoară. N-am spus nimic şi nici nu o s- o fac.

— De ce trebuie sa mergi?

— Toată chestia asta cu Rix... Tata nu ştie că el e cel care a lăsat-o însărcinată pe Sky. Crede că eram beat şi am avut ceva cu
dar nu i-am spus niciodată de ce am făcut asta.

— Şi mama ta?

— Mama? pufnesc.

Mama e o persoană pe care nu vreau să o văd prea curând fa faţa ochilor. Atunci când Sky avea nevoie de ea, nu a făcut fanaic ca să o ajute. La naiba, nici măcar nu s-a prefăcut a fi faţelegătoare!

— Nu ştiu exact. Când mi-am terminat lunile pe care trebuia să le stau în centru, ei erau deja divorţaţi şi nu am primit nicio explicaţie. Iar Sky pur şi simplu nu vrea să vorbească despre asta, eşi ea a stat acasă.

— **Ea e bine?**

Clatin din cap. Sora mea e oricum, însă *bine* nu e termenul are să descrie cum se simte Sky.

Scanned by
CamScanner

•’Phflniţ,

_ A$ vrea s-o conving să A. Su vorbească, dar n-am CUm – unrhestc cu mine uneori, dar îmi spune mult ma. puţin decât ' Mai pí ck dacă arşii că ţi-am spus ţ.e despre toate astea, m-ar 0m'J.

— **Dar n-are de ce să îi fíe ruşine.**

Explicări asta ei.

Bexcade pe gânduri.

— La ce te gândeşti?

— **La faptul că la început te temeai să îmi spui de pentru că ai crezut că asta o să îmi schimbe impresia despre tine ***

— Şi?

Nu înţeleg unde vrea să ajungă.

— Şi poate dacă te-ai fi gândit de la bun început să îmi spui povestea întreagă, te-ai fî scutit de o mulţime de griji inutile.

îi ofer cel mai bun zâmbet al meu, sperând să nu înceapă să mă insulte.

— Când eram mici, tata ne ducea în fiecare duminica în parc. într-o duminică dimineaţă, nu a mai coborât la micul dejun. Mama ne-a spus că a plecat pentru o perioadă, dar nu s-a mai întors niciodată.

— Niciodată?

Clatină din cap. De parcă nu era suficient că povestea mea i-a adus lacrimi în ochi, acum chiar mă tem că o să înceapă să plângă.

— E pierderea lui, îi zic. Nu a ta.

— Nu-mi place chestia asta, clatină din cap. Nu vreau nici să plâng şi nici să încep să îţi povestesc amintiri din copilărie.

— Dar eu ţi-am zis ceva despre mine.

I-am spus cam totul despre mine, de fapt.

Da, dar tu nu plângi atât de uşor.

Râd scurt şi o sărut.

— Poate nu ar trebui să mai vorbim, îi *zic* pe un ton glumeţ.

— **Poate.**

, L dl“din umeri >Privindu-mă din nou printre gene. D'n“. îmbrăţişează S'gUr5 PC

îş‹ ?Krge ,acriimle Ş‹

S-a oprit ploaia. Dacă vrei, putem să mergem

Scanned by
CamScanner

Nu mă deranjează să folosesc termenul *acasă* şi pentru ea. ¡tu vreau să mă gândesc prea mult la asta, însă cred că mă văd locuind într-o bună zi cu ea.

La ce naiba mă gândesc?

— Sau poate ar trebui să rămânem.

Se apleacă şi mă sărută. Am putea să rămânem.

Scanned by
CamScanner

27, Data viitoare lasă-mă zece ***Bex***

Sunt aproape dezbrăcată deasupra lui Blake, respir sacadat şi mai am puţin şi cedez, când el se retrage câţiva centimetri şi prinde de umăr.

— Nu.

Atât. Asta e tot ce spune. Cum adică nu? Ce nu, mai exact? Ar putea să se exprime mai vag de atât? La cum îl cunosc pe Blake, da, ar putea, doar că nu mi se pare momentul cei mai potrivit să treacă prin una din veşnicele toane.

— Nu, ca în nu am prezervativ şi nu vreau copii pentru că sunt prea tânăr sau nu, eşti urâtă şi nu vreau să mă culc cu tine?

îmi ridic sprâncenele. îmi dau seama că am vorbit prea mult, însă sunt agitată. Mă simt prost şi nu ştiu unde să mă ascund în secunda asta. La naiba, sunt aproape dezbrăcată. Nu ştiu cât timp a trecut de când am încetat cu vorbitul, dar de atunci Blake nu a făcut nimic altceva decât să mă sărute şi să îşi plimbe mâinile pe mine, iar acum a spus „nu", orice ar însemna asta.

— Nu, repetă el.

Nu trădează nicio expresie, iar dacă mai stau aici, în curând o să încep să plâng şi e cam ultimul lucru pe care o să mă vadă Blake făcându-l. Să plâng în faţa lui. Mă dau în spate şi sar din pat. Iau de pe jos tricou] lui cu care eram îmbrăcată şi mă îndrept spre baie, încercând, de fapt să nu o iau la fugă.

— Bex!

Îl ignor. Aproape izbesc uşa în urma mea. Mă sprijin cu spatele de ea, încercând să îmi trag respiraţia. Nici nu am curaj să mă privesc în oglindă. Ştiu că tot sângele mi s-a adunat în **obraji,** îmi simt tot corpul fierbinte şi e doar vina lui Blake. **A** lui, **a** modului în care mâinile lui mi-au atins fiecare centimetru de piele şt a buzelor sale.

închid ochii şi aproape mă scurg pe lângă uşă. Iau pe min[e] tricoul, promiţându-mi că nu o să plâng. Că nu merită şi că Blak[e e] un idiot. Iar eu ştiam asta. Cum Dumnezeu am putut să cred, chiă[l] şi pentru o secundă, că lucrurile între mine şi el puteau să **devină-** normale?

Scanned by
CamScanner

Scanned by
CamScanner

Numiii o naivă ar ti putut crede asta şt, ei **265**bine, poate nu ştiut nimic altceva decât o fată naivă şi îndrăgostită. Iar mă gândesc să ies pc geam, dar nu mă aflu la mine acasă, iar asta se pare că a juvenil o posibilitate la care m-am gândit de multe ori în ultima vreme. Nu, nu sunt acasă. Sunt într-o cameră de hotel cu Blake, încercând să îmi dau seama ce tocmai s-a întâmplat acolo. De ce a început de la bun început să mă sărute şi să scape de o parte din haine, ea mai apoi să mă respingă fără nicio reţinere?

Nu o să îi înţeleg niciodată pe Blake.

Nu o să **mă** înţeleg nici **pe** mine, pentru că e mai mult decât **evident** că relaţia dintre noi doi s-ar putea să nu meargă niciodată. Ne înţelegem o oră, apoi.., lucrurile o iau pur şi simplu razna, **atunci când** mă aştept cel mai puţin.

Blake bate o singură dată în uşă. Mă ridic, îndreptându-mă spre oglindă. Nu arăt chiar atât de rău precum mi-am imaginat. Se pare că roşeaţa a fost înlocuită cu paloarea. Oftez, dau drumul la apă şi mă clătesc pe faţă. Blake bate din nou la uşă.

— Eşti dezbrăcată?

Râde.

Idiotule. Idiotule. Idiotule.

Te urase. Te urăsc. Te urase, pentru că m-am îndrăgostit de tine şi nici măcar nu mi-am dat seama de asta.

— Nu, îi răspund. Dar chiar dacă aş fi, nu pare să te intereseze.

Nu ar fi trebuit să spun asta, dar pur şi simplu nu mă pot abţine. Blake m-a respins, iar eu nu ştiu cum să reacţionez, pentru că nu am mai fost pusă niciodată în postura asta. Niciodată nu m-am gândit să mă culc pe bune cu cineva. Până la Blake. Care m-a tespins.

Blake deschide uşa, îl privesc în oglindă şi imediat îmi dau seama ce idee proastă a fost şi că ar fi trebuit sâ mă uit oriunde altundeva, dar nu ia el. Are doar jeanşii pe el. Jeanşii şi o expresie nedumerită, de parcă eu sunt cea care e săritâ de pe fix. Ochii lui Vfrzi sunt luminoşi. Pe deasupra, mai au şi o sclipire ciudata.

— Bex?

— Ce vrei? îl întreb pe cel mai tăios ton de care sunt Capabilă.

Scanned by
CamScanner

Scanned by
CamScanner

Nici nn ştiu de ce m-am enervat aşa. Poate exag ere2 p ar trebui să mă liniştesc, să mă întorc în cameră şi să vederea faptul că eram aproape dezbrăcată, căţărată în braţele iar el m-a respins. Da, poate asta ar trebui să fac.

_ Ce naiba? mormăie în barbă, de parcă nu înţelege ce făcut.

— Vreau să mă duc acasă, 11 spun pe aceiaşi ton.

îl văd arcuindu-şi o sprânceană. Acum îl văd spriji nJ nd de tocul uşii, iar în secunda următoare e în spatele meu şj ^ răsuceşte cu fata spre el. Mâinile îi ajung pe talia mea, mă ridică si ajung să stau precar pe marginea chiuvetei. înainte să îmi dau seama, îşi izbeşte buzele de ale mele aproape cu furie şi nu mai e nicio urmă din răbdarea de care dădea dovadă în urmă cu zece minute. îşi strecoară mâinile pe sub tricoul meu. Fierbinţeala degetelor sale îmi arde pielea şi aş vrea să îi spun să se ducă la naiba. Să îi spun că nu poate să se joace cu mine aşa cum vrea el, când vrea el, însă înainte să mă gândesc prea mult la asta, îi răspund la sărut şi îmi împletesc degetele în părul lui, trăgându-l mai aproape de mine. Sânii mi se izbesc de pieptul lui fierbinte si goi, ritmul respiraţiei o ia razna şi orice idee mi-ar fi trecut prin minte, acum a dispărut. îl sărut cu frustrare, apăsat. Totuşi, nu-mi pot scoate din minte acel „nu" rostit de două ori, clar şi răspicat. Nu, ce? Pentru că după modul în care mă sărută acum, aş spune & e un da cât se poate de real.

îmi aşez mâinile pe umărul lui şi îl împing.

— Nu, ce? îl întreb încruntată.

— Nu asta am spus.

Dacă mai zâmbeşte mult, nu prea o să îmi pese ce a spus- O să îmi pese doar de ce are de gând să facă în continuare.

— Dar ce ai spus?

— Nu ai de gând să o laşi baltă? ai

Clatin din cap. Blake scapă de obicei prea uşor, toC\. pentru că îl iubesc. însă de data asta m-a făcut să mă simt mai năucitor6 °^ce* ^.nu 0 să scape doar pentru că îmi zâm

— Bex...

m

Scanned by CamScanner

Sau pentru că îmi şopteşte numele. îmi trasează conturul buzelor cu indexul, dar nici dacă face asta nu o să scape. Nici dacă n1j mângâie coapsa. Nici dacă mă priveşte atât de intens încât îmi cjnit

întreg corpul tensionându-se.

Nu. Pur şi simplu, nu.

Vreau o explicaţie şi o s-o primesc cu orice preţ.

Doar că Blake îşi apropie buzele de ale mele şi mă sărută din nou. Şi uit. Uit orice şi nit mă mai interesează nimic altceva, inii înconjor picioarele în jurul lui, răspunzându-i la sărut. Abia ce mi s-a calmat ritmul respiraţiei, iar acum o ia razna din nou. Mă dau jos de pe chiuvetă şi, fără să întrerup sărutul, îl împing pe **Blake** spre cameră. Cade pe pat, trăgându-mă deasupra lui. Dacă mai aud vreun *nu* din gura lui, o să **îl** pălmuiesc.

Dar nu aud nimic. îmi dă tricoul jos – din nou – doar că de data asta mult mai lent. Nu ştiu ce o să se întâmple mâine, dar acum îl vreau pe el. îşi lipeşte buzele de gâtul meu, iar fiecare terminaţie nervoasă începe sa mi se zbată. îmi aşez mâinile în jurul gâtului său, iar buzele sale urca din ce în ce mai sus, până când în cele din urmă i le simt peste ale mele, la început blând, aproape ezitant, de parcă se aşteaptă ca eu să o iau la fugă în orice moment.

Nu am de gând să fac asta, aşa că îmi întredeschid buzele, practic invitându-l sa îşi strecoare limba printre ele. Şi asta face, dând foc la ceva în interiorul meu. în câteva clipe îşi recapătă siguranţa, iar orice urmă de blândeţe dispare. Nu e brutal sau nerăbdător. Doar că mă sărută până când simt că ma sufoc şi dorinţa de aer devine insuportabilă. Abia acum îmi părăseşte buzele pentru o clipă, ridicându-şi privirea.

îmi sprijin palmele de umerii lui şi ma ridic să îl sărut. Uşor, fără să mă grăbesc. încerc să nu mă gândesc căfac ceva greşit, încerc să nu mă gândesc la asta nici atunci când rămân de-a dreptul goală, iar Blake e deasupra mea şi mă sărută pe linia maxifarukii, apoi coboară spre sâni. Devin pe deplin conştientă de Şipurile noastre şi îmi adâncesc unghiile în umerii lui. Pielea lui e Jerbinte şi am impresia ca oricât de mult o să mă apropii de el, tot l'a fi suficient.

Scanned by
CamScanner

Dor asm c ceea ce îmi doresc, aşa că îmi a| temerile. încerc să mă relaxez şi să ma bucur de moment g H presupun că nu e de niciun folos nimănui dacă sunt încordat « Ffiti sisiură de asta?

nevoie dc câteva secunde ca să îmi dau seama (Am

Blake îsi sprijină greutatea în coate şi mă priveşte, aştept ** răspuns din partea mea. încuviinţez, insă nu mi se pare suficient. Adun toată îndrăzneala de care sunt capabila şi îmi întind n^jr spre blugii săi. Degetele-mi tremură când încerc să îi descw fermoarul, însă Blake mă prinde de încheieturi şi îmi ridică ntâioile deasupra capului.

— Ce faci? reuşesc să şoptesc.

— Relaxează-te, Bex.

Ce n-aş da să pot face asta. Am nevoie să mă sărute penim că mi se pare că e singura modalitate prin care îtni pot alunga teama pe care o simt acum.

— Sărută-mă, îi cer.

Blake se conformează şi în timp ce-mi deschid buzele şi îi răspund la sărut, îi simt o mână inâpgâindu-mi coapsa. îmi depărtează picioarele fără grabă şi încerc să nu mă panichez când îi simt mâna între ele, stârnind în mine un val se senzaţii pe care ou le-am simţit niciodată. îmi depărtez picioarele din proprie iniţiativă, conştientă de faptul că ar trebui să îmi fie ruşine.

Doar că nu mi-e. Nu mi-c ruşine nici atunci când Blake se dezbracă şi revine asupra mea, privindu-mă întrebător. îi zâmbesc încurajator.

în primele secunde simt o durere fulgerătoare, atât * intensă încât am impresia că o să mă dezbin din toate încheieturi Blake se opreşte şi am impresia că îşi ţine până şi respir^'- încercând să stea nemişcat. Mi-am înfipt unghiile atât de adan omoplaţii săi încât cred că o să-i rămână semne. .-teva

Respir sacadat, printre buze. închid ochii pentru secunde şi inspir încet. ^ din

— Cred ca poţi să te mişti, zâmbesc când îi ^esc nou,

- Eşti sigură?

Scanned by
CamScanner

Blake nu facL nicio mişcare, aşa că îmi ridic bazinul încet, incertul sa 11 dau de intclcs că suni în regulă.

Durerea perşislă câteva minute bune, făcându-mă să mă ițjireb ce naiba tac, clar apoi începe să dispară treptat şi aproape nu ₀iuai simt deloc atunci când Blake mă sărută din nou.

Nu e ca în toate acele căiţi pe care le-am citit în decursul **adolescenței** mele. Dm e ceea cc mi-am dorit **şi** nici dacă aş putea nu a? schimba ceva.

L-aş alege tot pe Blake, de un infinit de ori.

Deschid ochii şi îmi şterg fruntea cu dosul palmei. Respir sacadat şi îmi aud ritmul nebunesc al inimii în liniştea din cameră. Bate atât de repede încât mă tem să nu îl trezească pe Blake.

Blake.

lini ascund faţa în palme şi rămân aşa. Nu a fost un vis. Acum câteva secunde când m-am trezit, aveam impresia că totul a fost doar un vis, doar că acum începe să îmi sară somnul şi gândesc clar. Nu a fost un vis. Şi, dacă a fost, a fost unul incredibil de real. Simt gustul buzelor lui Blake pe ale mele, iar pielea îmi e impregnată cu mirosul lui de care am impresia că nu voi scăpa prea curând. Zâmbesc ca o fraieră şi mă cuibăresc şi mai mult în el. Mormăie ceva indescifrabil, în timp cc strânsoarea braţului care e trecut peste mine, se întăreşte. Blake are impresia că o să fug în toiul nopţii, în mijlocul furtunii? Dacă nu am facnt-o înainte, cu siguranţă nu o voi face acum.

îmi place aici şi mă sperie. Mă sperie sentimentul de siguranţă şi familiaritate care mă cuprinde. Sentimentele mele Pentru Blake se intensifică pe zi ce trece şi mă sperie cu adevărat. **Chiar** dacă Blake mi-a povestit despre sora lui şi e acum lângă 'rine, am meieu impresia că urmează să dispară. Dacă asta o să se tntample₅ nu ştiu ce voi face. Poate înainte aş fi reuşit să trec ^va peste asta, dar după toate imaginile din seara trecută care fălesc în mintea mea... Blake deţine o parte din mine şi eu nu ^ ara niciun control. Nu pot împiedica asta.

Mă gândesc doar la modul în care buzele lui le sărutau pe ale raele, devorându-le. La modul în care mă ţine acum în braţe,

Scanned by
CamScanner

f 'n/în nrl să vreau să rămân aici pentiu totdeauna ps – Scy tatăl lui sau unchiul mea Mintea mea o i_a razna *A, nopţiiV momentan, chiar nu vreau să mă întorc a_{asi}> adună lacrimi în colţurile och.lor cand ma gândesc că nici mj* nici surorii mele nu le pasă suficient de tare încât să îşi $_{fac}7^{e'}$ Si dar nu vreau să mă gândesc la asta acum. Nu când aud resn'^{8}^' refulată a lui Blakc care mă face să mă înfior. ™ |ia

— Bex?

E suficient ca Btake să îmi rostească numele. De $_a$r suficient pentru ca fiecare muşchi din corp să se încordeze, c***^{6} să îmi scot imaginile astea din minte? Dacă ştiam că nu ^ dispară atât de curând... Nimic. Tot aş fi făcut-o, pentru că ast ** fost ceea ce mi-am dorit. Îl iubesc şi am vrut să fac asta, $_{peii,ru}{}^{a}$? ştiu că mai târziu, mî-aş fi dorit să o fi făcut. Nu ştiu de ce ac ^ mă gândesc la o posibilă despărţire între mine şi BJake. Poate e din cauză că niciodată nu ştiu la ce să mă aştept dc la el. Când mă aştept să rămână, el pleacă. Când mă aştept să vorbească, nu spune niciun cuvânt.

Iubesc cea mai complicată fiinţă din univers, îmi răsucesc capul spre el şi îl privesc cu atenţie. Nu văd marc lucra în întunericul din cameră, însă chiar şi aşa, încerc sâ memorez fiecare trăsătură a sa.

— S-a întâmplat ceva?

întâmplat că nu îmi pot scoate din minte nîcio secunda. Biake nu m-a făcut nicio clipă să mă simt nedoritâ sau folosită. Exceptând, desigur, acel „nu" Biake... e tot ce mi-am dorit vreodată.

CM* * ^U' ^{reu}?^{esc} să răspund după multe secunde în care am stat şi m-am intat la $_e$J pierdută.

Te doare ceva?

latin din cap, chiar dacă el are ochii închişi.

" 91 atunci?

ă acutf $^{nU\ 6}$

Atunci... Asta sunt eu. îmi fac griji* $^{c^{ar}a^{cat}}$ de >^{a}^ momentul. Poate dacă nu ar fi fost totul atât de comp început, nu m-aş fi temut. .. $_{r0}$S. ^{AbIO}%

Oftez involuntar. Biake deschide ochii, so ^ P ţine deschişi, dar face un efort considerabil. 1^ $^{a^e}$

Abraşii lui d ° !¡n acolo. Se încruntă uşor, aşteptând probabil să îi $_{L\text{-}s}$p|ic CC c cu mine.

— Bex, îl i pare rău?

Chicotesc. Dacă îmi pare rău? Nu. De nnde a tras el concluzia

, Scanned by CamScanner

asta? A nit dc parcă îmi pare rău că m-am culcat cu el? ¡mi dau ochii peste cap.

— Nu, Blake.

— Şi atunci, de ce nu dormi?

Ar fi trebui să îl întreb de ce Dumnezeu a spus „nu" de la bun început. Acum se trezeşte cu adevărat. Se sprijină într-un cot, cu faţa spre mine. Cealaltă mână o arc trecută pe deasupra mea şi am impresia că mă aduce din ce în ce mai aproape de el, deşi nu cred că se mişcă vreunul dintre noi.

— Vorbeşte cu mine.

Zâmbesc. E drăguţ că încearcă să rămână treaz şi să mă consilieze în miez de noapte, dar tot vina lui e pentru că nu mi-a oferit nici până acum o explicaţie.

— De ce ai zis nu?

începe să râdă.

— încă te mai gândeşti la asta?

— Mi se pare că merit o explicaţie.

— Bine, Fie, cedează în cele din urmă.

Mă aşteptam să fiu nevoită să mai trag de el ccl puţin câteva minute.

— N-am vrut să crezi că sunt genul ăla de tip. Bine, poate am fost genul ăla de tip, dar nu cu tine.

— Ce uşurare, pufnesc. Nu pot să cred ca ai spus asta.

Se încruntă. Blake nu cred că e pe deplin conştient după ce se trezeşte din somn, altfel şi-ar da seama că e de preferat să nu înceapă să îmi vorbească dc alte tipe.

— Nu asta am vrut să spun, îşi da seama în cele din urmă. Voiam să spun că.te iubesc.

Dacă asta e scuza lui pentru că se comportă ca un idiot şi Jumătate din timp... nu prea ştiu ce să spun. Oare şi eu sunt la fel ᶜând vine vorba de el? Mă cam supăr din orice. îmi fac griji pentru °ʳîce. Nu pot să îmi scot din minte gândul că Blake poate o să Plece într-o zi. Mă cert cu el aproape mai mult decât mă cert cu Hailey şi... Da, probabil nici cu nu o să merit vreun preny inteligenţă.

— Bex, îmi pare rău. Ştiu cum a părut şi cum ai totul, doar ea clacă m-ai fi lăsat să îţi explic înainte să te en t

— Te-am lăsat două secunde, încerc să mă apăr -

— Data viitoare lasă-mă zece. îmi ia vreo cinci – întreb dacă să vorbesc sau nu.

începe să râdă şi oricât încerc să mă abţin, încep să râd. Afară tună dintr-odată şi mă sperii. înainte să îmi dau seamă ^ fac, mă lipesc

Scanned by
CamScanner

cu totul de Blake. Mai bine spus, mă ascund &Ce

— Serios?

Nu fac nimic altceva decât să îl îmbrăţişez. Blake mă strânge în braţe, dar tot râde de mine.

— Bex, nu o să păţeşti nimic. De ce te temi aşa tare? Habar nu am. Mă tem de furtuni de când mă ştiu. Blake mă înveleşte şi mă trage cu faţa spre el. Mă sărută şi mă gândesc că ăsta e un mod destul de bun de distragere a atenţiei. Şj funcţionează, până când îmi aud telefonul sunând. Cred că l-am lăsat în blugi, dar nu are cine să mă sune la ora asta. Mă încrunt. Biake rămâne cu buzele lipite de ale mele, privindu-mă întrebător. Ridic din umeri. Chiar nu ştiu cine ar putea să mă sune la ora asta.

Oftând, mă ridic din pat. Iau tricoul aruncat de pe jos, Na ştiu dacă e cel pe care mi l-a dat Blake sau dacă e cel pe care îl purta el, dar nici nu prea contează. Iau blugii şi scot telefonul. Şi rămân cu el în mână, privind pierdută la ecran.

De ce Dumnezeule m-ar suna Hailey la ora asta? E trecut de miezul nopţii. Mă gândesc să nu răspund, însă gândul că poate s-a întâmplat ceva mă face să mă răzgândesc.

— Hailey?

O aud trăgându-şi nasul.

—Bex?

Nu Rebecca, Becca sau oricare alt nume care m-ar scoate din sărite.

— Hailey, ce s-a întâmplat? , ^ şi

Plânge. Sora mea care mă urăşte mă sună în toiul no ^ ^ plânge. Poate nu suntem cele mai bune prietene sau **surori,** am de gând să o las baltă.

Scanned by
CamScanner

— Box, ui licbui să vii acasă. S-a întors mama.

Ăsta nu mi se pare a fi nici motivai şi nici explicaţia opiului că Hailey plânge. încep să mă plimb prin cameră.

— Nu-li lacc griji, continuă ea. I-am spus mamei că dormi j,t0 prietenă pentru ca aveţi de făcut un proiect, dar trebuie să vii ¿casă*

— Bine, vin. Spune-mi de ce.

Şi îmi spune. Şi înţepenesc. Simt cum picioarele o să mă lase baltă şi o să cad jos. Mă aşez pe marginea patului, incapabilă să mai vorbesc.

— Bex? Mai eşti acolo?

Ea continuă să plângă, eu sunt pe cale să o fac. Doar că nu în faţa lui Blake. Mă conving că nu o să fac asta, oricât de greu mi- ar fi.

— O să ajung îndată.

— Te aştept.

Blake mă priveşte îngrijorat, dar nu pot să îi răspund la întrebări. Nu sunt în stare nici măcar să gândesc acum.

— Bex, ce s-a întâmplat?

— Trebuie să ajung acasă.

— De ce?

Nu îi răspund. îmi trag blugii pe mine cât de repede pot, apoi mă încalţ. Nici nu pot şi nici nu vreau să mă gândesc la asta. Poate Hailey a înţeles greşit. Poate mama nu vorbea serios. Poate... Sper...

— Gata? mă întreabă Blake.

încuviinţez şi ies. îmi şterg lacrimile care insistă să îşi facă apariţia şi continui să merg, încercând să nu îi dau lui Blake jnipresia că fug de el. în lift îmi lipesc obrazul de pieptul lui şi îl îmbrăţişez. Cine ştie când o să mai am ocazia să fac asta. El mă ¡"^gâie pe spate liniştitor. As vrea să pot prelungi momentul ăsta infinit.

— Te iubesc, e tot ce spun.

Scanned by
CamScanner

28. Vreau doar sâ stau cu tine Blake

Bex n-a scos un cuvânt despre seara aia. Oricare motivul pentru care a trebuit să meargă acasă, nu îl ştiu. fost săptămâni mă întreb constant acelaşi lucru. E evident că c ^ chinuie, dar nu vrea să îmi spună ce s-a întâmplat şi înccp să eva o cu răbdarea !a capăt. încerc să nu o presez sau să îi pun prea ^JU,ng întrebări, dar mi se cam termină răbdarea. ' u,ie

Mă ridic la marginea patului şi îmi frec faţa cu paJn^ îmi rotesc privirea spre fereastră. O să se lumineze cu totul înda^ şi mi se pare că mai sunt vreo trei ore până când încep orele. N-am auzit-o deloc pe Sky azi noapte. Mă bucur că nu mai plânge, dar nici ea nu prea vorbeşte cu mine. Oare e din cauza mea? Fac ceva care îi face pe cei din jurul meu să nu aibă încredere în mine?

Fac un duş, mă îmbrac şi ies din cameră. Nu c nimeni pe hol. Unchiul nici nu ştiu dacă e acasă, iar Sky doarme. Numai eu nu pot să dorm. Mă tem să o pierd pe Bex. Gândul asta mă sâcâie în ultima vreme şi mă împiedică să dorm, tocmai când mă aştepi mai puţin. Crăciunul e în apropiere şi o să scap de orele de consiliere. Nu o să mai aud vocea sâcâitoare a doamnei Welch punându-mi întrebări la care nu vreau să răspund. în cele din urmâ probabil o să ajungă la aceeaşi concluzie ca şi mine. Consilierea a fost inutilă.

ies din casă, dar în loc să plec, mă aşez pe trepte. Nu ştiu dacă să mă duc ia Bex atât de dimineaţă. Parcă e prea dimineaţa. Nu ştiu cât de bucuroasă va fi să mă vadă la ora asta în aP geamului ei. Ce-mi pasă mie de ce vrea Bex dimineaţa? Ma simt parcă ea, oarecum, s-a jucat cu mine. Da, o iubesc. Nu, nu vrea^ o pierd. Aş face orice ca să rămân aici şi să nu mă întorc aca^» însă Bex nu îmi oferă absolut nimic. Eu i-am spus deSPlre nuaş Despre Sky. Am mai scăpat şi alte lucruri inutile, dar pe care c fi vrut ca ea să le ştie. Şi totuşi, Bex nu îmi oferă absolut nirn creZij E în regulă să nu vorbească. Sau cel puţin aşa an^,oa teiii până acum. Că nu am nevoie ca ea să vorbească şi ca o S 0 . fdă cumva la capăt, dar mă simt de parcă nu are încredere în

Scanned by
CamScanner

\ oi Ivşle cu
jini LK pinda*LII îi dau loial, în timp ce ea stă retrasă şi nu îmi oferă nimic.

Cel mai deranjant lucru? Emiah ştie. Totul. Orice se întâmpin acum în viata ei, Emiah ştie pentru că sunt prieteni atât de buni. Iar eu.[7] Eu sunt lăsat pe dinafară.

Mă ridic şi mă îndrept spre maşină. încă nu m-am interesat ce s-a sttical ia mofoi. Nici nu ştiu dacă o s-o fac prea curând. îmi *pine* prea mult momentele în care opresc, iar Bex mi se caţără în braţe. în zece minute ajung la ea, dar mă gândesc că nu e o idee prea strălucită să parchez în faţa casei din moment ce am de gând sâ intru pe geam, nu pe uşă. În următoarele cinci mă caţăr în copacul din faţa geamului. Am impresia că una dintre crengi ar putea să trosnească în orice moment sub picioarele mele. Nu prea vreau să îmi rup ceva, dar pentru Bex fac multe lucruri pe care nu aş vrea să le fac.

Bat o dată. De două ori. Perdelele sunt trase şi s-ar putea ca Bex să doarmă. O Bex somnoroasă şi furioasă în acelaşi timp deschide geamul şi mă dezechilibrez.

— Blake?

Se freacă la ochi, apoi mă priveşte surprinsă. Mă bufneşte râsul, dar încerc să mă abţin. Dacă o sâ râd acum de pijamaua ei roşie cu reni, probabil o să mă împingă chiar ea.

— 'Neaţa, îi zâmbesc.

Asta funcţionează de fiecare dată, oricât de nervoasă ar fi. Bine, aproape de fiecare dată.

— Ce naibâ faci?

— Mulţumesc de invitaţie.

Sar peste pervaz înainte să se dezmeticească şi să lini blocheze calea. Totul e bine între noi, dar Bex nu are nevoie de prea multe motive ca să îşi schimbe starea. închide geamul, apoi se roteşte spre mine. Abia acum îmi răspunde la zâmbet. De fiecare dată când ea zâmbeşte, zâmbesc şi eu involuntar.

— Te pregăteşti pentru Crăciun?

Mă priveşte nedumerită, dar nu îi ia mult sâ *îşi* dea seama *ti* vorbesc despre pijamaua ei cu reni. Şi fulgi. Cred că sunt nişte % pe acolo. îşi coboară privirea spre vârful picioarelor, apoi o

Scanned by
CamScanner

ridică leneşă spre mine. îşi încrucişează braţele la pJept şj? bată din picior. esa

— Eşti un nesimţit.

Nimic nou. Ce e nou c modul în care mă simt de fi data când mă uit la ea. Nu şi-a mai făcut nicio schimbare la ry ^ ultima vreme. A pomenit într-o zi ceva despre schimbarea eu|'" dar cred că i-a trecut. E una din puţinele daţi în care o văd Po g"1, nemachiată şi, Doamne, e atât de frumoasă! Nici nu cred că ţsi seama. Nu cred că îşi dă seama ce simt când mă uit sau mă gând»

la ea. Distanţa dintre noi e de mai puţin de doi metri şi simt neVo* ' să o ating.

— Bex, ştii !a ce mă gândesc?

Clatină din cap. Fac un pas spre ea.

— în fiecare zi mă simt de parcă mă îndrăgostesc din nou de tine. Fiecare lucru pe care îl faci, fiecare cuvânt pe care îl spui si fiecare privire nervoasă pe care mi-o arunci. Pur şi simplu m'â îndrăgostesc de tine de un infinit de ori pe zi.

Aud ritmul nebun al unei inimi. Nu îmi dau seama dacă ea mea sau a ei. Poate ambele au luat-o razna. A mea bate cu putere şi mă doare. Nu sunt obişnuit şi nu îmi stă în fire să spun lucruri de genul ăsta. înghite în sec şi îşi înalţă o sprânceană. Nici ea nu e obişnuită sa audă lucruri de genul. Măcar acum nu mă mai priveşte furioasă pentru că am trezit-o din somn. Sare în braţele mele, luându-mă prin surprindere. În măsura în care era posibil, inima mea tocmai a început să bată mai tare. Drace, sper să nu o audă şi ea!

— Te joci cu mine?

Are braţele încolăcite în jurul gâtului meu şi îmi zâmbeşte de parcă încearcă să reţină un zâmbet mult mai larg. îmi aşez braţele în jurul taliei sale, lipind-o de mine.

Asta ai impresia că fac? Că mă joc cu tine?

— Cu sentimentele mele. w aPropie din ce în ce mai mult de mine, îns ă niciunul"“

vrea să fie cei care îl sărută primul pe celălalt. Nu niciodată cu sentimentele ei. Poate la început nu eram e simţeam, însă nu m-am jucat niciodată cu ea sau cu m-am Juca sentijneilt6

Scanned by
CamScanner

—■- Nu mu joc cu persoanele pe care ie iubesc, Bex.

îşi ridică sprâncenele mirată. Ce naiba am azi? Acum, care 13ljke sunt? Nu-mi chiu seama. Nu m-aş fi auzit spunând aşa ceva îp nicio variantă de a mea.

— E bine de ştiut. Şi dacă nu o să mă mai iubeşti?

Ma încrunt. Gândul că ea ar putea să nu mă mai iubească într-o zi. ma sperie. Gândul că o să îşi dea seama că nu sunt nimic **altceva** decât o greşeală colosală şi că nu o merit.

— Deja nu mă mai iubeşti? râde ea.

— Bex, proniite-mi că orice ar fi, o să vorbeşti cu mine.

îşi înfige degetele în umerii mei. Orice ar fi, nu vrea să vorbească despre asta. O să o las baltă şi de data asta. Nu vreau să ajung să mă cert cu ea de dimineaţă, aşa că mă dau un pas în spate. Mă trântesc pe pat. Simt privirea ei aţintită asupra mea. Fixez tavanul cu privirea. îi aud paşii, apropiindu-se de mine. în loc să se lungească lângă mine, aşa cum mă aştept să o facă, Bex se urcă în pat şi se poziţionează deasupra mea. îşi lipeşte palmele de pieptul meu.

— Blake?

— Da?

îmi îndrept privirea spre ea.

— Ştii că te iubesc, dar problemele mele nu sunt ale tale.

Pufnesc. în momentul ăsta, vreau să plec. Dacă asta este logica ei, atunci nu văd rostul să mai rămân.

— Deci problemele mele sunt doar ale mele?

Clatină din cap.

— Nu funcţionează invers? Eu trebuie să îţi spun, dar tu nu eşti nevoită să faci acelaşi lucru? De ce n-ai încredere în mine, Bex?

— Am încredere în tine.

Mie nu mi se pare că ar fi aşa.

— Atunci spune-mi.

Clatină din cap. îmi trec mâna prin păr şi rămân cu

Scanned by
CamScanner

privirea âxată din nou asupra tavanului. Bex îşi lipeşte obrazul de pieptul [Qle]u- îi mângâi părul. JE un gest pe care nu conştientizez că îl fac *kcât abia după un minut. Bex pare să se topească deasupra mea şi,

[A s,‘,]plwni$_t$

—■t "Îi [!i] [!i'»] H, [ii“‘“i'"L«r.”i] M niciod»<S îndrăgostit. D,[c]« ,

• m nm înşelat amarnic şi îmi dau seama acum ţ ^ d^sTilofei- tot timpul de care are nevoie. Vreau doar încredere în mine. Dragostea e zăpada şi a naibn de c[otnplica]j însă Bex e tot ce vreau. ,

— Poate ar trebui să chiulim azi, ma aud **spunând.**

Bex îşi ridică privirea, sprijinindu-şi bărbia de pieptul meu îşi întinde mâna spre mine şi îmi trasează conturul feţei.

— Ce vrei să facem?

Asta nu e nici da, nici nu. Ridic din umeri. Atâta timp cât stau cu ea, nu prea mă interesează ce fac.

— Ai o influenţă negativă asupra mea.

Mă **priveşte** jucăuş şi toată tensiunea care era între noi până acum un minut, tocmai s-a spulberat.

— Tu ai o influenţă bună asupra mea.

— Şi totuşi, vrei să chiulim.

încep să râd.

— Vreau doar să stau cu tine.

Mă studiază cu atenţie. Vorbesc serios şi mai trebuie doar să îşi dea şi ea seama de asta. Ar trebui să îi spun că tata insistă ca eu şi Sky să mergem acasă în vacanţă, dar nu mi se pare a fi momentul potrivit. Nu după ce tocmai am încercat din nou să o fac să îmi spună ce se întâmplă, iar ea a refuzat. Dacă problemele ei sunt doar ale ei, atunci eu nu sunt obligat să le împart pe ale mele.

Scanned by
CamScanner

— Atunci stai cu mine.

Se întinde şi mă sărută. La început îşi lipeşte buzele de ale mele doar fugitiv, apoi se retrage, doar m-am gândit prea mult te uze e ei ca să o las să scape atât de uşor. îmi pierd o mână în ei, oprind-o pe ceafa. Obrajii îi capătă o nuanţă mai aprinsă de roş“ nu i[trec .vârfui] degetelor peste ei. Bex e aici, în braţele mele? orice seTifts

[n,ciodată]- O să îmi spună în cele din să o facă. O V o[1SU nu 0 să ma] întreb până când nu [0] ţinut până acum în T [6-P-]Iră între buze,e mele tot aenl[1] devin lichid'si c [P aman^] cât timp trece.

Gânduri -

[?! Se SCUf]g Până când mintea îmi rămâne g<*d* * pL>t $ *[ilC nimic] decât să cn

[c] fierbinte arde deasupra mea P n f n ^ [asupra ei]* Pielea ei [0] ating. _ [CJt',elala] 5‘ sim că nu merit să

.„i-t, or,Îfl. dn^nuT-o [-mer Ît ' oa,â dra]Sostea pe care acord tu mine. în al doilea rând, mă teiTcă Is re’ " S * „„ merit nimic, iar apoi nu ştiu [cC] s-ar întâmpla ^ [o ConVmg Că]

— Bine, spune când ia o gură de aer. Chiulim.

Chim am o influenţă proastă asupra ta.

— [Imi] Place asta, ridică din umeri. Merg să fac un duş Poţi sa cobori sa tţi faci o cafea dacă vrei.

— Nu e nimeni acasă?

Clatină din cap.

— Mama e plecată din nou, iar unchiul s-a întors la el ca sa...

Se opreşte, lăsând propoziţia neterminată.

Ca să ce, Bex? Te rog, spune-mi.

— E doar Hailey, adaugă. Şi cred că doarme.

încerc să nu mă las afectat de faptul că nici de data asta nu îmi spune.

— Deci, aş fi putut să bat la uşă? încerc să schimb subiectul.

Scanned by CamScanner

— E mai amuzant când te caţări în copac.

Chicoteşte, mă sărută, apoi se ridică şi intră în baie. Mai [r]ămân aici câteva minute, întrebându-mă dacă nu cumva ar trebui [6]ă insist mai mult. în acea seară am adus-o acasă şi, oricât s-a străduit să nu o facă, a plâns aproape tot drumul. Orice i-ar fi spus Hailey, nu a fost nimic bun. A doua zi nu am văzut-o şi nici nu mi- [a] ^spuns Ia telefon. A treia zi, când a apărut la uşă la mine, s-a ^portat de parcă nu s-ar fi întâmplat nimic, iar de fiecare dată [c]ând am întrebat, s-a comportat exact ca acum.

Cobor în bucătărie să îmi fac o cafea. Am sării peste ea azi [itnit]^aţă. Am sărit şi peste micul dejun.

— **Blake?....**

„, Hailey stă la masa din bucătărie, cu obraji, spnjmtţi tn Nu arată prea bine. Are cearcăne sub ochi, iar parul ei are o [a]^îă ciudată, undeva între şaten şi blond.

Scanned by
CamScanner

Nu o mint. Chiar aşa arată. Mă tem că dacă o să se rid- de pe scaun, o să se dezechilibieze.

— **Şi tu la fel.**

Pufnesc. îmi torn o cană dc calea şi mă aşez pe scaunul d faţa ei. Hailey îşi ţine ochii închişi, ignorându-mă cu desăvârşire Inii beau cafeaua în linişte. Simt nevoia să fumez o ţigară, dar am revenit ia perioada în care încerc să nu mă mai ating de ele, aşa că scot bricheta din buzunar şi încep să o rotesc între degete.

— Pleci în vacanţă?

întrebarea mă lasa cu un gol în stomac, Hailey continuă să îşi ţină ochii închişi. Faţa ei nu trădează nici interes, nici altceva.

— Poftim?

Poate dacă mă prefac că nu ştiu despre cc vorbeşte, o să mă lase în pace.

— Sky era îngrijorată că tu nu vrei să mergi în vacanţă
acasă.

Sky. Normal că ea i-a spus. Oare de ce naiba mă mai mir?

— Nu cred că mă duc, ridic din umeri, chiar dacă ea nu se uită la mine,

— Mai bine nu te-ai duce, Bex o să aibă nevoie de tine.

îşi deschide ochii leneş. Zâmbeşte timid, de parcă îi pare rău pentru ce a spus. Se pare că Hailey e mult mai **agreabilă** dimineaţa, când încă nu s-a trezit bine. Chiar poţi sa ai o conversaţie cu ea.

— Uită ce am spus, adaugă repede.

iau o gură de cafea. Exact asta o să fac. O să mâ prefac că Hailey nu mi-a spus că poate nu ar trebui să plec, pentru că Bex o sa aibă nevoie de mine. Pentru că e chiar atât de simplu, mai ales că eu nici măcar nu ştiu ce naiba se întâmplă de ar avea Bex nevoie de mine.

— Stai liniştită

X)t
întreba-o pe Sky lucrurile' **Nn o AŞ -Să o între k ce a vrut să spună cu asta, dai nu o coreei raţă de Bex. Nici mie nu mi-ar conveni dacă ea**

Scanned by
CamScanner

l-luilcy îşi ¡a cana de cafea şi se ridică dc Ia masă. O las să plece, gol ul ‘ în bucătărie la vreo cinci minute după asia. Poartă o pereche dc blugi rupţi şi un pulover verde. Apreciez că a renunţat la hainele care mă făceau să vreau sa îi dau geaca mea, însă mă tem că schimbarea se datorează doar faptului că afară nu mai e atât de cnld.

— Ţi-e foame?

Clatin din cap. Ea deschide frigiderul, apoi îl închide la loc, tăia să ia nimic din el. îşi toarnă o cană de cafea, înconjoară naşa şi se aşază în braţele mele. Las cana pe masă şi îmi îngrop faţa m gâtul ei.

— Miroşi bine.

începe să râdă şi se poziţionează deasupra mea, încolăciudu-mâ cu picioarele.

— Te agâţi Cam tare de o influenţă negativă.

Ridică nepăsătoare dîn umeri şi mă sărută. Nu ştiu cum reuşeşte de fiecare dată să îmi facă gândurile să se dizolve. De fiecare dată aprinde ceva în mine – un sentiment de a cărui prezenţă nici măcar nu eram conştient.

— Te-ai gândit ce vrei să facem?

Mă priveşte atât de intens, încât mă tem că orice se repoziţionează acum în interiorul meu, nu o să revină niciodată la poziţia iniţială. Că o să rămân schimbat pentru totdeauna şi nici măcar nu o să îmi dau seama ce am pierdut pe parcursul transformării,

— Vreau doar să stau cu tine.

— Acum îmi furi replicile?

— Prefer sa îţi fur săruturi.

Înainte să îi dau altă replică pe care să mi-o fure, mă sărută. Sigur nu mă mai întorc acasă, nici în vacanţa, nici definitiv. O să %iân aici anul ăsta, apoi o să văd unde vrea Bex să meargă la ‘acuitate. Eu nu am niciun plan momentan. Vreau doar să stau cu ea şi nu îmi pasă unde decide să meargă, pentru că o să fiu alături de ea.

— Poate n-ar trebui să mergem nicăieri încă, îmi spune în *lm p ce îşi strecoară mâinile pe sub tricoul meu.

Scanned by
CamScanner

a- ■ *c*| i Ic tin la spate. îmi aruncă un ^âmi [0]

[P]"t i'^celcrează 'pulsul. Telefonul îmi vibreazj J zeflemitor care uni a ^ ^ t| scq(Continua sa slme ^ ^ «

uinei, ctov M[I'c] P A J

[sase0P]|a[S]$_N$[C]^gând să mspunzi?

N am" chef să vorbesc cu nimeni, dar cineva insistent se pare că vre! să vorbească. Bex se retrage, lasandu-rr* s5 SCo(telefonul din buzunar.

Oh that! Cum am putut să uit că ajunge azi?

Bex mă priveşte întrebător. Eu nu zic nimic pe moment pentru că nu am nicio explicaţie, rar ea nu a întrebat

Sky o să mă omoare daca o vede pe Kath prinpreajmă. Ultima dată când au fost una în preajma celeilalte, a trebuit să mă bag între ele şi m-au pocnit amândouă.

Bex o să mă omoare, pentru că cu şi Kath am avut ceva... în niciun caz o relaţie, dar poate ra-am culcat cu ea de prea multe ori ca să pot spune că nu am avut nimic. Nu o să îi pot explica asta. Şi chiar dacă aş putea, nu o să înţeleagă.

— Sky, zic în cele din urmă.

Mint în cele din urmă. Asta fac.

— M-am gândit ce să facem...

Bex continuă să vorbească, însă o aud vag.

Drace, asta o să iasă urât pentru mine! Speram să pot ţine trecutul departe de Bex şi, odată cu asta şi persoanele din el.

Scanned by
CamScanner

-)> inii pasâ doar de inima mea frântă
Bex

Ritmul inimii (ui Blake îmi bubuie în timpane. Am urechea lipita de pieptul lui gol, dar nici aşa nu suni sută ia sută sigură că inima pe caic o aud bătând cu atât de multă putere nu îmi aparţine mie, Inceic să îmi controlez ritmul respiraţiei, ca să nu par mai ridicola decât sunt deja. Fiecare centimetru din pielea lui Bfakc arde, stârnind în mine un foc pe care nici nu ştiu cum şi nici nu vreau să îl sting. îşi plimbă degetele pe şira spinării, parcă jucându- se intenţionat cu mine.

închid ochii, concentrându-mă pe sunetul inimii fui şi pe ccl al picăturilor de ploaie care se izbesc de parbriz. în oricare alt moment, probabil aş vrea să mâ ştiu în casă, în siguranţă, departe de furtună, dar acum nu îmi mai pasă. în braţele lui Blake mă simt în siguranţă şi nici nu mâ mai gândesc atât de mult la toate problemele pe care le am. Probleme despre care ştiu că ar trebui să vorbesc cu el, doar că nu ştiu cum. Nu sunt pregătită încă. Mi-am făcut o mulţime dc scenarii în minte şi în niciunu] Blake nu a reacţionat calm. Nici eu nu am reacţionat calm atunci când am ajuns acasă în seara aia şi am găsit-o pe Hailey plângând. Probabil a plâns cu mult înainte să mă sune pe mine şi să mă cheme acasă.

Cum să îi spun lui Blake că unchiul Dylan are de gând să se mute la noi? Cum să îi spun că mama e de părere că e plecată prea mult timp şi câ noi avem nevoie de – aşa cum a numit-o ea – o figură adultă în viaţa noastră? De parcă nu ne-am descurcat până acum şi lâră asta. Fără tata, iară ca – care oncum e mai mult timp plecată decât împreună cu noi. Nu o urăsc pentru asta. O urăsc doar pentru ideile ei proaste şi mă urăsc pe mine pentru că nu mi-am luat inima în dinţi ca să îi povestesc despre minunatul ei frate. Hailey e de părere că mama nu ne-ar crede. Eu nu prea ştiu ce să spun.

Ştiu doar că am ajuns să petrec prea mult timp în afara casei. Că am ajuns să îmi încui uşa noaptea, în propria casă. Acum sunt în siguranţă. Mama e plecată, iar unchiul Dylan s-a întors Ia Dar o să vină înapoi. E plecat doar ca să îşi ia bagajele. Mâine dimineaţă va fi dîn nou în casă, iar eu o să fiu mai mult pe afară.

Scanned by
CamScanner

f fSic Privirca Spre Blak0ı M3 PriVeŞt® întreb ator, c„ ,-a-Clo Oarej m-a întrebat ceva şi nu am auzit?

sprâncenele no

— Da?

Blake **zâmbeşte** şi continua sa ina privească de parcă am .va EVin încrunt şi aştept să spună orice îi trece prin minte. “jNîmic. Voiam doar să ştiu dacă mai eşti pe aici. **încuviinţez.** Teoretic, sunt aici. Practic, mă gândesc cum Dumnezeu să **îi** spun despre decizia mamei. Am impresia că Blake o să îmi ceară să mă mut cu **el.** Nu m-ar deranja. Oricum petrec mai mult timp la **el** decât la **mine** acasă. Doar că nu pot să o las smgură pe Hailey. Nu după toate astea.

încerc să îmi şterg lacrimile, dar lui Blake nu îi scapă. Devine încordat, iar cuta dintre sprâncene i se adânceşte.

Ofiez. Ştiu că aşteaptă ca eu să vorbesc. Cam asta a făcut în ultimele zile şi încep să mă simt vinovată pentm că nu vorbesc. Blake mi-a spus lucruri pe care nu era nevoit să ie împartă cu mine, iar eu nu fac nimic altceva decât să ma eschivez de fiecare dată când aşteaptă un răspund concret de la mine.

— Blake?

îi rostesc numele de parcă tatonez terenul. Zâmbeşte, arcuindu-şi o sprânceană, dar nu s-a relaxat deloc.

Mă tem să nu spun vreo prostie. Ziua asta am petrecut-o cu el şi, deşi nu am făcut nimic special, a fost cea mai fericită zi de care am avut parte în ultima vreme. Mă tem că în momentul în care voi deschide gura, voi spune o prostie care va strica totul. Nu pot să î] pierd pe Biake.

— Nimic, şoptesc.

Mă întind spre el şi îi sărut. Nu ştiu dacă asta are asupra lui aceiaşi efect pe care îi are asupra mea. E suficient să îl simt aproape ca să nu mă mai gândesc la altceva, dar nu cred că istragerea atenţiei funcţionează la Blake în acelaşi mod.

— Acum spune-mi, îmi spune după ce revin cu bărbia spnjmită de pieptul lui.

în =,» C_Um credeam_ Nu> nu funcţionează. Si nici măcar nu sunt **sa inventez o minciună cât de cât plauzibilă.**

Scanned by
CamScanner

— Nu vreau să stric asta, spun deşi cred că aveam altceva în minte.

Blake îmi cuprinde obrajii în palme şi mă sărută chinuitor **de lent.**

— N-ai cum să strici asta.

Nu îmi dau seama dacă e sigur pe el sau dacă doar încercă ₅g mă facă să vorbesc. Oricare ar fi motivul, cred că funcţionează. Vreau să îi spun. Chiar vreau, dar mă tem să îi ofer toate secretele ₘele lui Blake, Poate sunt nebună că mă gândesc în fiecare zi la faptul că Blake s-ar putea să plece, dar nu pot împiedica asta. Nu pot împiedica fiecare gând şi fiecare întrebare care îmi trece prin minte. Dacă aş putea să o fac, probabil lucrurile ar fi mai simple între noi doi.

Blake se înşalâ. Am cum să stric asta. E suficient să închid ochii şi să las gândurile sa se încâlcească între ele. E suficient să îmi fac griji şi să stric totul. Chiar pot să stric totul.

— Într-o perioadă mă gândeam că poate eu şi Hailey suntem motivul pentru care tata a plecat şi nu s-a mai întors.

— Nu, îmi zice sigur pe el. Nici tu şi nici Hailey i nu aveţi pentru ce să vă învinovăţiţi. Eu, în schimb, sunt sigur că mama a plecat din cauza mea.

— A plecat?

— Au divorţat asta vară şi nu am mai auzit de ea. A căutat – o pe Sky de câteva ori, dar eu n-am mai vorbit cu ea.

— Nu e vina ta.

Am cum să stric asta. Tocmai stric asta. îl fac pe Blake să ^orbească despre lucruri care îl fac să se încordeze. De ce nu am Pᵘtut să o las baltă şi doar să stau să mă bucur de prezenţa lui? A kebujţ să îi rostesc numele ca şi cum aş avea ceva de spus, când în Calitate nu vreau decât să tac şi să îl sărut.

Ba e vina mea.

îşi lasă capul pe spate, privind pe geamul din spatele lui. î°aia asta cred că o sa mai dureze o bucată bună de timp, deşi mai ᵉ Puţin şi vine Crăciunul. Mai e puţin şi urmează vacanţa, iar eu măcar nu am vorbit cu Blake despre asta. Nu l-am întrebat ce pmjri ar£j ce are gând să facâj ᵈe parcă nu m_ar ỉnteresa j_ ^ întrebat, din cauză că mă tem dc răspunsul lui. Dacă îmi spune

Scanned by
CamScanner

i mint

28
7

Scanned by
CamScanner

mama, dar pe ea nu ne putem baza niciodată. Astăzi p$_{oa}$te sâ^ sune să :s..spună că mâine ajunge acasă, ca în următoarea zi $_{să}$ "^{e} spună că nu vine până luna următoaie.

că merge acasă şi trebuie să mă confrunt cu faptul că o _ petrec Crăciunul cu Hailey şi unciuul^DylanJ Poate o să vi$_{nă}$^!

— Blake, termină. Dacă cu nu sunt vinovată, atunci nici tu nu eşti. Poate doar ne învinovăţim pentru eşecurile părinţilor noştri

— Eu sunt eşecul părinţilor mei, râde el.

Clatin din cap, privindu-l încruntată. Poale Blake e $_{0}$ persoană mai dificilă, însă nu e nici pe departe ceea ce susţine el $_{c}$g ar fi. Odată ce-l cunoşti, îţi dai seama că are o părere incredibil de proastă despre propria persoană.

— Îţi place să spui cele mai mari tâmpenii. Nu e vina ta si nu e nici vina surorii tale. Punct. Mama voastră ar fi trebuit măcar să discute cu tine înainte să dispară cu totul.

— Ea...

Blake îşi umflă obrajii cu aer, expirând brusc.

— Ea e pe acolo pe undeva, dar nici eu nu am făcut niciun efort ca să vorbesc cu ea. N-am căutat-o niciodată.

— Nu tu eşti adultul.

Nu ştiu de ce a plecat tata. Nu ştiu dc ce nu s-a întors şi nici de ce nici măcar nu ne-a căutat niciodată. De fiecare dată când aducem vorba despre el în faţa mamei, nu se supără. Se enervează din cale afară, ca şi cum o rănim dacă încercăm să aflăm ceva despre tatăl nostru. Mă întreb dacă ea ştie unde e şi dacă da, de ce nu vorbeşte niciodată despre el. Ce a făcut atât de grav de a plecat?

— Din câte îmi amintesc, nu vorbeam despre mine.

— Nici despre mine, îi răspund zâmbind.

Blake începe să traseze linii pe şira spinării mele, lent. MS repoziţionez, ajungând cu faţa mai aproape de a lui. Probai niciunul dintre noi nu şi-a imaginai la începutul anului, atunci câfl ne-am cunoscut, că urma să ajungem aici, împreună. Că urma să ne privim într-o zi în modul în care o facem acum, într-un care nimic altceva nu mai contează. Mă întind şi îl sărut, ^{u} mă condusă de el.

— Blake...

i mint

28
9 ^4

Scanned by CamScanner

Scanned by
CamScanner

Do data asia ar cam trebui să spun ceva şi să nu las ca discuţia să se ajunga altundeva.

* — Da?

Mă plivește cu o sprânceană arcuită.

— Ştiu ca... Probabil crezi că ascund ceva. După ce am vorbit cu Hailey în seaia aia şi m-ai dus acasă... Am plâns tot drumul şi ai lespectat asia. Mu m-ai întrebat nimic, pentru că ştiai probabil că nu ţi-aş fi taspuns. Şi ştiu că nu e singura dată când ai (acut asta. Şi mai ştiu că sunt aproape la fel de dificilă ca şi tine,

¿ar te iubesc. Şi Doamne, ştiu că pentru unii s-ar putea să pară o prostie, pentru că nici nu te cunosc de mult timp şi nici măcar nu ştiu care e felul tău de mâncare preferata, dar te iubesc, ştii? Şi nu vreau să te întorci acasă şi nu vreau să...

Inspir adânc. Blake îmi susţine privirea şi Doamne, ăla nu a fost un monolog din mintea mea. l-am spus toate lucrurile astea la care mă gândesc şi nu îmi vine să cred că am avut curaj să fac asta. Respir din ce în ce mai încet, până aproape nu o mai fac deloc. Atingerea lui Blake pe spate îmi provoacă fiori în tot corpul, dar au spune nimic. De ce nu reacţionează? L-am speriat? Sigur l-

am speriat. Cum i-am spus şi lui, nu ne cunoaştem de prea mult timp. Nu ştiu mai nimic despre e), cum ar fi lucrurile mărunte. Ce îi place, ce urăşte, dar i-am spus toate lucrurile alea care s-ar putea să ¡1 fi speriat.

închid ochii, simţind nevoia să îmi ascund faţa undeva. Vreau să spună ceva şi în aceiaşi timp aş prefera să nu o facă. Mă [c]m de răspunsul lui.

— Te iubesc, îmi răspunde simplu. Şi sunt varză la chestii siropoase, dar te iubesc şi nu o să plec nicăieri. Sper doar ca asta să suficient pentru tine.

Dacă e suficient pentru mine? Da, e mai mult decât Eficient. Poate Blake mi-a spus până acum toate lucrurile [s]J'°Poase pe care simţea nevoia să mi le spună şi acum a fost meu să o fac.

îmi cuprinde obrajii în palme şi mă sărută pe frunte, ser* ~~ Sky poate să meargă acasă dacă vrea când se termină

dar eu n-o s-o fac. Când am ajuns aici tot ce îmi doream

ere Să mă întorc cât mni **repede** acasă, la lucrurile pe care le sUa oauK.ui pe care îi cunoşteam dar acum nu mar vreu asta.

îmi fac curaj şt deschid ochit, ţs] ici cu nu vreau să pleci,

o să îi spun asta de câte ori e nevoie. O să îi repet aslîl până ce mă voi convinge că nu pleacă nicăieri.

— Nu plec, dar... .

Dar? Nicîun dar. Nu vreau să aud continuarea. NIL nu.

Nici un dar. Blake. Te rog.

După modul brusc în care s-a oprit, nu cred că o să îmj placă ce urinează să spună- încerc să rămân calmă şi să nu niâ panichcz. Nu am motive. Nu după ce Blake m-a asigurat că nu vrea să plece şi că mă iubeşte,

Mă urăsc uneori. Urăsc modul în care îmi funcţiouează mintea.

— Dar?

încerc să îl încurajez să îşi ducă propoziţia la capăt.

— Dar s-ar putea ca o parte din trecutul meu să mă urmărească aici, zâmbeşte cu un colţ al buzelor, dar mi se pare a fi un zâmbet forţat.

îl privesc nedumerită. Nu înţeleg exact ce vrea să spună.

— O prietenă de-a mea şi-a planificat o excursie încă dinainte să mă mut eu aici şi mi-a promis că o să mă viziteze. La momentul respectiv m-am bucurat, pentru că nu m-am gândit ca o să ajung să fug de casă, dar acum nu mi se mai pare o idee atât de bună. Am cam uitat de asta, dar m-a sunat acum câteva zile sa îmi spună că trece pe aici.

îmi ridic privirea spre geam, uitându-mă la ploaia pe care o urăsc. încerc să îmi dau seama de ce îmi spune Blake lucrurile astea. Nu mi se pare nimic ieşit din comun. îmi place să cred ca dacă eu sau Emiah am pleca de aici, ne-am vizita. Tocmai pentru că suntem prieteni.

Eu şi Kath,.. n-am fost niciodată împreună, dar...

Dar nici prieteni nu au fost. *Doar* prieteni. Pufnesc. Acum înţeleg de ce îmi spune Blake despre existenţa ei. Rjd'c nep satoare din umeri ca şi cum nu mă interesează că o tipa cu care

* 1,1 Cr "abar n_am ■» «*dicn«
apreciez c; m -.i spus,. Cluar o fac. Dar nu voiam să ştiu.

Scanned by
CamScanner

— Blake, nu contează. Când vine[1]?

încerc sa nu par afectată, chiar dacă sunt* Kalh, Kate sau oric;IIC ar li numele eu il cunoaşte pe Blake aşa cum eu nu o voi lacc niciodată. Il cunoaşte pe Blake cum era înainte să vină aici, lucru pe eaic eu nu îl voi face niciodată. Eu ştiu doar ce mi-a spus Blake.

Nu simt nimic altceva faţă de ea decât un sentiment de gelozie.

— Azi, dar n-o să mă văd cu ea* O să o sun şi o să îi spun că nu pot.

Plescâi din buze. Abia acum îmi spune. Cine ştie de cât ar fi putut să îmi spună, iar ei îmi zice cu doar câteva ore înainte să vină tipa aia.

— Nu-i nevoie să faci asta. Poţi să mă laşi acasă, apoi să mergi să te vezi cu ea.

— Să te las acasă? pufneşte. Nu prea ai vrut să stai pe acasă zii ei e astea.

Mă ridic şi îmi caut tricoul şi blugii.

— Bex, mârâie Biake la mine.

Mă îmbrac şî, dacă nu ar ploua atât de tare, probabil aş coborî din maşină şi aş lua-o ia fugă*

— Ce-i? mă răstesc la el.

— Nici măcar nu ştiu de ce ne certăm acum, râde*

Continuă să stea întins pe banchetă. Eu sunt singura care aparent se simte stingheră. Nici eu nu ştiu din ce cauză ne certăm [Sa]u dacă ne certăm încă.

— Nu ne certăm, oftez*

— Aproape.

— Ce vrei să ZLC?

— Să-mi spui ce se întâmplă. .

Nu am curaj să îl privesc. Mă joc cu margini e ricou ui, privirea îndreptată asupra mea. Ar f. trebuit *A* mu dau f“» că asta ar vrea Blake să îi spun, dar credeam ca vorbeam [espre] Prietena lui, nu despre mine.

^ Nimic, îi spun pentru a nu ştiu câta oara.

Scanned by
CamScanner

A. SU>5>h,|
мj0

,.1U **continui să îmi spui asta de vreo două sâptămânj**

' S ; fac ca **să ai încredere în nune.** iarCU,U,St **Am încredere în tine.**

îmi rotesc capul spre el.

Nu am nimic de-a face cu încrederea. Nu vreau să îi

Spun

i/ian n să sc mute împreuna cu noi, pentru ca nu stin secţioneze. Ştiu de la Hailey că a dat ochii cu el odată şi Tmai avea mult până ce să se .a de el, aşa ca am toate motive

din lume ca sa nu îi spun.

— Eu n-aş zice.

Se întinde după tricou, apoi îl tiage pe cap. Aerul devine diu ce în ce mai greu de respirat.

— Blake, nu are legătură cu tine. Pur şi simplu nu cred că...

Că ar trebui să îi spun? Că ar trebui să u împărtăşesc grijile mele? Mă opresc la timp, pentru că scuzele astea nu o să ţină în faţa lui. El tocmai mi-a spus de Kath, Kate, iar eu nu pot nici măcar să îi spun atâta lucru. Ce e în neregulă cu mine? Credeam că scuza pentru comportamentul meu era că mă temeam ca Blake să nu plece, dar nici măcar acum, după ce m-a asigurat că nu pleacă nicăieri, tot nu pot să îi spun.

-- Crezi că ce?

— Că ar trebui să mergem.

— Nute'duc acasă, îmi spune cât se poate de serios.

Ridic din umeri. Nu are rost să mă cert cu el. Am dormit la Emiah sau ia Blake atât de mult în ultima vreme, încât nici măcar nu mai sunt sigură că am un loc pe care sa îl pot numi casă. De mâine o să îmi fie teamă să merg în cel pe care îl numeam aşa până acum.

— Cum vrei.

Mă strecor printre scaune, lăsându-l pe Blake în spate. Spre eose ire e mine, el coboară din maşină şi urcă normal. ÎŞ* nxeaza centura, apoi îşi trage mânecile de'la hanorac peste degete, mi serarP Ştli'iCe Să fac' Bex_ Eu îţ» spun fiecare lucru, iar tu Mâ , î mdrtezi din « – " maitare. parbriz. pe fiindI?

p^câtur^e ploaie care se izbesc e

încet încât nu am ^ ^ *** VolUmUl' ^ '

Scanned by
CamScanner

A. SU>5>**h,|**
ʍj0

acum.

Scanned by
CamScanner

\ orlvţli* i u minr

— Nu mă îndepărtez, oftez.

Ştim amândoi că asta fac.

— Dar sigur nici $_{m}$, t_{e} apropii.

Da, nici asta nu tac. Oftând, îmi îndrept privirea spre ei. Se parc că şi el gaseşte picaturile de ploaie interesante. E încordat şi Începe să stranga volanul ni mâini.

Nici nu mă apropii, nici nu mă îndepărtez, pentru că mama ^ fost tot timpul plecată. Cu Hailey nu mâ înţeleg atât de bine încât $_{s}$â ne împărtăşim lucruri. Brandon şi Kate sunt prietenii lui Emiah, nu ai m^i* Emiah nici eu a avut propriile probleme şi mi-a părut rău aproape de fiecare dată când î-am cerut ajutorul. Sunt obişnuită să $_{nU}$ îmi împart problemele cu nimeni. Nici măcar nu sunt obişnuită $_{s}$a le aduc în discuţie şi ştiu că Blake se străduieşte, dar Ia fel fac şi $_{eu.}$ Cu paşi mici. Nu pot să fac salturi precum el.

Blake îşi scoate bricheta din buzunarul de Ia hanorac şî începe să o învârtă între degete. începe să mă enerveze faptul că nici măcar nu se uită Ia mine. Ce am făcut atât de grav? în ceie din urmă porneşte maşina. Continuă să se joace cu bricheta pe deasupra volanului, iar asta nu face decât să mă enerveze şi mai tare. îi studiez profilul. De fapt, mă uit Ia el ca o idioată. E încordat. Ştiam că o s-o dau în bară.

Petrecem restul drumului în tăcere. Opreşte în centru, în faţa unei cafenele.

— Vrei să îţi iau ceva? mă întreabă fără să mă privească.

De data asta cred că am dat-o rău de tot în bară. De data asta, cred că Blake şi-a cam pierdui răbdarea.

Clatin din cap. Coboară din maşină şi nu apucă să facă mai foult de câţiva paşi spre cafenea. O brunetă cu şuviţe albastre îi sare în braţe. Nu pare să îi pese de laptul că plouă. Nu pare să îi Pese de nimic şi nici nu cred că o face. Cel puţin, ştiu că mie nu îmi P^{as}ă de nimic atunci când Blake mă sărută.

Nu ştiu cine sărută pe cine. Scena se derulează în faţa mea ^ începetinitorul. Ce simt acum nu se poate compara cu nimic din ce până acum. Mă scufund în scaun, încercând să nu plâng. ' ^{a} doare în piept, nu pot să respir şi mi-e cumva frig. Trec cateva >de care mi se par infinite, apoi Blake o prinde de uman şi o P^{a}rtează de el.

Scanned by
CamScanner

Nu pare atât de surprins pe cât m-aş aştepta eu să fi$_{e}$ cunoaşte. Ea trebuie să fie Kath. Ei nu au fost niciodată sin,., prieteni, deci de asta nu parc atât de surprins. P^{1}

Iar eu... nu ştiu cum mă simt, dar ştiu sigur că nu-$_{m}$j d$_{0}$re$_{Sc}$ să mai simt asta vreodată.

Pur şi simplu nu merită. Toate momentele fericite $_{pav\ s}$* dispară din cauza scenei care a avut loc în faţa mea.

Inspir. Expir.

Vreau să plec, dar picioarele mele refuză să se mişte. Am înţepenit pe scaun. Blake îi spune ceva, deloc fericit. Nu prea îi^j pasă mie de fericirea lui în secunda asta.

Îmi pasă doar de inima mea frântă.

I

30. Dragostea e atât de aiurea! Blake

Scanned by
CamScanner

— Blake?

Knlh mă priveşte atât de surprinsă încât m-ar bufni râsul Jacă nu m-aş afla în situaţia asta. în situaţia în care Bex – iubita mea – probabil a văzut toată scena asta penibilă şi mă urăşte. în si [naţia în care nu credeam că o să mă aflu vreodată. Nu pot să îî explic nimic din toate astea. Nu dacă vreau ca Bex să nu îşi scliimbe părerea despre mine. Să îi spun că eu şi Kath nu am fost niciodată împreună şi că doar ne-arn tras-o din când în când nu mi se pare o idee bună. Din când în când însemnând destui de des. Nu, sigur nu-i o idee bună. Nu îi răspund brunetei, pentru că ei chiar nu îi datorez nicio explicaţie.

— Ce naiba, Kath? o întreb din nou.

Mă priveşte la fel de mirată ca şi prima dată. Asta nu e ceva ce aş spune eu în mod normal. Nu m-am deranjat niciodată să protestez atunci când m-a sărutat.

— Credeam că o să te bucuri să mă vezi, zice ea plictisită,

— M-aş tl bucurat să nu mă săruţi.

Se încruntă. Trebuie să trag cumva de timp şi să formulez o explicaţie coerentă pentru Bex. Una care să şt explice ceva, nu să sune doar ca nişte cuvinte alăturate şi lipsite de sens,

Mă urăşte în secunda asta. Ştiu că mă urăşte.

Şi chiar dacă aş fi capabil să ti ofer o explicaţie, se pare că nu am cui. îmi întorc privirea spre maşină. Bex s-a mutat pe locul şoferului şi o ia dîn loc, trecând incredibil de aproape dc mine. De Kath. Mă mir doar că nu a trecut mai aproape dc atât. Kath începe râdă. Eu îmi frec faţa cu mâinile. Ce naiba fac acum?

— Ce-a fost asta? mă întreabă Kath.

— Asta a fost iubita mea furioasă.

— Iubita?

Continuă să râdă.

— Tu, Blake Morgan, ai o iubită?

— O iubită furioasă.

— Doamne. Blake! Nu ştiam cfl ai o iubită. Nici m5c$_{ar}$ *uA* aşteptam să mă întâlnesc cu line acum. Mă pregăteam să $_{te}$ ceva mai încolo, dar nu m-am gândit...

Kalii se opreşte şi oftează, l-aş spune ceva, dar nu e vin$_{a\ e}$- De unde era să ştie? E vina mea că nu m-am gândit la asta. N„ J' am aşteptat să mă întâlnesc aici cu ea şi cu siguranţă nu $_{m\cdot a}$ aşteptat să mă sărute. Trebuia

Scanned by
CamScanner

să merg direct spre casă şi ₛj lipsesc de cafea.

— Şi acum ce faci?

Ridic din umeri. Probabil o să merg sa îmi iau o votcă, nu o cafea.

— Nu ştiu. Bex mi-a luat maşina.

Kath izbucneşte în râs din nou. Nici nu mă aşteptam |ₐ altceva din partea ei. Scot telefonul din blugi şi o sun pe Bex, deşi ştiu că e inutil. în momentul ăsta probabil mi-ar da una dacă aş fi îₙ faţa ei. Sigur nu vrea să discute cu mine.

— Pot să vin cu tine şi să îi explic că noi... Ei bine, ca noi nu suntem împreună şi că ăsta e doar un prost obicei.

Pufnesc. Aş vrea să văd expresia de pe faţa lui Bex atunci când Kath o să îi explice că partea cu sărutatul c doar un prost obicei de-al nostru care se întâmpla destul de des.

— Mai bine nu,

Kath rânjeşte. Clatin dezaprobator din cap. Ea m-a băgat în

I

rahatul ăsta, ea ar trebui să mă scoată, dar ştiu că ar trebui să o rezolv singur. Kath nu ar face decât să înrăutăţească lucrurile. Chiar aş vrea să merg după Bex, dar chiar aş avea nevoie de o votcă. Nici măcar nu ştiu dacă s-a dus acasă. Dacă vrea să meargă i acasă. Mă tem că nu o să îmi răspundă la telefon şi nici nu o s-o găsesc acasă. Că nu o s-o găsesc nicăieri. încep să mă panichez. Ce naiba am făcut?

— Blake? La ce tc gândeşti?

— Nu-i evident? încerc să caut o soluţie.

Kath nu s-a schimbat aproape deloc de ultima dată **când** ani văzut-o. Doar a înlocuit şuviţele roz cu unele albastre, dar asta e singura schimbare vizibilă la ea. Bex probabil nu mi-ar înţeleg⁰ atitu inea dacă ar fi aici. Nu ar înţelege de ce nu mă **revolt** şi ⁿ,ᶜˡ nu ti spun nimic lui Kath, dar nu văd rostul. Kath a **fost** alături de

A

Scanned by CamScanner

ᵢₙC după loaU cuju cu Rix, cu Slcy şi loate rahaturile alea.

Scanned by
CamScanner

Oricât mult m-aş şi schimbat, n-am devenit ipocrit

– Şi. ai găsit?

Kalii îşi ţine mâinile în buzunarele de la geacă şi continuă ¿o amuze Pe mea, încerc să o sun din nou pe Bex.

— Nu încă. Ducă ai vreo sugestie, să ştii că e binevenită.

— Ar trebui să mergi după ea şi să îi explici. Eu mai rămân pe aici câteva zile, aşa că nu-ţi face griji.

Mă aşez pe trotuar. Kath se aşază lângă mine, privindu-mă îngrijorată. Nu mai plouă atât de tare.

— Nu m-am aşteptat să le găsesc îndrăgostit.

Ştiu ce vrea să spună. Nici eu nu mă aşteptam la asta, dar s-a întâmplat şi mi se pare că mereu o dau în bară.

— Nu mă descurc la asta, îi zic.

— La ce? Să fii îndrăgostit?

încuviinţez. Se pare că nu mă descurc la nimic. La a fi te, fiu, iubit.

— Nu ştiu, Blake. Poate se învaţă din mers. Poate e ca mersul pe bicicletă.

Mă încrunt, încercând să îmi dau seama ce vrea să spună prin ultima parte. E ca mersul pe bicicletă?

— Cum adică?

— Nu mă băga în seamă, Blake. Ştii că de obicei vorbesc înainte să gândesc. Concluzia e că trebuie să te duci după... cum ai *ti* că o cheamă?

— Bex.

— Bex, zâmbeşte ea. Du-te după ea.

Până să mă ridic de aici, încerc să o mai sun de câteva ori.

— Ce mai face Rix?

— E bine. E furios, dar e bine. Cred că îţi duce lipsa, să M Tot pomeneşte numele tău cel puţin o dată pe săptămână, eva °â dacă nu ai fi plecat, te-ar fi băgat în spital.

— Abia aştept, răspund neinteresat,

— MLai complicat viaţa cu el, Blake.

— Ştiu. îmi pare rău.

Rix fratele lui Katii, iar după lot ce a fost între noi, nu a încetat să sc vadă cu mine, iar Rix s-a înfuriat şi a vorbit cu ea. $tiu că au avut o cearta colosala.

— N-ai de ce. Suni majoră. Pot sa iau propriile decizii iar eu n-am nimic cu tine. Ce-a Scut Rtx... şi cu l-aş fi bătut dacă fost în locul tău. Ce mai face Sky?

Te urăşte la fel de tare ca şi înainte, râd. Nici ei nu

Scanned by
CamScanner

trecut. . .

Kath ridică nepăsătoare din umeri. Ştiu că nu îî pa$£ ^ faptul că Sky o urăşte, Nici dc faptul că Rix nu a mai vorbit cu ea o perioadă. Fata asta nepăsătoare a fost alături de mine în mujte situaţii nasoalc şi trebuie sa îi explic asta lui Bex. Să îi explic şi faptul că n-am iubit-o niciodată în modul în care o iubesc pe ca.

— Nu te duci după ea?

— Nu ştiu unde a mers.

încerc sâ o sun din nou. Nu răspunde. Mă ridic, îmi scutur pantalonii şi îi întind mâna lui Kath. ajutând-o şi pe ea să se ridice.

— încearcă la ea acasă.

— Mda.

Kath se ridică pe vârfuri şi mă îmbrăţişează scurt. 0 îmbrăţişez la rândul meu, pentru că nu sunt nesimţit. Sărutul ăla nu a însemnat nimic pentru mine şi o ştie şi ea. Mai rămâne doar să îi explic lui Bex.

— Sună-mă, îmi spune Kath înainte să plece.

Nici măcar nu ştiu în ce direcţie să o iau, Mă îndoiesc că Bex S-a dus acasă, dar o să încerc acolo prima dată. Dacă nu e acolo, aş putea să îl sun pe Emiah. îmi amintesc că îmi datorează nişte bani, Bine, el ştie ca erau ai lui Bex, aşa că nu îi pot spune că eu sunt cel care i-a împrumutat banii în plus, nu cred că ar fi prea fericit dacă ar afla asta. Nici nu ne urâm, nîci nu ne înţelegem. Lucrurile suni ciudate între noi.

Nu mai ploua. Mă duc pe jos până acasă la Bex. ftni f&c 0 mulţime de scenarii în minte. Ce aş putea să îi spun lui Bex, cum să n explic, ce şi cum şi niciunul nu ţine. Poate pur şi simplu ar trebui să îi spun că e sora lui Rix, deşi asta nu explică făptui că sărutat. Poate o să îmi vină o idee până când ajung la ea. MS ra*Sc atat de greu de parcă trag de timp. Nu ştiu ce să îi spun lui Bex, «W

Scanned by
CamScanner

,ȷ5lii niJ LıCL. sıI vic ui sJ mă întorc clin drum, dar dacă nu merg să rezolv lucrurile »cum... 29 7 &

Nu pol să o pierd pe Bex.

Nu îmi porniil să o pierd de Bex.

îmi bag m<li ni le în buzunarele de la geacă. Caut pachetul do ţi#13^ dai 1111 e/bei. Nici măcar bricheta nu e aici. Cred că am lftsal-0 în maşină. În maşina mea pe care a luat-o Bex, forţandu-mă să merg pc jos. Bă plouă, ba nu plouă. Vreme de iot rahatul!

Când ajung în faţa casei ei, îmi dau seama că am venit pana aici degeaba Maşina *meci* nu e parcată nicăieri prin preajmă, Bex nu s-a întors acasă, dar dacă tot sunt aici, o să merg şi o să văd dacă măcar Hailey ştie ceva.

Bat o dată. De două ori. De trei.

— Vin imediat! ţipă Hailey de undeva din casă.

Numai imediat nu vine. Cred că trec aproape cinci minute până când îmi deschide uşa.

— Blake?

Mă priveşte surprinsă, cu mâinile încrucişate la piept. Arată de parcă aşteaptă pe cineva, iar eu cu siguranţă nu sunt acea persoană.

— Hailey.

îşi arcuieşte o sprânceană.

— Bex e aici?

— Credeam că e cu tine. Cum naiba reuşeşti să o piezi din vedere atât de des?

Asta mă întreb şi eu.

— Ai idee unde e?

Clatină din cap. Se fâţâie de pe un picior pe celălalt de parcă aşteaptă să plec cât mai repede de aici. Cu siguranţă aşteaptă pe cineva, dar n-am niciun interes să o întreb pe Hailey pe cine aşteaptă atât de nerăbdătoare.

— Chiar nu ştiu, îmi zice ţâfnoasă.

— Bine. Mersi. .

îmi închide usa în nas. Următoarea oprire ar 1j Emtah, dar întâi o sun din nou pe Bex. Nici de data asta nu am noroc. îmi strâng mâinile în pumni. Simt nevoia să izbesc telefonul, dar mai ain nevoie de el ca să o sun.

Scanned by
CamScanner

Unde naiha cyi.
Dacă nu ar raceam s5 agta de ;¡ exp fjccare]j c |_a naj·
*Tm*fracut' nimic altceva decât să preia vechiul mL ncnt.
Ploaia se înteţeşte şt ma vad nevoit sa merg ca să iau "iste haine uscate. Poate pot sa .mprumm unchiului. Poate o s-o **găsesc pe Bex acolo**

Ce idee tâmpită! Din toate locurile din lume, cred că |a mine acasă e singurul loc în care nu o s-o găsesc pe Bex. Cred că ăla e singurul loc în care nu îşi doreşte sa fie.

O iau pe nişte scurtături. Nu mai încerc să o sun. Nu încerc să fac nimic. Intru în primul magazin şi îmi cumpăr un pachet cu ţigări. Vânzătoare mă priveşte ciudat. Probabil arăt ciudat. Sunt ud, nervos şi depun efort să nu o înjur.

Dacă circumstanţele ar fi altele, probabil m-aş fi enervai pe Bex pentru că mi-a luat maşina. Aşa... O merit din plin. Mă bucur doar că nu mi-am lăsat şi telefonul în maşină.

Spre surprinderea mea, Jeep-ul e parcat în faţa casei, dar asta nu înseamnă că Bex e prin preajmă. Poate pur şi simplu a preferat să meargă prin ploaie, deşi mă îndoiesc. Nu ştiu de ce am impresia că e la Emiah. La el pare să se refugieze de fiecare dată când lucrurile merg prost şi nu ştiu cum am ajuns chiar să mă rog să fie acolo. Ştiu că el ar ţine-o în siguranţă, lucru care nu pot să spun despre oraşul ăsta. Gândul pe Bex umblă singură pe străzi la orarasta îmi provoacă un fior neplăcut pe şira spinării.

La naiba, chiar sper să fie cu Emiah!

Intru în casă. E întuneric şi linişte. Sau asta e prima impresie pe care o am. Cineva îşi drege glasul, apoi lumina din sufragerie se aprinde. Unchiul Morgan nu face mare lucru. **Doar** stă pe fotoliu, cu privirea fixată asupra mea. Mă simt stânjenii şi mi prea ştiu ce să spun.

Blake, îmi zâmbeşte. Ce ai făcut?
Ce n-am făcut?
Depinde la ce te referi.

Scanned by
CamScanner

nal că stăm despre asta. Normal ca şl.a despre asta. A preferai doar să păstreze

— hşls nervos?

Clatină din cap. Nu putea să fie tatăl meu? L-aş da oricând |., sCiiinîb pe l rate le lui pentru el.

_ Nu, Blake. Dar o cunosc pe Becca de când era mică şi :1j [¡jce bine să nu-i frângi inima.

Sa-i frâng inima? Niutiai gândul îmi provoca un gol în siomac. Asta e ultimul lucru pe care mi-l doresc şi mă sperie aândui că deja am rănit-o. intenţionat sau nu, contează? Poate că ¡ningem inimile celor din jurul nostru fără să ne dăm seama. Mă eândesc la ce mi-s spus Kath şi la ce mi-a spus unchiul meu acum. Poate că e ca mersul pe bicicletă când totul merge bine. Apoi cazi. Te loveşti. Frângi inima cuiva.

Dragostea e atât de aiurea!

— Blake, m-ai auzit?

Nu. Habar n-am ce a spus de când am căzut eu pe gânduri. Unchiul oftează, dar orice sfat ar mai vrea sa îmi dea, îl ţine pentru el. îi sunt recunoscător. Nu prea mai vreau să mă gândesc la dragoste în termeni metaforici şi alte prostii.

îl las singur în sufragerie şi urc scările. începe să îmi fie cam frig de acum şi hainele ude mi s-au lipit de piele. Simt nevoia ridicolă să bat la uşa propriei camere, aşa câ asta fac.

— E deschis.

Până în secunda asta am avut o greutate în piept de care ?ci măcar nu mi-am dat seama. O simt dispărând acum, treptat, ta' fac curaj şi intru în cameră. Bex stă în mijlocul patului, cu Picioarele încrucişate sub ea, dar nu se uită la mine. Are privirea dreptată spre fereastră.

^ îmi caut cuvintele, dar cred că !e-am pierdut pe undeva pe ate explicaţiile raţionale pe care le aveam de oferit, au -Păiut. nici cuce să încep şi nici cu ce să termin,

îmi pare rău.

îjtjj kigur puteam găsi ceva mai bun de atât. Nu e suficient să)| ^ Ar trebui să îi ofer şi o explicaţie. Mă îndrept spre ea pe marginea patului. Nu îndrăznesc să mă apropii prea

Scanned by
CamScanner

M-a lovi. dc câlova ori pinS acum şi nu m-ar mira cici 0c dac- »• face-odm nom ^ y R.^ ^ N-am avut niciodată or e!atiţ cu ea Oricum, nu în adevăratul sens al cuvântulm, dar ,w s.a distanta, de mine nici măcar după ce ,-am bagat fratele în Spj(a| Ştiu că asta nu justifică faptul că m-a sărutai, dar asta e ca, iar ep nu pot să-mi caut scuze.

Halal explicaţie, ştiu. Dar e cea mai nuna pe care o ani ^ momentul ăsta.

Bex îşi roteşte privirea spre mine cu greu ca şi cum amână momentul. Nu pot citi nimic pe faţa ei, dar îmi dau seama că a plâns. Mă simt oribil. Se uită fix în ochii mei, fără să spună sau să facă ceva.

— E în regulă, cred.

r— Ba nu, nu-i în regulă.

Se prinde cu mâinile de umeri, lăsându-şi bărbia în jos, Cum **credeam, nu-i în** rcgulă.

— Bănuiesc că acum suntem chit.

Zâmbetul ei chinuit mai mult mă răneşte.

— Poftim? întreb mirat, fără să îmi dau seama despre ce Dumnezeu vorbeşte.

— Eu i-am sărutat pe Emiah, tu ai sărutat-o pe Kath. Acum suntem chit.

— Credeam că Emiah te-a sărutat pe tine.

Dacă ăsta e modul ei de a mă face să mă simt mai prost decât o făceam până acum, funcţionează.

— Kath te-a sărutat pe tine sau tu ai sărutat-o pe ea?

— Ea pe mine.

— Vezi? Suntem chit,

îmi împreunez mâinile şi îmi sprijin bărbia de ele, Logica ei e sucită rău de tot. Eu n-am lăsat-o pe Kath să mă sărute ca să im chit. Doar am fost luat prin surprindere şi nici măcar nu nii-^ 111 t seama când s-a întâmplat, în ceea ce mă priveşte, nici măcar nu obicei SărUt3t CU ea ı avea dreptate. E pur şi simplu un p f0St cir,™, <T Be? ı1Uıi vorba des Pre asta ı Nu plănuiam să mă sânrţ. c“ -au sa las pe cineva să tnă sărute doar ca să fim chit. At> înţeles de CLı lc∼;1 sfiiulal. Emiah. N-aveam de gântl să fac acelaşi lucru.

Ştiu, oileaza ea. Iar cu înţeleg de ce le-a sărutat Kath. Suntem în regulă.

Scanned by
CamScanner

l m Ivsit v ti
mitu

Oare suntem în regulă? Poate că Bex poate să treacă cu vederea peste asin, la Ici cum am trecut eu peste sărutul dintre ea *şi* [Eniialu dar mai rămân multe lucruri care par să ne distanţeze. Cum ar fi laptul ca ea nu vorbeşte, indiferent de cât mult aş lăsa eu dc la niine. Oricât de multe lucruri i-aş povesti despre mine, nu ştiu dacă asta i-ar oferi încrederea necesară ca să vorbească. Habar n-am ce să fac şi mă chinuie să o văd ţinând în ea lucruri despre care eu habar nu am,

— îmi pare rău că ţi-am luat maşina.

Îşi ridică privirea, zâmbind. Pufnesc. Sincer? Maşina e ultima mea grija acum,

— Nu-i nicio problemă.

— Şi că am plecat. Şi că am venit aici, dar nu voiam să merg acasă,

— De ce îţi parc rău că ai venit aici?

Se apropie de mine centimetru cu centimetru. Îşi sprijină obrazul pe umărul meu şi oftează. îmi dau seama că încă sunt ud, dar nu pare să o deranjeze.

— Poate nu mă vrei aici.

— Îţi baţi joc de inine? Următorul loc în care mă gândeam să merg era la Emiah, deci crede-ma... mî-am făcut o mulţime de griji pentru tine. Să nu mai faci asta, Bex. Sau măcar răspunde la telefon şi spune-mi să mă duc naibii, dar măcar să ştiu că eşti bine.

Mă îmbrăţişează. Nu merit asta.

— Aşa o Să fac, dar aş prefera să nu existe o dată viitoare.

Şi eu aş vrea asta. Indiferent care ar fi motivele pentru care Bex ar putea să plece din nou aşa, aş prefera să nu existe. O să fac tot ce-i posibil ca să le evit.

Vrei să ştii ce nu am vrut să îţi spun zilele astea?

Mă răsucesc spre ca şi o iau în braţe.

— Eşti ud, se plânge ea. Şi rece.

— Scuze.

— Şi o să răceşti. Schimbă-te.

Poate ezita din nou să îmi spună. Poate chiar se te$_{me\ c}$* să răcesc. Oricare ar fi motivul, îl respect. O sărut pe fru$_{nte>}$ ® mă ridic. îmi dau seama că ain nevoie de un duş cu apă fierbînţ$_{e}$ aşa că mă îndrept

Scanned by
CamScanner

spre baie.

Zece minute mai târziu, Bex pare că nu s-a mişcat de]0c ^ pe marginea patului. încă priveşte pe fereastra şi mă întreb dacă mă urăşte sau dacă mă iubeşte mai puţin decât o făcea înainte.

— Gata, sparg tăcerea din cameră. Sunt uscat.

Mă aşez lângă ca cu grijă. Se cuibăreşte în braţele mele dându-mi impresia că nimic din ce s-a întâmplat până acum nu mai contează.

— Unchiul Dylan se mută la noi, spune Bex dintr-odata. Mama şi-a dat seama că e prea mult timp plecată şi că eu şi Hailey suntem de capul nostru. Chiar aşa a spus. Aşa că a hotărât să se mute la noi, pentru că nu a fost niciodată căsătorit şi nici nu are copii.

Nimic nu mai funcţionează acum. Totul în jurul meu a pălit şi tot ce aud e sângele vâjâind în urechi.

— Blake? şopteşte Bex precaută.

Asta n-o să se întâmple. O să fac orice ca să îl ţin la distanţă de ea şi de Hailey, indiferent ce înseamnă acest *orice.*

Bex nu trebuie să ştie asta, aşa că doar o iau în braţe, încercând să îmi stăpânesc furia.

31. Asta e sfârşitul nostru Bex

Probabil istoria e la fel de plictisitoare pentru Blake ca şi pentru mine, Stă lungit pe scaunul de lângă al meu şi, în loc să aibă privirea îndreptată spre tablă, se uită ia mine. Mă devorează din priviri. Respir sacadat şi mă tem să nu fac o criză respiratorie în mijlocul clasei. Am impresia că Blake poale să îmi provoace una doar dacă mă uit ia el. Dacă vreau să mă asigur că o să am parte de una, e suficient ca privirea să îmi cadă pe bucata de abdomen dezgolit de tricoul ridicat.

Şi cum nu îmi doresc asta, îmi **mut** privirea. Se pare că au apărut şi nişte cuvinte pe tablă pe care aş face bine să mi le notez, chiar dacă nu ştiu ce predă profesorul, îmi promit ca data viitoare să mă aşez la o distanţă considerabilă faţă de Blake. N-ar fi rău să îi studiez orarul şi să văd care **suni** orele pe care le are **în** comun cu mine, ca să mă aşez şi acolo cât mai departe de el.

— La ce te gândeşti? citesc pe buzele lui.

Ridic din umeri.

La nimic. Şiii fu. La mine, ¡a tine, la noi. La abdomenul tău. Privirea îmi mai cade din când în când şi pe tatuajele tale de care nu m-aşplictisi nici dacă m-aş uita la ele ore înfregi.

Mă gândesc că te iubesc.

La nimic, în concluzie.

Scanned by
CamScanner

| **m lvsit v ti**

Blake se încruntă şi începe să ronţăie pixul. îmi dau ochii peste cap, propunându-mi să nu îi mai arunc uicio privire până la sfârşitul orei. Din fericire pentru mine, istoria e şi ultima oră din apoi,,.

Apoi trebuie să merg acasă. Unchiul Dylan probabil şi-a făcut apariţia până acum. Pentru că tot ma gândesc la „familie", [ITT]i dau seama că n-am văzut-o azi deloc pe Hailey. Şi aşa se duce hotărârea mea de a-l ignora pe Blake până la sfârşitul orei. Nu e [ate]nt la mine. Pentru prima dată de când a început ora, are privirea Stoarsă spre geam. Caut telefonul şi îi scriu un mesaj.

Ai văzut-o azi pe Hailey?

Blake îşi scoate telefonul din buzunarul de la blugi cu 'ncetinitorul. Şi în timp ce face asta, se ridică uşor de pe scaun,

. A , - x – t j*i* ?n oCC Mai bine îmi mut privirea şi aşte™ tispunsuMui^dar nu pol. MS simi aiiosS *de* Blake ca de un n,agncl

privește îngrijorat. Spci ca Haiiey s nu se fi întâmplat nimic!

Blake tastează ceva, apoi telefonul meu se aprinde.

Nu cred că s-fi întâmplat ceva.

încerc să zâmbesc forţat. Sper şi eu să nu sc fi întâmplat nimic. Abia aştept să se temi ine liceul şi să aplic la facultate. Nu îmi doresc nimic mai mult decât sa piec de acasă şi să nu mai fiu nevoită să îmi fac asemenea griji inutile. Indiferent dacă voi merge în acelaşi loc cu Haiiey sau nu, ştiu că *şi* ea o să plece şi doar gândul ăsta mă face sa mă simt mai bine. îi trimit surorii melc un mesaj. Sper să fíe la ore şi să nu o fi văzut eu dintr-o simplă întâmplare.

Sper ca golul pe care îl simt în stomac să nu ñe nimic. Să fie doar din cauza gândurilor mele paranoice care sunt din ce în ce mai multe.

încep să rod şi eu capacul la pix. Până la sfârşitul orei reuşesc să îl distrug cu totul.

— Iubito, şopteşte Blake din spatele meu după ce mă ridic din bancă.

Mâinile lui îmi cuprind talia, blocându-mă.

— Îţi faci prea multe griji degeaba.

Sper să fie degeaba, îi răspund indispusă.

— Sun-o.

Scanned by
CamScanner

încuviinţez şi îmi strâng cărţile, apoi o apelez pe Haiiey. Niciun răspuns. Oftez înfrântă şi îl privesc disperată pe Blake.

—- Vrei să te duc acasă?

^ Ochii mi se măresc de groază. Nu, nu vreau să mă ducă acasă, insa unde să merg? Nu acasă trebuie să mă duc[9] Acasă, unde

E,» pe fratele ei‧Acasă‧unde nu îmi face abso,ut

plăcere sa merg. Acasă, locul care nu înseamnă nimic

pentru Acasă nu e acasă.

Acasă e unde e Blake.

în cu inc, mii şopteşte în ureche de parcă ştie la ce mă gândeam.

— Bine, Du-mă acasă.

Nu îi mai spun nimic. Nu vreau ca Blakc să înceapă să îşi facă c[rl]Ji P[cn,m] niinc. Asta dacă nu cumva îşi face o mulţime de scenarii în minte. De cc i-am spus lui Blake despre fratele mamei? pe iapt. Şl*[11] ea nu i-am spus marc lucru şi apreciez că nu a întrebat, dar nu e nimic de spus. în afară de câteva lovituri, înjurături şi nişte atingeri în locuri în care nici prin gând nu ar fi trebuit sa îi trcaca, nu s-a întâmplat nimic. însă Hailey... Cu ea e o cu toiul altă poveste.

— Bex, relaxează-te, mă roagă Blake în timp ce ne îndreptăm spre parcare.

Dacă ar fi atât de simplu, aş face-o fără să stau pe gânduri, Vremea c la fel de mohorâtă cum era şi ieri, dar măcar nu mai plouă Am dormit la Blake, am făcut duş la Blake, am mâncat la Blake. Micul dejun a fost ciudat, mai ales că Sky şi unchiul lui Blake au fost acolo, dar nu mi-a pus nimeni întrebări la care nu am putui să răspund. Nu cred că Blake a spus cuiva despre toată treaba asta. Cred doar că familia lui are bun simţ.

— Şi dacă nu e acasă?

— Nu vrei să aştepţi întâi să vezi dacă e aici?

0 apelez din nou în timp ce o caut din priviri. Nici nu îmi răspunde şi nici nu o văd pe nicăieri, dar îl las pe Blake să mă ţină În braţe în timp ce mai stau câteva minute ca să văd dacă nu apare Hailey. Oftez din cinci în cinci secunde şi mă dor muşchii de la cât de încordată sunt.

— Bex, sigur nu s-a întâmplat nimic.

Mă agăţ de cuvintele lui şi vreau cu disperare să îl cred.

— Nu cred că a venit la şcoală, concluzionez după câteva
minute.

Blake mă roteşte spre ei, mă sărută pe frunte, apoi urcăm în

Scanned by
CamScanner

l **m lvsit v ti**
maşină. Stăm tot drumul în tăcere. Nu mai sunt supărată pe el. Nu, fitl era nevoie să fim chit după ce eu l-am sărutat pe Emiah – sau Emiah m-a sărutat pe mine – însă s-a întâmplat ca Blake să se sănite cu ftath şi am renunţat la a-i face morală pentru asta. La sarşitul zilei, mi-am dat seama că Blake ou a făcut nimic din ce nu

Scanned by
CamScanner

A.
SUjphanit.'

am fîicut şi cu. în plus, poale am reacţionat cam exagerat când U$_{arri}$ luat maşina. Subiectul Kath e închis. La lei şi Emiah. ;

Când ajungem în apropierea casei noastre, începe ploaia Strâmb din nas şi încerc să o sun din nou pe Hailey. Nu ştiu ce face, unde e şi de ce nu îmi răspunde, dar mai am puţin şi ^ gândesc serios să îî sun prietenele. Sau ar putea Blake să o sune p$_{e}$ Sky, Mi se pare că ele sunt prietene. Poate Sky ştie unde e Hailey.

După ce opreşte maşina, nu cobor. Aproape sar. Totul pare a fî în regulă. Uşa e încuiată, iar din exterior totul arată normal.

Până ce găsesc cheia, ajunge şi Blake în dreptul meu.

— Hailey?! ţip imediat ce trec pragul.

Niciun răspuns.

— Nu ştiu unde ar putea fi.

îmi trec mâna prin păr şi o strig din nou.

— Nu pleacă niciodată?

Ba da. Hailey pleacă. Eu plec. E un lucru normal pentru noi, doar că am golul ăsta în stomac şi nu îmi place. Şinu îlpot înlătura oricât aş încerca să nu mă mai gândesc la el.

— Ba da, răspund. Mai ales acum că unchiul trebuia să ajungă azi. Bănuiesc că a domnit altundeva sau... nu ştiu.

— Aseară era acasă, îmi zice Blake.

încetez să mai străbat camera în lung şi în lat.

— înainte să vin acasă, începe Blake să îmi explice,am trecut pe aici. Nu ştiam unde ai mers şi m-ann gândit că poale ai venit acasă. Mi-a răspuns Hailey. Era cam agitată şi mi s-a părut că aştepta pe cineva.

— Hailey e mereu agitată, râd nervos.

Blake zâmbeşte, reuşind să mai detensioneze aerul.

— Nu cred că s-a întâmplat ceva, Bex. Poate eşti doar îngrijorată din cauza unchiului vostru şi atât.

— Chiar aşa, mă încrunt. El ar fitrebuit să ajungă deja.

Pe el nu[1] îl sun. Nu mă interesează care e cauza întârzierii sale. Vreau doar să ştiu dacă Hailey e bine. Se lasă o linişte sinistră şi mă sperii când telefonul meu începe să vibreze. îmi permit sâ răsuflu uşurată. Lui Blake nu îi scapă asta din vedere şi îml zâmbeşte.

! lailcy, oftez., deşi îmi vine să ţip la ea pentru ca nu miji răspuns mai repede,

Scanned by
CamScanner

*cx' îmî ^puiule agitata. Trebuie să vii la spital.

— Eşti bine? S-a întâmplat ceva?

Cu greu mă stăpânesc să nu ţip.

— Eu sunt bine.

Şi din nou îăsuflu uşurată. îi place să se joace cu inima **mea?**

— Dacă eşti bine, ee cauţi la spital?

Blake mă priveşte încruntat, dar nici să vreau nu am ce explicaţie să îi ofer.

— Eu sunt bine, dar unchiul nu prea.

Îl urăsc. Chiar îl urăsc, dar sentimentele pe care le am pentru cl nu îmi împiedică stomacul să se strângă dureros de tare şi nici lacrimile să îşi facă apariţia. Simt nevoia să mă aşez jos. Deja mă clatin pe picioare, iar Mailcy încă nu mi-a spus ce s-a întâmplat. Nu îmi place tonul ei,

— Hailey?

Blake îşi aşază o mână pe umărul meu. Doar simplul fapt că îl ştiu aici, mă face să nu mai fiu atât de îngrijorată. Am impresia că orice se întâmplă, totul o să fie bine atâta timp cât el nu pleacă nicăieri. Nu îmi place modul în care am ajuns să mă simt în preajma lui, dar poate aşa e iubirea. Fără niciun sens. Fără logică, încâlcită.

— Nu ştiu ce s-a întâmplat, Bex, dar unchiul nu a mai ajuns la noi acasă. Am primit un telefon dimineaţă de la spital şi m- au întrebat dacă suntem rude şi...

Vocea i se frânge şi începe să plângă. Nu mai am nici cu mult pana acolo. Poate unchiul nu merită să plângem pentru el, dar face paite din familie.

— L-a atacat cineva. L-a găsit un tip care alerga dimineaţă apropierea aeroportului. Cineva î-a luat toţi banii şi... Bex, nu **Ştiu. Poliţia crede că a fost pur şi simplu un jaf.**

în alte circumstanţe, probabil aş începe să râd, dar acum nu mi se pare amuzant. Nimic din ce îmi spune Hailey nu are sens.

* Bine,

— Bex?

Mă dau im pas în spate, retrăgându-mă din calea lui Blafe.

— Ai dc gând sil vii nici?

Nu îsi aminteşte nimic?

— Nu s-a trezit încă. Dacă Ui vedea, Bex...

Clatin din cap- Nu vre£m sa |v*kdm ™ au sa ^ în preajma lui. Nu vreau nimic altceva decât ca gândurile să nu mi se mai izbească unul de celălalt.

— O să vin îndată.

Hailey se pregăteşte să protesteze, însă nu cred că pot suporta

Scanned by
CamScanner

asta acum, aşa că îi închid telefonul şi îl bag în buzunar.

— Bex? S-a întâmplat ceva cu Hailey?

Clatin din cap. îl privesc pe Blake de parcă nu îl recunosc şi nici măcar nu sunt sigură de unde a apărut gândul ăsta în mintea mea, dar nu mai vrea să o părăsească. îmi repet că nu e posibil. Nu, Nu. Nu şi din nou nu, dar nu prea are importanţă.

Şi totuşi, refuz să cred că Blake are ceva de-a face cu toată treaba asta. Oricine l-a atacat pe unchiul Dylan, nu a fost Blake. Nu se poate să fi fost Blake, pentru că el era împreună cu mine. Am dormit la el. Nu şi din nou nu.

— **Blake?**

Mă dau încă un pas în spate, fără să mă gândesc prea mult la ce fac. Dintr-odată, îmi amintesc de prima *zi* în care l-am văzut pe Blake. Ziua aia în care am ştiut că lucrurile urmau să decurgă prost, pentru că am avut un sentiment de rău augur încă de dimineaţă, dc când m-am trezit şi mi-a bătut soarele în ochi. în ziua aia, toata lumea era la locul ei, aşezată după schiţa imaginară. Divele şi Hailey. Tocilarii. Sportivii. Eu şi drogaţii,

Şi Blake,

Iar acum eu.

Blake nu s-a încadrat de la bun început nicăieri şi mă întreb dacă acum o face. îl privesc şi îmi dau seama că are întipărită pc chip aceeaşi indiferenţă pe care am văzut-o în prima zi. Cred că nu degeaba i-am spus Indiferentul o perioadă. Acum nu ştiu cum ar trebui să îl numesc.

E Blake şi pare să fie la fel de Indiferent ca întotdeauna.

S-a schimbat ceva în toate lunile astea?

Scanned by
CamScanner

Eu slin siguí cu mi-am pierdut locul alături de Emîah, Rate Bnindou, Blake nu s-a încadrat între timp nicăieri.

—■ Bex, de ce te ui ti aşa la mine?

hui muşc limba. Mă mai dau un pas în spate.

Unchiul Dylan e în spital. Cineva l-a atacat sau... nu ştiu **sigur.**

Cineva i-a făcut ce i-ai ßcin tu lui Rix.

îl privesc îngrozită. Partea raţională din mine strigă că sunt o idioată şi că îmi fac tot felul de scenarii în minte fără să am motive, dar partea iraţională e mai puternică şi încearcă să mă convingă că tot ce a păţit unchiul nu e o simplă întâmplare.

Blake ştie că urma să se mute cu noi. Blake ştie lucruri pe care nu ar ti trebuit să i ie spun niciodată şi îmi dau seama acum de asta.

Şi chiar dacă aş vrea să nu mă gândesc la asta, indiferenţa de pe faţa lui ma răneşte. Ochii lui verzi în care mă pierd atât de uşor, acum par a fi reci şi mă privesc nepăsători.

A rămas Blake la fel de indiferent cum mi s-a părut a fi de la bun început?

— Hailey e bine?

— Ai auzit ce am spus?

Mă aşez pe canapeaua din spatele meu, încercând din răsputeri să nu ţip ia el. Vrea să vină spre mine, dar ceva îl face să se răzgândească şi rămâne unde e.

— Te-am auzit. Am auzit şi tonul pe care ai spus-o,

O, Doamne! O, Doamnei O, Doamne!

Nu pot să fiu atât de idioată! Ce i-a făcut Blake lui Rix, nu contează. Ştiu asta. A avut motivele lui, dar o parte din mine e de părere că i-am dat motive să îi facă acelaşi lucru şi unchiului nostru. Şi, dacă într-adevăr sunt o idioată care îl acuză pe nedrept, de ce nu se apără? De ce continuă să stea în faţa mea la fel de lipsit de emoţie ca şi până acum?

— Blake...

îşi strânge mâinile în pumni, privindu-mă fix. Ochii i se întunecă din ce în ce mai tare şi l-am mai văzut pe Blake nervos, fosă niciodată ca acum.

Scanned by
CamScanner

A.
Stephanie

— Chiar mă acuzi de asta, Bcx?

Clatin din cap. Nu î! acuz. Nu vreau sa o fac.

Încep să îmi frământ degetele. Şt ali.net vreau să nu mai stea de parcă nu s-a întâmplat nimic. Vreau să dea dovadă de un sram cât de mic de interes. Pentru orice. Doar că el arată de parcă nu îi mai pasă de nimic în secunda asta. Nu mai pot să îl privesc fără să plâng. Simt cum toată dragostea pe care o simt pentru Blake se strânge la un loc ca mai apoi să se împrăştie în fiecare nerv din corp, reamintindu-mi cât îl iubesc. Apoi vine furia.

îmi vine să vărs. îmi înconjor stomacul cu braţele.

— Blake, ai...

Rămân fără glas. Nici măcar nu sunt îndeajuns de curajoasă încât să îl întreb. Mi-am promis că nu o să mai fac asta. Că nu o să îmi mai fac griji inutile, că nu o să îl acuz de nimic, că nu o să îmi fac fel de fel de scenarii. Cândva, mi-am promis că o să lupt pentru noi şi că o s-o scoatem la capăt orice ar fi.

Dar acum nu simt că am putea să o scoatem la capăt. Dacă Blake a făcut asta, nu cred că o s-o scoatem la capăt.

— De ce nu mă întrebi naibii odată?

îmi ridic privirea spre el. Vreau să reiau întrebarea, dar nu pot. Acum nu mai e indiferent. E pe cât se poate de nervos şi încordat.

— Nu pot, şoptesc.

— Nu poţi? pufneşte.

Nu, nu pot.

— Dar te-ai gândit automat la mine, nu-i aşa?

Nu o să las lacrimile să mă facă de râs acum. N-am nevoie de ajutorul lor pentru asta. Iar lacrimile sunt ultima mea problemă. Nu pot să mă lupt cu durerea din piept, cu neîncrederea şi cu lacrimile în acelaşi timp. Nu pot face fată Ia toate sentimentele astea în timp ce îl înfrunt pe Blake

— Nu.

E o minciună sfruntată şi cred că îşi dă si el seama. îşi trece se nKmhp m^l,a pnn păr1Şî strânge mâinile în pumni şi începe să se plimbe prin cameră. — Pentru ce te mai deranjezi să minţi, Bex? ipare rau> e tot ce pot să spun.

Scanned by
CamScanner

Vorbești*i11 mim*

Se hotărăşte în ce ie din unnă să se apropie de mine* Se lasă **, vine** în faţa meii şi îşi aşaza palmele pe genunchii mei. Toată indiferenta aia pe caic am văzul-o – sau pe care am crezut că o văd _ a dispărut. Acum a rămas doar furie. Oftează, căutându-mi privirea.

— Nu, clatină din cap. Mie îmi pare rău. îmi pare rău că sunt prima persoană la care te-ai gândit că ar face asta. îmi pare rău că au ai încredere în mine. Nu-ini pare rău pentru nimic din ce s-a întâmplat între noi, dar îmi pare rău pentru că se pare că nimic din tot ce fac nu e suficient pentru tine. Şi nu, Bex. N-am nicio treabă cu ce i s-a întâmplat unchi ui ui tău, asta dacă mai contează.

îmi zâmbeşte, dar nu e zâmbetul care mă face să mă topesc. E zâmbetul care îmi face stomacul să facă o mie de salturi şi inima să mi se frângă. Se ridică, mă sărută pe frunte, apoi face doi paşi în spate şi se întoarce.

— Blake...

Se opreşte şi, fără ca măcar să se întoarcă spre mine, îmi spune:

— Te iubesc. îţi jur pe ce am mai sfânt că te iubesc, dar nu merge aşa. N-o să meargă niciodată.

E o tristeţe în vocea lui care îmi frânge inima.

Şi pleacă. Blake pleacă, iar eu nu sunt în stare să mă mişc niciun centimetru. Şi e vina mea. Lacrimile încep să cadă şi nu mai fac eforturi ca să Je împiedic. îmi duc mâna la piept, în locul din care am impresia că provine toată durerea. Efectiv simt cum ceva se rupe în interiorul meu, chiar dacă e imposibil. Ce am simţit atunci când l-am văzut pe Blake sărutând-o pe Kath nu se compară ca ce simt în momentul ăsta. Atunci ştiam că puteam trece peste, dar acum aflu cum se simte o inimă frântă.

Ştiu că ăsta e sfârşitul nostru.

Blake nu o să mă ierte niciodată pentru că m-am gândit că ar avea ceva de-a face cu accidentul unchiului, iar eu nu o să găsesc niciodată cuvintele potrivite ca sa îmi cer scuze în faţa lui.

Ceva se frânge.

Şi plâng.

Scanned by
CamScanner

Doamna Welch își aranjează ochelarii. Evident, cu degetul mijlociu. Mai am puțin timp ca să o rog să nu mai facă asta. Nu știu ce și-a făcut la păr, dar arată oribil. Îmi plăcea mai mult vechea culoare.

32. Renunţatât de uşor la Bex?

Blake

— Credeam că progresăm.

Ridic nepăsător din umeri şi las capul pe spate. Sunt cu casca în braţe şi bar nerăbdător dintr-un picior. Sunt ia un pas de a o lua ia fugă.

Progres.

Progresăm?

Nu. Sigur nu progresăm. Eu *tocmai* m-am *prăbuşit. Cel* puţin, aşa mă simt. Ca şi cum în ultima perioadă am trăit într-o lume care nu îmi aparţinea, iar acum mă întorc la realitate şi îmi dau seama că realitatea mea e cruntă, aiurea şi nu vreau să mă *aflu în* ea.

Cad înapoi în realitate.

Brusc.

Dureros.

— BJake?

Ce Blake? Niciun Biake.

/¿7 *mai lasă-mă-n pace!* Nu-i spun asta. Normal că nu. De fapt nu *mai spun* nimic *din* ceea ce îmi trece acum prin minte şi realitatea e că nu îmi trec prea multe.

îmi dai impresia că suntem la prima noastră şedinţă, îmi zâmbeşte. Tot aşa erai şi atunci. *Ce* te-a făcut să refuzi să vorbeşti din nou? Şi să renunţi la maşină? Aveai nişte chei de la maşină într-o perioadă, nu-i aşa?

Aşa o *fi. Şi eu mă simt ca şi cum* m-am întors în timp. Iar mă gândesc la o anumită blondă, însă acum e mai mult decât *prietena tatuatului.* E *fosta* mea iubită. E cea care m-a ajutat într-o mare măsură să progresez. E cea de care m-am îndrăgostit.

Pufnesc disprețuitor. Doamna Welch mă privește ofensată pe deasupra ochelarilor, fără să știe că nici măcar nu mă gândesc la toate întrebările pe care mi le-a adresat.

Scann
CamS

\tM'lvsh i u

Ce s-a întâmplat, Blake?

Ce lui s-a întâmplat? îmi dau seama că puteam să nimeresc jU mai t'ău. Puleam să nimeresc la un consilier care nu s-ar fi dat nul. Care ai fi insistat să scoată cuvintele cu cleştele din gura Doaniua Welch în într-un iei sau altul, o binecuvântare. Ştie vorbesc şi, dc cele mai multe ori, o lasă baltă.

Nu s-a întâmplat nimic. Totul e bine.

Totul e bine, pe naiba!

îşi arcuieşte o sprânceană. Ceasul de pe perete s-a blocat la ora zece şi nu dă seinne că ar reporni din nou. Unul dintre ace se micşcă încet. Se zbate. Mă stresează.

La fel şi sentimentele mele.

Nici măcar nu ştiu ce mai vreau. Dacă vreau să rămân, daca vreau să mă întorc acasă. Habar n-am.

— Blake, mai avem două şedinţe în afară de asta.

Crăciunul e atât de aproape? înseamnă că la fel e şi vacanţa. înseamnă că aş putea să merg acasă, dar nu ştiu dacă vreau să fac asta şi nu are legătură cu Bex. Nu ştiu daca Sky se poate descurca singură aici, aşa că nu plec momentan.

— Bine, e tot ce zic.

Doamna Welch oftează. Mi se pare că şi ea începe să dea din picior.

— Nu a trecut o oră?

Ultima fărâmă de bun simţ care mi-a rămas mă împiedică â scot telefonul şi să îl butonez în faţa ei.

— Ba da. Acum un sfert de oră.

Mă ţine peste program? Ce e în neregulă cu femeia asta? Chiar atât de mult îi place compania mea silenţioasă?

Doar că tu n-ai vorbit prea mult.

— Nu-s prea vorbăreţ de felul meu.

— Am observat.

Nici nu vreau să îmi imaginez ce notează femeia asta în osanil meu după ce plec. Aproape sar în picioare. Aerul din de apele a început să devină sufocant şi mirosul de naftalină e atât Poternic încât cu greu reuşesc să nu fac o grimasă.

"La revedere, doamnă Welch.

Pa, Biake.

Scanned by
CamScanner

dar nu stau să o iau la *întrebări ele* ce mg jas*

Mă încrunt, dar nu stau M ISsi

ss plec așa de repede. Pur și simplu plec. Aproape alerg spre ieșire iliju

iții aututit- « t.i

Vremea nu e **Ieri.**

prea grozavă, Ieri n-am prăbușit.

dar măcar s-a continuat să răsară. Metaforic vorbind,

oprit ploaia. Mă îndrept spre motocicletă și nu știu de ce, dar tind sa n dau dreptate doamnei Welch. Chiar mă simt ca *în* primele mele *zile* aici. Am sentimentul că Sky o să mă sune în orice clipă ca să mă roage să merg să o iau de undeva, că o să mă întâlnesc cu o anumită blonda și că o să mă cert din nou cu tata.

Pufnesc *și* mă îndrept spre casă. N-am fost la școală *azi.* Poate că a fost o decizie destul de laşă din paitea mea, dar n-aveam niciun chef să dau ochii cu Bex — asta în cazul în care ea a mers.

Aș fi făcut orice pentru ea. Aș fi făcut orice ca unchiul ei să nu ajungă în preajma ei. Eram în stare să îi cer să se mute cu totul la mine și să se întoarcă doar când ar fi venit mama ei, dar n-aș *fi rănit-o* niciodată. Nu *mai* contează. Acum nu mai contează.

Nu mă *mir deloc când* ajung acasă și văd o mașină de politie parcată în față. Trebuia să mă aștept la așa ceva. Trebuia să se întâmple asta, bănuiesc. Oricum, nu e ca și cum nu am mai trecut o dată prin asta. Nu dau bir cu fugiții. Mă dau jos de pe motor și mă îndrept spre casă cu pași mici. încerc să trag de timp. N-am amintiri prea plăcute cu autoritățile. De cum intru în casă le aud vocile.

— Și nu știți când se întoarce?

O voce groasă, autoritară, care mă face să îmi strâng mâinile în pumni. Presupun că pe mine mă caută. Mă îndoiesc că a intrat Sky într-un bucluc.

Sunt aici, oftez și intru în sufragerie.

Cum mă așteptam, doi polițiști mult mai puțin înspăimântători decât suna vocea unuia dintre ei, stau pe canapea. Sky stă în picioare în fața lor, cu brațele încrucișate la piept. E furioasă. Toți își întorc privirile spre mine. Cei doi încearcă să mă intimideze din priviri, iar Sky pare să răsufle ușurată.

Blake Morgan?

Scanned by
CamScanner

Înquviintez ínedrenlándiT-mü „

•Iviri cș s-a întâmplal. Poate ar fi trebuTsâ fi* **31**
5
£ₛe aștepte. I„ „iciun caz ou ^ ^ ^ lace

Vii spune ceva miníele Dyian Reyes?

superficial * y < Pᵉ ciiie il ştₗᵤ ₑ unchiul lui Bex, iar stiu e mult spus,

— Bex? mă întreabă cel mai scund dintre ei.

— Fosta mea iubită.

Sky se roteşte spre mine într-o nanosecunda, privi tidu-mă cu ochi mari. Bine, poate şi asta am uitat să îi spun.

— Unde erai ieri între cinci şi şase dimineaţa?

Gata cu politeţurile.

— Acasă.

— Unde, mai exact?

0 fi *la toaletă* un răspuns potrivit? Sau *la ţigară*?

— Era cu mine, intervine Sky.

— Rebecca spune că a rămas aici peste noapte şi ca s-a trezit, iar tu nu mai erai.

Al naibii să Fiu! Cred că eram înti-adevăr la toaletă sau fumam o ţigară. Am lipsit cinci minute şi Bex tocmai în acele minute s-a trezit?

— Asta pentru că era cu mine, repetă Sky.

— Unde?

— în pat.

îmi unesc buzele într-o linie. Sky devine din ce în ce mai arfăgoasă. Cei doi poliţişti schimbă o privire plină de subînţeles. Perverşii naibii!

— Scârbos, Sky ridica vocea la ei. Am probleme cu somnul.

— De ce?

— Pentm că... . „ ■ •

Sky se blochează. înghite în sec şi îmi **arunca** o p ferată. Mă trezesc la realitate, dându-mt seama ce ar trebui

ˢPᵘna îₙ continuare. nimic de

— Dacă mai vreţi să ştiţi ceva despre mine, n-am nun* a8CUns˃ dar problemele surorii mele o privesc doar pe ea.

Scanned by
CamScanner

A.
SlephamV

îmi aşez un braţ peste umerii ei.

— Asta e tot pentru moment.

Sunt sigur că mi-au verificat cazieiul cure nu e chiar **atât** de curat. Nici măcar nu-mi pasă de asta. Bex a spus că a rămas aici, că s-a trezit şi că eu nu eram aici? Ce-o fi în mintea ei? Aş fi reuşit să înţeleg dacă era prea supărată ieri şi că na-a acuzat pentru ca... bine, pentru că eu chiar am băgat un tip în spital, dar asta e deja prea mult pentru mine. Vrea cumva să mă trimită la închisoare pentru ceva ce n-am făcut?

îi conduc pe cei doi afară. îmi mai înşiră o mulţime de prostii pe care nu le ascult, apoi mă întorc în sufragerie la Sky.

— Blake, ce naiba s-a întâmplat?

— Cineva l-a atacat pe unchiul lui Bex şi presupun că ea...

Mă trântesc pe canapea. Sky vine şi se aşaza lângă mine îşi trece o mână prîn păr, oftează, mârâie. Nu prea ştie cum să reacţioneze. îmi dau seama că întrebarea îi stă pe varfi.il limbii. Aceeaşi întrebare pe care Bex nu s-a sfiit să mi-o adreseze,

— Nu, Sky. Surprinzător, nu am fost eu.

îmi zâmbeşte uşurată.

— Atunci?

Ridic din umeri. Chiar nu am nici cea mai mică idee ce s-a întâmplat cu unchiul ei. Nu neg că mi-ar fi plăcut să fiu eu cel care l-ar fi adus în starea în care e acum, dar n-am făcut-o eu. Nici măcar nu ştiam exact când trebuia să ajungă omul aici şi nici nu mi-am petrecut noaptea aşteptându-J în aeroport.

Nu. Am. Fost Eu.

— O omor! ţipă Sky.

— Pe cine?

Mă priveşte furioasă, ridicându-se de pe canapea. O prirni de încheietură şi o trag lângă mine.

— Sky?

— Pe Bex! Ce e în capul ei de a spus că nu erai aici? Ce e în capul ei de crede că ai fost tu, în primul rând?

Şi tu ie-ai gândit la asta. îi

— Recunosc, îmi zâmbeşte la rândul ei. M-am gândit la asta, dar am mințit pentru tine, Blake. Vezi diferența? Eu nu am încercat să te bag într-un rahat!

Scanned by
CamScanner

Nici ea, oftez. 7

Orice n încercai Bex să facă, sper să aibă o explicaţie a naibii de buna.

— Blake... Îţi dai seama ce a făcut? Oricum, unde erai?

Da. îmi dau seama ce a făcut şi prefer că ea nu şi-a dat

«catna când a spus lucrul ăsta.

— La toaletă, pufnesc. Sau fumam o ţigară. Unde naiba era să fiu la ora aia?

Sky îşi lasă capul pe umărul meu.

— Tot vreau să o omor.

îmi trec un braţ pc după umerii ei şi oftez. Eu... nu mai vreau nimic. Poate nici măcar nu ştiu cine e Bex. Ştiu cine credeam că e Bex, dar s-a dovedit că m-am înşelat Dacă lucrurile ar fi stat invers, aş fi fost de partea ei. Aş fispus orice ca să o ajut.

— Mersi, îi zic surorii mele.

Sky, în schimb... Ei bine, pe ea nu am crezut-o în stare să facă asta.

— Dacă o să se întoarcă, ce-o să faci?

Ridic din umeri.

— Erai cu mine, mârâie ca. Erai cu mine, pentru că am plâns. Am avut un coşmar şi aşa cum faci de fiecare dată, ai venit să vezi dacă sunt bine. Şi dacă idioţii o să vrea mai multe detalii despre viaţa mea personală, o să le spun până când o să îmi ceara să lac din gură.

Nu pot decât să o strâng în braţe şi să îi fiu recunoscător.

— Şi acum, Blake?

Acum... acum ce naiba să fac? O să îmi văd de viaţa mea în continuare. 0 să...

Rahat!

De ieri funcţionez mecanic. N-am mâncat nimic, am fumat ţtouă pachete de ţigări si nu mai am mult până să iau decizii Miotiale.

^Nu ştiu,

Sky oftează. Eu am trecut de mult peste etapa asta.

Chiar dacă Bex m-a acuzat în toate felurile posibile, asta O* face să m o mai iubesc. în ciuda tuturor complicaţiilor e n°i, daca Bex are nevoie de mine, o sa fiu acoio. Nu o s-o las

. , • lirS chiar dacă acum simt că nu pot să dau ochii cu

e^Dar pentru asta. Box ar trebui să aibă o explicaţie a naibii de

bLUia – Lasă-mă să o omor, spune Sky pe o voce mieroasă.

_ Cred că Bcx ştie să se apere.

Măcar pot sâ încerc.

Clatin din cap.

— Mă gândeam să merg acasă.

— în vacanţa? Vin şi eu cu tine!

Scanned by
CamScanner

îşi ridică privirea spre mine. Ceva din expresia de pe faţa mea o face să îşi dea seama că nu e asta. E mai mult de atât.

Dacă plec, nu mă mai întorc.

— Nu, Blake. Nu face asta. Am mai avut discuţia asta de câteva ori, acum câteva luni.

— Atunci lucrurile stăteau diferit. Atunci doar îmi doream să mă întorc şi să... Nu ştiu. Nu era locul meu aici.

— Şi acum, ce? Doar pentru că Bex...

— Nu are treabă cu Bex.

Pentru ce mă mai străduiesc să mint? Ştim amândoi că dacă plec, e din cauza ei. Dacă mă întorc, tot datorită ei o s-o fac. în cazul în care m-aş întoarce vreodată.

— Poţi să îţi spui orice te ajută, zâmbeşte ea. Doar că... Nu face o prostie Nu vorbi cu tata. Nu îi spune că vrei să te întorci acasă, pentru că o să fie de acord şi s-ar putea să ajungi acolo şi să te trezeşti că nici acolo nu e locul tău.

— De ce zici asta?

— Pentru că te-ai schimbat în ultimele luni.

Ciudat, mormăi. Doamna We.lcli nu e de aceeaşi părere. Azi mi-a zis că semăn cu Blake din prima zi.

Sky se ridică, repoziţionându-se cu faţa spre mine. Mă răsucesc spre ea şi aştept să mai spună vreo prostie.

~~ N-are dreptate. Bex tc-a schimbat şi... Urăsc saspun asta, Blake, dar cred că ar trebui să vă împăcaţi.

pre,, lɘbucnesc deɪa dreptul în râs. îmi dau seama că îi e cam tai souneT *Tu*ᴬºÚm dºUă minute voia să 0 omoare Ş‘ *"T,* KS[trebm] *f* ™ ™ pac cu ea. Cine mai înţelege fetele Bex oare funcţionează la fel? S-a gândit că eu sun'

Scanned by
CamScanner

vinovat pentru ce u pătii unchiul ci, apoi i-a trecut prin minte să s- să nu
\ nrncsic- i n mine
am nieio legătură cu asta?

— E complicat.

Mereu a fost complicat. Al naibii de complicat. De la bun **început*** relaţia mea **cu** Bcx nu a fost niciodată simplă, exceptând momentele care acum sunt cele mai frumoase amintiri ale mele şi la care nu aş renunţa niciodată.

— Câl de complicat poale să fie?

îşi dă ochii peste cap.

— Complicat ca în habar nu am ce să fac acum.

— Să vorbeşti cu ea?

Şi ce să îi spun? Că e vina mea? Pentru că de data asta chiar nu e vina mea. Că e vina ei? E vina ei că ce, mai exact? Că nu are încredere în mine? Că am fost prima persoană la care s-a gândit atunci când s-a întâmplat ceva aiurea? Şi nu, n-am fost prima persoană la care a apelat atunci când s-a întâmplat ceva aiurea. Am fost prima persoană pe care s-a gândit să o acuze.

Ieri am fost nervos. Azi mi-a mai trecut din furie, deşi aş fi preferai să mai fiu furios o bucată decât să mă simt ca acum. Dezorientai.

— Cred că cel mai bine ar fi să plec.

— Doar pentru vacanţă, nu?

Nu o aprob, pentru că nu ştiu şi nu vreau să o mint. Mă mulţumesc doar să îi zâmbesc cu un colţ al buzelor, dar răspunsul ăsta se pare că nu o mulţumeşte.

— Tu te descurci fără mine.

încerc să mă asigur pe mine mai mult.

— îmi place să te ani prin preajmă.

Cred că Sky crede că sunt de-a dreptul distrus dacă a ajuns să îmi spună lucruri de genul.

— Ai putea să o suni pe Hailey să o întrebi dacă.,.

Nu ştiu ce aş vrea să o întrebe pe Hailey.

— Laşule'

Ce rost ar avea să o contrazic? Ar trebui să pun mâna pe nenorocitul de telefon şi să o sun pe Bex. Să o rog să ne întâlnim şi să clarificăm odată toată treaba asta. Dacă nu mai simte nimic Pentru mine şi mă vede ca pe cel mai rău coşmar al ei, aş vrea să

Scanned by
CamScanner

/v. Htrj-

a , nomê luni – să «t* duc la şcolă tară să îm fac griji ştiu.

AşapMtelu

Să mă întâlnesc cu ea şi nu ^ 9

Ce vrei să întreb .'

-Nimic. Las-o baltă. Nn vreau să ştiu nimic.

Cum să nu. .

Mai stii când voiai să mergem sa vedem nu ştiu ce fi|m?

Şky îşi arcuieşte o sprânceană, aşteptând să continui.

— încă mai vrei? . .

— Şi fratele rătăcitor a rămas fără prieteni şi se întoarce la iubita lui soră.

Râd scurt şi fac ceva ce nu am mai făcut de mult timp; nm bag mâna în pârul ei şi o ciufulesc.

— Tu plăteşti biletele.

Se ridică entuziasmată şi mă trage de mână.

— Şi mergem cu maşina.

Strâmb din nas.

— Maşina sau nu vedem niciun film.

— Maşina, o aprob.

M-am întors la sora mea care mă manipulează. Nu e chiar atât de grav. Nu ştiu cum să îi mulţumesc pentru că încă mai e aici şi pentru că a fost în stare să mintă nişte poliţişti, chiar dacă habar nu avea unde eram cu adevărat. Lucru pe care Bex nu l-a făcut. Nu trebuia decât să spună adevărul şi l-a spus... doar că putea să sară peste partea în care s-a trezit şi nu eram acolo.

Eram Ja toaletă, pentru numele lui Dumnezeu! Şi e posibil să fi coborât ca să fumez o ţigară, dar n-am stat mai mult de zece minute.

Tot ce i-am spus lui Bex e adevărat. Nu pot face asta. 0 iubesc, dar nu pot face asta dacă ea renunţă la noi de fiecare dată.

Acum nu îmi rămâne decât să mă gândesc la toate clip* pe care le-am petrecut cu ea.

voia să m"aca Î ^ ^ ^

să îi pese de H?,I 1T. Şi .simP,u avea ^ef să se plimbe, ^

1 pese de direcţia în care ne îndreptam

Scanned by
CamScanner

[L]V;^. [niQineilte]|[e] alea în care mi-a zâmbit, dându-mi [hlipres.]u [L] h ar * pentru o fracţiune de secunda, că eu eram cel care a pus zâmbetul ala acolo.

— Blake. o iubeşti?

Vocea surorii mele mă readuce cu picioarele pe pământ. Mormăi un răspuns indescifrabil.

— Ea te iubeşte?

— **Nu ştiu.**

Răspunsul mă uimeşte chiar şi pe mine, dar e adevărat. Nu ştiu ce simte Bex.

Renunţi atât de uşor la un om pe care îl iubeşti? întrebarea asta e valabilă şi în cazul meu.

Renunţ atât de uşor la Bex?

îmi strâng mâna în pumn, apoi o izbesc în peretele din spatele lui Sky. Tresare speriată şi, fără să stea prea mult pe gânduri, mă îmbrăţişează. Sunt incapabil să mă mişc şi doar stau şî o las să facă asta, sprijinindu-mă cu o mână de perete. Aceeaşi care acum mă ustură. Ştie şi Sky că nu sunt genul de tip care **îşi** exteriorizează sentimentele şi face declaraţii, aşa că asta e singura mărturie că am inima frântă.

Nu m-am gândit niciodată că ar putea să... doară în halul ăsta.

Scanned by CamScanner

33 *Blake elot ce contează*
Bex

îmi stere lacrimile şi ies din casă. Nu am făcut nimic

ni,ceva ™ **Uimei** două zile şi nici măcar nu ,m, amintesc cum * **fac** altceva. Cum să **funcţionez.** Resp.r doar d,n ob.şnu.nţa ,nsă ăsta e singurul lucru pe care nu am încetat sa d fac. Şi sa plangi Nici asta nu am încetat să fac.

Plan» şi simt cum inima mi se frânge din nou, şi din nou şi din nou. Mă întreb dacă a mai rămas ceva acolo care să se scârne. Durerea s-a instalat în piept şi nu cred că o să se mute prea curând Cred că îi place aici.

Scot cheile de la maşină din buzunarul hanoracului. Nu am întrebat-o pe Hailey dacă are nevoie de maşină, dar chiar dacă nu ar avea, probabil ar spune că are. Nu am nervii necesari ca să mă întorc şi să continui să mă cert cu ea. Tocmai am lovit-o. Ea a ripostat, lovindu-mâ înapoi. Nu e o idee prea bună să conduc. Am privirea înceţoşată şi abia mă mai pot ţine pe picioare, dar nu pot rămâne în casă.

Unchiul încă e în spital. Starea lui nu e chiar atât de gravă pe cât m-a făcut Hailey să cred atunci la telefon. Cel mai probabil îl vor externa zilele astea. Cel mai probabil, va veni să locuiască împreună cu noi, Cel mai probabil, o să o iau razna în curând.

Fără Blake.

Încerc să nu mă gândesc prea mult la Blake, însă nu ştiu cum să fac asta. Nu ştiu cum să mi-l scot din minte, din mine, dar de un lucru sunt sigură: Blake mă urăşte şi probabil nici nu vrea să mă mai vadă, dar simt că o iau razna fără el.

Urc în maşină şi pornesc spre Emiah. Probabil doarme la ora asta. E sâmbătă şi nici măcar nu e şapte, dar nu ştiu unde Mâinheît? f Drumu* durează dublu decât de obicei, «iTvor'pTr . vederea şi mintea **fa nSu** **Ulmele 2ile** ™ ™ **mai Pot gânJl** de sufocare o să revkTîol ° ^ ° Să şă Pâne mine. oaie amintirile o să năvălească p

Scanned by
CamScanner

n l ne su ui Emiah c parcată o maşină sport, roşie, care mi parc cunoscuta. Am mai văzut-o prin curtea liceului. Opresc ai mai departe de ca, apoi cobor şi mă îndrept spre casă. Nici n- inl sunat înainte ca sa văd dacă Emiah e aici, însă unde ar putea fi? Acum că ma gândesc, n-
r am mai vorbit cu Emiah de câteva zile. Dinamic sa ma dcspait de Blake. Dinainte ca el să se despartă de mine. din vina mea.

Strada e pustie. Cartierul în care locuieşte Emiah e - drăguţ spus - ciudat. Pe deasupra, iar plouă şi e ceaţă, E un frig care îmi intră până în măduva oaselor. Bat la uşă, balansându-mă de pe un picior pe celălalt. Dacă Emiah e acasă, nu se grăbeşte să răspundă.

Mai bat de câteva ori, expir zgomotos, îmi frec palmele una de cealaltă, apoi uşa se deschide. Un Emiah somnoros şi nu cu prea multe haine pe el deschide uşa. Are pe el doar nişte blugi rupţi în genunchi, care îi atârnă precar pe şolduri şi e desculţ. Mă pnveşte suiprins, abia ţinându-şi ochii deschişi.

— ‘Neaţa, Crezi că ai putea să mă laşi să intru?

Se fereşte din uşă, înăbuşind un căscat.

— Bex? Ce-i cu tine aici la ora asta?

Ridic din umeri. Trec pe lângă el, îndreptându-mă spre sufragerie. Aş vrea să ştiu ce e cu mine aici la ora asta, dar nu vreau să... Nu am venit aici ca să îi povestesc totul lui Emiah. Nu vreau să fac asta. Nu pot să mă bazez pe el de frecare dată când o dau în bară, dar lucrurile au luat-o razna şi nu ştiu unde să merg. în oricare altă zi, aş fr mers la Blake. Blake era refugiul meu preferat, încă e, doar că nu ştiu cum o s-o scot la capăt cu el de data asta.

— **A...**

Mă bâlbâi. Emiah mă urmează şi se opreşte lângă mine.

— Ai plâns?

Clatin din cap, dar asta nu îl convinge. Mă prinde de cot, totîndu-mă spre el. Nu-mi place privirea lui încruntată. Nu mai e nici pe departe somnoros.

îi îndepărtez mâna şi mă aşez pe canapea, cuprinzându-mi fata în mâini.

— Becca?

— Poţi să îmi spui cum vrei, mormăi.

Scanned by
CamScanner

A. bk’phaniy

Scanned by
CamScanner

î, aud expirând zgomotos, apoi cred că iese din cameră.

» ™ îi aud vocea de undeva de la etaj, vorbind crn"«*„ să **Plec.** Nu trebuia să vin aici ». ar t, trebuit « ^ gândesc că poate Emiah nu era Singur.

— Ce-iasta?

Aud vocea lui Emiah mult mai aproape de data asta. Imi ridic privirea şi nu-mi vine să cred ce vad.

— Numărul meu, îi zâmbeşte blonda.

N-am nevoie. Mulţumesc.

Emiah o prinde de umăr şi o conduce spre uşa. O invită într-un mod deloc drăguţ să plece, apoi revine în sufragerie.

— Aia nu e una dintre prietenele lm Hailey? îl întreb, nevenindu-mi să cred.

— Posibil.

Posibil? repet, chiar dacă ştiu că Emiah nu o să îmi dea o explicaţie dacă nu vrea.

Şi după expresia lui indiferentă, nu vrea. Pe canapea, lângă mine, e un tricou de-al sau. îl iau şi i-l arunc.

— Data viitoare, dacă mă anunţi din timp...

Se opreşte în mijlocul propoziţiei. Mă încrunt, aşteptând să continue, dar nu o face. îşi trece mâna prin părul care acum e mai lung. Emiah nu pare prea bine dispus, iar eu recurg la ultima fărâmă de voinţă pe care o mai am ca să nu încep din nou ga plâng.

— îmi pare rău că am venit aici, şoptesc în timp ce mă ridic de pe canapea.

Emiah face un pas spre mine, blocându-mă.

Scuze, oftează. Ultimele zile au fost ciudate. Ce s-a întâmplat, Bex?

— Cu tine ce s-a întâmplat?

îşi arcuieşte un colţ al buzelor într-o încercare eşuată de a zâmbi. Eram prieteni. Era cel mai bun prieten al meu, iar acum am în nou impresia că nu mai ştiu ce suntem si e doar vina mea. Atf a ent m a strica relaţiile cu toate persoanele din jurul meu.

Uex, nu eu am venit la tine.'

trântesc înannf ^ ^ Yen^ Pr°babil nu m-ar fi găsit acasă, îmi pare rău'

n pe f o anapea > mtiebându-mă cum pot să îi SP U o

P taU Penlra »«■ Pemru ultimul seme stm în care *m***

Scanned by
CamScanner

\ orlv ir «. u
mine început să
nlergă prost şi 325 aveam nevoie dc ceva.
_ Sunt cea mai groaznică prietenă de pe planetă
— Te-ai certat **cu** Blake? p d'

¡ndepâ1™1 Ş' am aPar>.il doar atunci când lucrurile " osl i?i aveam nevoie dc ci – Sunt cea mai groaznică

s să îi aud numele pronunţat de alte.neva îmi provoacă o durere mai mare decal atunci când mă gândesc la el

— Nu la asia mă refeream. Sunt cea mai groaznică prietenă
Rade scurt şi se aşază în celălalt capăt al canapelei.
a ta. — De ce zici asta?

Se lasă pe spate, cu braţele încrucişate la piept.

— Pentru că ăsta e adevărul şi o ştim amândoi.

Emiah nu mă contrazice şi, Doamne, cât îmi doresc să o facâ!

Cea mai groaznică iubită? Bifat.

Cea mai groaznică prietenă? Bifat.

Cea mai groaznică soră? Bifat.

Cea mai groaznică fiică? Bifat.

Am dat-o în bară pe toate planurile şi nu fac nimic ca să schimb asta. Vreau să încep cu Emiah, dar nici măcar nu ştiu ce aş putea să îi spun. încerc să îmi dau seama când am început să nu mai vorbim unul cu celălalt şi mă întreb dacă e vina mea sau a lui.

— Bex? De ce plângi?

Asta fac? îmi şterg lacrimile cu mâneca de la hanorac.

—- Scuze, încerc sa zâmbesc. Eu... Şi pentru mine ultimele zile au fost ciudate.

— Ce s-a întâmplat?

— Ce s-a întâmplat cu tine?

— Nu vreau să vorbesc despre mine, îmi răspunde cu un ^indiferent.

" Emiah... ce s-a întâmplat? _ .

. Nu am niciun drept să dau buzna la uşa lui într-o îmincaa f*bătă şi să îl iau la întrebări, dar poate că încă mai suntem ¡Jen P Poate putem să o scoatem cumva la capat şt să P°rtâm ca înainte de apariţia lui Blake. .

— Serios, Bex. Nu vreau să vorbesc despre mine. Viei

Scanned by
CamScanner

A. SU-.-

încuviinţez. Emiah se ridică de pe canapea cu graţia une: feline care sare' deşi c destul de înalt. Mă ridic şi ÎJ umiez C bucătărie.

— Deci? mă întreabă în timp ce mă aşez pe scaun.

— Deci, ce?

Pufneşte. Se învârte prin bucătărie şi mă ignoră pemru câteva secunde, dai revine cu plivirea asupra mea. Aşteapţg răbdător să vorbesc, deşi nu cred că vreau să o fac.

— Bex, nu eşti cea mai groaznică prietenă. A fost o perioadă mai ciudată, dar asta nu înseamnă că noi nu suntem prieteni în continuare. Asta nu înseamnă că nu poţi să vorbeşti cu mine sau că eu nu vreau să te ascult. Şi dacă nu o să **vorbim** jumătate de an, tot poţi să vii să vorbeşti cu mine, înţelegi?

Ochii mi se măresc de surpriză. E unul dintre cele mai lungi discursuri pe care mi le-a ţinut Emiah până acum cu privire la prietenia noastră. Vreau să îl cred, dar mă simt atât de prost pentru că m-am distanţat de ei. Pentru că m-atn distanţat de toată lumea.

— Eşti bine?

îmi împreunez mâinile pe masă.

— O să fiu bine, eventual, oftează. Dar, repet – nu vreau să vorbesc despre mine, Bex.

Emiah niciodată nu vrea să vorbească despre eh

— N-ai fost la şcoală ieri.

Nu, n-am fost. Nu mă simţeam în stare să dau ochii cu Blake, deşi ar fi trebuit să merg şi să încerc să vorbesc cu el despre ce s-a întâmplat între noi. M-am trezit dimineaţă cu ochii umflaţi, cu o durere de cap infernală şi cu niciun chef de viaţă. Nu am vrut ca Blake să mă vadă aşa.

— Eu şi Blake...

Doamne, ce greu mi-e să vorbesc! Eu şi Blake... Orice a fost între mine şi Blake, acum s-a terminat şi am rămas cu un gust amar în urma dragostei. Cu un gust amar şi cu o durere care Cj[1] fiecare secundă care trece devine din ce în ce mai insuportabila- Oare o să înceteze vreodată să doară?

— Tu şi Blake? mă îndeamnă Emiah să continui.

T Blake nu raaj suntem împreună, reuşesc să rose cu greu. A...

Scanned by
CamScanner

— De ce?

Toarnă cafea în două căni, apoi îmi întinde una.

— Pentru că...

Emiah nu ştie despre... nimic. Emiah nu ştie nimic şi poate ,u' |i mai btne sa rămână aşa. Nici Blake nu ştia nimic şi nu ar fi **trebuit** să îi spun. Doar că Emiah nu e Blake. Emiah nu a plecat niciodată atunci când aveam nevoie de el şi nici nu mi-a spus lucruri care ar fi putut să mă rănească. Emiah... nu e Blake.

— E complicat.

— Cât de complicat?

Foarte.

— E o poveste lungă şi plictisitoare.

— Am tot timpul din lume.

Iau o gură de cafea. Poate că el are tot timpul din lume ca să mă asculte, însă eu îmi doresc să am tot timpul din lume ca să repar ce am stricat în relaţia cu Blake. Şi nu cred că îl am. Mă tem că rămân fără timp, iar gândul că Blake ar putea oricând să plece devine din ce în ce mai sâcâitor. Din ce ştiu eu, ar putea deja să fie plecat. Din câte ştiu eu, Blake s-ar putea să nu mai fie aici şi să nu se mai întoarcă niciodată.

îmi cuprind stomacul cu braţele, încercând să diminuez durerea pe care o simt peste tot. înghit în sec, dar nodul persistent nu are de gând să plece nicăieri.

— Eu...

îmi umflu obrajii cu aer, apoi îmi sprijin capul în palme. Simt privirea lui Emiah aţintită asupra mea pentru câteva secunde lungi, apoi îî aud mişcându-se prin bucătărie. Trage un scaun şi se aşază în apropierea mea. îmi ia mâinile într-ale sale şi mi le îndepărtează de pe faţă.

— Bex, poţi să vorbeşti cu mine. Suntem prieteni, nu? Suntem.

Eram.

— N-am niciun prieten, pufnesc.

Dacă mă mai jigneşti o dată, chiar nu o să mai ai niciun Prieten,

Zâmbesc strâmb şi îmi adun curajul necesar ca să îi P°ᵛestesc Jui Emiah despre... tot. Pur şi simplu încep să vorbesc şi rând nu termin Lot ce am dc snUs î-

“^TdST^ Dv'a"-desp" r—r man¡

povestesc ucsp Hailey azidimineaţă ?

df'^nre cearta pe care am avm ^ ** «

povestesc cum m-a lua. Hailey la întrebări atunc, carul am ajuns h spital. Cum plângea şi nu ştiam cum sa o fac sa se calmeze. A început sa tipe la mine pentru că nu am fost acasă şt a vrut să ştie unde am fost. aşa că i-am spus că am ramas la Blake Apoi, nu ?tiu cum m-a întrebat dacă Blake a fost acolo toata noaptea. Nu mi-am dat seama cc voia să spună, dar mi-am amintit că m-am trezit la Un moment dat şi Blake nu

Scanned by
CamScanner

era în pat, dar probabil era la o ţigară. Derutată de plânsul ei, i-am spus asta. Apoi ea m-a forţat să spun asta si celor doi poliţişti care au venit să discute cu noi, deşi nu am vrut să o fac. M-a forţat să o fac, spunând într-una că *câte-ai trezii si Blake nu era.* Dar le-am spus poliţiştilor că Blake se trezea noaptea şi fuma. Nu era nimic anormal în asta. ^

Când mă opresc din vorbit mi se pare că deja e ora prânzului. Emiah a devenit din ce în ce mai încordat pe parcurs şi, deşi bănuiesc de ce e aşa, nu despre asta vreau eu să vorbesc acum.

_ }ur că dacă mi-ai fi spus mai devreme, l-aş fi băgat chiar eu în spital

Oftez, dându-mi ochii peste cap.

— Emiah, nu asta e problema mea acum.

— Serios? aproape se răsteşte la mine.

— Da, ridic din umeri. S-a întâmplat demult şi... nu mai contează, bine? Nu vreau să mă mai gândesc la asta sau să mai vorbesc despre asta acum. Problema mea e că... nu ştiu cum să vorbesc cu Blake.

Emiah se ridică şi îşi mai toarnă o cană de cafea. Mă întreabă din priviri dacă vreau şi eu, dar clatin din cap. la pachetul de ţigări de pe masă şi îşi aprinde una. Cred că a fumat pe puţin jumătate de pachet în timp ce eu am vorbit.

Bun, inspiră adânc. Nu vrei să vorbeşti despre asta.

Continuă să îşi strângă în pumn mâna în care nu ţine ţigara- SpeT să nu fi făcut o greşeală povestindu-i totul. Sper să nu stric totul şi de data asta.

Nu> nu vreau sa vorbesc despre asta.

— Dar tot trebuie să îi spui mamei tale. ■

Vreau să spun ceva, dar mă răzgândesc repede. II privesc «tficatâi nevemndu-mi să cred ce i-a trecut prin minte.

_ Nu pot face asta.

— Poftim?

îşi arcuieşte o sprânceană şi pufneşte.

— Nu pot lace asta, repet. Ea... c mai mult plecată. în primai rând ar trebui să o prind pe acasă, în al doilea rând ar trebui să am curajul necesar ca să fac asta, iar în al treilea rând ar trebui ₛă vorbesc mai întâi cu Hailey, Nu pot să fac asta singură şi la cum

lucrurile momentan între mine şi ea, nu cred că o să vorbim prea curând...

Emiab închide ochii pentru câteva secunde de parca încearcă să se calmeze.

— Bun... Nici pe asta nu vrei sa o faci. Atunci ce vrei sa faci, Bex?

— Vreau să vorbesc cu Blake!

Apoi pe un ton mai jos, adăugă: — Ai vrea să-mi spui ce s-a întâmplat?

Mă uit la el, surprinsă de tonul la el. Nu a înţeles nimic din ce i-am povestit până acum? Nu a înţeles că asta e principala mea problemă şi că restul sunt doar nişte chestii minore, fără importanţă momentan?

— E atât de important pentru tine?

Important? Nu, nu e important, Blakc e cea mai importantă persoană pentru mine. Chiar dacă am stricat totul între noi, îl iubesc pe Blake şi trebuie să găsesc o modalitate să vorbesc cu el. Să găsesc o modalitate să îl fac să mă asculte.

Blake e tot ce contează.

— Da, îi răspund privind în jos la mâinile mele.

Emiah nu mai spune nimic în următoarele minute. Sunt cateva minute lungi în care nu îmi dau seama la ce se gândeşte.

— Deci...

— Deci sunt o idioată şi trebuie să o scot cumva la capăt, Pentru că uu pot să îl pierd pc Blake. Şi de data asta chiar am dat-o rău în bară, Emiah. Am cam trimis poliţia la el acasă şi îmi Paginez că nici măcar nu vrea să mă vadă în faţa ochilor,

— N-ai de unde să ştii.

— Serios? pufhesc. Dacă ai fi tu în locul lui, ce-ai face?

Scanned by
CamScanner

Mda, poate ai dreptate. Nu cred ca aş vrea să vorbesc cu tine câteva zile, **însă** ai o explicaţie.

N-ar fi trebuit să îi spun lui Hailey nimic...

O sa plâng din nou.

— Nu înţeleg de cc a făcut asta. De ce ar fi triiTiig intenţionat poliţia la Blake? El crede că eu am făcut asta, d„ Hailey m-a forţat de faţă cu ei să spun asta şi ce ar fi trebuit să fa în timp ce Hailey spunea că... Eu...

— Bex, calmează-te.

Emîah vine spre mine, lăsându-se pe vine în faţa mea. îşi pune o mână pe genunchiul meu, mângâindu-l uşor. Probabil nu a înţeles nimic din ce am spus în ultimele minute. Nici eu nu mai înţeleg. Ştiu doar că e vina surorii mele. Ştiu că ea a trimis poliţia acasă la Blake, dar nu înţeleg de ce ar fi vrut să facă asta.

— Blake o să te asculte, încearcă Emiah să mă asigure. Dacă într-adevăr te iubeşte, o să asculte ce ai de spus.

— Blake e... dificil, şoptesc.

Dificil poate nu e un adjectiv potrivit ca să îl descriu pe Blake, însă momentan nu îmi vine altul în minte.

— Nu aşa suntem toţi?

Blake e diferit. Tăcut. E tot ce am eu nevoie.

— Dacă pleacă...

Nu pot să continui propoziţia. încep să plâng şi mai tare când mă gândesc la asta. Dacă Blake pleacă, eu sunt terminată. Dacă Blake pleacă, viaţa mea nu o să îşi reia niciodată cursul normal.

— Nu o să plece.

Vocea lui Emiah e joasă, ca o şoaptă. îmi rotesc capul spre el, îmi trag nasul şi îl privesc încercând să îmi dau seama dacă el chiar crede asta.

— Eşti tu aşa sigur?

îşi înclină capul spre dreapta şi zâmbeşte.

— Bex, o să mergi acasă, o să faci un duş, o să mănânci ceva, apoi mergi sa vorbeşti cu Blake. Şi o să trebuiască în cele din urmă să îi povesteşti totul mamei tale.

Clatin din cap. Nu ştiu cu ce nu sunt de acord din ce a el. Cu nimic probabil. Nu **mă** simt în stare să fac duş, să **mănânc** ş

Scanned by
CamScanner

vorbesc cu Blake. Discuţia cu mama o mai pot amâna, dar lui Blake chiar nu ştiu ce sa u spun. Am lovit-o deja pe Hailey pentru că e idioată. Ea m-a lovit înapoi, tocmai pentru că am făcut-o ¡dioală, tlar asta nu schimbă lucrurile cu nimic.

Blake probabil crede că eu sunt cea care a spus poliţiei câ ct nu era acolo.

Iar cu nu aş face asta niciodată.

Dacă ar fi fost nevoie şi m-ar fi crezut cineva, aş fi spus că **el l-am atacat pe unchiul Dylan, doar ca să nu îl bage cineva pe Blake la înaintare.**

Blake nu merită şi nici nu are nevoie de asta.

Iar eu nu îl merit pe el, pentru că m-am gândit, chiar şi pentru o fracţiune de secundă, că ar ti fost vinovat. Nu mi-a luat mult să îmi dau seama că pe lângă faptul că nu el a făcut-o, nici măcar nu ar fi contat dacă ar fi fost adevărat.

Pentru că eu aş face orice pentru el.

Orice.

Scanned by
CamScanner

34. S-a terminat Blake

— Să văd dacă am înţeles corect, zice tata, apoi face o pauză care mi se pare interminabilă. Vrei să te întorci acasă?

— Da, cam asta vreau.

Asta am şi zis. Dc ce i se pare atât de greu de crezut?

Vreau. Sa. Mă. întorc. Acasă.

M-am hotărât. Nu are niciun rost să rămân aici şi, În plus, Sky se descurca fără mine. Mi-a promis că nu o să se mai atingă de alcool, ca nu o să meargă la petreceri şi mi-a făcutşi alte promisiuni pe care vreau să le cred ca să pot să plec.

Acum stă în mijlocul patului meu, cu picioarele încrucişate sub ea şi clatină dezaprobator din cap. Nu c de acord cu decizia mea, dar nu m-am hotărât şi nu prea are ce să facă.

— De ce, Blake? S-a întâmplat ceva? Te-ai certat cu fratele meu?

Stau în picioare lângă fereastră. Vremea începe să semene din ce în ce mai mult cu cea din Londra. Nu e aşa o mare diferenţă. Locui în care mă aflu nici măcar nu contează, doar că eu... nu pot să mai stau aici.

— Nu, tată. Totul e bine. Vreau doar să vin acasă.

Mă face să cred că nu a înţeles absolut nimic din ce i-am spus în ultimele minute. Vorbim de vreun sfert de oră şi nu cred că a reţinut niciun cuvânt. T-am spus deja că nu s-a întâmplat nimic. Că totul e bine, dar că mie nu îmi place aici şi vreau să mă întorc acasă.

— Sper că n-ai intrat în vreo problemă.

îi pot simţi dispreţul din glas.

— Nu.

Sau cel puţin nu am intrat în. problema în care a încercat Bex să mă bage. Poliţia nu s-a întors, nu mi s-a spus să nu. părăsesc oraşul şi nici nu am fost acuzat de ceva.

— Eşti sigur?

Crede că dacă mă întrebă de o infinitate de ori, răspuns«[1] meu o să se schimbe? Nu. O să rămână acelaşi.

Nu vreau să mai stau aici.

Scanned by
CamScanner

— O sa vad ce pot (ace, oftează. Să îi spui surorii tale să mă suu\ ^

îi închîd iară să răspund.

— A zis să-l suni, îi spun lui Sky, aruncând telefonul pe pat.

Strada c pustie Plouă. E frig.

— Nu e corect ce faci, Blake.

Deschid geamul şi îmi aprind o ţigară. încerc să evit **discuţia** cu sora mea, chiar dacă ştiu că nu am cum. O să mai stea aici pană când o să îşi dea seama ca nimic din ce ar putea să îmi spună nu mă va face să mă răzgândesc.

— Blake...

îmi rotesc privirea spre ea. Se ridică de pe pat şi vine 111 spatele meu. Mă înconjoară cu braţele şi îşi lipeşte obrazul de spatele meu. îmi aşez o mână peste a ei şi oftez.

— Sky, dacă vrei să rămân aici, o fac, dar cred că te descurci fără mine. Am mai avut discuţia asta.

— Nu e vorba dc mine. Nu e corect ce faci. Nu poţi să pleci aşa, doar pentru că le-ai certat cu Bex.

— În primul rând, nu m-am certat cu Bex. în al doilea rând, nu plec pentru că m-am certat cu Bex.

— Te contrazici.

Sunt conştient de asta, la fel cum sunt conştient de faptul că Sky s-ar putea să aibă dreptate. Chiar şi aşa, nu o să mă răzgândesc.

— Las-o baltă, o rog.

Mă strânge şi mai tare în braţe, dându-mi o senzaţie de frica. Poate nu ar trebui să o las singură. Poate Sky are nevoie de mine, dar eu... Eu de ce am nevoie?

Trag un ultim fum din ţigară, apoi o sting în scrumiera uda de pe pervaz şi intru în cameră. Sky continuă să stea agăţată de ntine.

— Eşti un idiot, dar le iubesc şi vreau să fii fericit, iar dacă aici nu eşti fericit... Te las să pleci, concluzionează. Dar doar dacă

Scanned by
CamScanner

aşa e mai bine pentru tine, Blake. Ştiu ca nu trebuia să vîi niciodată aici şi că totul s-a întâmplat din cauza mea şi îmi pare atât de rău. -Sky...

Membranu.[3]

îi mângâi părul, încercând **să** o **liniştesc. O** cunosc **suficient** de **bine** încât sa ştiu că în curând o să înceapă să plângă **şi** al naibij să fm dacă Sky nu a plâns deja cât pentru zece vieţi.

— Nu e vina ta, Sky,

— Ba da. Este vina mea şi ştim amândoi asta. Chiar îmi pare râu.

— Nu mai contează.

— Dacă eu n-aş fi... Dacă..,

Inspiră adânc, apoi continuă:

— Daca lucrurile ar fi stat altfel, **tu** ai **fi** acasă. Ai **fi** acelaşi idiot dintotdeauna, dar măcar nu ai fi nefericit Tot din cauza mea ai cunoscut-o pe Bex, iar acum te face sa te întorci acasă. Şi o urăsc pentru asta.

Dacă e s-o luăm aşa, dacă nu s-ar fi întâmplat incidentul cu Rix, nu, nu m-aş afla aici. Dar asta nu înseamnă că e vina ei. Poate am fost nervos pe ea, dar mi-a trecut furia şi ştiu că nu e vina ei.

— Nu sunt nefericit, doar că nu ştiu ce aş putea să mai fac aici. Cum se presupune că ar trebui să merg la şcoală şi să o văd pe Bex, când ştiu că a dat vina pe mine?

Sky îşi retrage braţele din jurul meu şi începe să se plimbe prin cameră. Mă trântesc pe pat şi îmi sprijin greutate în coate.

— O urăsc, dar ar trebui să vorbeşti cu ea. Eu nu te pot ajuta cu nimic, iar ea e singura care ar putea să lămurească lucrurile.

— Nu-i nimic de lămurit, ridic din umeri. N-am ce să vorbesc cu ea, Sky,

îşi dă ochii peste cap.

— Eşti incredibil de încăpăţânat.

— E o trăsătură de familie.

— De parca nu e destul că duminicile sunt plictisitoare, duminicile în care plouă sunt de-a dreptul jalnice.

îi sunt recunoscător pentru ca, cel puţin pe moment, a baltă subiectul. înţeleg ce spune. La început, când ne-am m[11] aici, am crezut că o iau razna.

—* Presupun cu ne putem uita la un film.

Se trânteşte lângă mine.

_ Sky, de ce ai ajuns în seara aia la poliţie?

Îmi zâmbeşte.

— A rost o prostie. Jucam ceva şi a fost o provocare. E pasibil să h tulburat liniştea publică în apropierea secţiei de poliţie

Scanned by
CamScanner

să fi spus ceva deloc drăguţ când am primit amendă.

Râd în barbă. Poate ca şi asta e o trăsătură de familie.

— Şi Emiah?

— Tatuatul? se încruntă Sky. Tatuatul era acolo din alte cauze. Nu ştiu. Dar tu nu răspundeai la telefon şi l-am rugat să o sune pe Bex. M-am gândit ca eraţi împreună.

— Deci nu e nimic între voi?

— Nu. Dar recunosc că e...

Mârâi înainte ca Sky să îşi ducă ideea la capăt. Nu vreau să aud părerea ei despre Emiah. Îmi amintesc că e cel mai bun prieten al lui Bex» că s-a sărutat cu el şi, ei bine... Simt un nod persistent în gât. îmi strâng mâinile în pumni, încercând să mă calmez.

— Bine, fie. Tac.

Mă trântesc pe spate şi fixez tavanul cu privirea. Nu vreau să îi spun surorii mele că nu sunt atât de sigur în legătură cu întorsul acasă. Dacă ar insista mai mult, probabil că aş rămâne, chiar dacă nu găsesc niciun motiv ca să fac asta.

Cât despre Bex, îmi doresc să mă pot întoarce în timp. Bacă ar fi posibil, în-aş întoarce mai târziu la bibliotecă. Aş evita să intru în contact cu ea. Nu m-aş fi dus niciodată cu ea la cafea. Nu aş tnai face să mă apropie de ea, pentru că, deşi nu Pare rău, acum că totul s-a terminat, sunt schimbat şi nu îmi ţintesc cum eram înainte.

Acum lipseşte ceva. îmi lipseşte ea şi nu e un sentiment Prea plăcut.

Se aude o bătaie în uşa. Sky răspunde înainte mea, iar lui Morgan îşi bagă capul în cameră, prin uşa întredeschisă.

Ce faceţi, copii?

Sky râde şi se ridică, sprijinindu-se în coate.

încercam să îi explic lui Blake că e un idiot încăpăţânat. Şi funcţionează?

Scanned by
CamScanner

rutnuat.

jvjn prea, sc bosumflă Sky. Dacă ai vreo ¡d binevenită,

— Ce-ar fi ca noi doi să facem ceva dc mancare?

Sky se ridică într-o fracţiune de secundă. îi place unchiul Morgan probabil la fel dc mull ca şi mic. Adică, mai mult decât n place propriul nostru tată. îi place să petreacă timp cu l şj zâmbeşte fără încetare când e în preajma lui.

Sky o să fie bine.

Unchiul nu seamănă deloc cu fratele lui.

— Blake? Te caută Becca.

— Spune-i că nu sunt acasă, răspund fără să mă gândesc prea mult.

— Blake, zice Sky pe un ton mustrător.

Le arunc o privire urâtă amândurora.

— I-am spus deja că eşti acasă, Blake.

— Minunat.

— Vezi? îl întreabă Sky. E un idiot încăpăţânat.

— Văd. îi spun să urce?

Clatin din cap.

— O să cobor eu.

Schimbă o privire plină de subînţeles între ei, apoi pleacă, închizând uşa în urma lor. Oftez. Gândul să fiu singur cu Bex în aceeaşi cameră nu mă încântă. Nu ştiu ce vrea de la mine, dar nu vreau să aflu. Mă gândesc pentru o secundă să sar pe geam, dar e suficient să arunc o privire pe geam ca să mă răzgândesc. Trag de timp cât pot de mult. Mai stau zece minute şi mă întreb cum naiba să reacţionez, dar nu găsesc niciun răspuns, aşa că ies din camera fără să ştiu ce ar trebui să fac în continuare.

Bex mă aşteaptă tăcută, pe canapeaua din sufragerie. sprijin de perete şi o privesc. E aceeaşi Bex. Are părut blond strâ neglijent într-un coc şi poartă nişte blugi negri şi un hanorac. ^ când în cele din urmă devine conştientă de prezenţa mea şl ^ ridică privirea spre mine, simt cum rămân fără aer.

E aceeaşi Bex, doar că nu arată prea bine. E P V cearcăne şi arată oarecum ca sora mea. Gândul că a plâns îmi pulsul să o ia razna.

Scanned by
CamScanner

–■— S'J imainpkii ccvo cu unchiul iut.o ^ >
l « uncniul lau? o întreb, crezând că
e motivul pLtitiu care a plâns.

Clatină dm cap şi i?i coboară privirea. începe să îsi liJinante maniile. îşi tiage mânecile pesle mâini până le acoperă cu totuk apoi îşi pocneşte degetele.

Fir-ar să fie!

Vreau să mă duc şi să o iau în braţe. Să îi spun că o iubesc şi că nu îmi pasă de ceca ce a făcut, doar că aş minţi. O iubesc, dar ce a făcut ea... Nu cied că ea mă iubeşte. Dacă m-ar fi iubit chiar şi un sfert din cât o iubesc eu, nu ar fi făcut asta.

— Eşti bine?

Tot eu sunt cel care vorbeşte. Bex a venit aici şi încă nu a spus ce vrea de la mine, dar cu vorbesc. Eu o întreb dacă e bine.

încuviinţează, dar gestul în sine e o minciună.

Bex nu e bine, fa fel cum nici eu nu sunt bine.

Chiar aş vrea să repar asta. Chiar vreau, însă ce rost are dacă Bex nu simte nimic pentru mine? Nu e suficient ca eu să fiu singurul care o iubeşte.

Aproape îmi vine să râd. Sunt eu, Blake, cel care se gândeşte la iubire? Nici măcar nu mă mai recunosc. Nu ştiu ce a făcut Bex cu mine, dar e prea târziu ca să mai schimb ceva.

Nu îşi ridică privirea din pământ. Continui să o privesc şi încerc să rămân locului. Să nu mă duc să o sărut. Să nu îi spun cât de dor mi-a fost de ea.

N-ar avea rost.

Îmi vine să o ian la întrebări şi să îi spun nişte lucruii nu tocmai drăguţe. Vreau să o întreb pentru ce mama naibii s-a mai Prefăcut că mă iubeşte, pentru ce m-a pus să îi dau părţi din mine, e mai mult decât evident că nu i-a păsat nicio secundă. Imediat cum lucrurile au devenit mai agitate, Bex a dat vina pe tnine.

— Vrei să urci?

Ce gândesc şi ce spun, sunt nişte lucruri total diferite.

Mă priveşte stingheră.

— N-am de gând să te bat, o asigur.

Scanned by
CamScanner

Ochii ci frumoşi sc măresc. Poate ar fi tiebuit să zâmbesc când am spus asta, ca sâ îndulcesc cuvintele, dar nu-mi prea ;,rtfe de zâmbit acum. Nici de vorbit nu îmi atdc.

Vreau doar ca Bex să plece. Vreau să mă lase în pace, să îmi dau seama ce vreau. Continuă să se uite la mine speriată şi realizez pentru a nu ştiu câta oară ca o vreau pe ea.

— Deci?

Se ridică de pe canapea şi vine spre mine cu paşi mici. o iau înainte şi urc scările, sperând ca Bex să se piardă pe drum. Dar nu o face şi când ajung în faţa camerei, e doar la câţiva paşi distanţă de mine. Deschid uşa şi o las să intre.

Sunt de ajuns cinci secunde în aceeaşi cameră cu Bex pentru ca totul să o ia razna. Face câţiva paşi, apoi se roteşte pe călcâie. O privesc furios din pragul uşii.

— Unde te duci? o întreb când încearcă să treacă pe lângă mine.

— E o greşeală, Blalce. Nu trebuia să vin aici.

— Da, am mai auzit asta, pufnesc. Noi doi şi greşeală în aceeaşi propoziţie.

— Poftim?

— Haide, o provoc. N-ai de gând să îmi spui că a fost o greşeală? Nu urmează să mă întrebi dacă nu cumva am mai băgat pe cineva în spital în ultimele zile?

— Nu pentru asta am venit aici, şopteşte.

Opreşte-te.

Da, e un sfat bun. Nu m-am gândit nicio secundă să îi spun toate lucrurile astea, dar o fac. Mî-e greu să o privesc. O mulţime de sentimente se dezlănţuie în mine şi nu ştiu dacă ar trebui să o sărut sau să o scot afară. Pe lângâ faptul că o doresc, am nevoie de ea. Şi Bex nu are nevoie de mine.

Nu vreau să îi fac rău. Vreau doar să...

— Nu? Atunci o repet eu: a fost o greşeală. Ar trebui sâ pleci.

O văd strângându-şi mâna în pumn şi îndreptând-o sP[e faţa mea. Nu fac nimic ca să o opresc, iar pumnul ei mă loveşte m colţul gum. Simt o durere ascuţită şi gust de sânge pe care n-am

Scanned by
CamScanner

ijnje să N scuip, aşa că îl înghit. Bex nu sc opreşte aici- Mă loveşte cu pumnii în piept, furioasă.

— Te urăsc! ţipă la mine.

Mă urăşte? Pufnesc, apoi încep să râd. O las să mă mai **loveasc**ă de câteva ori, apoi o prind de încheieturi şi o răsucesc ţpre peretele din spatele meu.

Sc împinge fiiră rost cu palmele în pieptul meu. Continui să ii ţin încheieturile, blocând-o între perete şi mine.

— Cât de tare mă urăşti?

— Sulîcient, pufăie pe nări.

— Atunci suntem chit, Rebecca. Şi eu te urăsc.

— Am crezut că putem vorbi, îmi spune cu furie, dar m-am înşelat. Nu mai are rost. Nici măcar nu ştiu ce Dumnezeu caut aici.

— Nici eu nu ştiu ce cauţi aici.

Bex închide ochii, iar ritmul respiraţiei sale se calmează vizibil.

Nu ştiu cum reuşeşte să facă asta cu mine de fiecare dată, însă îmi lipesc buzele de ale sale înainte să deschidă ochii. Mă aştept să protesteze, dar corpul îi devine moale şi îi simt încheieturile de parcă nici nu le ating, ii eliberez mâinile şi, spre surprinderea mea, Bex le pune pe obrajii mei, trăgându-mă mai aproape.

Nu pot să scap de senzaţia chinuitoare din stomac. Oricât o sărut, mi se pare că nu e suficient. Oricât de mult m-aş adânci în ea, nu e suficient. Niciodată nu o să fie suficient.

Mă pierd în sărut, amintindu-mi că asta a făcut Bex mereu, M-a făcut să mă pierd, iar acum vine aici ca şi cum între noi doi nu s-a întâmplat nimic. Eu o sărut de parcă nu s-a întâmplat nimic şi °ncât de mult îmi doresc să continui să fac asta, e greşit. Chiar dacă ea nu opune rezistenţă. Chiar dacă îmi răspunde la sărut şi a devenit moale în braţele mele. Chiar dacă...

0 iubesc.

Chiar dacă o iubesc, Bex trebuie să plece.

Nu vreau să ascult nicio explicaţie. Sunt sigur că a avut [lij]np să găsească nişte scuze plauzibile şi ştiu că dacă o să mi le [0] s-o cred, 6 să cred orice şi o să îi spun că nu contează, -^entual, tot eu voi fi cel care îşi cere scuze şi nu mai vreau asta.

Scanned by
CamScanner

Mă dau un pas în spate înainte ca lucrurile să o ia cu totul razna.

— **Bex.....**

N-am curaj să o privesc, deşi simt ochii ei aţintiţi asupra mea. Respiră sacadat, dar nu vorbeşte.

— Ai avut dreptate, Bex. A fost o greşeală să vii aici. Ar trebui să pleci.

îmi ridic privirea spre ea. Toată furia pe care a afişat-o în urmă cu câteva minute, atunci când a început să mă lovească, acum a dispărut.

Mi se rupe şi partea din suflet care a mai rămas întreagă. Cea pe care dragostea pentru Bex nu a reuşit încă să o distrugă.

— Ascultă-mă, Blake...

Inspiră adânc. Clatin din cap, pentru că nu, chiar nu vreau sa o ascult. Aş putea să o fac, dar sunt sigur că dacă o ascult acum, o s-o fac şi data viitoare şi nu vreau să mă mai simt în halul ăsta niciodată.

— Am venit ca să...

— Opreşte-te, o întrerup. Ştiu. Ai venit probabil ca să îţi ceri scuze. Şi probabil ţi-ai dat seama că nu am nimic dc-a face cu ce i s-a întâmplat unchiului tău. Dacă îmi amintesc, asta ţi-am spus şi eu, dar n-a contat.

— îmi pare...

— Rău? o întrerup din nou, susţinându-i privirea. Şi mie. Să presupunem că aş fi dispus să te ascult, Bex. Să presupunem că aş fi dispus sâ trec peste asta şi peste orice altceva. Ai de gând să îmi spui ce s-a întâmplat atât de grav încât te-a făcut să îl urăşti atât de tare? Ce ţi-a făcut ţie? Lui Hailey?

Bex înghite în sec, iar lacrimile încep să îi **curgă** pe **obraji*** Mă priveşte pierdută, ca de fiecare dată când e timpul să **vorbească** despre ea.

N-ai de gând, nu? Nici acum şi nici mai târziu, deşi ^ ţi-am spus tot ce era de spus despre mine. ’

— **Nu contează... Nu contează, pufnesc.**

Mă întorc cu spatele la ea.

Scanned by
CamScanner

— Ai dreptate, n spun. Acum nu mai contează. Mă întorc #asă.

— Cum adică te întorci acasă?

Ma tasucesc spre ea, încercând să rămân unde sunt. Mi-e greu sa nu ma apt op ii de ea, dur îi ofer încă o şansă să vorbească şi ¡ui cred că arc de gând să profite de ea.

— Nu ştiu ce vrei mai mult de la mine, Bex! Am fost aici şi am fost dispus sa ascull orice ai fi vrut să îmi spui. încă sunt aici! Eram dispus să lămân aici, pentru tine. De ce mama naibii nu înţelegi că te iubesc?

— Nu are legătură cu mine! ţipă la mine. Şi bănuiesc că acum nu mai contează.

îmi adun ultima fărâma de răbdare. Ce am spus eu şi ce a înţeles ea. l-am spus că încă sunt dispus să o ascult, iar ea nu a reţinut decât că am de gând să plec.

Decizie care s-ar schimba într-o fracţiune de secundă dacă ea nu ar sta sprijinită de perete, privindu-mă printre lacrimi, fără să spună nimic.

Aş vrea să nu aibă atât de multă influenţă asupra mea, dar îmi dau seama că dacă mi-ar cere să rămân, aş face-o.

într-o secundă sunt aici, apoi în următoarea stau în faţa ei, iară să îmi dau seama.

— La naiba, Bex! o prind de umeri. îţi dai seama că o sa plec dacă nu spui nimic?

încuviinţează.

— Că tu mă iaşi să plec?

încuviinţează din nou. Zâmbesc, dar sunt convins că nu P^rea^ seamănă cu zâmbetul meu. E conştientă de asta, dar nu face «iffiic ca să mă împiedice să plec. Poate că de fapt asta e ceea ce îşi |j°reşte. Să plec şi să dispar odată pentru totdeauna din viaţa ei. ^0a^te nu sunt nimic altceva în faţa ei decât un idiot care o iubeşte.

— Emiah ştie, nu-i aşa?

˅ Nu încuviinţează, dar nici măcar nu e nevoie. Privirea ei forează mai mult decât o mie de cuvinte. Emiah ştie tot ce Bex P°^a^fe să îmi spună. Tot ce nu vrea sa îmi spună.

foii retrag mâinile de pe ea, apoi îi deschid uşa. ^

O privesc cum se îndepărtează fără să privească înapoi.

Bcx iese din viaţa mea şi, de data asta, c real.

Totul s-a terminal şi nu îmi rămâne nimic altceva de fa decât bagajul. ^ut^>

Aş vrea sîl o înţeleg, dar nu pot.

S-a terminat.

Scanned by
CamScanner

El sc uita Jj mine, eu mă uit mirată la el. Nu stiu ce uştenpta. iar eu nu ştiu ce să îi spun.

Hailey e casa? mă întreabă sigur pe el.

Clatin din cap. Habar n-am unde e sora mea, dar acasă sigur nu este.

— Şi tu eşti...?

— Un prieten de-al ei. Hailey îmi e datoare cu ceva,

îmi arcuiesc o sprânceană. Un prieten de-al ei. Sigur. De când s-a împrietenit Hailey cu băieţii care locuiesc în cartier cu Emiah? Mi se pare că J-am văzut pe tipul ăsta prin preajma casei lui Emiah, dar nu sunt chiar aşa sigură. Oricum, nu arată de parcă locuieşte prin preajmă. Poartă nişte blugi rupţi, un tricou negru, o geacă de piele şi bocanci. La baza tricoului se observă o porţiune de piele tatuată, dar e prea mult ascuns sub tricou ca să îmi dau seama ce anume are tatuat pe gât.

— Cu ce?

îmi încrucişez braţele la piept. îl studiez cu atenţie şi încep să mă rog să nu îi treacă vreo idee trăsnită prin minte. Dacă ar vrea să intre în casă, nu aş putea face absolut nimic ca să îl împiedic. Mă depăşeşte din toate punctele de vedere.

— Am făcut o chestie pentru ea. Nu-i treaba ta, îmi spune pe un ton ostîl.

Da, poate că nu e treaba mea, dar acum sunt mai curioasă ca niciodată. Despre ce vorbeşte?

— Ce treabă? insist, sperând să primesc un răspuns.

O treabă cu... face o pauză, gândindu-se la ceva. Cred că ăla era unchiul ei sau ceva de genul.

O, Doamne! O, Doamne!

înghit în sec, incapabilă să mai spun ceva.

— Eşti bine?

Mă priveşte cu ochi mici, studiindu-mi fiecare reacţie, încuviinţez, deşi sunt departe de a fi bine. Sunt uimită. Şocată. Furioasă'. Vreau să o omor pe Haiiey. Vreau să mă bat şi pentru tnine pentru că sunt o idioată şi jumătate.

Scanned by
CamScanner

Da. Trebuie să plec. Scuze.

Mă dau un pas în spate, scot cheile din uşă, apoi ies şi ţ,n uşa în urma mea.

— Şi Hailey? vrea el să ştie.

Ridic din umeri.

— Nu ştiu unde e Hailey!

Trec în fugă pe lângă el, îndreptându-mă spre maşină. Oriunde ar fi idioata de soră-mea, se pare că nu a avut nevoie de maşină. Mă abţin cu greu să nu izbucnesc în plâns. încerc să îmi concentrez întreaga atenţie la drum, dar se dovedeşte a fi incredibil de greu.

Nu mă pot gândi decât la Blake.

Nu mă pot gândi decât la faptul că sunt o idioată şi acum sentimentul de vinovăţie e mai mare ca niciodată. Ştiam că nu avea nicio legătură cu ceea ce i s-a întâmplat unchiului, însă abia acum se pare că năvăleşte realitatea peste mine.

L-am acuzat de ceva ce nu a făcut. Am distrus tot ce era între noi, din cauză că nu am putut să vorbesc la momentul potrivit.

Conduc ca o nebună, fără să respect n ic iun semn de circulaţie. Nu-mi pot explica de ce am luat decizia asta bruscă de a- 1 căuta pe Blake. L-am lăsat în pace în ultimele zile, convinsă că asta trebuia să fac. Am încercat să mă conformez cu sfârşitul relaţiei noastre *şi,* chiar dacă nu am reuşit, am preferat să plâng singură decât să îl caut şi să mă cert din nou cu el.

Îţi dai seama că o stiplec dacă nu spui nimic?

îmi dau seama. Cuvintele lui Blake îmi răsună în minte şi abia acum îmi dau seama că nu glumea. E numai şi numai vina mea. Eu l-am lăsat să plece, pentru că eu sunt cea care nu a fost m stare să vorbească. Dacă aş fi fost în locul lui, probabil că şi eu aş fi pierdut răbdarea la un moment dat. De fapt cred că mi-aş fi pierdut răbdarea cu mult înaintea lui Blake.

Iar acum sunt convinsă că e mult prea târziu ca să mai schimba ceva, dar, chiar şi aşa, nu pot sa nu încerc.

E posibil ca Blake să fi plecat. în ultimele două zile n^u 1 am văzut deloc ia şcoală. în ultimele zile, nu m-a căutat. E ^ca ^ cum Blake nu ar fi existat niciodată în viata mea. Golul pe ca* simt în stomac mă înghite.

l ш Simt. Cea. Care. A. Distrus. Totul.

Opresc marina în faţa casei lin Blake. Totul pare să fi fjinas la lei. 1 olul, în alura tic mine. Eu tocmai m-am trezit din starea în oare am lost pana acum. Eu încerc să schimb ceva, chiar dacă e prea lârziu.

Scanned by
CamScanner

Cobor şi mă îndrept cu paşi mici spre casă. Momentele fericite pe care le-am petrecut împreună cu Blake mă asaltează, Uiându-mă pe nepregătite şi încep să plâng. Bat la uşă de câteva ori, apoi aştept, În cele din urmă, uşa se deschide,

— Bex? mă întreabă Sky, uimită să mă vadă la uşa lor.

— Bună.

îmi şterg lacrimile cu dosul palmei.

— Bex, eşti bine?

Încuviinţez. Am învăţat să fac asta în ultimele zile. Nu contează cine mă întreabă dacă sunt bine, încuviinţez. Iar pe Emiah i-am evitat, pentru că e capabil să mă descoasă şi să afle fiecare amănunt.

— Da, sunt bine. Blake e aici?

— E până în centru, dar ar trebui să se întoarcă de acum. Vrei să intri să îl aştepţi?

Expir. Inspir. Expir adânc. Blake nu a plecat. Blake încă e aici şi am o ultimă şansa să vorbesc cu el. De data asta ar fi bine să nu o dau în bară.

— E în regulă. O să aştept aici, îi fac semn spre scări.

Sky îmi zâmbeşte înţelegătoare, deşi ştiu că în adâncul ei mă urăşte. Şi eu mă urăsc pentru toate greşelile pe care ie-am făcut.

— Bine atunci. Dacă ai nevoie de ceva, nu ezita să baţi, îmi zâmbeşte larg, apoi închide uşa.

Mă aşez pe treptele din faţa casei şi aştept. Aştept, probabil, pentru ultima dală. Dacă nici de data asta nu o să reuşesc să vorbesc, probabil Blake o sa mă omoare. Asta presupunând că Blake ar mai vrea acum să mă vadă şi să vorbească. Ştiu sigur că ^ dacă aş fi în locul lui, n-aş vrea să mai vorbesc cu mine. Dar «iake nu e ca mine.

Blake s-a dovedit a fi tot ce nu credeam eu că ar fi.

Blake s-a dovedit a fi, în ciuda tăcerii în care a fost scufundat o perioadă, în ciuda tatuajelor şi a posesivităţii, mai

înţelegător decâi am sperat eu vrcodata. S-a dovedit a fi dulce amuzant şi.- cel mat rău dintre toate, Blake s-a dovedit a fi **uŞ0r** ^ iubit.

Iar eu nu merit ca el să mă iubească.

Ştiu că nu merit asta.

Nu după tot ce am făcut. După toate lucrurile pe care i J_e_ am spus.

îmi dau seama că... nu sper că noi o să mai fim vreodată împreună. Nu-mi doresc nimic mai mult, însă nu pot să sper la asta.

Scanned by
CamScanner

Vreau doar ca lucrurile să nu se termine între noi aşa ca ultima dată când eu nu am spus nimic şi Blake m-a lăsat să plec. Eu l-am lăsat pe el să plece.

Doamne, cât sunt de idioată!

Nici gândurile mele nu mai au sens şi mă trezesc că plâng cu faţa ascunsă în palme. îmi trag nasul din câteva în câteva secunde. Ar trebui să bat la uşă şi să o rog pe Sky să îmi dea nişte şerveţele, dar nu o fac. M-a văzut într-o stare suficient de proastă.

Aud sunetul inconfundabil a! motocicletei lui Blake, însă nu îmi pot ridica privirea. Ar trebui să am ceva curaj şi s-a dovedit că asta este exact ceea ce îmi lipseşte. îi simt prezenţa de cealaltă parte a drumului. îi simt privirea aţintită asupra mea şi, fără voia mea, îmi ridic privirea ca atrasă de un magnet.

Blake.

O, Doamne!

încep să plâng şi mai tare.

Blake, care mi-a iertat orice. Blake, care m-a iubit. Blake, care mi-a tot dat bucăţi din el până când a rămas fără secrete de împărtăşit.

Coboară, îşi dă casca jos, apoi îşi roteşte privirea spre mine. Nu exprimă nimic şi nu îl pot învinovăţi pentru asta. Probabil se întreabă ce naiba mai vreau de data asta.

Vreau doar ca lucrurile să nu se fi terminat aşa cum ^ făcut-o. **Îi** datorez o explicaţie şi, dacă mai vrea **să** mă **asculte,** o [sa] îi spun cât îmi pare de rău.

îmi vine să ţip la el pentru că e îmbrăcat subţire, dar nu aflj dreptul ăsta. Face un pas în direcţia mea, apoi încă unul şi [51] nevoia să o iau la fugă, dar sunt lipsită de vlagă şi de **voinţă.**

Scanned by
CamScanner

— Bex? îmi şopicşle numele îngrijorat.

Nu Rebeeea. Nici Becca. Pur şi simplu Bex, ceea ce mă t';ioc sa încep să plâng şi ivuii tare. Nu parc nervos pe mine. Nu pare **surprins** să mă vadă **aici.**

£ doar Blake,

Scoate un pachet de şerveţele din buzunarul de la spate al blugilor, apoi se lasă pe vine ia nivelul meu. Credeam că o să pot vorbi, dar îmi simt gâtul uscat şi nu pot să scot nieiun cuvânt. Ca ultima dată, pur şi simplu îmi dau seama că Blake merită o persoană mult mai bună decât mine.

— S-a întâmplat ceva? Ai nevoie de ceva?

îşi aşază palmele pe genunchii mei. Am nevoie de el, dar nu mai contează acum. Am venit aici doar ca să îmi cer scuze. Nu contează ce s-a întâmplat între noi. îmi doresc doar ca BJake să nu mă urască. Mă omoară gândul ăsta şi nu cred că aş putea trăi cu el.

— Nu, clatin din cap. Nu s-a întâmplat nimic.

încă aştept să răbufnească, dar nu o face. încă aştept să îmi spună să plec, pentru că nu mai am ce să caut aici. Dar nu o face. Se aşază lângă mine. Scoale bricheta din buzunarul de la spate al blugilor şi, deşi mă aştept să îşi aprindă o ţigară, doar o învârte între degete.

Zâmbesc involuntar. Am şi uitat că obişnuia să facă asta mai mereu.

Nu pot să-l ating. Nu pot să-l întreb ce mai face. încerc doar să îl înţeleg, dar nici măcar asta nu pot să fac.

— Dacă vrei să plec, spune-mi.

Râde scurt.

— Nu vreau să pleci, Bex. N-am vrut niciodată să pleci.

Tonul lui nu e deloc acuzator, dar aşa mă face să mă simt.

^Totuşi... Ce faci aici?

Chiar aşa, ce fac aici? Ain mai avut porniri din astea în care tot ce mi-am dorit a fost să vorbesc cu el şi m-am blocat de Secare dată. Diferenţa e că acum chiar trebuie sâ spun ceva. Pentru ^> deşi Blake nu o spune, ştiu că e ultima mea şansă să fac asta. S- putea să fie ultima dată când vorbesc cu el.

-— Am venit să mă asigur că nu mă urăşti prea tare, încerc să zâmbesc şi să mă opresc din plâns.

. A
Scanned by CamScanner

— Nu te urăsc*

Mă priveşte cu o sprânceană arcuita ca şi cum ceea ce spu$_n$ eu nu are niciun sens. Dar are. Am dat-o în bară.

— Ştiu că am dal-o în bară de o mulţime de ori, **Blake** Cred că de asta am venit aici. Ca să îţi spun că îmi pare rău pentru tot. Am avut o mulţime de şanse să îţi explic totul, dar n-am făcut-. o, Şi m-am tot gândit la asta şi nu e nici important, nici... jyţg opresc şi inhalez adânc. Atunci mi s-a părut că ar fi mai important Dar nu e.

— Ce nu e, Bex?

— Toată treaba asta cu fratele mamei, ridic din umeri. Am vorbit cu Hailey şi ce mi s-a întâmplat mie nici nu se compară cu ce i s-a întâmplat ei. A venit un tip dubios la noi acasă şi o căuta pe Hailey. A spus că îi e datoare cu ceva şi bănuiesc că ea e implicată în accidentul lui. Şi o merită. Şi sunt o persoană îngrozitoare doar pentru că mă gândesc la asta.

— Mai încet, Bex. M-ai pierdut pe acolo pe undeva.

îmi rotesc privirea spre el, încuviinţând. Am vorbit prea repede, dar şi eu mă simt pierdută.

— Scuze, oftez.

Blake face ceva care mă ia prin surprindere. îşi trece un braţ peste umerii mei şi mă trage mai aproape de el. Nici dacă mi- ar trece prin minte să mă împotrivesc, nu aş putea să o fac. Nu că m-aş gândi măcar la asta. Doar că nu înţeleg ce naiba face.

— îmi pare rău. Cred că la asta se rezumă totul.

îşi trece cealaltă mână prin părul brunet, **dezordonându-l.**

— De fapt, reiau, nu cred că la asta se rezumă totul

— Nu trebuie să îmi spui, mă întrerupe Blake.

— Ba da. Mi se pare că nici măcar nu am dreptul sa vorbesc despre asta...

Trag aer în piept. Nu mi se pare că ar fi secretul meu ca să îl împărtăşesc. E al surorii mele, iar ea nici măcar nu vrea sa spună mamei despre asta. M-a făcut să îi promit că nu o să desen» subiectul până când nu o să fie ea pregătită. Iar eu i-atn P^f^1^ asta, iar acum încerc, totuşi, să îi spun lui Blake, dar simt un nod ^ gât care mă împiedică să vorbesc şi să duc propoziţii^ capăt

Scanned by
CamScanner

Nici nu e nevoie să vorbesc. După expresia de pe fața lui Blake, și-a dat seama ce vreau să spun.

— În acea vară înainte de liceu Hailey S a întâmplat ?

..... "iiuj.,. i_»-a jniaiijipiaL t

singurii dală. S;ui, cel puţin, asia susţine ea. Că a vioiat-o şi nu s **vrut** să intre în detalii. Nu a vrut nici măcar să vorbească despre asia. clar am cam forţat-o. *t|i~a violai.*

Atât am obţinut de ia sora mea.

— Ar trebui să spui cuiva despre asta.

— Am încercat să o conving pe Hailey să îi spunem mamei, dar nu vrea. E... complicat. Iar eu nu am de gând sa vorbesc cu mama până când Hailey nu va fi pregătită

E complicat, dar o să găsesc o soluție ca unchiul să nu mai intre în casa noastră.

— ŞL.

Blake mă aţinteşte cu privirea. Ochii lui verzi mă răscolesc. încerc să rămân calmă şi să mă prefac că nu a fost mare lucru, pentru că a trecut mult timp şi nu e un subiect despre care vreau să discut.

— Ar fi trebuit să vin mai repede, încerc să schimb subiectul. Nu ştiu de ce nu am făcut-o.

Blake îmi zâmbeşte înţelegător. încă mai am dificultăţi în a-i înţelege atitudinea. Ar trebui să îmi ceară să plec, nu să stea la discuţii cu mine de parcă nu riam îndepărtat de atât de multe ori încât le-am pierdut şirul.

— Din păcate, trebuie să plec, Bex. Aş vrea să rămân, dar QU pot. Transferul e aproape gata. Tata a vorbit să îmi pot da examenele la mine, chiar dacă ar trebui să termin semestrul aici, Pentru că mai e puţin.

Lumea mea se prăbuşeşte.

Pentru prima dată în ultimele săptămâni, gândurile mele au mcctat să mai existe. Tot ce ştiu e că o să plece şi atât. Asta şi 7^1 că durerea insuportabilă pe care o simt în piept mă împiedică să respir.

Şi nu pot să îi spun că m-am răzgândit. arţi Îndrăznesc să îmi întorc privirea spre Blake. Nu cred că l- văzut niciodată atât de abătut. Ochii lui verzi par goi şi lipsiţi

Scanned by
CamScanner

*** .»o .....*r. * s;ra te,™i™r;:>**
Al naibii dei obosi'* JjJ[1] * B,ake continuă să mă îmbrăţişez^ ^ -r De rrcăni^ ^
mi-a spus că pleacă şi că. probabil, nu o sa ,1 ma. văd mc,oda*

— E vina mea, şoptesc.

— Ba nu. nu e vina ta. La un moment dat tot ar fi trebuit să mă întorc.

— Mi-ai promis...

Că nu o să pleci.

Nu îmi termin fraza. Mă simt ipocrită m momentul ăsta. Ştiu că eu sunt cea care l-a lăsat să plece şi nici nu ar trebui să mai am curajul să spun ceva acum.

Ţi-am promis că nu o să plec, completează Blake în locul meu. Ştiu. Doar că... lucrurile au fost puţin haotice în ultima vreme şi cred că e mai bine să mă întorc, Bex.

■— Ai de gând să îmi spui că totul între noi a fost o greşeală?

— îmi pare rău pentru ce am spus zilele trecute. Eram nervos şi nu vorbeam serios.

Poate asta a fost una din problemele noastre majore. Faptul că mereu am spus lucruri la nervi. Lucruri pe care nu le credeam, dar pe care nu am putut niciodată să le luăm înapoi. Tot ce am putut să facem a fost să ne cerem scuze. Multe scuze. Atât de des încât nici nu îmi amintesc o zi în care unul dintre noi nu şi-a cerut scuze de la celălalt.

— Nici eu.

— Bex, uită-te la mine.

Clatin din cap. Dacă o să îl privesc, o să ma pierd. O să încep să plâng. O să arăt penibil. O să îi pară rău că a stat de **vorbă** cu mine şi o să-şi dorească să nu mă fi cunoscut vreodată. Dar Blake nu are de gând să renunţe. Se mută din nou în fata mea şi b™ îndepărtează braţele. îmi şterg lacrimile cu mişcări fortate, atât cât îmi pot mişca mâinile în strânsoarea alor sale.

, , TŢ[Dacă v]^i să spui că a fost vina cuiva, a fost a mea. Ş<[IiT1] amanoo! ca eu sunt cel ciudat în relaţia asta. La început nici *re®** nu vorbeam, mai ştii?

Scanned by
CamScanner

Cum îiş pute* hH uit?

Cum LIŞ putea să-l tul vreodată pe Blake?

Cum?

încuviinţez.

Şl im amândoi ca e vina mea, zic înainte să continue ce vrea să spună.

Dă dezaprobator din cap în timp ce zâmbeşte.

— Bex, chiar nu mai contează.

îmi cuprinde obrajii în palme şi nu îi mai pot evita privirea. Sunt **foita ta** să mă uit în ochii lui şi nu găsesc acolo nimic din ce înă aştept. Încă de cand **a** ajuns aici, aştept să îmi spună ceva care să îmi dea de înţeles că nu mă vrea aici. Că faptul că pleacă, înseamnă că nu **o** să-l mai văd niciodată. Că noi, împreună, nu mai existăm. Că o să mă uite. Că...

— Te iubesc.

— **Poftim?**

Blake doar se amuză şi mai mult. îşi uneşte buzele într-o linie subţire, înfrânând un zâmbet.

— Cred că trebuia să îmi spui că şi tu pe mine, îmi spune pe un ton degajat care mă derutează complet.

— Crezi?

— Ultima dată mi-ai spus că mă urăşti, deci nu ştiu dacă tu...

— Normal că te iubesc, îl întrerup aproape ţipând la el, deşi, sinceră să fiu, habar n-am unde duce discuţia asta.

Noi nu mai suntem împreună. Sunt destul de sigură de asta. Ce rost mai are să îi spun ce simt pentru el? Lucruri care oricum sunt evidente, însă Blake nu mi-a spus că mă urăşte, deşi are tot dreptul,

7- Bun. Doar mă asiguram. Pentru că o să mă întorc.

II privesc cu ochi mari, uimită. Dintre toate lucrurile pe Care mă aşteptam să le aud de la Blake, ăsta nu se găseşte pe lista aia- Caut orice semn că îsi bate joc de mine, însă pare mai serios ca n]riodată.

Blake?

j\ Ştiu cănuareniciunsens ce spun eu, dar o să mă întorc.

c ta o să mă mai vrei aici.

Scanned by CamScanner

~ Daca o să te mai vreau aici? pufnesc. Nu vreau să pleci.

Situaţia c puţin complicată cu tata În momentul ăsta. Nu prea am de ales, Abia l-am convins să ma transfere, aşa ca nu o ^ fie deloc bucuros să îi spun că m-am răzgândit. Şi, la cum îl cunosc eu, nici măcar nu o să încerce.

îmi aşez mâinile peste ale sale.

— Bine, zic în cele din urmă.

— Bine? îşi arcuieşte o sprânceană.

Am încetat să mai plâng de câteva minute bune. Nu ştjy când, dar s-a întâmplat. Poate între momentul în care mi-a spUs că mă iubeşte şi cel în care mi-a spus că o să se întoaică.

— Când pleci?

— Mâine, oftează. Te las să mă conduci, doar dacă promiţi că nu plângi.

îi dau un pumn în umăr.

— Mă tem că o să mă iei cu tot cu lacrimi, scot limba la el ca un copil imatur.

Degetul lui Blake se plimbă pe dosul palmei mele, stârnind în mine un val de senzaţii pe care nu credeam că o să le mai simt vreodată. încă încerc să îmi dau seama ce se întâmplă. Ce face Blake. Cum ar trebui să reacţionez. îşi plimbă degetul arătător peste buza mea de jos, privindu-mă cu atenţie. Probabil arăt deplorabil acum. Am ochii umflaţi de la plâns, dar partea bună e că nu sunt machiată.

Blake se apropie de mine şi îşi strecoară degetele în părul meu, continuând să mă privească fix. Ochii lui mă atrag ca un magnet şi nu pot privi în altă parte. Nici nu vreau să încerc. Sângele îmi curge năvalnic prin vene şi mă întreb dacă Blake nu cumva îşi dă seama de asta, pentru ca zâmbeşte. Durează o veşnicie până când micşorează distanţa dintre noi, dar în cele din urmă îi simt răsuflarea fierbinte peste buzele mele. îmi aplec capul, privindu-l. Vreau să închid ochii, dar nevoia de a-l privi e tnaî mare. Nu vreau să pierd nicio secundă din cele pe care le mai împreună cu el.

închide ochii, Bex, îmi zice pe un ton răguşit, jos.

Fac ce îmi cere, incapabilă să mă împotrivesc. însecunda în care închid ochii, buzele lui le ating pe ale mele.

Scanned by
CamScanner

\ ('1Tl·V^r' t''-l ^i|iIH'

măcar nu mai respir. Nu îmi amintesc cum, însă am senzaţia că nici mâcai' nu c nevoie. Şi nici nu mă mişc, de teamă să nu stric momentul. Buzele lui fierbinţi se mişcă apăsat.

Blake mă sărută. O dată. De doua ori. De trei ori. De fiecare dată mai prelung decât data anterioară.

Îşi strecoară o mână în jurul meu, trâgându-mă mai aproape de el. îmi sprijin mâinile de el, căutând echilibru. Blake îşi dă seama că sunt pierdută şi îmi susţine întreaga greutate. Mă dezmeticesc într-un final şi abia acum buzele mele încep să se mişte. Gem involuntar, iar Blake zâmbeşte, fără să întrerupă sărutul.

îmi ia ceva timp să înţeleg ce se întâmplă. Oricât încerc să pun lucrurile cap la cap, tot nu înţeleg. De ce face asta. De ce iartă toate prostiile mele. De ce nu pleacă pur şi simplu.

— Pentru că te iubesc, îmi şopteşte cu buzele lipite de ale mele la întrebarea pe care nu am rostit-o.

— îmi pare aşa rău.

Dacă mai spui o singură dată că îţi pare rău.,.

11 sărut în mijlocul propoziţiei. Nu mă interesează ce urma să spună. Nu contează. S-au spus deja toate lucrurile importante.

— O să fiu partenerul tău La bal, rânjeşte când luăm o pauza de la sărutat, ca să respirăm.

— Poftim?

îmi ridic sprâncenele mirată.

— Spuneam doar. Ca să ştii.

Izbucnesc în râs, Un semestru înseamnă mult, dar, în acelaşi timp, nu înseamnă nimic. Ştiu că nu îi pot explica ce simt acum, dar ştiu că o vede în ochii mei. Eu citesc în zâmbetul lui.

— Aştept să fiu partenera ta la bal.

— Şi singurul tip în preajma căruia ai voie sâ stai, e Emiah.

— Credeam că e singurul tip în preajma căruia nu am voie

să stau.

— M-am răzgândit.

Se ridică şi întinde ao mână spre mine, ajutându-mă să mă ridic.

—- Vrei să mergem să luăm o cafea?

Dau din cap în semn de încuviinţare.

— Şi să îmi spui la cc facultăţi trebuie să aplic, continuă el.

Sau ai putea sa Ic muţi Iu.

— Mulţumesc, clar urăsc ploaia, îl iubesc pe Blake. Asta e sigur.

Scanned by
CamScanner

— Am putea să mergem pc jos?

Pe Blake nu pare să îl deranjeze ideea, Mâna lui o găseşte pe a mea şi mă las ghidată de el.

— De ce? nu mă pot abţine să nu îl întreb.

Se opreşte în mijlocul trotuarului, mă răsuceşte spre el şi îmi cuprinde obrajii în palme. Palmele sale sunt fierbinţi şi cu greu reuşesc să respir normal.

— Pentru că lângă tine nu trebuie să mă întreb cine sunt. înainte să formulez un răspuns, îşi uneşte buzele cu ale

mele, dându-mi de înţeles că nu trebuie să mai spun nimic.

Scanned by
CamScanner

A

Scanned by
CamScanner

Epilog
Blake

— Box ştie?

Clatin din cap, întorcându-mi privirea spre Sky. Eu rânjesc, dar ea mii priveşte dezaprobator, semn că nu e de acord cu decizia mea.

— Eşti groaznic, sc plânge ea. Dar mi-a fost dor de tine. Şi ci îi e dor de line, să ştii.

Face câţiva paşi şi sc opreşte în spatele meu. Braţele ei subţiri mă înconjoară şi am impresia că încearcă să mâ strângă cu toată foiţa de care e capabilă.

— Şi mie mi-e dor de ea.

îmi închei ultimul nasture de la cămaşă, apoi mă rotesc spre ea şi o îmbrăţişez. Şi de ea mi-a fost dor, Mai mult decât mi- ain dat seama până în momentul ăsta, dar nu ¡-o spun. Ar începe să râdă şi să se simtă mult mai importantă decât ştie deja că e.

— Dar eşti aici şi totuşi nu ai anunţat-o că te întorci.

— iţi stă bine, încerc să schimb subiectul.

Nu mint doar ca să îi distrag atenţia. Sky poartă o rochie de un albastru deschis, dreaptă şi lungă. Mă bucur că nu o să fiu nevoit să îmi petrec întreaga seară făcând pe detectivul ca să văd cine se zgâieşte ta picioarele ei. E o schimbare plăcută. E o schimbare bună,

— Tot nu mi-ai spus cu cine mergi.

îşi ridică privirea şi rânjeşte. Nu-mi place asta. E de rău **augur.**

— Sky, zic pe un ton mustrător, însă ea nu îmi răspunde imediat.

Continuă să zâmbească. îmi arcuiesc o sprânceană.

— Âsta nu e un răspuns.

— Cu Emiah, şopteşte atât de încet încât mă întreb dacă nu cumva am auzit rău,

O privesc întrebător, aşteptând să repete.

— Cu cine?

Scanned by
CamScanner

w

A.
.i' Slophanh*
V

— Am zis Emiah. râde scurt. Ai auzit bine. În plus, Sum mai mică decât voi. Trebuia să găsesc pe cineva care să mă ducă tutui ăsta la bal.

Aproape îmi dau ochii **peste** cap.

-- Ar trebui să îl sun şi să îi spun că sunt aici.

— Ştie deja. Am vorbit cu el acum jumătate de oră.

Cine ar fi crezul că Emiah urma să ajungă în lista apelurilor mele. Sau în cea a surorii mele. Am fost suficient de inspirat încât sa vorbesc cu el atunci când am plecat. Bex probabil îl aşteaptă pe Emiah acum ca să o ducă la bal. Eu i-am spus că nu există nicio şansă să ajung. Mi-am cerut şi mii de scuze. Bex a încercat să nu pară supărată, dar ştiu ca acum se simie dezamăgită.

Dar sunt aici. M-am întors pentru ea. M-am întors ca să fiu partenerul ei la o stupizenie de bal la care nu aş călca nici mort. Dar i-am promis.

— Nu ai de gând să protestezi?

Sky îmi aruncă o privire mirată. Ridic din umeri. Nu am nimic de spus. Am tot întrebat dacă e ceva între ea şi Emiah şi de fiecare dată am primit acelaşi răspuns. Nu. Aşa că nu mai insist. Dacă ea spune că nu e nimic, atunci o s-o cred. Dacă e ceva între ei şi mă minte, chiar nu e treaba mea. într-un mod surprinzător, am încredere în Emiah. Am încredere în el, indiferent că e vorba de sora sau de iubita mea.

— Cred că mai degrabă ar trebui să îi mulţumesc. Şi să mă asigur că DU O S-O ajute pe Bex să îmi sape o groapă în pădure.

Mă ofer eu s-o ajut. Eşti cam nesimţit, Bl alte. Nici nu ştii cât de dor îi e de tine. După ce ai plecat, primele zile a fost atât de deprimată încât îmi venea mie să plâng atunci când mă uitam la ea.

— Am auzit ca voi două sunteţi prietene acum.

încerc să rămân calm. Simt o durere în piept când Sky î®> aminteşte de cât de nervoasă, deprimată şi supărată a fost Bex când *Zir* ’1 n aVIlt ᵍpᵘⁿă asta de fiecare dată când am mie *nuLT.r?A* ^ nU mă Simţeam suficie™ de prost. De parc* mie nu îmi era dor de ea.

— Da. Şi să nu crezi că doar pentru că te-ai gândit să îţi Iaci apariţia, o să Le las să mi-o furi.

Pufnesc. Bex e a mea. Nu trebuie să o fur de La nimeni.

— Cum a rămas cu Hailey?

Sky se încruntă, aruncându-mi o privire urâtă. Cred că am atins un punct sensibil.

— Nu a rămas, îmi răspunde pe un ton rece. Nu prea vreau să o văd, să vorbesc despre ea sau să mi se aducă aminte de Hailey. Nu după ce

Scanned by
CamScanner

a încercat să te acuze pe tine ca să iasă ea nevinovată.

Ridic palmele, bătând în retragere. Toată furia surorii mele se evaporă şi îmi zâmbeşte din nou.

- Cred că ar fi bine să plec,

— Cred că da.

Sky îmi aranjează gulerul de la cămaşă, apoi se dă câţiva paşi în spate şi îmi zâmbeşte larg.

— Du-te odată, îmi face semn cu mâna să plec.

— Sună-mă dacă ai nevoie de ceva, îi spun înainte să ies.

Simt un nod în gât şi un gol în stomac în timp ce cobor scările. Inspir uşor, încercând să mă relaxez, însă nu e chiar atât de uşor pe cât pare. Nu ştiu cum o să reacţioneze Bex. Ştiu că nici nu voia să meargă la „stupizenia" de bal, aşa cum)-a numit şi, la cum o cunosc, e posibil ca nici măcar să nu se fi îmbrăcat. Dar nici eu nu prea vreau să merg, aşa că nu mă deranjează dacă o găsesc în pijamale.

încerc să trag dc timp cât să mă calmez, dar nu funcţionează. în timp ce conduc spre casa ei mi se pare că devin din ce în ce mai agitat. După ce în cele din urmă parchez maşina, mai rămân câteva minute cu capul sprijinit de tetieră, întrebându- mă ce face Bex, îmi amintesc că Sky m-a obligat să îi cumpăr flori, aşa că le iau de pe bancheta din spate înainte să cobor.

Apoi mă îndrept spre casa. Cu paşi îngrozitor de mici.

îmi iau inima în dinţi şi bat la uşă. E mai târziu să o iau la goană, deşi picioarele mele nu au astâmpăr. Uşa se deschide şi în faţa mea stă o doamnă înaltă, blondă, care seamănă destul de mult cu Bex. Ştiu că mama lor s-a întors acasă. Că i-au povestit tot ce s- a întâmplat şi că a rupi orice legătură pe care o avea cu fratele ei. Dar asta nu mă face să o plac.

-Bună seara, reuşesc să mormăi

_ Bunfil îmi zâmbeşte de parcă ştie cine sunt. Jere*^ a putut să ajungă?

. Nu chiar, îi răspund.

Se fereşte din uşă şi îmi face semn să intru.

— **Eu sunt Olivia.**

— îmi pare bine să vă cunosc, mint oarecum pentru că mama lui Bex nu mi-e prea dragă după toate lucrurile p e Care ,e stiu despre ca. Blake.

— Cred că ar trebui să urci, Blake. Nu cred că Bex are de gând să coboare prea curând. Nici nu voia să mai iasă în seara asta.

Mă gândesc pentru o clipă. Poate că sunt agitat ca naiba, dar prefer să urc decât să mai petrec mult timp cu mama lui Bex.

— Mulţumesc, îi zic şi o iau pe scări.

Deschid uşa fără să bat. Camera e goală şi e linişte, dar uşa de la baie e întredeschisă. Intru, las florile pe birou şi mă aşez pe pat. Bat

Scanned by
CamScanner

Y ***Av*** i u miiH'
nerăbdător din picior.

Nu regret că am plecat. Chiar dacă nu gândeam raţional când am luat decizia, s-a dovedit a fi una bună. Mi-am făcut ordine în gânduri, mi-am dat seama cine sunt şi ce vreau să fac.

Şi sunt sigur că o iubesc pc Bex.

— **Blake?!**

Pierdut în gânduri, nu am auzit-o intrând în cameră. îmi ridic privirea. Bex s-a blocat şi are o expresie de nedumerire combinată cu şoc.

— Bună, Bex.

Mă ridic şi fac un pas în faţă. Aşa cum mă aşteptam, Bex nu e nici pe departe gata de plecare. încă c îmbrăcată cu un tricou şi_pantaloni scurţi. Aleargă spre mine şi mă dezechilibrează puţ«[1] cand îmi sare în braţe.

. . .9 strân8 cu Pu'ere si încep să râd Nu cred că e cazul să
'nu maj fac griji pentru reacţia ei.

— **Te omor, mârâie încă lipită de mine.**

mă oiwa~ *A* PaS ~u spate se ridică pe vârfuri. Cred că o» mi-a fost de eT M sărut ă. Abia acum îmi dau seama cât e

Ş i un idiot, îmi spune printre săruturi.

Nu-mi rămâne nimic altceva de iacul decât să încuviinţez.

— Dacă ţi-aş Fi spus, nu ar mai fi fost o surpriză.

— Nu ţi-a spus nimeni că urăsc surprizele?

— Vroi să plec?

Se retrage câţiva centimetri şi mă priveşte îngrozită.

— Dacă ai de gând să pleci undeva, jur că te leg de pat.

— Asta nu sună aşa de rău, rânjesc.

Bex îşi dă ochii peste cap, apoi mă strânge din nou în braţe cu toată forţa de care e capabilă.

— Ştiu. Şi mie mi-ai lipsit, îi zic.

— Nici n-ai idee, oftează.

Mă sărută din nou şi din nou, dar nu mă deranjează. Acum că m-am întors, n-am de gând să mai plec şi de data asta nici nu o s-o mai dau în bară.

— Cred ca trebuie să te duc la stupizenia aia de bal, îi amintesc.

— Cred ca acum vreau să merg la stupizenia aia de bal, îmi zâmbeşte. Mă îmbrac imediat. Mi-ai cumpărat flori, Blake? mă întreabă când se roteşte spre birou.

Ridic din umeri. Nu am nîcio explicaţie inteligentă.

„Imediat" nu înseamnă chiar imediat la Bex, aşa că durează mai bine de jumătate de oră până când e gata de plecare, dar când în cele din urmă suntem în maşină, nu-mi pot lua ochii de la ea. Ştiu că poartă o rochie neagră, dar nu acord prea multă importanţă la asta. Nu-mi pot

Scanned by
CamScanner

muta privirea de la zâmbetul ei. Nu mă pot abţine să nu o ating.

— Mulţumesc pentru flori, îmi zice în timp ce-şi împleteşte degetele cu ale mele.

— Pentru puţin,

— Nu credeam că o să te mai întorci, îmi spune serioasă.

Mă încrunt.

— **Dar...**

— Ştiu, mă întrerupe. Doar că ai spus săptămâna trecută că ºŞh cam ocupat şi nu o să ajungi, aşa că m-am gândit că de fapt nu ᵛ°iai să te mai întorci sau să mă mai vezi şi...

— Tipic ţie, e rândul meu să o întrerupt.

Mă întind spre ea şi o sărut.

— Cum adică tipic mic?

— Aşa faci mereu. Suceşti lucrurile în minte până ajungj cel mai rău deznodământ posibil şt alegi să-l crezi pe ăla.

Se strâmbă nemulţumită.

— **Am ceva pentru tine, îi zic.**

îşi arcuieşte o sprânceană şi aşteaptă cât îmi deschid sacoul şi scot o hârtie din buzunar.

Mă priveşte suspicioasă, apoi o ia şi o despăturește. Trece de la încruntare la nedumerire, apoi buzele i se ridică într-un zâmbet larg cât casa.

— Asta înseamnă că...

— Dacă mă mai iubeşti, râd. Da. înseamnă că s-ar putea sa fim colegi de cameră în timpul facultăţii.

— Colegi de cameră? Nu, mulţumesc. Aş prefera să mă mut cu iubitul meu.

— Cred că şi el ar prefera asta:

— Atunci aşa rămâne.

Nu mă sperie gândul ăsta. Chiar aş putea să locuiesc cu ea. [1] Mai mult, vreau să locuiesc împreună cu Bex.

— Trage pe dreapta, îmi zice pe un ton autoritar.

Am o senzaţie de déjà-vu când Bex trece peste schimbătorul de viteze şi îşi ridică rochia ca să se poată cuibări la mine în braţe.

îmi arcuiesc o sprânceană.

— Şi acum?

— Acum, zâmbeşte, o să întârziem puţin la bal. Şi apoi avem o vară întreagă doar pentru noi.

O viaţă întreagă, o corectez înainte să o sărut.

îmi promit că nu o s-o mai citesc niciodată printre rânduri şi că o să dau tot **cc** am mai bun pentru ea. Şi o să **vorbesc.** A! naibii să fiu de nu o să fac asta. Până când o să se sature să-mi audă vocea şi cât de

Scanned by
CamScanner

Y ***Av*** i u miiH'
mult **O** iubesc.

Scanned by
CamScanner

pete într-o oarecare

Vorbeşte cu dintrenoi – îţi
măsură po*^^ lubin, de aminteşte [e] .
ijp$a de
neînţelegerii[6 c] [mile alîiare], dar şi de
comunicare, ne [etern]â.Ne regăsim
acea fericire care pa« [a]^.
înrândurUecarjndares

decfs'să nu^orbeascâ deloc şi Bex,
fata decis sa nu [ortemo]mente
care este disp pentru a fi în
îndelungate de^tacer ^ ^ ^
ccmpanm.un~s.-P (
vorbească. Uar cine j
cumva complică luerurtle şi n^gj[1]-

- Ţi ai făcut prieteni?

O mulţime. Toată lumea *mmh* si fie prietenă cu un tip care sa vorbeşte.

'IWil

Scanned by
CamScanner

BOOKZQNE o-mi pot ascunde zâmbetul. 9 '7b6C69U43026'

Scanned by
CamScanner